

చెన్నపట్టణము, ఫిబ్రవరి ౧౯౨౫

సంపుటము ౨   రక్తాక్షి సంవత్సరము మాఘమాసము   సంఖ్య ౨.

పురాణస్మృతితరంగిణి

అగ్నిపరీక్ష

శ్రీవేంకట పార్వతీశ్వర కవులు

౧

శ్రీకరాలోకు లుత్తమ శ్లోకు లగుచు, సార్థకాగ్నిపరీక్షలో జయము గన్న
కీర్తిమూర్తుల నక్షరాకృతిగఁ జేయు, ధీరకవిలేఖినికి నమస్కారశతము.

సీ. సములలో నుత్తమత్వము సుస్థిరంబుగాఁ, గాంచి లోకము మెచ్చఁ గన్నవారు
ధర్మపద్ధతి నసిధారావ్రతంబుగాఁ, గాంచి యచ్చపుఁ ద్రోవఁ గన్నవారు
ఒడలు జీవముఁ బరార్థోపయుక్తంబుగాఁ, గాంచి పున్నెపుఁబంటఁ గన్నవారు
సంపద్విపత్తులసత్యమే యూఁతగాఁ, గాంచి శాంతిపదంబుఁ గన్నవారు
చన్నవారయ్యు జగతిలో నున్నవారు, కాలకాలాంతరముల మే ల్గన్నవారు
మానఘనులైనవా రెప్పు డే నొకప్పు, దుజ్జ్వలాగ్నిపరీక్షలో నున్నవారె.

సీ. వరుగువాఁడినబొగ్గు వజ్రమే యగుఁగాక, యగ్నిపరీక్షయం దవతరించి
వట్టువాఁడినపొగ వసదమే యగుఁగాక, యగ్నిపరీక్షయం దారి తేఱి
గరుసువాఁడినమట్టి కనకమే యగుఁగాక, యగ్నిపరీక్షయం దడుగు వెట్టి
ఉసలువాఁడినరసం బమృతమే యగుఁగాక, యగ్నిపరీక్షయం దాఁగి నిలిచి
గౌరవమెయున్న నెంతయో ఘనతయున్నఁ, గలిమిదేయున్న నెంతయో బలిమియున్నఁ
సార్థకాగ్నిపరీక్షలో జయము గనక, మర్త్యుఁ డేనాఁటికైన సమర్త్యుఁ డగునె?

మ. సిరితోఁ బుట్టిన నేమి, మోహనకళాశ్రీకుండు గానేమి; సుం
దరరేఖాంచితుఁ డైననేమి; విబుధాధారుండు గానేమి, బం
ధురవృత్తంబును గన్నరాజకులచంద్రుం డైననేమీ, విన
శ్వరకీర్తిం గను టెట్లు పావకపరీక్షాసిద్ధి గాకున్నచోన్.

సీ. కనకాచలం బైనఁ గరఁగి నీరగుఁ గాని, తలఁగునే నిశ్చల ధైర్యలక్ష్మి
వారాకరం బైన వట్టి బీడగుఁ గాని, ప్రిదులునే విపులగాంభీర్యమహిమ
గ్రహరాజమణి యైన గతి తప్పి చనుఁ గాని, సడలునే నిర్మల సత్యదీక్ష
క్ష్మామండలం బైన నసి చెడి పడుఁ గాని, జాఱునే సత్క్రియా సహనశక్తి
పుణ్యపాపసుఖాసుఖ భోగరోగ, మిత్రశత్రుశుభాశుభ మిళితమైన
జగతి నగ్నిపరీక్షలోఁ దగులువేళ, మతము విడఁబోరు పడఁబోరు మానఘనులు.

సీ. చల్లగా వినవచ్చు సత్యసంగీతముల్, కల్యాణ విజయ శంఖములలోనఁ
బ్రియముగాఁ గనవచ్చుఁ బ్రేమరత్నంబులు, ఘనమంగళారాత్రికములలోన
దనివిగాఁ గొనవచ్చు దానకంకణములు, ప్రవిమలోదాత్తపాత్రములలోన
హాయిగాఁ దినవచ్చు నమృతఫలంబులు, పావనభాగ్యకల్పములలోన
అగ్నిసాక్షికముగ నాత్మసర్వస్వంబు, విశ్వహితము గోరి వ్రేల్చునట్టి
యజ్ఞదీక్షఁ గొన్న యఖిలపావనమూర్తు, లున్నచోట, జయము గన్నచోట.

చ. కనకధరాధరేంద్ర మొక గవ్వయుఁ గాదు; సురేంద్రలోకనం
దనవనవైభవం బొకతృణంబును గాదు; ప్రకృష్టభోగజీ
వన మొకలెక్క గాదు; భవపావనపావకసత్పరీక్షలో
ననితరలోకలభ్య విజయాభ్యుదయంబులు గోరువారికిన్.

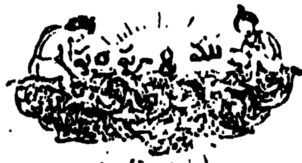
సీ. ఘోరదుస్సహఘనాసార మైనను సరే, సిద్ధచారణపుష్పసేచనంబె
దారుణజ్వాలాసమీర మైనను సరే, సౌరభాచలమంద మారుతంబె

గ్రీష్మప్రచండతాపోష్మమైనను సరే, సితచంద్రచంద్రికాశీతలంబె
భీషణాశనివినిర్ఘోష మైనను సరే, ఖేచరీమధురసంకీర్తనంబె
వాంఛనీయస్వధర్మని ర్వాహమునకుఁ, బావనాగ్నిపరీక్షలోఁ బాలుగొన్న
యచలదీక్షాపరుల కద్వయాత్మకులకు, భీకర శ్రీకరంబు లేకాకరములె.

సీ. అకలంకచరితుల నాపన్నులుగఁ జేయఁ,బూని విశ్వామిత్రు లైన నేమి
పావనవ్రతుల దుష్పథదూషితులఁ జేయ,నెంచి రాక్షసవృత్తిఁ గాంచ నేమి
సద్ధర్మనిరతులఁ జలచిత్తులుగఁ జేయఁ, దలఁచి దయ్యపుమాపుఁదాల్ప నేమి
పరిశుద్ధహృదయులఁ బరిశోధనముఁ జేయ, యత్నించి యుద్దండు లైననేమి
తథ్యమిథ్యావివాద మధ్యస్థపావ, నాద్భుతాగ్నిపరీక్షలో నైనఘనుల
సత్యనిర్మలచరితంబు శాశ్వతముగ, నవని వెలయించువారు బంధువులె కారె.

చ. కలుషము లొందలేవు, మమకారము లందఁగలేవు, దుఃఖసం
కలితకరాళభౌతికవికారము లూఁపఁగలేవు, నిత్యచం
చలవిషయప్రలోభగుణజాలము లాఁపఁగలేవు, వీరలై
యలఘుపదంబుఁ జూఱఁగొన నగ్నిపరీక్షలఁ జేయుధీరులన్.

సీ. ఆనందనందనోద్యానంబునందైన, సంతానపత్రముల్ సంస్కరించి
మానసకాసారమధ్యంబునం దైన, స్వర్ణాబ్జసూత్రముల్ సంతరించి
సత్కళాసంపూర్ణశశిబింబమందైన, సిద్ధామృతరసంబు సేకరించి
చారురోహితశక్ర చాపంబునందైన, సదమలవర్ణముల్ సంగ్రహించి
సార్థకాగ్నిపరీక్షలో జయము గన్న, విశ్వనుతకీర్తులకుఁ గీర్తి విజయపత్ర
సత్కృతులఁ గూర్చి వెలయించు శాశ్వతముగ, సత్కవిబ్రహ్మమంగళా శాసనములు.

కాశీ సోమయాజుల సుందరరామమూర్తి గారు, ఎం. ఏ.

ఆశయము

శ్రీయుత శ్రీ. విక్రమదేవవర్మ మహాశయులు గారు, విశాఖపట్టణము.

శ్రీ విజయనగర మహారాజుగారి కలాశాలో పాధ్యాయులు నాంగ్లపద్యకావ్యరచనా నిపుణులునగు శ్రీయుత పండిత కాశీ సోమయాజుల రామమూర్తి, ఎమ్. ఏ. గారు సావిత్రీచరిత్రమునందలి తుదిభాగమును, హరిశ్చంద్ర చరిత్రమునందలి తుదిభాగమును గ్రామ్యాంధ్రభాషయందు రెండు నాటకములుగ రచించి నాకు వినిపింపగ విని కడు మోదమొందితిని. తదభినయమును వీక్షింప కుతూహలము గలవాడను.

శ్రావ్యప్రబంధము కేవల గ్రాంథిక భాషతోడను దృశ్య ప్రబంధము మాత్రము పాత్రోచిత గ్రామ్యభాషతోడను వెలయవలెనను నాశయముగల నాకు నామూలాగ్రమును గ్రామ్యభాషాభూయిష్ఠమగు నుపరి కథితదృశ్య ప్రబంధద్వయము కడుమోద మొదవించుటకు కారణములు తత్సందర్భ శుద్ధియు, నాటకోచిత వచనరచనయు పాత్రపోషణమును, రసపూర్ణమునై యున్నవి. ఉపరిలిఖిత కారణచతుష్టయమును గ్రహించి నామనము తద్భాషా గ్రామ్యతను గణింపలేదు. విచిత్ర చరిత్ర శ్రోతలు రచనాలోపములను సుస్వాదుఫలరసాస్వాదకులు నలుసులను లెక్కింపరుగదా! ఏతత్కవిగారు గ్రాంథిక భాష నెఱుంగనివారు గారు. అట్లయ్యు నాధునికజనసామాన్యరంజనముకొఱకు నట్టి భాషను బాటించిరి. కవులు స్వీయసమయ జనరుచి నాదరించుట క్రొత్తది గాదు. ఉక్త నాటకద్వయము సాధారణ జనులు వాడుకొను చిన్న చిన్న మాటలతోడనే శ్రోతల చిత్తముల గరంగించుచు నిజకరుణరస ప్రధానతను స్థిరపఱచుటయే కాక, తద్రచయితయొక్క నేర్పు నెంతయుం జాటుచున్నది.

ఆనాటకద్వయము ముద్రితమయి ప్రకటితమగునేని, యనేకజనులు సంతోషించుటకు వీలగును.

గ్రంథకర్త విజ్ఞప్తి

సంభాషణ, పద్యరూపకముగాను, సంగీత రూపకముగాను, లేకుండా, పాత్రోచితవ్యావహారికభాషను ఉంటే, తెలుగునాటకాలు రక్తికట్టవా? అది శోధించడానికే నేనీనాటకాలు వ్రాసినాను. అంతేగాని కావ్యభాష యందు అనాదరణచేతకాదు. రాజసభల

లోనూ, శాస్త్రచర్చలలోనూ పండితశ్రేష్ఠులు కూడా ఉపయోగించేభాష రంగస్థలములో కూడదట. అట్టి సభలకంటే, రంగస్థలానికి వచ్చినకొమ్ము లేమిటి? ఈ పాతికముప్పై యేళ్లబట్టి, ఆంధ్రనాటకరచయితలు పెట్టుకొన్న నియమములు రసపోషణకట. అయితే భావపూరితమై, పండితపామరవేద్యమైనవ్యావహారికభాషలో అన్నిరసములూ పుష్కలముగా వస్తే? శ్రోతలకు కన్నీళ్లువచ్చేటట్టు చేయగలుగుతే? నాకు, కావ్యభాషకంటె, రసవంతమైన వ్యావహారికభాష వ్రాయడమే కష్టమని తోచినది. ఆంధ్ర, గీర్వాణ, ఉత్కళ సారస్వతములలో ఆరితేరిన పండితవర్యులు, రసగ్రహణధురీణులు, శ్రీయుత శ్రీవిక్రమదేవవర్మ మహాశయులు, ప్రోత్సహించినందున, నేను ఈనాటకాలు వెల్లడిచేయడానికి సాహసించినాను. హరిశ్చంద్ర, సావిత్రి సుప్రసిద్ధమైన చరిత్రలు గనుక, రసపట్టైన చివర భాగముననే వ్రాసినాను.

విజయనగరము,
21—11—1924. } కా. సుందరరామమూర్తి.

హరిశ్చంద్ర

మొదటిరంగము

కాలకౌశికునియిల్లు; ప్రవేశము తిరగలివద్ద చంద్రమతి.

చంద్ర:—మధ్యాహ్నమనగా వెళ్లినాడు లోహితాస్యుడు. ఇంకారాలేదు! ఎనిమిది గంటలవేళకాదూ ఇప్పుడు? నిన్నా, మొన్నా, దీపాలవేళకే వచ్చినాడే. నేడేమి ఈయాలస్యం? ఏమి జరిగిందోగదా, ఈశ్వరా? వెళ్లింది అడివామెను. ఏమైనా అవుతుంది. ఏకబురు వింటానో గదా? నాపసికూనవంతు నన్నేల పంపకూడదు, యజమాని? ఏపులో నన్ను వేసుకపోతే, ఈ కష్టాలే పాయె. దేనికీ, జననీ, అన్నపూర్ణా, నీవేఉన్నావు. (పిండి విసురుచు) అయ్యో! వేళ్లు మండిపోతున్నాయి! వడ్డి పడిపోతూంది! మెడలు నిలవకుండా ఉన్నాయి! కాళ్లు తిమ్మిరెక్కిపోతున్నాయి! అంట్లు తోమితోమి చేతులు పొక్కులెక్కినాయి! ఈ పిండి ఎలాగు విసరను? గంపెడు గోధుమలెక్కడ? నేను విసరడమెక్కడ? బాగా ఎండనైనా ఎండినాయా? తెల్లవారేసరికి ఇయ్యవలెనట! ఎలాగు తెములుతుంది, ఈశ్వరా? తిరగలి ఇంతబరువేమిటి? ఒక్కచుట్టు తిప్పేసరికి నరాలు తోడుకపోతాయిట! విసరకుంటే, చెవులువేడిగాల్పు లొచ్చేటట్టు తిట్లామె! విసురుదామంటే, చేతులు రాకపోయె! ఇది చాలనట్టు, చలిఒకటి! వంటినిండా బట్టలేదు! తలుపులు వేసుకొందామంటె గదికాదు! ఈపంచను ఎంతరాత్రివరకూ వజవజలాడుతూ విసరవలెనో గదా, దైవమా? అన్ని బాధలకంటే ఎక్కువ, లోహితాస్యుడు ఇంకారాకపోవడం! నేనేమైతే నేమి! పిల్లవాడు, కొనసాగవలసినకొమ్మ,

వంశవర్ధనుడు, చక్కనిచుక్క, గుణాల పోగు, ఏమవునోగదా? ఏమైనాడోగదా? —ఆఁ, ఏమిటాచప్పుడు? అడుగుల చప్పుడులాగున్నది! ఆవచ్చేది బాబయ్యేమిటిచెప్మా? బాబా, లోహితాస్యా:— సరి, నాకా అంతటి అదృష్టం? ఏమి వినవలసున్నదో? కాని, కూడా అందరు పెద్దకుర్రవాళ్లున్నారే? చాలా మంచివాళ్లటే? నాబిడ్డణ్ణిచూస్తే చాలా ప్రేమటే? ప్రమాదం రానిస్తారా?— అయ్యో, ఏమిటీవెర్రి? వాళ్లేంచేయగలరు; పెద్దపులో, పామో, వస్తే?— అదుగో, మళ్లీ అడుగులచప్పుడవుతూందే! నాన్నా, లోహితాస్యా!

లోహితాస్యుడు ప్రవేశించును.

లోహి:—చిత్తం, అమ్మాజీ.

చంద్ర! — (దిగ్గునలేచి, ఎదురుగుండావెళ్లి, ఎత్తుకొనివచ్చి, గుండెలకు అదుముకొని, తిరగలివద్ద పిల్లవానిని కాలుమీదకూర్చుండబెట్టుకొనును). నాతండ్రీ, నిజంగావచ్చావోయ్? నానాన్న రావోయ్! నాబాబు రావోయ్! నాచిట్టి, రావోయ్! ఏమి, నాన్నా ఇంతాలస్యం చేశావ్? నీకోసం తపించిపోయినానోయ్, బాబా!

లోహి:—ఎందుకమ్మాజీ, తపించిపోవడం!

చంద్ర:—ఇంతాలస్యమైనదనీ, ఏమైనదో అని తల్లడిల్లిపోయినానోయ్, తండ్రీ!

లోహి:—ఎనిమిదిగంటలైనదో, లేదో, ఇదే ఆలస్యమా, అమ్మాజీ!

చంద్ర:—ఈరెన్నాళ్లూ వేగముగా వచ్చినావే? నేడేమి ఇంతాలస్యం, నాయనా?

లోహి:—ఈదినం శుక్రవారమని మాతాన్నపూర్ణకు కుంకుమపూజ చేసుకొన్నాను! ఇంత వేళైంది, రావడానికి.

చంద్ర:—కుంకుమెక్కడిదీ? ఎవరిచ్చినారు?

లోహి:—నాజట్టుదారుడు, పార్వతీశం.

చంద్ర:—ఎంతపుణ్యం చేసుకొన్నావోయ్, తండ్రీ, లోకమాతపూజచేయడానికి!

లోహి:—ఆ పూజారి ఎంతమంచివాడోగాని, అమ్మాజీ, నన్నే స్వయంగా పూజచేయనిచ్చినాడు. అతడు నామములు చెప్పడమూ, నేను పూజచేయడమూ, సహస్రనామాలు అయేవరకూ! "వాళ్లకి ఎవరికీ శలవివ్వక, పూజచేయడానికి నాకెందుకిచ్చినావు?" అన్నాను.

చంద్ర:—అంటే ఏమన్నాడు?

లోహి:—"నీవు హరిశ్చంద్రచక్రవర్తియొక్క కుమారుడవు కావా?" అన్నాడు. "నీకెలాగు తెలుసును?" అన్నాను. "కాకుంటే ఈముఖ మెవరికుంటుం"దన్నాడు.

చంద్ర:—అన్నాడోయ్, తండ్రీ? (వాని ముఖము ముద్దు పెట్టుకొనును.)

లోహి:— ఇంకా విందురో, ఏమన్నాడో. "మీ గోత్రనామాలతో ప్రతిదినమూ మేము మాతాన్నపూర్ణపూజ చేస్తూంటాము"న్నాడు. ఆలాగెందుకు చేస్తారమ్మాజీ? బాబయ్య చక్రవర్తనా?

చంద్ర:—అవును, బాబా! నేను కాశీలో ఉన్నానన్నమాటేగాని, ఒక గంగలో స్నానమా? మాతాన్నపూర్ణదర్శనమా? విశ్వేశ్వరుని దర్శనమా? యజమాని గుమ్మం దిగనివ్వడుగదా!

లోహి:—అమ్మాజీ, గంగ ఎక్కడో ఉన్నదా? మాతాన్నపూర్ణ ఎక్కడో ఉన్నదా? తమరే వారు. వారి దర్శనం చేయలేదని విచార మెందు కమ్మాజీ, తమకూ?

చంద్ర:—నీ కెవరు చెప్పినారోయ్, బాబా, ఈ మాటలు?

లోహి:—కామేశ్వరం అన్నాడూ, "లోహితాస్యా, మీ తల్లేమిటి? అన్నపూర్ణేమిటి? ఒక్కమారు వారి దర్శనంచేస్తే, చాలదోయ్ జన్మకూ?" అన్నాడు.

చంద్ర:—నా చిట్టి వాడి కెంతభక్తోయ్, నేనంటే! కాని, తండ్రీ, వెన్నుకి కడుపు అంటుక పోయిందోయ్, ఎంత ఆకలితో ఉన్నావోగాని! ప్రొద్దున్ననగా తాగిన గంజి, ఎలాగు భరించినావోయ్, నాయనా అంత ఆకలి?

లోహి:—చాలా ఆకలిగానే ఉన్నది, అమ్మాజీ! ఈ మూనాళ్లూ ఆకలి చాలా బాగా వేస్తూంది. కష్టపడి పనిచేస్తే కణ కణ లాడుతూ ఆకలేస్తుంది. తినడానికి ఉండాలిగాని, నాగభూషణం అన్నాడూ, "ఎప్పుడు చూచినా, నవుఖర్ల చేతుల్లోనే కాదూ, గొప్పవాళ్ల పిల్లలూ? ఒక్కమారు కాలు కింద పెట్టనివ్వరు గదా? ఎప్పుడూ ఏదో ఒకటి తింటునే ఉంటారు. వారికి ఆకలి వేయుమంటే, ఏంవేస్తుంది?" అన్నాడు.

చంద్ర:—ఎన్ని నేర్చుకొన్నావోయ్, తండ్రీ, ఈ మూనాళ్లలోనూ!

లోహి:— ఇంకా ఎన్ని నేర్చుకొంటానో? కష్టాలవంటి గురువు లేడన్నాడు కృష్ణమ్మ.

చంద్ర:—నిజమే, తండ్రీ-కాని మాటలకేమి? ముందు గంజితాగు.

లోహి:— (త్రాగి) ఆకలి ఏమీ తీరలేదమ్మాజీ. మరి లేదూ?

చంద్ర:—నాగంజికూడా ఇచ్చివేసినానోయ్, నాయనా, మరెక్కడిదీ?

లోహి:—ఏమమ్మాజీ, మీ గంజికూడా ఇచ్చివేసినారా?

చంద్ర:—అవును, తండ్రీ, ఆకలితో వస్తావనీ.

లోహి:—ఆమాట ముందేల చెప్పలేదూ?

చంద్ర:—చెప్పి ఉంటే?

లోహి:—తాగడం మానివేతునూ. నా గంజి కూడా తమకే ఇచ్చివేతునూ.

చంద్ర:—నా చిట్టివాడా, నీ మాటలు వింటూంటే, బాధలన్నీ మరచిపోతానోయ్! నీ ఆకలి ఎలాగు చూడగలను, బాబా?

లోహి:—తమ ఆకలి నేను మాత్రమా చూడగలను?

చంద్ర:—అందరికి అన్నంపెడుతూ, నా పసిబిడ్డకు మూకుడు గంజి లేకపోయెనా, తల్లీ,

అన్నపూర్ణా? లేకపోవడమేమి? మేమేమి చేసుకొన్నామో? అనుభవించక తీరుతుందా?

లోహి:—ఏడవకం డమ్మాజీ, ఏడవకండి. (తనచొక్కా తీసి వేస్తున్నాడు)

చంద్ర:—చొక్కా ఏల తీసివేస్తావు, బాబా, చలి పక్కలువంచుకపోతూంటే?

లోహి:—ఎందుకా? ఇందుకూ. (దానితో తల్లి కన్నీళ్లు తుడుచును) మరేమున్నది తుడవడానికి?

చంద్ర:—నా కన్నీళ్లు నీనుంచేనోయ్; నీబాధ చూడలేకేనూ-

లోహి:—అందుకే నాబాధ ఎప్పుడూ చెప్పను.

చంద్ర:—కాని, బాబా, నీవు గోచితో వెళ్లినావే, నీ కాచొక్కా, ఆలాగూ ఎక్కడివి?

లోహి:—నారాయణిచ్చాడు ఈ రెండున్నూ. ఎంతమంచివా డంటా రమ్మాజీ, అతడు!

చంద్ర—అయ్యో! పట్టుబట్టతప్ప మరేమి కట్టి ఎరుగని ఈ యువరాజు, ఈ అగర్భ శ్రీమంతుడు, ఎవరో అట ఒక చింకి చొక్కా, చింకిలాగూ ఇచ్చినారని పొంగిపోతున్నాడు! హా, విశ్వేశ్వరా!

లోహి:—అమ్మాజీ, మనవిచేస్తాను, చిత్తగించండి. అదొక వేషం, ఇదొక వేషం. గోచీతో, ఈ చలిలో, అడివికివెళ్ళేవానికి, ఈ చొక్కా, ఈలాగూ గొప్పవికావూ? పట్టుమాత్రం ఇంతకంటె చలి బాగా ఆగుతుందా? ఎప్పటివో వెనుకటి పట్టుబట్టల మాటెందుకు? ఇప్పటి ఈ గోచీపాతరాయనికి ఇది ఎంతోలాభం అనుకోవలెను. తమకుకూడా కప్పుకోవడానికి ఎవరినైనా అడిగి తేవలెను.

చంద్ర:—హా, జ్ఞానికి కష్టము లంటవుగదా? వయస్సుతో ఏంపని?— బాబా, ఎంత దూరము అడివి?

లోహి:—రానూ పోనూ, ఒక ఆమడ ఉంటుందట.

చంద్ర:—నడవ గలిగినావా?

లోహి:—తమరు అంట్లుతోమగలిగే తోముతున్నారా? ఎక్కడి కమ్మాజీ? బాధపడ్డాను నడవలేక. అదిచూచి జాలిపడి విశ్వపతిశాస్త్రి నన్ను చంకపెట్టుకోబోయినాడు. నేనే వద్దన్నాను.

చంద్ర:—ఎందు కన్నావు, కన్నా?

లోహి:—ఎందు కెత్తుకోవలెను? ఒకరికి శ్రమెందుకియ్యవలెను?

చంద్ర:—నిజమే, కాని అతడే ఎత్తుకొంటానన్నాడే, నీవడగకుండా?

లోహి:—అయితే మాత్రం, శ్రమ ఏమవుతుంది? అతడూ నావంటివాడే-

చంద్ర:—ఎలాగవుతా డోయ్, బాబా? వాళ్లకలవాటూ, దూరంనడవడం. నీకేం అలవాటున్నది?

లోహి:—నాకూ అవుతుంది, నడుస్తూంటే. నడవకుంటే, ఎప్పటికీ కాదు. అమ్మాజీ, నాకింకా ఎన్నాళ్లున్నదో ఈ దాస్యము? అలవాటు చేసుకోవద్దూ నడవడం?

చంద్ర:—(తనలో) ఆహా, ఏమి ఈపసికూన జ్ఞానం! వీని ఓర్పు!

లోహి:—కాని, అమ్మాజీ, దూరమైతే అయిందిగాని, ఆ అడివిలో ఉన్నంతసేపూ, శ్రమంతా మరిచిపోవడమేగదా? ఆ పరిమెళమూ, ఆ ఆకులూ, ఆ పువ్వులూ, ఆ కాయలూ, పాలవెల్లికి కట్టినట్టు, చెట్లని ఆ కమలాఫలాలు-

చంద్ర:—ఆ పళ్లేమైనా తిన్నావా ఆకలికి?

లోహి:—ఏలాగు తినేది, అమ్మాజీ, మనవి కానప్పుడు? సమిధెలూ, ఆకులూ తెస్తున్నామంటే, దానివల్ల ఎవరికీ నష్టంలేదు. పళ్లు అలాంటివా? ఎవరికి నష్టంవస్తుందో మేము తింటే?

చంద్ర:-(వానిని గుండెలకదుముకొని,ముఖానికి ముఖముచేర్చి) అవును, తండ్రీ ఆనీతి ఎప్పుడూ మరిచిపోకు. కాని, ఏదీ చూతాం, బాబా,పాదాలు పొక్కు-లెక్కి-నాయేమో, అయ్యో, తండ్రీ, ఎంతబాధ పడుతున్నావోయ్, నాకడుపున పుట్టీ! (పాదాలు చూచును)

లోహి:—అః! అః! ఆపాదం ముట్టుకోకండి అమ్మాజీ! అః! అః! వద్దు వద్దు!

చంద్ర:—ఏం తండ్రీ, పాదం ఇలావాచింది? అయ్యో, కొడకా!

లోహి:—ముల్లుగుచ్చుకొంది, పాదంలో-

చంద్ర:—ఇదుగో పైకి కనిపిస్తూందే!

లోహి:—చాలా లోతుగా దిగిపోయింది. పెద్దముల్లు—

చంద్ర:—ఏమీ, దానితోనే ఇంతదూరం నడిచినావా, తండ్రీ?

లోహి:—అవునమ్మాజీ, ఏం చేసేది? అడివిలో కుర్రవాళ్లు తీయబోతే, వచ్చింది కాదు, రక్తమే వచ్చింది.

చంద్ర:—అయ్యో, కొడకా! నేనేంచేతునూ? ఎలాగు తీయడం?

లోహి:—ఏమి చేయ నక్కరలే దమ్మాజీ., చీము పోస్తే, చులాగ్గా అదే వస్తుంది.

చంద్ర:—నాన్నా, ఈ ముల్లు, నీపాదంలో కంటే లోతుగా నాహృదయంలో నాటి నట్టున్నదోయ్!

లోహి:—ఏడవకం డమ్మాజీ, ఏడవకండి. నాకీ నొప్పికంటె ఎక్కువబాధ తమయేడ్పు చూడడం. తమరు నాబాధ చూడలేరనే, తమతో చెప్పలేదు.

చంద్ర:—ఏమి ఈపసికూన ప్రేమ! వీని మాటలు విన్నకొలదీ, నా విచారమునకు వన్నె వస్తున్నదే! ఇంతప్రేమను బయలుపెట్టే విచారము నిజముగా కోరదగినదే! ప్రేమ ఈశ్వరుని స్వరూపము. అట్టి ప్రేమను విస్తారముగా బయలుపెట్టే విచారము ఏమైఉండవలెను? చేదు వేపచిగుళ్లు, ఆరోగ్యమును ఎక్కువ చేసినట్టు, కష్టాలు ప్రేమను వృద్ధిచేయునే! పంకములోనుంచి పద్మం పుట్టినట్టు, కష్టంలోనుంచి ప్రేమ పుట్టడమా? దైవభక్తి ఎక్కువ చేయడమా? ఏమి, కష్టాల మహిమ! "ఈకష్టందాటించు, దైవమా!"

అన్నట్టు, "ఈసుఖం నిలబెట్టు ఈశ్వరా" అని అనేవాళ్లున్నారా? వశిష్టు భగవాన్లువారు కనిపించినా, నాభర్తను కలుసుకొన్నా— మళ్ళీ కలుసుకొంటామా? ఎలాగున్నారో గదా? ఆచండాలసేవలో ఏమిబాధలు పడుతున్నారో గదా, ఈశ్వరా?

లోహి:—జ్ఞానికి కష్టాలంటవని తమరే అన్నారే?

చంద్ర:—అవును, బాబా•- కాని, ముల్లుంచివేయకూడదు-

లోహి:—తమచిత్తం, అమ్మాజీ! (తల్లి ముల్లు పెరికి వేయును) హా, శంకరా! హా, రక్షకా, విశ్వనాథా!

చంద్ర:—తండ్రీ, ఎన్నికష్టాలువచ్చినా, భగవంతుని మరిచిపోకు. వాడే దిక్కు. కాని, ఎంతరక్తం వచ్చినదోయ్, నాయనా, ముల్లుతో!

లోహి:—అమ్మాజీ, తమకు తెలియనిది నేనేమి మనవిచేయగలను? రాచబిడ్డకు భయమేమిటి రక్తమంటే? యుద్ధములో రక్తము జుర్రేవానికి, రక్తమంటే భయమా? వానికి నొప్పిఅనగా ఏమి? —ఆc! ఆc! గాయం తుడవకండి, అమ్మాజీ!

చంద్ర:—తుడవడానికి గుడ్డైనాలేక—

లోహి:—కొంగుతో తుడవకండి, పాడైపోతుంది—

కాలకౌశికుడు:—(లోపలనుంచి)ఎవడ్రా,గాడిదలాగు, ఆకేకలు? ఆcచీంబోతులాగు తిని ఆఓంద్ర బెట్టడమేమిరా, నాగమ్మా! పట్టక పట్టక కునుకుపట్టితే, ఆకేకలేమిరా! తులువా? తిండి వంటపడుతూందిరా; ఆc!

లోహి:—పొరపాటు, స్వామీ, పొరపాటు, తమనిద్ర భంగంచేయడం. క్షమించండి, మరికేకలువేయను.

చంద్ర:—అయ్యో, బాధతీరా ఏడవడానికైనా నోచుకోమైతిమా, విశ్వేశ్వరా?

రెండవరంగము

కాలకౌశికునియిల్లు; ప్రవేశము, సోఫామీదకలహకంఠి, ఎదురుగా చేతులుజోడించుకొని చంద్రమతి.

కల:—ఏమీ, చంద్రమతీ, నీకొడుకు పాము కరిచిపోయినాడనా అన్నావు?

చంద్ర:—అవునమ్మా.

కల:—అందరిలోనూ నీకొడుకే కానొచ్చినాడా పాముకి? నిన్నవెళ్లి కాలులో పెద్దముల్లువిరుచుకో వచ్చాడు, నేడుచచ్చాడు.

చంద్ర:—ముల్లుగుచ్చుకొందని ఇంట్లోకూర్చున్నాడా? కాలు మెడ్డుకొంటూ పాపం మళ్లీ అడివికి వెళ్లుమనగానే వెళ్లినాడు, పసికూన—

కల:—ఎవడికోసమని వెళతాడు? పసికూనలు! నిలువెడు పిల్లవాడు పసికూన!

చంద్ర:—గాయంలోకి ఇసక వెళ్లకుండా కట్టడానికి చిన్నగుడ్డ అడిగితే, వినలేని తిట్లు తిట్టినారు. నాచీరలో చింపి కట్టి పంపినాను.

కల:—ఎవరికా ఉద్ధరింపు?

చంద్ర:—పిల్లవానివంతు నేను వెళతానంటే కేకలువేసి బుగ్గపోట్లు పొడిచినారు.

కల:—ఇంట్లో పనులన్నీ నీయబ్బ ఎవరుచేస్తా రనుకొన్నావు? నీకొడుకు చావుకాదు గాని, నా బంఢెడుసొమ్మూ గంగలో కలిసింది—

చంద్ర:— ఆయనా అలాగే అన్నారు—

కల:—ఎవరైనా అంటారు, అనరూ? సొమ్మామన్నా? అయితే ఏమంటావు? నీకొడుకును వెతికి తెప్పించుమంటావేమిటి?

చంద్ర:—నేనేవెళ్లి వెతుక్కొంటాను, శెలవు దయచేయండి.

కల:—వాణ్ణి వెతకడానికి ఈ రాత్రివేళ వెళ్లి నీవుకూడా చస్తే? ఆదండుగకూడానా? చాలుచాలు! సిగ్గులేక ఏమని అడిగావు?

చంద్ర:—అమ్మా, సంస్కారముచేసి వెంటనే వస్తాను. ఆయన్ను అడుగుతే, తమర్ని అడుగుమన్నారు. శెలవియ్యండి. మీకు చాలా పుణ్యం వుంటుంది.

కల:—సరే. కాళ్లుపట్టి వెళ్లు.

చంద్ర:—చిత్తం. (కాళ్లుపట్టును)

కల:—నీకొడుకు చచ్చాడని, మామూలు మరచిపోయినావూ? పాడుతూపట్టు.

(చంద్రమతి ఇలాగు పాడుతూ కాళ్లు పట్టును:)

(నటునికి కిష్టమువచ్చినపాట, శివస్తోత్రముగాని, దేవీస్తోత్రముగాని, పాడవచ్చును. కరుణారసమైన రాగముమీదది (శ్లోకము.)

కల:—మరి వెళ్లు. అక్కడపనికాగానే వెంటనే రావలెను సుమా!

చంద్ర:—చిత్తం. (తెర)

మూడవ రంగము

స్మశానము; ప్రవేశము హరిశ్చంద్రుడు, లోహితాస్యుని శవముతో చంద్రమతి.

హరి:—అక్కడెవరో శవము దహనము చేయడానికి మంటచేస్తున్నట్టున్నది. ఎవరక్కడ?

చంద్ర:—ఎవరా అడిగేది?

హరి:—నేను, కాటికాపును.

చంద్ర:—నాపిల్లవాడు అడివిలో సర్పదష్టుడైపోయినాడు. సంస్కారము చేయడానికి వచ్చినాను.

హరి:—ఇంతరాత్రివేళనేమి? ఇప్పుడు కాపెవరూ ఉండరనుకొని దొంగతనముగా దహనముచేతామని వచ్చినావేమి?

చంద్ర:—దొంగతనముగా చేయవలసిన అవసరమేమి? అడవిలో ఎక్కడోపడియున్న పిల్లవాన్ని వెతికి వెతికి, చితుకులుఏరి ఇక్కడికివచ్చేసరికి ఇంత వేళయినది.

హరి:—సుంకము తెచ్చినావా?

చంద్ర:—సుంకమియ్యవలెనా?

హరి:—అవును. ఇయ్యకుండా సంస్కారము చేయకూడదే ఈస్మశానములో.

చంద్ర:—ఏమీ లేనిదానను క్షమించి-

హరి:—ఎవరినైనా అడిగి తీసుకొనిరా. లేకుంటే ఇక్కడ సంస్కారము చేయ

నివ్వను. ఆ మండుతూన్న కర్రలు వెంటనే తీసివేయి.

చంద్ర:—బ్రతికి చెడ్డదాసను, దయఉంచి, సంస్కారము చేయనీ.

హరి:—మండుతున్న కర్రలు ఇంకా తీసివేయకుండా మాట్లాడుతున్నావా?

(అక్కడికి వెళ్లి శవమును తిరగదోసి కర్రలు తీసివేయును.)

చంద్ర:—నీకేమి జాలిలేదా? శవమును కిందికి తిరగదోస్తావా? (శవమును కాలుమీదపెట్టుకొని) నాయనా, ప్రాణముపోయినా, నీవొళ్లు ఎంత మృదువుగా ఉన్నదోయ్! ఇన్ని కష్టములొచ్చినా, నాగుండె గట్టిపడనట్టు, నీశరీరము గట్టిపడలేదు తండ్రీ! ఈఉదయం నీవు లేవడం ఆలస్యం అయినదని యజమాని నిన్ను నామీద తోసివేస్తే, కంటతడిపెట్టినావుకావు. నీతల తగిలి నాచెయ్యి ఎంతో నొప్పెట్టినది. నీతల ఎంతనొచ్చియుండునో, నాయనా? మరి కేకలు వేయనని, నిన్నరాత్రి అన్నావనా, ఏడవలేదు, బాబా? ఇప్పుడు నిన్ను ఈకాటికాపు తోసివేస్తే, నీకు నొప్పి తెలియకపోయినా, నాకెంతనొప్పిగా ఉన్నదోయ్, తండ్రీ! (గుండెలకు శవమును అదుముకొనును)

హరి:—(తనలో) ఈస్త్రీ ఎవరై ఉంటునో? అడవిలో వెతకడము; ఇంత రాత్రివేళ స్మశానమునకు రావడము, ఏమి సాహసము! ఆ మాసినగుడ్డ, ఆ చింకిరిగుడ్డ, ఆ ఖేదము, ఆ ముఖానికి ఆ మంటల వెలుగున ఎంత భయంకరమైన అంద మిస్తున్నవో! ఆమె వైఖరిచూచినా, ఆమె మాటలు విన్నా, అగ్రజాతి స్త్రీ అయి ఉండవలెను— నీవెవరవు?

చంద్ర:—ఒకరింట పనిచేస్తున్న బానిసదానను.

హరి:—(తనలో) అంతచక్కనిది బానిసదా! ధూళికప్పిన ముఖమును కన్నీళ్లు కడిగి, ఆ కాలువలలో ఆమె స్వచ్ఛమైన స్ఫూర్తిని ఎలాగు కనపర్చుస్తున్నవో, బంగారు చెక్కీలో ఉలితో నాటువేస్తే కనబడ్డట్టు! నీపిల్లవాడు 7-8 సంవత్సరములకంటె ఎక్కువున్నట్టు తోచదు. అంత పిన్నవయస్సులో అడివికి ఏమని పంపినావు?

చంద్ర:—పెద్దపిల్లవాళ్లతో వెళ్లినాడు. మూడుదినములు వెళ్లి, ఈదినమే పాము కరిచి పోయినాడు. ఈ సాయంత్రము దీపాలవేళ పిల్లవాళ్లు వచ్చి నాతో చెప్పినారు. ఎంతో బ్రతిమాలుకొంటే, సంస్కారము చేసి వేగముగా రమ్మని యజమానులు శలవిచ్చినారు.

హరి:—(తనలో) బానిసతనమూ, తల్లీ కొడుకూ, ఆముఖములూ, ఆవయస్సూ, ఆమాటలపొందికా, ఆమె—

చంద్ర:—నేను తిరిగీ ఇంటికి వేగముగా వెళ్లవలెను. సంస్కారము చేయడానికి వెంటనే శలవియ్యి, నీకు చాలా పుణ్యాం ఉంటుంది.

హరి:—నీకు పెనిమిటి లేడా?

చంద్ర:—(తనలో) ఏమయినారో తెలియ దాయె. ఏమిచెప్పేది? నావద్దలేరు.

హరి:—సరే, నీవు వెంటనే వెళ్లి నీయజమాన్ని అడిగి సుంకం తీసుకొనిరా.

చంద్ర:—పిల్లవాడు అడివిలో ఎక్కడోచని పోయినాడని నేనంటే, "వాడుపోతే, నీకేం పోయింది? వాని సంరక్షణే పాయె, బ్రతి కావు. కాని వాడు చావడంవల్ల నాకెంత డబ్బు గంగలో కలిసిందో చూడు! మీాయి ద్దరిని బండెడు సొమ్మిచ్చి కొనుకొన్నాను. దానికేం అంటావు?" అన్నాడు యజ మాని. అతడిస్తాడని ఏలాగనుకొనేది?

హరి:—నేనేమిచేయగలను? సుంకం ఇవ్వ కుంటే దహనము చేయనివ్వను.

చంద్ర:—అయ్యో, ఎంతవానికుమారునికి ఎంత వచ్చినది! ఎంతగతిలేనివాని శవమై నాదహనము కాకుండా ఉండిపోయిందా? తండ్రీ, నీగతి ఈలాగున్నట్టినదా? నిన్న రాత్రే, ముల్లుతో రక్తంవస్తే, "యుద్ధంలో రక్తం జూర్రేవానికి రక్తమంటే భయమే మి?"టన్నావు, కొడకా! ఇప్పుడు నన్నేమని ఓదారుస్తావు. నాయనా! నీవు పోయినావని ఏడ్చేదా? నీ శవం దహనంచేయలేనంత లేనిదాన నని ఏడ్చేదా? సరి, ఏడుస్తూంటే, ఏమున్నది? పోయి సుంకంకొరకు ప్రయత్నించవలెను. కాని, ఈ శవాన్ని ఏమిచేసేది? శ్రమైతే అయింది, తీసుకొనివెళ్లి ప్రయత్నం చేతా మంటే, ఏవరూ చేరనీయరేమో? ఉంచి వెళదామంటే, మళ్లీ వచ్చేసరికి, ఏమవు తుందో? కాటికాపు చూస్తాడా? శవాన్ని తిరగదోసినవాడు, వానికేంపట్టింది? కానీ, ప్రభో, విశ్వేశ్వరా, నీవు స్మశాసనవాసివి. నేను వచ్చేవరకు, నాపిల్లవాని శవమును చూస్తూండవా? నేనే పతివ్రతనైనయెడల శవము, నేనుంచినట్లు ఉండుగాక! తండ్రీ! నీదేహము, దహనము లేకుండానే, ఎంత మన్నయినదో! దహింపబడేది గనుక దేహమన్నారు. నీపట్ల ఆయర్థము వ్యర్థ మయినదా, నాయనా!(మన్నుదులిపి క్షితి పైనిపెట్టును)

హరి:—మన్ను కావలసి ఉన్న శవానికి మన్ను దులుపుతూంది! మాతృప్రేమకు మేర ఉన్నదా? ఆమాటలు వింటూంటే, నా కడుపులో మంట పుట్టుచున్నదేమీా? "ఎంతవాని కుమారున కెంతవచ్చినది!" అన్నది; నాయంతవాని కుమారునకు దాస్యము వచ్చినది! ఇదికూడా ఏల రాకూడదు? "యుద్ధములో రక్తంజుర్రే వాడ"ట! క్షత్రియబిడ్డ కావలెను, ఆమాటలు అనడానికి. "మిమ్మల్ని బండెడు సొమ్మిచ్చి కొనుకొన్నాను"— నాలోహి తాస్యుడై ఉండవలెను. నాచేతులారా నేనే అమ్ముకొన్నాను. ఆమెకు భర్త దగ్గిర, లేడట. నేను చంద్రమతిదగ్గిర లేనే? "నేనే పతివ్రతనైతే"—కారుచిచ్చు భయ పడి తోవ ఇచ్చివేసినది చంద్రమతి పాతి వ్రత్యముచూచి. ఇప్పుడు శవముజోలికి జంతువులు రాకుండా శాసించలేదా ఆ బలము? అయినా, అడిగి చూడవలెను.

—నీవు చంద్రమతివి కావ్రూ? నిన్ను కొన్నవాడు కాలకౌశికుడు కాడూ?

చంద్ర:—(తనలో) ఈమనిషి నాభర్తనలె ఆజానుబాహు, నీచవృత్తిలో అటువంటి వాడు ఉంటునా? ఆయన్ని వీరబాహుడు కొన్నాడు. కాటికాపుగా నియమించి ఉండును. అయినా జాగ్రత్తగా మాట్లాడ వలెను:—నన్ను పోల్చుకొన్న బుద్ధిశాలికి నానాథునిజాడ తెలుసునా!

హరి:—నేనే నీ భర్తను, హరిశ్చంద్రుడను!

చంద్ర:—ఆ! ఆ! (వానిమీద పడును. వారిద్దరు ఆలింగనము చేసుకొందురు)

హరి:—మనము ముగ్గిరమూ, ఇలాగున, ఇక్కడ, ఇప్పుడు కలుసుకొన్నామా? స్థితి, స్థలము, కాలము—ఆహా! (శవము వద్దకువెళ్లి) లోహితాస్యా, కాలులో ముల్లు గుచ్చుకొన్న గాయముండగానే, మళ్ళీ ఉడివిక వచ్చినావోయి? యుద్ధము లో రక్తం జుర్రెడమూ, ఎత్తా! నీ కెవరు చెప్పినారోయ్? సిరక్తమే చెప్పినదా? ఎన రితో యుద్ధముచేసినావు, బాబా! (శవమును కాలుమీద కూర్చుంచి పెట్టుకొనును) నీబాధ చూడలేక మీ అమ్మ దుఃఖిస్తుం దని, నీ దుఃఖముతో యుద్ధముచేసి అణచి వేసినావా, తండ్రీ? యుద్ధములో శత్రు వును గెలవడంకంటె కష్టమయినపని చేసి నావా? కాశికి వచ్చేతోవలో, ఎత్తు కొంటానంటే, నీశ్రమను దాచుకొని, వద్ద న్న వీరుడవు, మీ అమ్మనుమెడల—

చంద్ర:—తానన్ని కష్టాలుపడుతూ, నన్ను ఓదార్చేవాడు, నాచిట్టివాడు.

హరి:—ఏలాగు శుష్కించి పోయినావోయ్, తండ్రీ!

చంద్ర:—మనము వేరైన ఈ పదిరోజులలో తమరు పోలిక తగలకుండా శుష్కించి పోయినారు, నాథా!

హరి:—ఇన్నాళ్లూ నాకు నిద్రాహారములు రెండూలేవు. బ్రహ్మయజ్ఞము, పితృతర్ప ణములేకుండా భోజనము చేయనుగదా? అవి, ఈస్మశానములో, చండాల సేవలో ఏలాగుచేయను?

చంద్ర:—మహాదేవ!

హరి:—కాని, బాలయ్యముఖాన్ని ఆనవ్వే మిటి? విశ్వేశ్వరుని ధ్యానిస్తూ ప్రాణం విడిచిపెట్టినావా, నాన్నా? లేకుంటే, ప్రాణంపోయినా, ముఖాన్ని ఆనవ్వేమిటి?

చంద్ర:—బాగా పోల్చినారు, నాథా! ఆకుర్ర వాళ్లన్నారు, "అమ్మాజీ, బాబయ్యా, విశ్వేశ్వరా!" అంటూ ప్రాణంవిడిచిపెట్టి నాడట. "మీరు చాలామంచివాళ్లు, మా అమ్మాజీని ఏలాగు ఓదార్తారో?" అన్నాడట, నాతండ్రీ! నాయనా, నీవు పెట్టినచిచ్చు, ఎవరు ఆర్పగలరోయ్?

హరి:—బాబా, నీకునవ్వూ, మాకు ఏడ్పూనా? నీకష్టాలు గట్టెక్కినాయి, నీకు నవ్వుకాకేమి? లాభములేని మా విచారముమాది నవ్వవలసినదే.

చంద్ర:—బాబా, ఇక్కడ గంజివిడిచిపెట్టి, స్వర్గములో నీవు అమృతం సేవిస్తూ అమృతాన్ని మించిన నిన్ను విడిచిపెట్టి, మమ్మల్ని మాకన్నీళ్లే తాగుమన్నావా? బాబా, నిన్ను కృష్ణమ్మ భోజనానికి పిలుస్తే, "మా అమ్మాజీ చాలీ చాలని గంజి తాగుతూ ఎలాగో ప్రాణాలు నిలబెట్టుకొంటూంటే, మీయింట పిండివంటలు నానోటికి ఏలాగు పోతాయి?" అన్నావే. ఇప్పుడు నన్ను విడిచిపెట్టి స్వర్గ సౌఖ్యం ఎలాగు అనుభవిస్తున్నావు, తండ్రీ! అమ్మకు నీవద్ద చోటిప్పించవూ?

హరి:—ఏమీ; గంజా తాగేవాడు, బాబయ్యా?

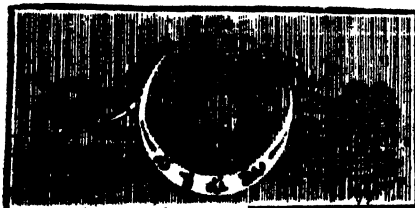
చంద్ర:—అదైనా, కడుపునిండా ఎక్కడ? "బాబాజీని ఎప్పుడు చూస్తాము? ఎప్పుడెప్పుడ" నేవాడవు, చూడకుండా వెళ్లిపోయినావా. కొడకా! ఒక్కమారు నిన్ను కాలుమీద కూర్చోపెట్టుకొని ముద్దులాడుతే, అడివికివెళ్లివచ్చిన కష్టమంతా నా చేతుల్లో పోయిందన్నావు. నేను నాకష్టాలన్నీ మరిచి పోయేదానను. తండ్రీ! కష్టాలవంటిగురువు లేడన్నావు. కాని, నీవుపెట్టినకష్టం, ఏమినేర్పుతుంది, బాబా?

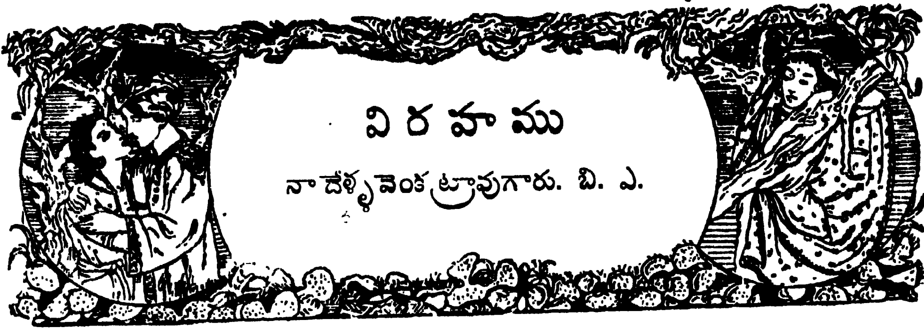
యజమానిసేవలో ప్రాణమైనా పెట్టవలెననా? నీవు ఆలాగే చేసినావు. నీవు ప్రాణముమాత్రమే విడిచిపెట్టినావు. ఆయజమానిసేవలో, నా ప్రాణముకంటె ఎక్కువ వస్తువును, నిన్ను, విడిచిపెట్టినాను. నేను ఎక్కువకాదు, బాబా? నాథా, నన్ను తిరిగీ వేగమే రావలెనని యజమానిఆజ్ఞ. యజమాని ఆజ్ఞను అతిక్రమించకూడదని బాబు శరీరము జ్ఞాపకంచేస్తున్నది, తమ పారుష్యం జ్ఞాపకంచేస్తున్నది. నేనువెళ్లను కొంకొరకు ప్రయత్నించవద్దా?

హరి:—తప్పకుండా చేయవలసినదే.

చంద్ర:—పోయివస్తానని అనడానికి అధికారములేదు. వస్తే, ఏలాగు వస్తానో?

హరి:—వెళ్లితానంటే, మంచిది అనడానికి నోరురాదు! ఊకికారణ్యం దాటించడానికి అధికారములేదు! బాబయ్యలేని ప్రపంచములో ఇక మనకేమున్నది, సత్యసేవానందముతప్ప? మనకు సత్యమే స్వర్గము. మనకు ఇంతకంటే మరేమిచేటు రాగలదు? మరి నీవువెళ్లు, (చంద్రమతి నిష్క్రమించును) ఏలాగు తిరిగిచూస్తూ వెళుతున్నదో! (తెర)

విరహము

నాదెళ్ళ వెంకట్రావుగారు. బి. ఎ.

నడికిరేయిని కలలోన నాకునీవు
కానుపింపగ మేల్కాంటిఁ గలఁతఁ జెంది
మాయమైపోతి వింతలోనే యెచటికో ?
పక్కపై నొక్కనిని నన్నుఁ బాఱవైచి.

గీ. దూరమున హోరుమను నకూపారరవము
చేరువను గానవచ్చు నా చెట్టుమీఁద
ఘూకములభీకరంబగు కూతదప్ప
లోకమున నెట్టిధ్వని విన రాకయుండె.

గీ. విజనసంచారమైన యీ వీథులందు
వ్యర్థముగ నేరికోఱకో ? యీ యర్థరాత్రి
విమలశీతలచంద్రికా సముదయంబుఁ
గాయుచున్నాఁడు యామినీ కాముకుండు.

గీ. ఇట్టిచల్లనిరాత్రి నీయింటియందు
నిర్విచారంబుగా నీవు నిద్రపోవ
నొక్కఁడను బిక్కుబిక్కునఁ బక్కపైన
నిన్నుఁదలపోసికొనుచుఁ గూర్చున్నవాఁడ.

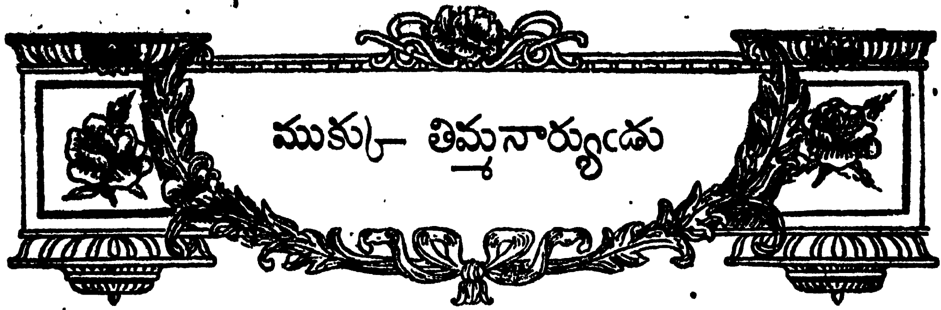
గీ. ఱెక్కలేయున్న నాకిప్డె ఱివ్వుమనుచు
నంతరిక్షాన కెగిరి నీ చెంత వ్రాలి
నిదురలో వింత చెలువంబు నెగడునీదు
సుందరాస్యంబు ముద్దాడియుందునుగద.

గీ. నిన్ను నెడబాసి విరహార్తి ఖిన్నుఁడైన
నాయెడ జ్జాలిఁ జెంది స్వప్ననైన
దర్శనంబిచ్చునంతటి దయయుఁ గలిగెఁ
జాలు; పదివేలుసుమ్ము నాపాలి కిదియ.

ఊఁచబియ్యము

దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు

ముంగురుల్ చెదరి గుంపులుగట్టి నెమ్మోము, దమ్మి ముమ్మరముగఁ గ్రమ్మికొనఁగ
ముద్దుఁమురిపెంపు మొగమున మొలకెత్తి, కొమరుఁ జెక్కులఁ జిఱుచెమట జాఱ
తుఱుమిన తంగేడువిరులతోఁ గూడ, నం దంపుధమ్మిల్లబంధము నటింప
శ్రీకారములతోడ జెలిమిఁ జేసెడు కర్ణ, ముల నొప్పు పల్లేరు పూలు గదలఁ
గీ. దానుబాడెడు మోటు పదంబునకును, కంకణంబులు చెలఁగి పొంకముగఁ దాళ
మానములు గొల్పఁ గూర్చుండి మంచెమీఁద, నబల యోర్తుక యూఁచ బియ్యంబు గొట్టె.

మండలేముల వేంకటశాస్త్రి గారు, బి. ఏ., యల్. టి.

ఆంధ్రభోజుఁడని విఖ్యాతిఁబడసిన శ్రీకృష్ణదేవరాయల కాలమున సామ్రాజ్యలక్ష్మి ననుసరించి కవితాలక్ష్మియు, వాసియు వన్నెయుఁ గాంచి మించినది. అష్టదిగ్గజములను ప్రశస్తివడసిన కవినాథులెనమండ్రు విద్వత్ప్రభుని యాశ్రయము నవలంబించి యుండిరి. ఆకాలమునఁ గవితాప్రపంచమునఁ బ్రబంధరచనయే మిన్నయై యుండుటచేతను, శ్రీకృష్ణదేవరాయలు పండితుఁడగుటచేతను, వాని యభిరుచి ననుసరించి, కవులందఱును ప్రబంధరత్నములతో నాతనిఁ బూజించి ప్రశస్తి వడసిరి. అట్లొనరించిన వారిలోఁ బారిజాతాపహరణ కర్తయగు ముక్కుతిమ్మనార్యుఁడు కడుఁ బ్రసిద్ధుఁడు. మృదుమధుర రసభరితమగు శైలిగలవాఁడగుటచే "ముక్కుతిమ్మనార్యు ముద్దుపల్కు" అని సార్థకబిరుదము నొందెను. "నానా సూనవితాన వాసనల నానందించు" అనుచక్కని, ముద్దులుమూటగట్టు పద్యమును రచించుటచే నితని ముక్కుతిమ్మనార్యుఁడని లోకము వాడుచుండుట యెల్లరకుఁ దెలిసిన విషయము.

ప్రబంధకవులలో నితఁడు సుప్రసిద్ధుఁడు. ప్రబంధములసరళి ననుసరించియు, వానిలోఁ దలతిక్కగానుండి, పాఠకుల హృదయములకు విసుగుగలిగించు కొన్ని లక్షణముల నితఁడు తొలఁగించి, తన రచించిన "పారిజాతాపహరణము"ను నిర్దుష్టము గావించుకొనెను. అందుచే నితని కవిత్వ మన్నిఘట్టములందును మిగుల రసభరితముగ నుండును. సాధారణముగఁ బ్రబంధములలోఁ గథా సరణి మృగ్యము. కథావేగము మొదలే లేదని కూడఁ గొందఱు విమర్శకులు సహేతుకముగ యోచింతురు. ప్రబంధములకు నిర్ణీతములగు వర్ణనలను జేయుటకుఁ గథాసందర్భ ముపయోగింపఁబడును గాని కథ ప్రధానము గాదని తేలుచున్నది. ఈగ్రంథ మీవిషయమునను దదితరవిషయములందును భిన్నముగ నున్నది. దీనియందుఁ గథయును గథావేగమును బ్రధానములు. ప్రారంభమునుండి, ముగియువఱకును కథాధోరణి యొక్కవిధముగనే చెప్పఁబడినది గాని, సందర్భశూన్యములగు వర్ణనలు కథావేగమునకు భంగముఁ గలిగించలేదు. అందుచేఁ బాఠకుల కిందలియాసక్తి యధికమగుచున్నది. మఱియొక విషయము గలదు. సామాన్యముగఁ బ్రబంధములయందలిపాత్రములన్నియు నొకేవిధముగ నుండును. అనఁగా నొండొంటికి స్వాభావికములగు భేదము లేవియుఁ గనఁబడక మనుష్యస్వభావ మన్నివిధముల నొకే

తీరుగనుండి, యంతవైచిత్ర్యరహితమా యని యనిపించుచుండును. కారణమేమన, వానిని రచించిన కవులు సాధారణముగఁ బండితులు. కావున గ్రంథస్థములగు విషయములనే గ్రహించి యుందురుగాని, సృష్టినుండి విషయములను దామే తొలిసారి గ్రహించినవారు కారు. అందువలన, నాక్రోశ, శృంగారాద్యవసరములయందు, పాత్రము లన్నియు నొకేవిధముగ, సంభాషించుచు, బ్రవర్తించుచు నుండును. ఈ గ్రంథమున గల ప్రధాన పాత్రము లట్లుండలేదు. శ్రీకృష్ణుఁడు, రుక్మిణి, సత్యభామ, నారదుఁడు ఇత్యాదులు స్వతంత్రములగు పాత్రములు. అనగాఁ దమంతటతాము నిలచునవి. ఆయాయవసరములందు వారి ప్రవర్తనము సముచితమని యంగీకరింప వలసినట్లుండును. ఇరువురుగాని, యధికముగ గాని కళత్రములుగల యాతఁ డేయవసరములయం దెట్లుసంచరించునో శ్రీకృష్ణుఁ డట్లే ప్రవర్తించియుండెను. నారదుఁ డొసఁగిన పారిజాతము నూహించి శ్రీకృష్ణుఁడు:

మ. "ఇఁక భోజాత్మజ కిచ్చినన్ గినుకతో నేమంచు
నూహించునో, మఱి సాత్రాజితి? దానికే నిపుడు
ప్రేమంబ పినన్ దీని నొల్లి సనుకే జేసిన జాడ దోఁచు
నొకో? యాలె; మ్మిందు నేనున్కి చెల్లదువో యేరికిఁ
బంపఁగా; ననుచు లీలన్ రుక్మిణీకాంతుఁడున్.

ఇచ్చుట సమంజసమని యోచించెను. ఇదియెంత స్వాభావికముగ నున్నది? అట్టి వారిమనోధర్మ మనుభవైకవేద్యమని నామనవి. ఇతరపాత్రముల సమయోచిత ప్రవర్తనములును సంభాషణములును వేఱొకచోఁ జూడఁదగును.

తిక్కనసోమయాజి నాఁటనుండియు స్వప్నవృత్తాంతమును దెలుపుచుండుట వాడుకలోఁ జేరినది. కవిబ్రహ్మయగు తిక్కన కాలమున నీవృత్తాంతము రసవంతముగ నుండినను దాని ననుకరించుటయే ప్రధానముగఁ దలఁచినయితరుల వృత్తాంతములు రసభరితములుగ నుండలేదు సరికదా; పాఠకులకు విసుగు గలిగించున ట్లుండును. తమగ్రంథములయెడ గౌరవాతిశయము గలిగించుకొనుటకి దియొక పన్నుగడ యని విమర్శకులు కొందఱూహించఁ దగియున్నది. అట్టి స్వప్నవృత్తాంత మిందుఁ జొప్పఁబడి యుండలేదు. మఱియుఁ జర్వితచర్వణముగ నాచరింపఁబడుసుకవిస్తుతియును గుకవినిందయు నీతని కృతియందు గానరావు. కవితఁజెప్పఁ దొడఁగిన ప్రతివారును గుకవినింద సేయుచు వచ్చినచో, నిందకుఁ బాత్రులగు నీకుకవు లెవ్వరని సందేహించఁదగి యున్నది. తిమ్మనార్యుఁ డిదియెల్ల నప్రస్తుతప్రసంగ మనియు, తన గ్రంథమున బాఠకులకుఁ గలుగఁగల యాదరమునకు భంగము గలిగించుననియు నూహించి దీనిని లోపింపఁజేసి స్తుతిపాత్రుఁ డయ్యెను.

ప్రబంధములనుగాని, యితర పద్యకావ్యములఁగాని రచించినకవి నాథులందఱును దప్పక కవివంశానుక్రమణికను దెలుపుచుఁ బెక్కుపద్యముల వ్రాయువాడుక గలదు. కవీశ్వరులిందు స్వగుణాతియమును, బాండిత్యోత్కర్షయును గూడ వర్ణించుకొనుట సహజము. తిమ్మనార్యుఁ డిది యనుచితమని తలఁచెఁ గావలయు. ఏలనన, కుకవులనుపేరిట నితరుల

నిందించుచు, స్వగుణంబుల నుగ్గడించుట సత్పురుషలక్షణమని యూహించుటకు వీలుకాదు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలను గృతిపతిగాఁ దానే నిర్ణయించి కృతియొసఁగినట్లు తోఁచునుగాని, మనుచరిత్రాదులవలెఁ బ్రభువు తన్నుఁగోరుటయే యీకావ్యరచనకుఁ గారణమైనటులు గానరాదు. లేనిచోఁ గర్పూరతాంబూలాద్యుపచారములతోఁ గవిని బూజించి ప్రార్థించుట యిందునఁ గానఁబడియుండెడిని. కృతిపతియే తనపేరఁ గృతి రచింపుమని కవిని బ్రార్థించుట కన్న, కృతిరచించి యుత్తమనాయకుని వరించి యర్పించుట యధికరసవంతముగఁ దోఁచుచున్నది. మఱియుఁ గృతిపతి వంశానుక్రమణికయును, కృతినాయకుని వర్ణనమును దిమ్మనార్యుఁడు కడుసంగ్రహముగను, మిగుల హృద్యముగను జేసియుండెను. కృతిపతి వంశమునఁ బ్రసిద్ధులగు నీశ్వరనృపతిని, నరసభూవిభుని, వీరు చూపిన బలపరాక్రమములను, కవిగడు సమంజసముగ వర్ణించియున్నాఁడు. నిర్నిమిత్తములగు విషయముల యందనావశ్యకములగు నతిశయోక్తులతో వర్ణించినచోఁ గవీశ్వరుని పాండిత్యబలమును గూర్చి సంతసించినను, భావనాబలము లేమిచే హృదయాకర్షకముగ నుండలేదని విమర్శకు లూహించవలసియున్నది. వాని నితఁడు పూనకుండుటఁ జేసి యీ భాగమును గూడ హృద్యముగఁ జేసెను. ఈశ్వరనృపతిని వర్ణించుచు మహేశ్వరుని యందుఁగల లోపము లితనియందుఁ గానఁబడక పోవుటయేకాక యితఁడు బలదర్పము లధికముగఁ గలవాఁడని వర్ణించిన పద్యముఁ జూడుఁడు :

ఉ. తామసవృత్తి లేదు; పతితంబును నుగ్రుఁడు గాఁడు;
గౌరవం, బేమియు వెత్తిగాదు; తనకెందునుఁ బై
మఱిరాజు లేఁడు; సం, [illegible] మములోన నొక్కఁడనకు
[illegible] డీశ్వర, [illegible]
[illegible] ని సాటియౌ [illegible] శ్వగుఁ డెన్నిభ లన్."

ఈశ్వరవిభుని తనయుండగు నరసవిభుని వర్ణించు ఘట్టము మఱియుఁ జక్కఁగ నున్నది. కృష్ణదేవరాయలు రాజ్యాధిపత్యము వహించెనని వ్రాయుచుఁ దొల్లి యదువంశమున నవతరించిన శ్రీకృష్ణుఁడు తనచరితమునఁ గల లోపముల సవరించుకొని లోకమున విఖ్యాతినొంద నిట్లువచ్చెననుచు వర్ణించెను. మఱియొకచో నీరెండు నవతారము లన్నిలక్షణములతోడను సమానములని తెల్పెను. చూడుఁడు :

సీ. గోపాలవృత్తిని సింహాసనస్థుఁడు గామి సింహాసనస్థుఁ
డై చెన్ను మెఱయ, గొల్లయిల్లాండ్రతో గోడిగిం
చుటఁ జేసి పరకామినీసహోదరతఁ జూప, మఱి జరా
సుతునకై మధుర డించుటఁ జేసి పరవర్గదుర్గముల్
బ్రమియఁగొనఁగ, పారిజాతము నాసపడి పట్టి తెచ్చుట
నౌదార్యమున దానిఁ దడుగువఱుప,

గీ. గోరితొలుమేనఁ దనకైన కొదువలెల్ల, మాన్చుకొనవచ్చి, భువనైకమాన్యలీల, నవతరించిన కృష్ణుఁడోనఁగ మించె, నరసవిభు కృష్ణరాయభూనాయకుండు."

సీ. చక్రవర్తి మహాప్రశస్తి నాఁడును నేఁడు చెలఁగి ధర్మ
క్రమస్థితిఘటించె, భూభృదుద్ధరణ విస్ఫూర్తి నాఁడును
నేఁడు గోరక్షణఖ్యాతి కుదురుపఱిచె, సాధుబృందా
వనసరణి నాఁడును నేఁడు వంశానురాగంబు వదలఁ
డయ్యె, సత్యభామాభోగసక్తి నాఁడును నేఁడు నా
కల్పమవని నింపార నిలిపె,

గీ. నాఁడు నేఁడును యాదవాన్వయమునందు, జననమందెను వసుదేవమనుజ విభుని, కృష్ణుఁడను పేర నరసేంద్రు కృష్ణదేవ, రాయఁడను పేర నాదినారాయణుండు."

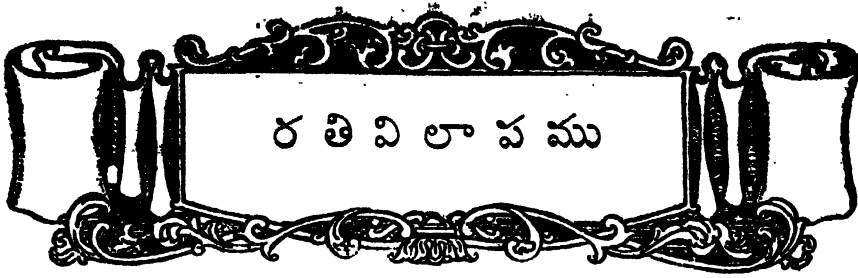
కృతిపతిని వర్ణించు నవసరమునఁ గూడ నించుకేని రసభంగము గాకుండ నెటు

వ్రాసెనో కనుఁగొనుఁడు: కొన్ని గ్రంథములం దలి వర్ణన లెప్పుడు ముగియునా యని విసుగు గలిగించును. కల్పనా విశేషములతోఁడ నితఁడు కొన్ని వర్ణనలు సలిపెను. మఱియుఁ గృష్ణరా యని బాహుబలమును, పరాక్రమము నీ క్రింది పద్యమున వర్ణించిన విధముఁ జూడుఁడు. విజయ పరంపరను దెలుపుపట్టిక నొకదానిఁ గూర్చి, ఛందోబద్ధము గావించుట సామాన్యకవుల పద్ధతి. మఱి యితఁడన్ననో, ప్రతిపద్యమును భావగర్భితముగను, రసభరితముగను ఉండు నట్లు రచించెను.

సీ. "ఉదయాద్రివేగ నత్యుద్ధతి సాధించె వినుకొండ మాట
మాత్రన హరించె, గూటముల్ సెసరంగఁ గొండవీ
డగలించె బెల్లముకొండ యుబ్బెల్లఁ జెఱచె, దేవరకొండ
యుద్వృత్తిభంగము చేసె జగ్గిపల్లె సమగ్రశక్తిఁ గూల్చె,
గినుక మీఱ ననంతగిరి క్రిందుపడ నేసె గంబంబుమెట్టు
గ్రక్కున గడల్చె"

పై పద్యము క్రిఁగీతలిడిన భాగముల యందలి చమత్కారములు గ్రహించఁదగియు న్నవి. ఆవీరుని చేత మెఱసిన కౌక్షేయకమును వర్ణించినవిధము స్తుత్యర్హము. ఇతని శైలియు, కథాధోరణియు పాత్రోచితముగ జరుగు సంభాషణములు, మొదలగునవి, యింకొక తఱి నరయుదము. ఈవర్ణనలన్నియు నిరువది పద్యములకు లోఁబడియుండునట్లు చేసి కథలోనికి దిగెను. ఈభాగమును జదివిన పాఠకులకు గ్రంథ మంతయు నెట్లు వ్రాయఁబడినదని తెలుసు కొనునాస, సహజముగఁ గలుగును. తన ప్రబంధ ధోరణి కన్నివిధముల నియ్యాది మచ్చుగా నొనర్చెనని యూహించఁదగి యున్నది. సర్వ జన సామాన్యముగ సుబోధకమగు శైలిగూడఁ దన కమరియుండుట స్తుతిపాత్రమై యున్నది. క్లిష్టపద భూయిష్ఠముగను, అనావశ్యకము లగు కల్పనావిశేషములతోడను, గ్రంథమును పాఠకుల హృదయమునకు దూరీకృత మొనరించి యుండినదోఁ దమ్మనార్యునిఁ గూర్చి వ్రాయుట యస్మదాదులకు దుర్లభంబు. ఇది వఱకీభాగమును సవిమర్శకదృష్టితోఁ బరిశీలించిన వారికీ నానుడులు సత్యములని తోఁచును. అతిశయోక్తిగలదని యూహించువారొక సారి పైవిధముగ యోచించి, విమర్శించి, నాయభిప్రాయము ననునదింతురుగాక!

త్రిపురాన వేంకట సూర్య ప్రసాదరాయ కవిగారు

ప్రస్వాయం పాలితుం భానో
ర్నిమే ర్లోకాన్ కవే ర్వచః;
అవతారో యయోః పృథ్వ్యాం
దంపతీ తౌ నమా మ్యహమ్.

† ఉ. నెట్టన కంటిమంట మరు
నీఱుగఁ జేయు మహాతపస్వి దా,
నెట్టి యవస్థపాల్పడియె
నిమ్మోడ నౌర యటంచు నవ్వుచు,
న్నట్టులు సొంపునింపు గిరి
శాంగవిభూతిసితాననంబులో,
గట్టులతేనిపట్టి చను
గట్టుల కేను నమస్కరించెదన్.

ద్విపద

నిటలాక్షు నేత్రాగ్ని నిజనాథుపైకిఁ
దటుకున నేతేరఁ దా మూర్ఛనొంది
వివశయై పడియున్న విరివిల్తు వెలఁది
యవిషహ్యవేదనం బైన వైధవ్య
మావహిల్లఁగఁ జేయు నదియైన ప్రబల
దైవమ్ము చెద్దుని దగమూర్ఛ దేఱె.
ఘనమూర్ఛ దేఱి యక్కలకంఠకంఠి
గనుల నల్లనవిచ్చి కలయంగఁ జూచెఁ
దనివోనికనులకుఁ దన ప్రియుం డింకఁ
గనరానిదశ నున్కిఁ గానలేదయ్యొ.

"జీవితేశ్వర! నీవు జీవించియుంటె;
నావలపులపంట! నాథ! యెందుంటి?"
వనిపల్కి దిగ్గన నటనుండి లేచి
వనజాక్షి నిజపురోభాగమ్మునందు
గిరిశకోపానల కీలలం గాలి
పురుషాకృతిని నున్న బూడిదం గనియె.
మరలఁ జేష్టలు దక్కి మరురాణి యపుడు
ధరణిపైఁ బొరలుచుఁ దన చన్నుదోయి
గడుధూసరద్యుతి గాఁగఁ బెన్నెఱులు
విడివడి జీరాడ విపినభూస్థలిని
దనతోడ సరిగ వంతను ముంచునట్లు
వెనుఁబాటుమై నిట్లు విలపింపఁ దొడఁగె.
అయ్యయో! నాథ! యిట్లైతివే నీవు
దయ్యమ్ము నినుఁ బాపఁ దలఁచెనే నేఁడు
నెయ్యమ్ము కృపయును నీ కెందుఁబోయె
నియ్యరణ్యమున నన్నిటు డించిచనితె.
పన్నగాభరణుతోఁ బంతమ్ము మున్ను
నిన్ను నీకోలఁది గణింపవై తనుచు
నన్నన్న నీపూన్కి కడలి నీతోడ
నన్నంతమాటయు నవ్యోనే తుదకు.
పెఱతాపసులఁ గిట్టి బెదరించినట్లు
వెఱ పొకింతయులేక విశ్వసంహారుని

"† తపస్వీ కాంగతో౽వస్థాం, మితి స్మేరాననావివ, గిరిజాయాః స్తనౌ వందే భవభూతి సితాననౌ" భవభూతి.

కటికంఠునిం గాలకాలుని రుద్రు
నుటిక పైకొని తాఁకు టూరకేచనునె.

గిరిరాజతనయను గిరిశుతోఁ గూర్చి
వరదుని మెప్పించి వరములు వడసి
యరుసమ్ము నింతువం చాసించియుండఁ
బరము కోపాగ్నిచే భస్మంబ వైతె.

ఒరపుగల్గెడువారి కుపమానమగుచు
వఱలు నీయెడ లీ యవస్థపాల్పడఁగ
నెడఁద ప్రయ్యాలుగా దదేమొకో నాకుఁ
గడుఁ గఠినాత్మ్మలు గారె చేడియలు.

నినుఁ జూడకున్నట్టి నిముసమ్ము నాకుఁ
గనుపట్టు నొక దివ్యకల్పమ్ముగాఁగ
నిరవధియైన యీ నీవియోగార్తి
స్మర! యింక నే నెట్లు సైరించుదాన.

కట్టవాసినజలౌఘము దమ్మికీవ
నట్టె తా విడనాడి యరుగుచందమున
నిముసమ్ములో మన నెయ్యమ్ము దొఱఁగి
రమణ! నీ వోడిదే బ్రతుకుగామనెడు
నబలను నన్ను ని ట్లాఱడివుచ్చి
ప్రబలార్తి నిడి యెందుఁ బాఱిపోయితివి.

ఎందైన ననుఁగూడి యేఁగుదీ వెపుడు
నిందు నిట్టి దిగనాడి యెట్లేఁగినావు
మందభాగ్యను నన్ను మఱచినావేమొ
యిందిరాపుత్ర! యిం కే నెందుఁ జొత్తు.

నేను నీకును నాకు నీవు నెన్నఁడును
నోనాథ! యప్రియ మ్మొనరింపలేదు
కృపపుట్టనేర్చు నీ ప్రియ కకారణము
యిపుడు నీ వరిసెనం బీ వదేమిటికి.

కవవాసి నోగులు జక్కవపెంటివోలె
నవిరళశోకార్తి నడలు న న్గనవొ
యెవ రింక దిక్కు న న్నిటులొంటి ఘోర
దవము పాల్సేయ నా తప్పేమి చెపుమ.

చెలువుఁడ! వే ఱొక్క చెలిపేర నన్నుఁ
బిలుచుచో నీమీఁదఁ బెనురోసమూని
మొలనూలిత్రాళ్లతో మొగమోటమాలి
కలయ ని న్గట్టిన కత లెంచినావొ
యలరులేయ కరువు లక్షులంగలఁపఁ
గలువపూఁవుల వ్రేయు గతు లెంచినావొ

తప్పుగల్గిన నన్ను దండించుటకును
నొప్పులకుప్ప! వేఱొకదారి లేదె
యిప్పాట నిహలోక మెడలి నన్నిట్లు
ముప్పు మున్నీటిలో ముంచి పోవుదువె.

"ప్రియుఁడందువీ" వంచు నీ వన్నమాట
మదన! యిచ్ఛకముగా మది నెంతుఁ జూవె
యెద నుంటి నేని నీ విటుఁ బూదిగాఁగ
బ్రదికి యే నెట్లుందుఁ బ్రాణేశ! చెపుమ.

శరనైపుణిని శైలజాశివాంగముల
నరుదార నొకటిగా నదికింతు నంటి
మదన! యొక్కటియైన మనయంగకముల
యదుకూడ్చి యకట! వేఱైతివే నాకు.

పరమేశ్వరుఁడు కృపాపాథోధియండ్రు
హరిహరీ! యెట్లు కోపాగ్ని నీఱుగాల్చెఁ
బరమపాపిని నాయభాగ్యమ్మ హరునిఁ
గరుణకుం దప్పించెఁ గాఁబోలు నాథ!.

జగదేకరతుఁడా విచక్షణస్వాంతుఁ
డగుశౌరి తనమిత్త్రుఁ డై యుండ శూలి

దెగి తత్సుతుని నిన్నుఁ దెగఁజూచె మిత్రు
మొగ మెట్లుసూతు నన్మొగమోట లేదొ.

కడఁకఁ గ్రొవ్విరిఁగాల్పఁ గాలాగ్ని యేల
కడవేళ లోకముల్ గాల్పఁ బాల్పడిన
కడిఁది చిచ్చలకంటి గాటంపుమంట
మృదుఁడేలపఱపె నీమెత్తనౌమేన.

ఆఁడుదానను గోల నబల నేనల్గి
వాఁడిచూపులఁ జూడ వణఁకిపోవుదువు
శ్రీకంఠునుగ్రాక్షి శిఖిశిఖాపటలి
పైకొన్న నీవెంత భయమొందినావొ.

కడుపుసల్లఁగ నిన్నుఁ గన్నతల్లికిని
జెడఁగాలి కడుపులోఁ జిచ్చు వెట్టితివె
కడుభాగ్యశాలిని గలుములపొలఁతి
గడఁక నెట్లోర్చు నీగర్భశోకమ్ము.

మది నన్నుఁ బ్రాణమ్ము మాఱుగా నెంచు
నది వధూవత్సల యత్త శ్రీదేవి
దలసెడ్డ నాదు దుర్దశను భావించి
వఱనేది తానెంత వంతపాల్పడునొ.

అత్యంతభక్తి నే నడుగుల కెఱఁగ
"నిత్యసౌభాగ్యవై నెగడుమాయమ్మ!"
యని నన్ను దీవించు నాదేవిమాట
యనృతమై పోయెనే యక్కటా! నేఁడు.

ఎడప కిప్పుడ దివికేఁగెదు నీదు
నడుగులవెంబడి నరుదెంతు నేను
నాకయిచింతింప నామనోనాథ!
లోకమ్ము కొఱకునై లోనఁ జింతింతు
నైహికజనము దైవాహతంబయ్యె
దేహిసౌఖ్యము నీయధీనమ్ము కాదె.

రెయినిద్దుగ్రమ్ము పురీమార్గమందు [ల
భయదమౌనుఱుముచే భయమొందు ప్రియ
సరగఁ గాముకనివాసములు సేర్పంగ
స్మర! నీవుదక్కంగ శక్తుఁడింకెవఁడు.

పొలయల్కఁ బెడమొగమ్ములు గాఁగ శయ్య
మలఁగి నాథులతోడ మాటాడకున్న
నలరుములుక్కలఁ జుఱుక్కన నాటి చెలులఁ
గలక దేర్చెడువాఁడు గలఁడె వేఱొకఁడు.

తగు లెఱుంగక వినూతనసంగమముల
మొగిని లజ్జాభయమ్ముల పేర్మిఁ గొంకు
ముగుదకన్నెలకు నేర్పులు నేర్పి తేర్చి
మగలఁ గూర్చెడువాఁడు మఱియెవ్వఁడింక.

కడునెఱ్ఱవాఱెడు కనులు ఘూర్ణిల్ల
నుడువులు సారెకుం దొట్రువడంగ
భ్రమగొల్పునదియ యౌ వారుణీమదము
ప్రమదల కీఁకవిడంబనయ నీవేమి.

సరసుఁడవైన నీ చావుచే జగము
సరసత్వమును బాసి చప్పనై పోయె
విరసమై సృష్టిప్రవృత్తి గీడ్పడియె
స్మర! నీవులేకున్న సర్గమే లేదు.

అనుఁగుఁజుట్టమవు నీ వతనుండ వగుట
విని నిజోదయ మింక వృథయంచు నెంచి
బహుళమ్ము సనినను బహుళదుఃఖమునఁ
దుహినమయూఖుండు దొఱఁగుఁగార్శ్యమ్ము
ఎఱుపుపచ్చనిచాయ నెసలారుతోడిమ
వఱలఁ గోకిలికల ధ్వనులచేఁ దెలియు
నెలమావిపూవు నేఁ డెవ్వాని కింక
నలుఁగౌనొ చెప్పుమా యలరువిల్కాఁడ!

వెలిదమ్మి క్రొవ్విరి వెలవెలంబాఱె
లలితమౌ నీలోత్పలము బొగ్గువడియె
ఫలశూన్యములయి నిగ్ బాయుటంబూవు
ములుకులన్నియు నేఁడు మొఱవోయె నకట!.

పలుమాఱు గొనయంపుఁ బనుల నీపనుపు
సలిపినయీతేఁటి చాలు శోకార్తి
విలపించు నను గూడి విపులదైన్యంపు
టులి వెసంగఁగ నేడ్చుచున్నట్టులుండె.

వలరాజ! నీవేమి వగపునంబోలె
బలుఁగుల రొదల వాపోవుచుంగాసఁ
బువుఁదేనెకన్నీరు బొటబొటఁగాఱ
నవనీజములు నేడ్చునట్లుండె నకట!.

కనుఁబండువైన నీ కాయమ్ము మగుడఁ
గొనిలేచి తియ్యఁబల్కుల సాజమైన
గరువమ్ముగల ప్రోడ గండుఁగోయిలను
సురతదాక్ష్యమునందుఁ జూనుపవే నాథ!.

పొలుపునింపెడు నీదుముద్దునెమ్మోము
గలుములీనెడు నీదుకడగంటిచూపు
గొనమోవి నొలయు నీ కులుకు లేనగవు
గనులఁ గట్టినయట్లు గనుపట్టు నాకు.

తలపోఁక మ్రొక్కి యెంతయు వేఁడి కంప
మొలరార నిడిన నీ యుఱిగవుంగిళుల
నెలమిఁ బైకొన్న నీ యేకాంతరతులఁ
దలపోయ శాంతిఁ జెందఁగ నాకు వశమె.

పెదవిఁ బల్మొన నొక్కి బెదరించినంతఁ
బదసరోజము లంటి బతిమాలుకొనుచుఁ
బొదివి చెక్కుల బల్మి ముద్దాడు కన్న
మదన! నా కడుపు చుమ్మలువాఱు నకట!

సురతపండిత! నీవ సొరిదిమై నిడిన
సురుచిరవాసంతసుమభూష లివిగొ
కనుపట్టుచున్నవి గాని యానీదు
కనువిందయినమేను గానరా దకట!.

నెమ్మిఁ జన్గవఁ దీర్చు నీ పత్త్రరచన
నెమ్మేన నీవలందిన చందనమ్ము
దడియాఱ వింక సుందరమైన నీదు
నొడలాఱిపోయె నయ్యో! మనోరమణ!

ప్రియ! నాదువామాంఘ్రిఁ బ్రీతి నీయిడిన
కయిసేఁత పరిపూర్తి గాకుండ నిన్ను
దారుణాత్ములు సురల్ దలఁచి రాకొఱఁతఁ
బూరింపఁగా వేగముగ రాఁగదయ్య!

నలనేర్పడఁగఁ గూలివానిచేఁ బాము
బలిమిఁ గొట్టించు నేర్పరి యయ్యొ వజ్రి
మెఱమెచ్చులకు నుబ్బి మీఱి యీతంత్ర
మెఱుఁగ లేవై తమాయికుఁడ వీ వకట!

నినుఁ గన్నకిన్నుల నిర్జరాంగనలు
దనుఁ జూడకున్న సుత్రాముండు గనలి
నిను నిట్టి మిష వెట్టి నిటలలోచనుని
కనుమంట కొప్పించి కసిదీర్చుకొనియె.

దివియందు జాణలౌ దేవకామినులు
దివిరి నిన్ లోఁగొని తివియకమున్న
శలభమార్గమున నేఁ జనుదెంచి మోద
మొలయంగ మగుడ నీయొడిఁ జేరఁగొందు.

అతివేగముగ నిన్ను ననుగమించుటకు
యతనమ్ము మై నుంటి నట్లైనఁగాని
రతి కాముఁ బాసి యర్ధక్షణమైన
బ్రతికెనన్ దూఱు తప్పదు నాకు రమణ!

మఱియు నీకిట నంత్యమండనంబైన
నుడు కాఱ నేనెట్టు లొనరింపనేర్తు
నొడలితో నుసుఱుతో నొకటనే నీవు
గడు నతర్కితమైనగతిఁ బొందినావు.

ఒడిలోన విల్లుంచి యొగిఁ బూవుటమ్ము
దొడికి తావంక లొత్తుచు నీవు మధునిఁ
గడగంటిచూపులం గని లేఁతనగవు
వెడల ముచ్చటలాడువిధము నేఁ దలఁతు.

ఎటనున్నవాఁడో నీ కెపుడుఁ బూవిండ్లు
ఘటియించు నెచ్చలికాఁడు మాధవుఁడు
అతితీవ్రకోపుఁడౌ హరునిచే మిత్రు
గతిని దానును బూది గాఁడుగా నేఁడు.

అని రతివిలపించు నాపల్కు లెడఁద
మొనసి పెన్విసపుటమ్ములు వోలె నాట
విపులశోకార్త నవ్వెలఁది నూరార్ప
నపుడ మాధవుఁడు ప్రత్యక్షమై తోఁచె.

ఘను మధుంగాంచి యక్కాంత బిట్టెడ్చెఁ
జను లుబ్బడఁగ నురస్స్థలి మోఁదుకొనియె
నిలను జుట్టముల కట్టెదుర శోకమ్ము
దలుపుదీసినయట్లు దాఁ బొంగిపొరలు.

వనటమై మధు నిట్లు వలుకు నక్కలికి
గనుమన్న! నీచెలికాని దుర్దశను
బొదివి కపోతకర్బురభస్మరాశి
నిదె గాలు లిట్టట్టు నెగఁ జిమ్ముచుండె.

స్మర! వేగ నీదు దర్శన మీవె రావె
కర మీమధుఁడు నిన్నుఁ గన వేడ్కపడెడుఁ
బొలఁతులందుఁ జలించుఁ బురుషులప్రేమ
చలియింపదుగదయ్యా! సన్మిత్రులందు.

అలఁతిశోఁడుల [illegible]
లలుఁగులునైన నీద[illegible]
రహి సర్వజగమందు రమణ! చెల్లించె
సహచరుండగు నీవసంతుండ కాఁడె.

అనిలవేగాహతంబగు దివ్వెవోలెఁ
జనినాఁడు నేఁడు నీసఖుఁ డింకరాఁడు
నగఁ దదీయంబైన వత్తిచందమునఁ
బొగచూరియున్ననన్ బొడగాంచుమనఘ!

విరివిల్తుఁ జంపి నన్ విడనాడుదైవ
మరచావు ఘటియించె నకట! నా కిపుడు
అరయంగ ననపాయి నాశ్రయద్రుమముఁ
గరి గూల్చెనేని తీఁగయుఁ గూలుఁగాదె.

కాన నీవిటమీఁదఁ గరుణించి నాకుఁ
బూని బాంధవకృత్యమును జేయవలయు
ననలమ్ము నాకిడి యటవిరహార్త
నను నాదు నాథుచెంతకుఁ జేర్పు మనఘ!

నెల వోయెనేని వెన్నెలగూడఁ బోవు
మెలపు క్రొమ్మొగులుపో మెఱపునుం బోవు
బొలఁతులు పతిత్రోవఁ బోవువా రనుచు
నిల నచేతనములు నెఱిఁగెడుంగాదె.

పొలుపారు ప్రియుమేని బూది నే యిచట
నెలమిఁ జన్దోయిఁ గెం పెసలార నలఁది
పనివడి చివురుల పాన్పునంబోలె
ననలమ్మునందు నాయంగమ్ముఁ జేర్తు.

పలుమాఱు సౌమ్య! పూర్వము నీవు మాకు
నలరుఁ బాన్పులకూర్పునందుఁ దోడ్పడితి
విపుడు కేల్మోడ్చి నిన్నిదె వేఁడుకొందుఁ
గృపమీఱ సాద గూర్పవే వేగ నాకు.

వలనొప్ప నాకిడు వహ్నిఁ దోడ్తోన
మలయానిలములచే మండింపునున్న !
ననుఁబాసి నిముసమైనను నీయనుంగు
మనలేమి యెఱుఁగవా మాధవా ! నీవు.

ఇటు చేసి యవల మాయిరువుర కొకటె
యిటఁ బూవుఁదేనెదోయిలి యీఁగదయ్య!
నరగ నీసఖుఁడు పంచకయ నాతోడఁ
బరలోకమున దానిఁ బానంబు సేయు.

మరునికై మఱియు నో మాధవా ! నీవు
పరలోకవిధిఁ జలత్పల్లవంబులగు
నెలమావిపూగుత్తు లిమ్ము నీచెలికి
నెలమావిపూలపై నెంతయో ప్రీతి;

అని మైవిడువనున్న యారతిదేవి
ననుకంప నూరార్చె నాకాశవాణి
మడువింకఁ గొందలం పడుగండుమీనుఁ
గడుఁగృపం దేర్చు తొల్కరివాననోలె.

రతిదేవి ! నీమనో రమణుఁ డింతటన
బ్రతికి నీతోఁగూడి ప్రమదమ్ము నించు
మృదునికన్మంటలో మిడుతయై యతఁడు
వడుటకుం గతమేమొ నచియింతు వినుము.

పరమేష్ఠి దనకూఁతుపై మరుల్కొనఁగ
మరుఁడు ప్రేరేఁచె బ్రహ్మయు నవ్వికృతిని
దలఁగి ప్రేరకునిఁ గందర్పు శపించె
వలరాయఁ డాశాపఫల మిందుఁ బొందె.

ధర్మప్రజాపతి దను వేఁడుకొనఁగ
నిర్మలబుద్ధి వాణీవిభుం డపుడు
"తపమును మెచ్చి భూధరరాజకన్య
నెపుడు పెండ్లాడి మహేశ్వరుం డలరు
నపుడ వెండి యనంగు సాంగునిం జేయుఁ
గృప" నంచు శాపాంత మిట్లు వ్రాకుచ్చె
నళనిపాతమునకు నమృతవృష్టికిని
పశులు మేఘములును వలఁతులౌఁగాదె.

కాన నీప్రియునితోఁ గలయంగలట్టి
యీనీదు నెమ్మేని నిఁకఁ గావుమమ్మ !
తరణిదీప్తుల నింకు తటిని దొల్కరిని
మరల వెల్లువఁగూడి మలసెడుంగాదె.

అనిపల్కియుడిపె న య్యాకాశవాణి
మనసిజాతునినాతి మరణనిశ్చయము
మధుఁడు నంబరవాణి మాటలఁ నమ్మి
మధురవాక్ఫణితి నమ్మగువ నూరార్చె.

చెలువేది వగమేను సిక్క నమ్మరుని
లలన శాపాంతకాలము వేచియుండెఁ
గరసంతతులఁ బాసి కనుమూసి పగలు
మురువేదుశశిలేఖ మునిమాపుఁబోలె.

ఛందశ్శాస్త్ర విమర్శనము

వాసా సూర్యనారాయణశాస్త్రిగారు

పారనంది రామశాస్త్రిగారు "భారతి" శ్రావణ మాససంచికలో "ఛందశ్శాస్త్రము" అనే శీర్షికతో నొక వ్యాసమును ప్రకటించిరి. దాని నాపూర్వాగ్రముగా చదివినవారికి దానిలో ఛందోవిషయము ప్రతిపాద్యము కాదనిన్నీ, ఉపక్రమోపసంహారములు అత్యంతాననురూపములనిన్నీ ఈవ్యాసమునకు "ఛందశ్శాస్త్ర"మని పేరిడుట నేతిబీరవలె నిరర్థకమనిన్నీ, స్ఫురింపక మానదు. అయినను శాస్త్రిగారి ప్రవృత్తికి ప్రయోజనము లేకపోలేదు. అది మార్గజ్ఞులకు చదువరులకుమాత్రము గోచరింపదు. కాన మున్ముందు దానిని నేను వివరించెదను. ఈ గంజాంమండలమందు కళింగ వైశ్యశాఖ యొకటి గలదు. వారికోర్కె ననుసరించి వారి కర్మల యుపయోగమునకై "పౌరాణికప్రయోగ పద్ధతి" యను నొక గ్రంథమును నేను సంతరించితిని. అందలి యుపనయన ప్రకరణములో "సర్వచైతన్య" అనే దేవీభాగవతనాందీశ్లోకమును పౌరాణిక గాయత్రిగా నుద్ధరించితిని. నా గ్రంథము శ్రీమహామహోపాధ్యాయ తాతాసుబ్బరాయశాస్త్రిల్లువారు మున్నగు మహాపండితులచే నామోదింపబడినది. నాపద్ధతి ననుసరించి కొందరు వైశ్యులు ఉపనయనాది సంస్కారములను పొందుచున్నారు. ఈయుద్యమము రామశాస్త్రిగారికి కిట్టదు. ప్రత్యక్షముగా దీనిని ఖండించుటకు ధైర్యసాహసములు లేక మారుపేరుతో వ్యాసములను ప్రకటించి నాయుద్యమధ్వంసమునుచేయుటకు వీరు యత్నించుచున్నారు. ఇది దీనిలోగల దేవరహస్యము. నేను ఈవ్యాసమును విమర్శింపబూనుట పాండిత్యాభిమానముచేగాని, పత్రికలలో ముద్రితమయిన నామాక్షరముల జూచి సంతసించుటకుగాని యెంతమాత్రము గాదు. కేవలము నాయుద్యమసంరక్షణకే ప్రవర్తించుచున్నాను.

మున్ముందు శాస్త్రిగారి వ్యాసమును తిలకించి నావిమర్శనమును పరిశీలించుటకు చదువరులను వేడుచున్నాను.

"వైదిక ఛందస్సులు గాయత్రి, ఉష్ణిక్, అనుష్టుప్, మొదలయినవి వేదములలోనే చెప్పఁబడియున్నవి" అని శాస్త్రిగారు వ్రాసిరి.

గాయత్ర్యాది ఛందస్సులు కేవల వేదములో లక్షణస్వరూపాదికథనపూర్వకముగా చెప్పబడినవనియా, లేక, వాడబడినవనియా, వీరి యాశయము? ప్రథమపక్షమున పింగళాదికృత ఛందశ్శాస్త్రములో కూడా తల్లక్షణాదులు చెప్పబడినవి. కావున "వేదములోనే" అనే యవధారణ సంగతి యెట్లగును? ద్వితీయపక్షములో వేదభిన్న తాంత్రికాది మంత్రములలో గూడా ఈ గాయత్ర్యాదివైదికఛందస్సులు వాడబడ్డవి. కావున అవధారణ సంగతి యెట్లు? వేదపదము తాంత్రికాద్యుపలక్షక మందురేని వారి యభీష్టము సిద్ధింపదు. సర్వథా "వేదములోనే" యనుట కేవల మసంగతి మేయగును.

"అవి యెన్నియో? యెవ్వియో? యేయే మంత్ర మేయేఛందస్సునకుఁ జెందినదియో? తెలుపునట్టి శాస్త్రముయొక్క ప్రచారము లేకపోవుటచేత నది తెలియఁబడదు" అనివ్రాసిరి.

ఛందస్సును తెలుపు అనుక్రమణిక, ప్రాతిశాఖ్యలు, సమగ్రముగా ప్రచారములోనున్నది. పింగళఛందస్సు 1 వ సూత్రము మొదలు "అత్ర లౌకికం" అనేవరకున్నూ వైదికఛందోలక్షణములు సమగ్రముగా నిరూపించబడ్డవి. ఆశాస్త్రజ్ఞులు ప్రతిమంత్రమునకున్నూ నిర్వివాదముగా అనాయాసముగా ఛందస్సులను చెప్పితీరగలరు. నేడు విద్వాన్ శిరోమణి కక్ష్యలలో ఛందశ్శాస్త్రము పాఠ్యగ్రంథముగానున్నది. కూపకూర్మములవలె నొకచోట నిలిచియుండి లోకశాస్త్రములయొక్క స్వరూపాదులను గుర్తెరుంగజాలక మన యజ్ఞతను పండిత

లోకమున కంతకు నారోపింప సమకట్టుట మహా ఘోరము.

"ఆమహర్షులు ననుసరించినవి లౌకిక ఛందస్సులే. వైదిక ఛందస్సులతో నామసామ్యముమాత్ర మున్నను లక్షణము వేరుగానున్నది." అని వ్రాసిరి.

వ్యాసాదులు లౌకికమునే వాడిరనుటకు వీరి గమకమును చూపరైరి. ఇది కేవలము సత్యదూరమయినది. అనుష్టుభాది ఛందస్సులు వేదములో లేదనే భ్రమచే వీరిట్లు వ్రాసియుందురు.

పింగళ. సూ. ౩౨. "అనుష్టుప్ గాయత్రైః."

వ్యాఖ్య. చతుష్పా దిత్యనువర్తతే. గాయత్రైః= అష్టాక్షరైః పాదైః. చతుష్పాత్ ఛందః అనుష్టుప్‌సంజ్ఞం భవతి. యథాయజుర్వేదే: సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్షస్సహస్రపాత్, స భూమిం విశ్వతోవృత్వా, అత్యతిష్ఠద్దశాంగులమ్, ఇతి. పాదమునకు 8 అక్షరములు. అట్టివి నాలుగుపాదములుగల ఛందస్సు అనుష్టుప్ ఛందస్సనినీ అది వేదములో కలదనినీ దీనిచే స్పష్టముగా విశదమగును. కఠ, ఈశావాస్య, శ్వేతాశ్వతర, ముండక మహానారాయణాదులు కొన్నియుపనిషత్తులు ఛందోబద్ధము లయియున్నవి. లౌకికములోగూడ నీయనుష్టుప్ ఛందస్సు ఇట్లే వాడబడియుండగా "నామసామ్యమే" యని వీరు చెప్పుట అనభిజ్ఞతామూలకమే యని చెప్పక తప్పదు. మహర్షులు వైదిక ఛందస్సులనే ప్రాయికముగా వాడిరనుటకు ప్రబలనిదర్శనములు కానవచ్చుచున్నవి. మార్కండేయపురాణాంతర్గత సప్తశత్యాది మంత్రగ్రామమునకు వైదికగాయత్ర్యాది ఛందోవిభాగము స్పష్టముగా నిరూపితమైనది. ఇట్లే భగవద్గీతాదులకు అనుష్టుప్ ఛందస్సువాడబడినది. ఈ విషయమున నేననే లుదాహరణములను చూపవచ్చును.

"వైదిక గాయత్రీ ఛందస్సు పాదమునకు ఎనిమిదక్షరములు గలిగియున్నది" అని వ్రాసిరి.

ఇచ్చట గాయత్రీ ఛందఃపాదమునకు అష్టాక్షరత్వమును లక్షణముగా జెప్పిరి. దైవీ, ఆర్షీ యాజుషీ బ్రాహ్మీ, ఇత్యాది బహువిధగాయత్రీఛందస్సులు వేదమందే కనబడుచుండ వాటిని జారవిడచి యొక గాయత్రీ ప్రభేదమునకు లక్షణమును నిరూపించిన నా తాన సామాన్యలక్షణము సాధకమగునా? ఎట్లనగా తాము చెప్పిన లక్షణమును న్యూనతాపత్తిరూపదోషమే దిగమ్రింగును. వాటికి సహించినను ఈయష్టాక్షరత్వలక్షణము దుష్టమనుట నిర్వివాదము. ఆర్ష్యాది ఛందస్సులలో పాదమునకు అరక్షరము లుండుటచే నీలక్షణమవ్యాప్తిదోషగ్రస్తము. అనుష్టుప్ ఛందస్సులో పాదమున కెనిమిది యక్షరములుండుటచే అతివ్యాప్తి దోషగ్రస్తము. అవ్యాప్తి నెట్లో వారించినను అతివ్యాప్తి దుర్నివారమేయగును. తద్వారణకై పాదత్రయవత్త్వమును లక్షణఘటకముగా నంగీకరింతురేని త్రిపాత్ ఛందస్సు అనేచోట "త్రిపాన్మంత్రమునకయిన ఛందస్సు" అనే యర్థమునకై పడినప్రయాసము నిష్ఫలమేయగును. చివరకు ప్రభాతఘట్టకుటీన్యాయానుసారము తాము త్రోసివేసిన యర్థమే తమకు శరణ్యమగును. "అష్టాక్షరా గాయత్రీ" అని వేదములోనుండుటచే తమ లక్షణము నిర్దుష్టమని యందురేని యచ్చట గాయత్రీపదము పాదపరమా- లేక, ఛందః పరమా? ఛందః పరమంటే వారికి నభీష్టసిద్ధి కాదు. పాదపరమంటే లక్షణైకదేశమే యగునుగాని సంపూర్ణలక్షణముగాదు. యాజుష సంధ్యావందనములో "చతుర్వింశత్యక్షరా త్రిపదా షట్కుక్షిః" అని స్పష్టముగా నున్నది. "త్రిపదా గాయత్రీ" అనికూడ శ్రుతిగలదు. కాబట్టి వీరుచెప్పిన లక్షణము దుష్టమే యగును.

"దీని ఛందస్సు "గాయత్రి" అనియే చెప్పబడినది. దీనిని పూర్వులు "త్రిపాచ్ఛంద"స్సని యన్నారు. దాని యభిప్రాయము త్రిపాన్మంత్రమునకైన ఛందస్సని కానోపును. పిమ్మట వారు"మూడుపాదములుగల ఛంద"స్సని దీనినే త్రిపాదిగా దలంచుచున్నారు. ఛందస్సునకు పాదనియమముగలదా? అది పద్యరూపముగానే యుండవలయునా?" అనిరి.

శాస్త్రిగారు ఛందస్సునకు పాదనియమము లేదని చెప్పి "త్రిపాచ్ఛందస్సనగా త్రిపాన్మంత్రమునకైన ఛంద"స్సని షష్ఠీతత్పురుష పరముగా చెప్పుచున్నారు. ఇచ్చట పాదనియమశబ్దము తత్సంఖ్యానియమపరమా? లేక తత్సద్భావ నియమపరమా? ఈ రెండుపక్షములను శాస్త్రిగారు లంగీకరింపరు. (చూ. పింగళసూత్రములు 3 అధ్యాయము.) "ఆద్యంచతుష్పాదృతుభిః" "క్వచిత్త్రిపాదృషిభిః" "విరాట్ స్థానాభ్యాం త్రిష్టుబ్ధిష్ణ్యా ద్విపాదా"

నివృత్” “ద్వ్యానవకా షట్కాశ్చ సాఙాగీ” “విపరీతా వారాహీ” “షట్కాసప్తకావష్టకై ర్వర్ధమానా” విపరీతా ప్రతిష్ఠా” “తృతీయం ద్విపాజ్జాగత గాయత్రాభ్యాం.” ఈ సూత్రములలో ఆద్యంతసూత్రములచే చతుష్పాత్త్వ ద్విపాత్త్వములున్నా, మధ్యసూత్రములచే త్రిపాత్త్వమున్నా, గాయత్రీఛందఃప్రభేదములకు నియమితమైయుండపాదసంఖ్యానియమము లేదనిచెప్పుటకు నోరెట్లాడును? పాదసద్భావనియమము లేక పాదసంఖ్యానియమ మెట్లు పొసగును? “పాదః” అ. 3 సూ. “పాదశ్చతుర్భాగః” అ. 4. సూ 10 అని పాదసద్భావమును నియమించు సూత్రములకు జలాంజలి నెవ్వ రివ్వగలరు? కాన త్రిపాచ్ఛందః, అనేచోట కర్మధారయసమాసముగాని తత్పురుషసమాసము కాదు. “తత్సవితు ర్వరేణ్యం” “కాత్యాయనాయవిద్మహే” ఇత్యాదులు త్రిపాచ్ఛందస్సులు. చూ. పింగల. 3 అధ్యా. 7 సూ. “ఏకద్విత్రిచతుష్పాదుక్తపాదం.” వ్యాఖ్య. ఏకైశ్చతుర్భి ర్లక్షణై రుక్తః పాదః యస్య తదుక్తపాదం యస్యఛందసోయాదృశః పాదః పరిభాషితః తచ్ఛందస్తేనైవ పాదేన క్వచిదేకపాత్, క్వచిద్ద్విపాత్, క్వచిత్త్రిపాత్, క్వచిచ్చతుష్పాత్ భవతి. గాయత్రీచత్రిపాదేవ. చతుర్భి రష్టాక్షరైః పాదై రనుష్టుభేవ భవతి”.

ఈ సూత్రవ్యాఖ్యలవల్ల మూడుపాదములుగల ఛందస్సు గాయత్రి యని కర్మధారయసమాసార్థమే స్పష్టమగును. కాని తత్పురుష సమాసార్థముకాదు.

కొన్ని లౌకికవైదికఛందస్సులకు నామసామ్యమున్నను లక్షణము వేరుగనున్నదని చెప్పి దానికి నుదాహరణముగా వైదికగాయత్రీఛందః పాదమునకు ౮ అక్షరములనీన్ని, లౌకిక గాయత్రీఛందః పాదమునకు ౬ అక్షరములనీన్ని చూపినారు. నేను లక్షణసామ్యమును కూడా చూపినచో శాస్త్రిగారు తమ సిద్ధాంతమునకు స్వస్తి చెప్పవలసియుండునుగదా!

చూ. పింగల. సూ. “ఆద్యం చతుష్పాదృతుభిః” “అత్ర లౌకికం” “అత్రైష్టుభాచ్చ యదార్షం.” వ్యా॥ అయమర్థః. గాయత్ర్యాది త్రిష్టుప్ పర్యంతంయదార్షం ఛందోజాతం వైదికే ఖ్యాతం. లౌకికే ౭ పితత్తథైవద్రష్టవ్యం” — ఈ సూత్రములుకొన్ని వైదికలౌకికఛందస్సులయందు లక్షణసామ్యమును కూడా నిరూపించుచున్నవి. ఈ పింగలఛందస్సునయినను గమనింపక ఛందోవ్యాసమును వ్రాసి యపసిద్ధాంతములను జేసి చదువరులకు భ్రమను గలిగించుట కేవలాజ్ఞానమో, లేక, మోసమో నేను నిరూపింపజాలను.

త్రిపాన్మంత్రమునకయిన ఛందస్సని శాస్త్రిగారు క్రొత్తవ్యాఖ్యానము నొకదానిని బయలుదీసి పరమతములో “ఛందస్సుకు పాదనియమముగలదా?...పింగలాది ఛందస్సులు సూత్రరూపమున లేవా!” అనునవి మొదలుగా ప్రశ్నవర్షమును కురిపించిరి. వారిశైలి ననుసరించి వారి మతములో నేనిట్లు ప్రశ్నించుచున్నాను. మంత్రములకు పాదనియమముగలదా? అవి పద్యరూపముగానే యుండవలయునా?

“హుం,” ఫట్, “స్వాహా,” ఇత్యాదియాజుష మంత్రములకు పాదనియమముగలదా? పంచాక్షరీ షడక్షరీద్వాదశాక్షర్యాదిమంత్రములు పాదబద్ధములా? “శేషే యజుశ్శబ్దః” అనేజైమినిసూత్రము యాజుష మంత్రములన్నియు పాదబద్ధములు కావని చెప్పలేదా? “సో౽చింతయత్తదా తత్ర మమ త్వా కృష్టచేతనః” ఇత్యాది సప్తశతీ మంత్రములు ద్విపాదులును, త్రిపాదులున్నా అయియుండలేదా? వీటిని ఏకపాది, ద్విపాది, త్రిపాదిమంత్రము లనవలయునా? ఈ మంత్రములే వాక్యరూపమున నుండరాదా? ఉన్నప్పుడు వాటికి పాదనిర్ణయమెట్లు? ఈప్రశ్నలకు వారి మంత్రపక్షములో వారెట్లు సమాధానమిత్తురో ఛందఃపక్షములోనే నట్లేసమాధానము నిత్తును. పరమతములో తాము చూపిన జొన్నగంటి ప్రశ్నపరంపర స్వమతమును గూడ నాక్రమించుచున్నదని వీరెఱుంగరు కాబోలు! — ఈ వ్యాసములో ప్రతిపాద్యవిషయము గాయత్ర్యాది ఛందస్సు గాని తత్ప్రతిపాదకశాస్త్రముగాదు. అట్టిశాస్త్రము ఏరూపముననున్నను ఎవ్వరికిని తగవులేదు. అట్టివిషయను అధిక్షేపించుట యనవసరము.

శ్రు. “త్రిపదా గాయత్రీ.” “త్రిపదా షట్కృతిః”అని త్రిపాదవత్త్వమును గాయత్రీలక్షణఘటకముగా చెప్పుచున్నది. కావున శాస్త్రిగారు “త్రిపాచ్ఛందస్సు” అనేచోట బహుప్రయాసముతో సాధించిన తత్పురుషార్థము సర్వప్రమాణబహిష్కృతము.

"విష్ణుభాగవతము, దేవీభాగవత"మని రెండుగలవు. ఈ రెంటిని జూచి విచక్షణులు నిష్పక్షపాతబుద్ధితో నిరూపింపవలసి యున్నది..."

"వ్యాసప్రోక్తమే మహాపురాణము. మహాపురాణమునకే గౌరవాతిశయమని తలంచిన యుపోద్ఘాతకారులు వ్యాఖ్యాతలును తామవలంబించిన దానికే గౌరవాతిశయముకొఱ కట్లు వ్రాయుట యాచారమే" అనివ్రాసిరి.

ఈ యుపక్రమమును బట్టి యేది మహాపురాణమో ? యేయుపోద్ఘాత కర్తపొరబడెనో నిరూపించెదరను కొంటిమి గాని యట్లుచేయలేదు. విష్ణుభాగవతము నుండి మచ్చుకైనను ఒకపదమును స్పృశించలేదు. పూర్వోపక్రమమునకు ఉపసంహారము విచక్షణులనెత్తి పైనుంచబడినది. వీరిపంక్తులలో సత్యమెట్లున్నదో చూడండి. దేవీభాగవతోపోద్ఘాతకారుడు దేవీభాగవతమే మహాపురాణము, విష్ణుభాగవత మట్టిదికాదని నుడివినట్లు వ్రాసియున్నారు. దీనిని బట్టి వీరుపోద్ఘాతమునయినను సమగ్రముగా చదువలేదని ఖండితముగా చెప్పవచ్చును.

చూ॰ "వస్తుతస్తు ద్వయోరపి భాగవతయో రస్యన్యతే ప్రమాణత్వాత్ విష్ణుభాగవతపక్షపాతినాం వచనానా మస్మాకం విరోధాభావేన తల్లాపనే ప్రయోజనాభావఏవ, తథాచ నారదీయాదిపురాణమతేన శ్రీ విష్ణుభాగవతం మహాపురాణం. దేవీభాగవతంతు తన్మతే ఉపపురాణం. శైవమాత్స్యపురాణాది మతేతు దేవీభాగవతం మహాపురాణం. విష్ణుభాగవతే మర్థా దుపపురాణమితిసిద్ధం." అని యుపోద్ఘాతసమాప్తిలో వారి సిద్ధాంతము నిరూపింపబడినది. నారదీయాది పురాణమతములో విష్ణుభాగవతము మహాపురాణము, దేవీభాగవతము ఉపపురాణము. శైవమాత్స్యపురాణాది మతములలో దేవీభాగవతము మహాపురాణము. విష్ణుభాగవతము ఉపపురాణము. నా మతములో రెండుపురాణములున్నూ ప్రమాణములేయని, దేవీభాగవతోపోద్ఘాతకర్త ఉపసంహారములో వ్రాసియుండ వారిప్రమాణబుద్ధిని, నిష్పక్షపాతత్వమును, ఔదార్యమును, అపహ్నవించి దోషారోపణముచేయుట మోసము, మహాదోషము, విశృంఖలత్వమేయగును. కొందరిచే నుపపురాణములుగా పరిగణింపబడిన నారదశైవ వాయుబ్రహ్మాదిత్య పురాణములు వ్యాసప్రోక్తములైయున్నవి. మిగిలిన యుపపురాణములన్నియు మహర్షికృతములేకాని సామాన్య పండితకృతములు కావు. మహాపురాణోపపురాణము లన్నియును మహర్షిప్రోక్తములగుటచే వాటికి ప్రమాణ తారతమ్యమును తన్మూలక గౌరవ తారతమ్యమును నే పండితుడున్నూ చెప్ప నుద్యోగింపడు. మొదట నుద్భవించినవి మహాపురాణములు. వానినుండి ప్రవర్తించినవి యుపపురాణములని గాని ప్రామాణ్యాదితారతమ్యములచే గాదు.

మత్స్యపురాణములో శ్లో. "అష్టాదశభ్యస్తు పృథక్పురాణం యత్ప్రదృశ్యతే, విజానీధ్వం ద్విజశ్రేష్ఠా స్తథా తేభ్యో వినిర్గతం." ఈ వచనము పై యర్థమునే నిరూపించినది. శాస్త్రిగారి కరుణాకటాక్షము ప్రసరింపనంతమాత్రమున దేవీభాగవతము వ్యాసప్రోక్తపురాణత్వమును ప్రామాణ్యగౌరవాతిశయములను గోల్పోదు. ప్రతిపక్షులున్నూ దేవీభాగవతమునకు మహాపురాణత్వమునే అపలపింప జూచిరిగాని వ్యాసప్రోక్త పురాణత్వాదులను అపలపింపలేకపోయిరి. శాస్త్రిగారు ఆ కార్యమును నిర్వహించెదరు కాబోలు ! మాకేమి.—

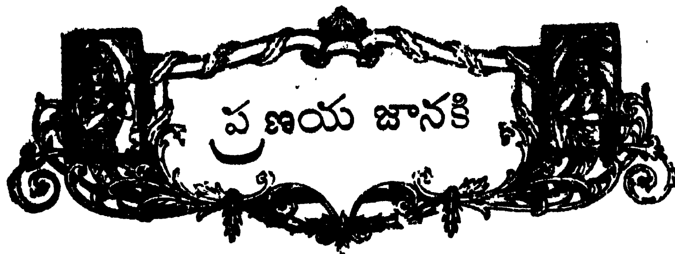
"వారుచూపిన ప్రమాణము లెవ్వియనగా దేవీభాగవతోపోద్ఘాతమందు; "మాత్స్యే : "యత్రాధికృత్య గాయత్రీం వర్ణ్యతే ధర్మవిస్తరః; వృత్రాసురవధోపేతం తద్భాగవత మిష్యతే." వే దే. 'త్రిపదాగాయత్రీ'తి గాయత్రీలక్షణం శ్రూయతే, తేన త్రిపాచ్ఛందశ్చ దేవీభాగవతే ప్రథమశ్లోకే." సర్వచైతన్య రూపాంతా మాద్యాం విద్యాంచ ధీమహి బుద్ధిం యా నః ప్రచోదయాత్." ఇతి. నవిష్ణుభాగవతే తచ్ఛందో ఽస్తి. "గాయత్ర్యాచ సమారంభ స్తద్వై భాగవతం విదు"రితి."మంత్రాఃపుందేవతాః ప్రోక్తా విద్యా స్త్రీదేవతాస్మృతా." యద్యప్యాధునిక పుస్తకేషు క్వచిచ్చతుశ్చరణ శ్లోకో ఽపిదృశ్యతే. తథాపిసప్తశత్యా గుప్తవతీటీకాకారాదిభిః త్రిపాచ్ఛ్లోకస్యైవ వ్యాఖ్యాతత్వాత్ సఏవ సాంప్రదాయికః పాఠఇతిబోధ్యం" అని వ్రాసియున్నారు. వీరెట్లువ్రాసినను దేవీభాగవతగ్రంథకర్త యభిప్రాయము "సర్వచైతన్య" అను శ్లోకము గాయత్రీమంత్రపరమనియా? దేవతాపరమనియా? అనునది మనకు విచారణీయము. ఆ శ్లోకములో "ధీమహి"

"నః" "ప్రచోదయాత్" అనే మూడుపదములు మాత్రము వేదగాయత్రీమంత్రస్థములుగా గాన్పించుచున్నవి. తక్కిన వవ్వియును లేవు. లేకున్న నామమాత్రముచేతనే యాశ్లోకము గాయత్రీమంత్రముగా గ్రంథకర్త యభిప్రాయమయినచో దేవీ. భా. స్కం. ౧౨. అ. ౧ శ్లో. యే గాయత్రీగతావర్ణాః......తత్పదంపాతుమూర్ధానం...తకారవ్యంజనంచైవ సర్వాంగం మే సదావతు." ఇట్లుచెప్పుచున్న గ్రంథకర్త "సర్వచైతన్య" అను శ్లోకమును గాయత్రీమంత్రముగా నెట్లుచెప్పును?.

గాయత్రీమంత్రము పకారముతో నారబ్ధమని గ్రంథకర్త యభిప్రాయపడునా? ఉపోద్ఘాతకారులు తాము పొందిన విభ్రాంతి పాఠకులకును గలుగునట్లు వ్రాసియుందురు. వారివిభ్రాంతికి కారణము . "యత్రాధికృత్య గాయత్రీం" అనుదానిలో "అధికృత్య గాయత్రీం" అనుదానికి గాయత్రినధికరించుట యారంభమనుకొని "గాయత్ర్యాచ సమారంభః" అను దానికి "గాయత్రీ మంత్రముతో నారంభమని యర్థముచేసికొనుటయే యయియుండును. ఒకభ్రాంతి మరియొక భ్రాంతిని పుట్టించును." అని విపులంగా వ్రాసినారు.

ఈ శాస్త్రిగారు దేవీభాగవతోపోద్ఘాతకర్త యొక్క వాక్యముల నుదాహరించుటలో గొప్పవ్యత్యాసమును జేసి పూర్వాపరగ్రంథసందర్భములను పోనాడి పాఠకమహాశయులకు ఉపోద్ఘాతకర్త వచనములయందు రోతపుట్టించుటకున్నూ, స్వపక్షాభిముఖ్యమును కలిగించుకొనుటకున్నూ,ఒకగొప్ప మహేంద్రజాలమును జేసిరి. ముందు పాఠకప్రత్యయమునకుగాను ఉపోద్ఘాత గత వాక్యక్రమమును ఉదాహరించుచున్నాను. "శ్లో. యత్రాధికృత్య...ఇష్యతఇతి" మాత్స్యవచనమపి దేవీభాగవతస్యైవ మహాపురాణత్వం బోధయతి. వేదే త్రిపదా గాయత్రీతి గాయత్రీలక్షణం శ్రూయతే. తేనచత్రిపాచ్ఛందోఽధికృత్యయత్ర ధర్మవిస్తరోవర్ణ్యతే తద్భాగవతమితితదర్థః. త్రిపాచ్ఛందశ్చ దేవీభాగవతే ప్రథమ శ్లోకే. సర్వచైతన్య...ప్రచోదయాదితి శ్రూయతే. నవిష్ణుభాగవతేతచ్ఛందోఽస్తి. ముఖ్యార్థసంభవే...... ఉదాసీనే మాత్స్యవాక్యేతు ముఖ్యవిషయసంభవే సానుచితా యద్వ్యప్యాధునికపుస్తకేషు.... సఏవ సాంప్రదాయికః పాఠఇతిబోధ్యం. యత్తుగాయత్ర్యర్థశ్చ.... స్తావకమేవేతి. కించ. శ్లో. హయగ్రీవ బ్రహ్మవిద్యా...గాయత్ర్యాచ సమారంభ స్తద్వై భాగవతం విదురితి" పురాణాంతర వాక్యమపి......ఉభయ భాగవత సాధారణ మితిచేన్న. నారదీయే; శారదాతిలకాది గ్రంథేషుచ: మంత్రాః పుందేవతాః ప్రోక్తా విద్యాః స్త్రీదేవతాః స్మృతాః? ఇతి" ఇట్లు ఉపోద్ఘాతగ్రంథక్రమమునుబట్టి "గాయత్ర్యాచసమారంభః" అనే దానికి పూర్వమందున "యద్వ్యప్యాధునిక"...ఇత్యాది గ్రంథముండవలయును. "మంత్రాః పుందేవతాః" అనే వచనము నుదాహరించి దానిని విచారింపకుండ విడచుటకు కారణమేమో తెలియరాదు. "వేదే త్రిపదా గాయత్రీతి గాయత్రీశ్రూయతే" దీని తరువాయియున్న "తేనచ త్రిపాచ్ఛందోఽధికృత్య యత్ర ధర్మవిస్తరోవర్ణ్యతే తద్భాగవతమితి తదర్థః" అనేవాక్యము నేల జారవిడిచిరో తెలియదు. ఈ శాస్త్రిగారు ఉపోద్ఘాతకర్త యొక్క యభిప్రాయమును సరిగాగ్రహింపక యకాండతాండవము నాచరించియున్నారు. "గాయత్ర్యాచసమారంభః" "యత్రాధికృత్య గాయత్రీం" అనేరెండుస్థలములయందున్నూ ఉపోద్ఘాతకర్త గాయత్రీ పదమును ఛందఃపరముగా ఘంటాఘోషముతో చెప్పియున్నాడు. మంత్రపరమని చెప్పియుండలేదు. అట్టి స్థితిలో "దేవతాపరమా? మంత్రపరమా" యని వీరు వికల్పించుటకు అవకాశమేకానరాదు మంత్రపరత్వమే. అభిప్రేతమయినచో "త్రిపాచ్ఛందోఽధికృత్య" అనుచోట "త్రిపాన్మంత్రమధికృత్య అనిన్నీ "త్రిపాచ్ఛందశ్చ దేవీభాగవతే" అనుచోట "త్రిపాన్మంత్రశ్చ" అనిన్నీ, "తచ్ఛందోఽస్తి అనుచోట "తన్మంత్రశ్చ" అనిన్నీ, వ్రాసియుండును.

(సశేషము)

ప్రణయ జానకి

అధికార్ల సూర్యనారాయణ రావు గారు, బి. ఏ., బి. యల్.,

సుందరాంగుల నెందర చూచియున్న
జానకీ! ఆత్మనిల్చు నీ యాసనంబె!
చోద్యముగ మింట నలరారు చుక్కలున్న
చందమామయె మదికెక్కు చందమునను. ౧

చిత్తసీమ జీకటిరీతి చింతగప్ప
వలపువెన్నెల బచరించి తొలగజేతు,
వాకసంబును దలపులు తాకుచుండ
హృదయ ముప్పొంగు జలనిధి యేచులీల! ౨

చెలియ! నీయాత్మ నలరారు వలపుకలిమి
లలితపూ పూలవాసనవలె చెలంగు,
సంతసమొసంగు చంద్రునికాంతివోలె
చల్లనై హాయికలిగించు నుల్లమునకు. 3

పక్షిపలుకులు తెలుపు నీ పలుకుతీపి
జిగివసంతంబు తెల్పు నీ సొగసుతెరగు
వెన్నెలలు తెల్పు నీయెదనున్న కరుణ
పరిమళము తెల్పు సఖియ! నీవలపుపొలుపు. ౪

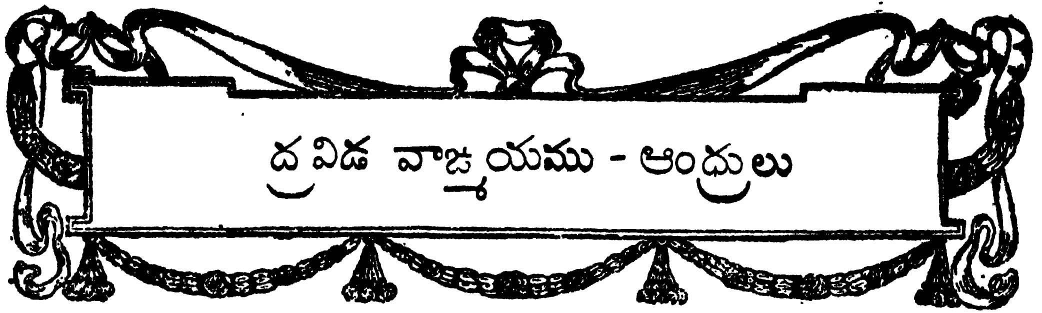
కడు మనోహరమగునట్టి కథలయందు
తనువు మరువంగఁజేయు నందములయందు
విమలమాధురీకలితగానములయందు
మానినీ! తోచుచుందువు మానసమున. ౫

అలఘుసుఖమిడు నీపైని కలుగుతలపు
నిర్మలంబగు నీయందు నిలుచువలపు
చెలియ! నినుఁగూర్చికలిగెడు తెలివికలలు
నతిపవిత్రము లతిమనోహరములౌను. ౬

తరుణి! నాచిత్తమనియెడు దర్పణమున
బింబితంబగునీముఖబింబ మెపుడు
తలపు లేవేళ యెన్ను నీ వలపుకలిమి
చేడెరో! నీదుప్రేమయే జీవనంబు! ౭

మది నిను న్నిల్ప శోకంబు మాయమగును
స్వాంతమున నిండు నొక వింతసంతసంబు
పొడము నుత్సాహ, మవ్వేళ పూని సేతు
గొప్పకార్యంబులను సానుకూలముగను! ౮

నేరపూర్ణమ్మ

ద్రవిడ వాఙ్మయము - ఆంధ్రులు

ఆ. రంగస్వామి సరస్వతి గారు, బి. ఏ.

(రెండవసంపుటము-౧ వ సంచిక తరువాయి)

ఆ విజయనగరము: ఈ విజయనగరయుగము నందు ద్రవిడభాషలోని కొన్ని గ్రంథములయందలి ఆంధ్రులవిషయ మిచ్చట చూపఁబడును. విజయనగర చరిత్రారంభమున దక్షిణదేశముపై దండెత్తి యప్పుడు మధురయొద్ద నొకచిన్న రాజ్యముగా నేర్పడియుండిన మహమ్మదీయరాజ్యమును రూపుమాపి శ్రీరంగము మొదలగు ప్రాచీనదేవాలయములపునఃప్రతిష్ఠ విజయనగరచక్రవర్తులు చేసిన దంతయును తెలిసినవిషయమే కదా. అట్లు చేసిన విజయనగర దండనాథులలో ముఖ్యుండు సాళువమంగరాజు. ఈసాళ్వమంగునిగూర్చి యతనివంశమున బుట్టినరాజుల కంకితమీయంబడిన రాజనాథడిండిమకవి సాళువాభ్యుదయము పిల్లలమఱ్ఱిపినవీరభద్రున జైమినిభారతము మొదలగు గ్రంథములయందు విస్తారమైన వర్ణన కలదు. ఈ సాళువమంగరాజుయొక్క మనుమలలో నొకఁడు సాళువ గోప దండనాథుఁడు. ఈ సాళువగోపరాజున కిరువురు కొడుకులు. సాళువతిరుమలరాజు సాళువతిప్పరాజు. వీరికే శాసనములందు గోప తిప్పరాజు గోపయ తిరుమలరాజు నని పేర్లుండెను. వీరిరువురును కవిత్వము చెప్పుటచేతను కవులనాదరించుటచేతను ప్రసిద్ధులు. సాళువగోప తిప్పరాజు సంస్కృతమున వామనుని కావ్యాలంకార సూత్రములకు కామధేనువను వ్యాఖ్యను, సంగీతశాస్త్రమున తాళదీపికయను గ్రంథమును, నాట్యశాస్త్రమున మరొక గ్రంథమును రచించెను. ఈగ్రంథములనుగూర్చి యతఁడే కావ్యాలంకారకామధేనువున నిట్లు చెప్పుచున్నాడు.

ప్రబన్ధం తాళానాం ఘనమతిమికేశా తనుత యః
శిలాశ్లిష్టాకారా సఫలకరణానా మపిభిదాః;
స వృత్తేర్వ్యాఖ్యానం సకలరచనం వామనకృతేః
విధత్తే గోపేంద్రత్రిపురహర భూపాలతిలకః

ఇతనితమ్ముఁడు గోపతిమ్మరాజు ద్రవిడదేశమందు విజయనగరచక్రవర్తికి ప్రతినిధిగా నుండెను. అందలి కవుల ననేకుల నాదరించి వారిచే స్తోత్రము చేయఁబడెను. కాలమేఘప్పులవర్, అనుకవికిని యీ తిరుమలరాయల కును జరిగిన కథలు కొన్ని కలవు. తిరుమలరాయల సభకుఁ జేరక పూర్వము కవి యీ క్రింది అగవపద్యమును వ్రాసి పంపెనట.

తూదైన్దునాక్షి కై యిల్లాటు నాక్షికైయి నిల్
పలశన్దమాలై శోలవుమ్
కూష్ఙలావన్దాది యేష్ఙునాక్షిగైయి నిల్
ట్టోగై పెఱువ గుత్తోదవుమ్
పాతఱు జెమ్మడల్ కోనైపత్తు నాక్షిగైయి నిల్
పకరకొండికట్టినేన్
శితఙ్ఙయన్తోఙ్ఙా మార్చినా నియులికై
తెరిన్ద తిరుమలై రాయనున్నా

శితఱియేవాతు కవిపాడుదక్కు దిర్వాయ
తిరుట్టుక్కు విష్ణుతివరై.
కాదుమ్ పిళిత్తు క్కు విత్తు కదుప్పిల్
కా త్తిట్టిడిత్తు ముదుగిల్

కలశై నైత్తే ముగక్కుడివాళ మిట్టేలు
కవికాళమేగనానే

ఈపద్యములో కాలమేఘకవి తనకవిత్వశక్తి నధికముగా వర్ణించుచు, తూదు, పలశన్దమాలై, అంతాది, తోగై, మడల్, కోవై, మున్నగు ద్రవిడప్రబంధముల వరుసగా, నైదు, ఆరు, ఏడు, పదిగడియలలో చెప్ప గలిగినట్లు చెప్పుకొని ఇయల్, ఇశై, అనఁబడు రెండు విధముల కావ్యముల నెఱిఁగిన తిరుమలరాయలయొద్దకు వచ్చినట్లును తనతో వాదము చేసి యెదుర్కొను దొంగ కవుల ననేకవిధములుగా నవమానించుననియు చెప్పుకొనెను. పైగ్రంథమున కవిచేసికొన్న యాత్మశ్లాఘయందు నమ్మకముపుట్టక ననేకవిధముల నతని గఠినపరీక్షలకు లోఁబఱచెననియు, నాశోధనలలో నారితేరిన కవికి చాలసంతోషించి యనేక బిరుదులును, వరుసలును మున్నగు గౌరవచిహ్నములతో చాల ద్రవ్యమిచ్చి యతనికుబేరతుల్యుని చేసెనట. ఇట్లు తనదారిద్ర్యమును బోఁగొట్టిన తిరుమలరాయలపైఁ గవి యీక్రిందిపద్యములఁ జదివెనట.

"ఇన్దిరన్ కరైకూరయె న్నకుజ్జిరున్దాన్
అగ్గిని యుదరమ్ విగట్టగలాన్
ఎమనైక్కురుదానర నెవక్కురుది
నిరుతివన్దైన్నెయె న్నియాన్వన్
అన్దమామ్ వరు: నిరుక నివ్వెట్టగలాన్
అకత్తులు మక్కుళుమ్ యానుమ్
అనిలమదాగు మముదినైక్కొళ్ళోవ్వమ్
ఆరనై యులగిని లొప్పార్
శన్తతమిన్ద వరిశైయే పెట్టు
త్తేద్ధిర రాశనై వాజ్గిత్
తరైశెయుమె న్నెనిలై శెయ్య కల్యాణిచ్
చాళువ త్తిరుమలై రాయన్
మన్నరబుయనాన్ గోప్పయనుదవు
మధిపతి విరరాఘవన్
వాక్కినా ల్కుబేర నాక్కినా నవనే
మాశిలీ శాన నానానే".

ఈకాలమందే యతివముల షణ్ముఖుని (స్కన్దుని) పైతిరుప్పుగళ్ అను గొప్పగ్రంథమును వ్రాసిన 'అరుణగిరినాథుఁ'డను కవి తనగ్రంథములో నప్పటి చక్రవర్తియైన ప్రౌఢదేవరాయని నుదాహరించియున్నాఁడు. ఆయుదహరించిన పద్యమిది:

"ఉదయ దామమార్పాన ప్రవుడదేవమారాజ
నుళముమాడనాష్ట దేవర్పిరకాశే"

'అప్పుడుపుష్పించినమాలధరించినవాఁడును ప్రౌఢదేవమహారాజు హృదయమందుండునట్టియు దేవదేవుఁడు'

ఇఁక విజయనగరచక్రవర్తులంపటిలో నధికప్రఖ్యాతిగన్నది కృష్ణరాయలుగదా. ఇతని ప్రజాపరిపాలనము, రాజనీతి, కవిజనసన్మానము, కవిత్వము, మొదలగు ననేకవిషయములఁగూర్చి క్రొత్తగాఁ జెప్పవలసిన విషయము లధికముగా లేవు. అయిన నిచ్చట క్రొత్తగాఁ జెప్పవలసినది కొంతగలదు. ఇతఁడు సంస్కృతమునందును ఆంధ్రమునందు నెట్లు ప్రఖ్యాతిగా కవులనాదరించి గ్రంథములఁ జేసెనో అట్లే కన్నడమునందును, ద్రవిడమందును ప్రసిద్ధుఁడు. కన్నడమునందు వ్యాసభారతము నాతని యాస్థానమందలి యొకకవి కన్నడించి యాగ్రంథమునకు 'కృష్ణరాయభారతము'ని పేరిడెను.

చిన్నన్న ద్విపద కెఱఁగును
పన్నగ పెదతిరుమలన్న పదముల కెఱఁగున్
మిన్నంది మెఱయు నరసిం
గన్న కవిత్వంబు పద్యగద్యశ్రేణిన్.

అను తాళ్లపాక కవులపై చాటుపద్యములోని పెదతిరుమలన్న యీకాలమందే తిరుపతి వెంకటేశ్వరులపై ననేకవేల గ్రంథపరిమితిగల పాటల నొనర్చెను. ఈవంశము వారి కందువలన సంకీర్తనాచార్యులని పేరువచ్చెను. తిరుపతిలో నేటికిని వెంకటేశ్వరుల పొన్నుసేవసమయమున తాళ్లపాకవంశమునఁబుట్టినవారే పాడుచున్నారు. ఈ పాటలన్నియు తాటాకులపైఁగాక శాశ్వతముగా నుండుటకు రాగిరేకులపైఁ జెక్కఁబడి తిరుపతిదేవాలయములో నుంచఁబడియున్నవి. ఈ తాళ్లపాకవారివలెనే కన్నడమందును భక్తిపరవశులై భగవంతునిపైఁ బదములఁ బాడిన కవిశ్రేష్ఠులుఁ గొందఱుండిరి. వారిలో ముఖ్యుఁడు పురందరవిఠ్ఠలుఁ డను నామాంతరముగల పురందరదాసు. ఈ పురందరదాసు బ్రాహ్మణుఁడు. మొట్టమొదట నధి

హైశ్వరమందుండి భగవత్సంకల్పముచే నైహికసుఖముల నశ్వరత్వమెఱింగి, తనసంపదను విడనాడి అప్పుడు ప్రసిద్ధుఁడైయుండిన వ్యాసతీర్థులను నాచార్యునొద్దకుఁ జేరెను. అటుపిదప భగవంతునిపై ననవరతము సంకీర్తనమందే కాలము గడపెను. పురందరదాసు వ్రాసిన కీర్తనలు కొన్నివేలు గలవు. త్యాగరాజు వారి పదములవలెఁ గాక యివి నేటికిని వాడుకలోనున్నవి.

అఱవమునందును కృష్ణరాయలగూర్చి క్రొత్తగా తెలుగఁదగినది చాలవిషయమున్నది. కుమారసరస్వతి యని యొక ద్రవిడకవి రాయలయాస్థానమున నుండెనట. రాయలు కళింగదేశమును జయించి యాదేశపు రాజైన గజపతికూతుఁ బెండ్లాడినప్పుడీకవి యీక్రింది యఱవపద్యమును జెప్పెనట.

> కళిఙ్గ మిష్టను నదికై చ్చొజినో ట్టు
> మోన్దు కటక స్నిష్టనట్టాళ్ మోస్తవలర్
> పొన్నిట్టమాన కృష్ణభూపాలా వున్దనప్పు
> ప్పిన్నిట్ట మాననొడ్డియన్ పొణ్ణ్ నే.

ఈపద్యమందు కళింగదేశపురాజగు గజపతి కూఁతురుకి నతని రాజ్యలక్ష్మికి నైక్యముకల్పింపబడి యిరువురును గృష్ణరాయలఁ బతిగాఁ బరిగ్రహించిరని యందముగా వర్ణింపఁబడినది.

అఱవమునఁ బ్రసిద్ధమైన 'చూడామణి' యను నిఘంటువును వ్రాసినమండల పురుషుఁడను జైనకవి కృష్ణరాయలయాస్థానమందే యుండెనని కొందఱియభిప్రాయము. ఇందులకాధారముగా నాకవి తనగ్రంథములో నీక్రిందపద్యమునుఁ జెప్పియున్నాఁడు.

> "పడైమయక్కట్టపోదుమ్పడైమడమొయ్త్తిలాదాన్
> మడైశెఱికటక త్తో గాన్ తిక్కుడై మన్నర్కన్నన్
> గడిమన్నర్ వణఙ్గున్దాళాన్ కిరుట్టినరాయన్ కైపోర్,
> కొడైమడమెన్పతిమ్మ్తవరై యాదుకొడుత్తిలామే"

దీనికర్థము ప్రత్యర్థిసేనలెన్నియెదిరించినను పరాజితుఁడుకానట్టియు, కటకము అంగదముగల భుజము గలవాడు, ధవళచ్ఛత్రముగలరాజును, గడిమన్నులు నమస్కారము చేయు పాదములు కలవాఁడునైన కృష్ణరాయని చేతివలె సకలమైనవారికి దానము చేయుటకే "కొడమడం" అని పేరు.

అయిన నిందుదహరించిన కృష్ణరాయఁడు విజయనగరచక్రవర్తి కాదనియు నంతకుఁ జాలపూర్వముండిన రాష్ట్రకూటకృష్ణరాయలనియు నితరులయభిప్రాయము. ఈవిషయమై యింకను ద్రవిడమునను నాంగ్లమునను పత్రికలలో నుత్తరప్రత్యుత్తరములుగా వ్యాసములు నచ్చుచున్నవి.

కృష్ణరాయలపై 'మంజరిప్పా' యను నొక్క ప్రబంధమును 'జ్ఞానప్రకాశర్' అను వేళాళవంశమునఁ బుట్టినకవి పాడినట్లు 'తొండైమండలశతకమ్' అనుగ్రంథమున నొక పద్యముష నున్నది. ఆపద్యమిది :

> "వానప్రకాశప్పుకష్కిక్కరుమ్ను రాయర్ కు మంజరిప్పా
> కానప్రకాశప్పుగప్జాయ్ న్దు కచ్చిక్కలంబ కజ్ఞైయ్
> జ్ఞానప్రకాశగురురాయ న్వాపాడ న్దునలజ్ఞిఅన్ద
> మానప్రకాశముడై యోర్ వళర్ తొణ్డమణ్డలమ్."

కచ్చిక్కలంబక మనుగ్రంథమును వ్రాసిన జ్ఞానప్రకాశగురురాయఁడు కృష్ణరాయనిపై 'మంజరిప్పా' అను గ్రంథమును వ్రాసెననియు నతఁడు తొండమండలమునఁ బుట్టెననియు నీపద్యమున కర్థము.

ఆకాలమున 'తిరువారూర్' అను ప్రసిద్ధశైవక్షేత్రమున నర్చకులు చక్కగా పనిచేయక దేవునిధ్వజారోహణము కాకుండిన దానిఁజూచి దుఃఖించిన శైవాచార్యుఁడైన తత్త్వప్రకాశకవి ఈ క్రిందిపద్యములను వ్రాసి రాయలకంపెనట.

> "మరువుపుగజ్ కృష్ణమహారాశరాజై
> అదియవడముడైయా రాజై తిరువారూర్ప్
> పాగఱ్కుడియుఱుప్పార్ పాదన్ తిరువాజై
> త్యాగక్కుడి యిరక్కుదే"
> ఉఙ్జిత్తులుక్కల్ల వొడ్డి కాన్ తానువల్ల
> వీఙ్జిత్తులుక్కవన్దుమేట్టై- యాఙ్జి
> శిరన్ద తిరువారూర్ త్యాగరుడైప్పాశై
> ఇఱన్దదే కిట్టినరాయా"

ఈపద్యములయందు స్వామిపూజను సరిగా జరుపని పూజారులను 'తురకలు'గా తిట్టియున్నది. త్యాగ

రాజస్వామి పూజనిలుచుటకు కారణము, పట్టిభురకలు నుగారు, ఒడ్డియన్ (ఓఢ్రరాజును) గాదు. వీష్ణియసుగ్రామమందలి తుగకలతో సమానులను పూజారులు అని తిట్టియున్నది. ఈతురకలచే స్వామిపూజ కాటంకము కలిగెను అని ఈపద్యములను చదివి కృష్ణరాయ లాయూరి పూజారులను మార్పివైచెనట. పిదప దేవునిపూజ యథాప్రకారముగాఁ జరిగెనట. అప్పుడీతఁడియే యీక్రింది పద్యమును చెప్పెను.

"ఉణ్డవయిట్టిలు మికాక్కుద్దలిట్టదే
తోణ్డరేవిష్ణులుకర్కరే-పణ్డారామ్
అప్పమవలెత్తదిరసము న్దోశైగళుమ్
కప్పువముపోచ్చే కవిజ్ఞద"

ఇందు కవి శిక్షకుపూర్వము పూజారు లుండిన స్థితియు, ఆకాలమున వీరికి వచ్చుఅప్పములు, అటుకులు, అతిరసములు, దోశెలు పోయినవే అని హేళనము చేసెను. ఈతిరువారూర్ దేవాలయమందే యింకొక కాలమునందు నాగరసనంబి యనువాఁ డధికారిగా నుండినట్లును, అతఁడు దౌర్జన్యముచే నాలయమందుండిన 'అఱువత్తుమూవర్' అను అఱువదిమువ్వర విగ్రహములలో రెంటిని గుఱగదీసెనట. ఈసమాచారమును ఒకపద్యముగా వ్రాసినట్లును ఆపద్యమొక చిలుకకు నేర్పి యా చిలుకను రాయలకు బహుమానముగా నీయ నాచిలుక చెప్పిన పద్యముచే రాజునకర్థమెఱింగించి యా 'నాగరసనంబి' యుద్యోగమునుండి తొలగింపఁబడెననియు నొక యైతిహ్యము కలదు. చిలుకకు నేర్పిన పద్యమిదియుట:

"మున్నాళఱుబత్తు మూవరిరున్దారవరిల్
ఇన్నాళిరండు పేరెగినార్-కన్నాన్
నరుక్కిన్దానొవిట్టువిట్ట నాగరసనంబి
ఇరుక్కిన్దాన్ కిట్టినరాయా."

ఈపద్యమునకు పూర్వము దేవాలయమున నఱువదిమువ్వు రుండిరనియు ఇప్పుడు వారిలో నిద్దఱిగిరనియు కంపాళికరగబెట్టుచున్నాఁడనియు వారికిమ్మైన నాగరసనంబి యున్నాఁడనియు నర్థము. శైవవైష్ణవవాదములనుగూర్చి 'ఇరుశమయవిళక్కమ్' అని యొక గ్రంథము కలదు. దానికి కర్త 'హరిదాసు' అను నొకకవి. ఈ హరిదాసు కృష్ణరాయలకాలమం దుండిన ట్లాగ్రంథావతారికపద్యములచే దెలియును. ఈపద్యమునందుఁ బెద్దన

చం॥ అభిరతిఁ గృష్ణరాయఁడు జయాంకములన్లిఖియించి
తాళస, న్నిభముగఁ బొట్టునూరికడ నిల్పిన కంబము
సింహభూధర, ప్రభృతియనాల్లకుం డిగు సురప్రకరం
బు కళింగమేదినీ, విభు నపకీర్తి కజ్జలము వేమరు
పెట్టి పఠింప నిచ్చలుఁ

అని పెద్దనచే నుపహరింపఁబడిన జయస్తంభ ముదహరించఁబడినది.

'శికిబోల్ వళర్గ కళిరుంబు యకృష్ణరాయర్
తర్శైమాదు శింగాద్రియిల్ఛయస్తంబనాట్ట
వరమాదరవాలళిత్తే వడహూవమేవుమ్
కరుమామణివణ్ణనై నీడు కరుత్తుళ్వైప్పామ్'

ఇందు సింహాద్రిలోని స్వామిని వర్ణించుచో 'వడహూవమేవుం' అనియొక విశేషణమున్నది. ఇది ఉత్తరదేశమందలి హూవమున కధపతియని స్వామిని వర్ణించియున్నది. ఇప్పటి 'హూవమ్' అను ప్రదేశమేదో యిప్పుడు తెలియలేదు.

కృష్ణరాయలమంత్రివర్గములో నొకఁ డఱువమొదలారిగూడ నుండెనట. 'అఱువత్తిమొదలియార్' ఈ యన నామము. ఈపేరే గౌరవముతో 'అఱువత్తుంగర్' అని ద్రవిడగ్రంథములలోఁ గనుపడుచున్నది. ఇతనికి తన స్వగ్రామమునుండి 'శేంబూర్ అఱువత్తుంగర్' 'శేంబూరు అఱువత్తిమొదలియా'రనియు నుద్యోగము చేసిన స్థలమైన 'హంపి' నగరమును బట్టి 'అంబియ అఱువత్తిమొదలియా' రనియు పేళ్లుపడుచున్నవి. కృష్ణరాయలకాలములో నితనివలెనే పాండ్యవంశమునఁ బుట్టిన రాజులు సామంతులుగా నుండిరి. అట్టివారిలో నొకఁడీ 'యఱువత్తిమొదలారి'కంకితముగా నొక 'కలంబక'మను ద్రవిడకావ్యమును వ్రాసెనట. తాను క్షత్రియుఁడై రాజవంశమందు బుట్టియు నట్లు చతుర్థకులమునఁ బుట్టిన మొదలారికి కావ్యమీయనగునా యని యొకకవి యడుగఁగా నాపాండ్యుఁడీక్రిందిపద్యము బదులిచ్చినట్లు "తమిళ్నావలర్ చరిత"లో నున్నది

"అఱువత్తిమొదలిమార్పైప్పాణ్డియన్ కలంబకంపాడలానా ఎన్న కులమున్నాకర్కరియాది"

"ఉజ్జగణ్ మనగ్గ్రైరియుమ్పుల వీరొరుశిర్కరకోశా
తిజ్జగణ్ మరబినన్ తిజ్జలిన్ కూడచ్చేయుమ్బారుతిమా
తుజ్జగన్ మరబినిల్ గజ్ఞయుం కూడినన్ కోదియన్ట్రో
ఎజ్జగొన్తరబుత్తొనకన్నిపాడినవ్ యామనత్తే"

శివుఁడు తన జటాజూటమందుఁ జంద్రునితోఁ గూడ గంగను ధరించియుంచుటచే, చంద్రవంశమునఁ బుట్టిన పాండ్యునికిన్ని గంగావంశమునఁబుట్టిన ముదలియారికిని సంబంధము కలవనియు నందుచేతనే తానతనికి గ్రంథమిచ్చెననియుఁ బైపద్యమునకుఁ దాత్పర్యము.

ఒకకాలమున కొందఱు వీథినాటకము లాడు నటులు, తాము వేశాళజాతి వారివలె వేషములతో వచ్చి యాడినట్లును ఆయాటచే వారు 'అఱంవళిగ ముదలారి' యగు వేశాళజాతి నవమానించినట్లును ఆయవమానమును సహింపక నాముదలారి వారిని కత్తిచే నఱికించినట్లు నొక గాథ యున్నది. ఈవిషయము తొండైమండల శతకమను గ్రంథమున నొకపద్యమున్నది. ఆశతక వ్యాఖ్యానమునం దీకథ క్రీ. 1511లో జరిగినట్లు గూడఁ జెప్పియున్నది. ఆపద్యమిచ్చట నుదాహరింతుము.

"తాళాన్తైయుళ్ల పుగళ్ కృష్ణరాయన్ శముగత్తిలే
వేళానిహాళిప్పావిశే వినోదిత్తు వేషఙ్గొణ్డు
కోళార్వయిరియర్ కూత్తాడ తప్పుళ్ కుడిమైయెణ్ణి
వాళాలవరుయిర్ మాయ్ త్తివన్ తొణ్డైమణ్డలమే"

కృష్ణరాయలకుఁ దరువాతఁ గొంతకాలమునకు 'రామరాజు విట్ఠలరాయ'లను రాజు చోళపాండ్యదేశములలో విజయనగరచక్రవర్తికిఁ బ్రతినిధిగా రాజ్యమేలెను. ఈవిట్ఠలరాయలు కృష్ణరాయలయల్లుఁడై యతనికిఁ దరువాత మిగుల ఖ్యాతిగా రాజ్యమేలిన అళియరామరాయల పితృవ్య పుత్త్రుఁడు. ఈరాజు అచ్యుతదేవరాయల కాలమందును అళియరామరాయలకాలమందును అనేకరాజ్యముల కధిపతియై యనేక యుద్ధములలో వాసిగాంచెను. ఈతని పరాక్రమము లన్నిటిలోను పాండ్యకేరళదేశములపై నితని దండయాత్రయు నచ్చటిదిగ్విజయములును ముఖ్యములు. కేరళదేశమున నొకరిద్దఱు రాజులసహాయము చేసికొని యాకాలమున 'పోర్చుగల్' దేశమువారు పాండ్యకేరళదేశములలో విజయనగరరాజులకు విరోధము గావించుచుండిరి. అట్టివిరోధము నుపాపమాపి యాపరంగులను (పోర్చుగీసువారిని) పోఁదోలి, వారికి సహాయులైన పాండ్యకేరళరాజులనోడించి విధేయులుగాఁ జేసిన దీవిట్ఠలరాజే. ఇట్లుజయించిన పిదప నీవిట్ఠలరాజునకు పుణ్యార్థముగాను, అతనిదిగ్విజయసూచకముగాను ప్రచురించిన శాసనములునుఁ గొన్ని యున్నవి. ఈవిట్ఠలరా[illegible] కన్యాకుమారిని జయించినప్పు డతనిపై సామంతుఁడైన పాండ్యరాజీక్రిందిపద్యముఁ జెప్పినట్లు తమిళ్నావలర్ చరితలో నున్నది.

"తొట్టిలిరుక్కత్తొడఙ్గియ నాణ్ముదలా
అట్టదిక్కు నిన్కుడైక్కీళ్ష్షాయిత్తే విట్ఠలైయా
తెన్కుమరియన్ఱిత్తనిక్కు మరిక్కొళ్లానీ
తెన్కుమరిక్కొగువదెన్ శెప్పు,"

ఈపద్యమునకర్థము "ఓవిట్ఠలరాయా! నీవు శిశువై తొట్లలోనుండిననాఁడు మొదలు ఎనిమిదిదిక్కులును నీ ఛత్రము క్రిందనమరినవి. తన(కుమారి) స్త్రీనితప్ప నితర కుమరిస్త్రీనిఁ బరిగ్రహింపని నీవు 'తెన్కుమరి' కన్యాకుమారిపట్టణము (ఒకస్త్రీ) నెట్లుగ్రహించితివి.

విజయనగర సామ్రాజ్యము క్రీ. 1565కు వెనుక ప్రభతగ్గినందున సామంతరాజ్యములు క్రమేణ స్వతంత్ర రాజ్యములైనవి. అందుచేత నాంధ్రదేశమునకును ద్రవిడదేశమునకును సంబంధము కొంతతగ్గినను ద్రవిడదేశములో స్వతంత్రులై రాజ్యము లేర్పరచుకొన్న వారనేకు లాంధ్రులుగానే యుండిరి. అట్టివారిలో ముఖ్యులు చెంజి, తంజావూరు, మధురదేశముల నాయకులు ప్రధానులు. చెంజి తంజావూరు పట్టణముల నాయకవంశములు శీఘ్రకాలముననే మహారాష్ట్రికులలోఁబడినను మధురయందలి నాయకవంశముమాత్రము నూటయేబది సంవత్సరముల వఱకు, అనగా దాదాపు క్రీ.వె. 1750 వఱకును ఇంగ్లీషువారికి ఫ్రెంచివారికిని కర్ణాటకదేశమునజరిగినయుద్ధముల వఱకు నుండెను. ఈనాయకవంశపు రాజు లాంధ్రులు. వీరిలోఁ గొందఱు స్వయముగాఁ గావ్యములువ్రాసిరి. అనేకులు కవులనాదరించి వారిచేఁ బ్రస్తుతులై, గ్రంథములఁ గొని యున్నారు. చెంజినాయకుఁడైన కృష్ణప్పనాయకుని యాస్థానమందు దక్షిణదేశమందెల్లను వ్యాకరణ మీమాంసావేదాంతశాస్త్రముల కసమానుఁడైన శ్రీనివాస

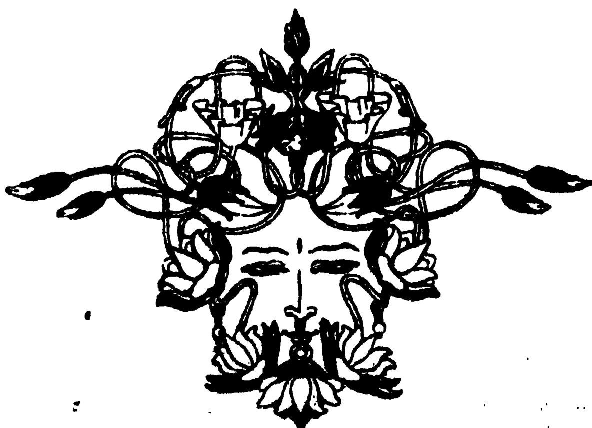
దీక్షితులుండెను. ఈదీక్షితులకే బిరుదములతోఁగూడి 'దంతిద్యోతిదివాప్రదీప సత్యమంగళ రత్నఖేట శ్రీనివాసదీక్షితుల'ని పేరయ్యెను. తంజావూరు నాయకుల విషయము తెలుఁగువారికిఁ దెలిసినదే. అత్యుత్తమాంధ్ర కావ్యములైన విజయవిలాస,సారంగధర చరిత్రాదులచటఁ బుట్టినవేకదా. తంజావూరు రఘునాథరాయలు సంస్కృతాంధ్రముల కవిత్వము చెప్పి కావ్యములనందినట్లే యఱవమునందును గొన్ని కృతులనందియున్నాఁడు. తిరువైయ్యార్పురాణమను నొక ద్రవిడకావ్యము రఘునాథరాయలకంకితమీయఁబడెను. ఈకావ్యమందు రఘునాథరాయలును నతని ప్రధానమంత్రియగు గోవిందదీక్షితులునుచాల పొగడఁబడియున్నారు.

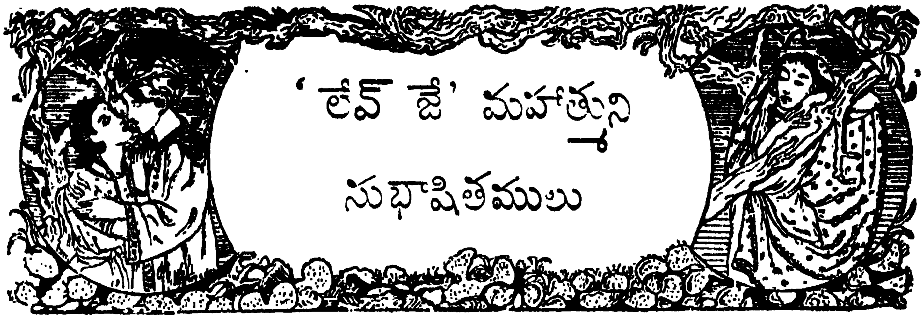
మధురనాయకులు తామాంధ్రులై యనేకాంధ్రకవులనాదరించియు వారి ఖ్యాతియాంధ్రవాఙ్మయమునకన్న ద్రవిడవాఙ్మయమందే విస్తారముగా వెలుఁగఁబడి యున్నది. ఈనాయకవంశములో నందఱికన్నఁ బ్రఖ్యాతుఁడు తిరుమలనాయకుఁడు. మధురలో తిరుమలనాయకుని ప్రాసాదమును గూర్చి వినని వారలుండరు. ఈతిరుమలనాయకునిసభలో "కుమరగురుపరమునివర్" అను ద్రవిడకవి యుండెను. ఈకవి 'మధురమీనాక్షి'పై 'పిళ్లైత్తమిళ్' అను నొక ద్రవిడప్రబంధము వ్రాసెను. ఈగ్రంథము తిరుమలనాయనిసభలో మొట్టమొదటఁ జదువునపుడు 'మీనాక్షీదేవియే యొకకన్యరూపమునవచ్చి వినుచుండెనని యైతిహ్య' మొకటి చెప్పుదురు. ఈకవియే 'మీనాక్షియమ్మైకుఱమ్' అని యింకొక ద్రవిడకావ్యమునుఁగూడ వ్రాసియున్నాఁడు. ఆగ్రంథమునందు తిరుమలనాయకుని యీ క్రిందిపద్యమునఁ బ్రశంసించియున్నాఁడు.

"సీర్వాఴి తెన్మదురై నిన్మలనారరుళ్వాఴి
కార్వాఴి యజ్ఞయజ్ఞాట్ కన్నితిరువరుళ్వాఴి
శీర్వాఴి కచ్చినగర్ త్తిరుమలై భూపతి వాఴి
పేర్వాఴియవన్ శెల్వమ్ పెరుమాఴివాఴియనే."

ఇందు కవి మధురలోని యీశ్వరుని, దేవిని, తిరుమలభూపతిని మంగళాశాసనము చేసినాఁడు. ఇందు తిరుమలనాయకుని కచ్చినగర్ తిరుమలైభూపతి యని ప్రశంసించెను. ఇందు 'కచ్చి' యనుపదము మధురలో నేలిననాయకరాజుల యింటిపేరు. ఈ వంశమువారు మొట్టమొదట'కంచి'యందుండి యచ్చటినుండి మధురలో రాజులైరి. అందువలన వీరివంశమునకు కచ్చియని యింటిపేరయ్యెను.

ఈవ్యాసము నందింతవఱకును అఱవమున నాంధ్రదేశమునకు సంబంధించిన చరిత్రవిషయమే యధికముగాఁ జూపఁబడెను. ఇట్లే యాంధ్రవాఙ్మయమునకును నితరవాఙ్మయములకు నెన్నియో సంబంధములుండవచ్చును. ఆసంబంధముల నెఱుఁగుట యత్యావశ్యకము. అట్లెఱుఁగుట కాయాభాషలలో జ్ఞానము ముఖ్యముగా నుండవలెను. అట్టి జ్ఞానముచే యాంధ్రదేశమునకు సంబంధించిన విషయములెఱుఁగుటేకాక యాయావాఙ్మయములలో నుత్తమములైన గ్రంథములను, గ్రంథాభిప్రాయములను బరివర్తించుటకు నుపయోగించును.

ఆదిపూడి సోమనాథ రావు గారు

(రెండవ సంపుటము—౧ వ సంచిక తరువాయి)

౨౪

గీ. ఆశయే లేదుగాన మహాత్ముఁడు తాను
పరమ దుస్సాధ్యకార్యమై పరఁగుచున్న
దానిఁ గూడను గొప్పగాఁ దలఁపకుండు

౨౫

సులభసాధ్యము లనుకొని సలుపఁగడఁగు
నతని కెన్నియొ కష్టసాధ్యమ్ము లగును
సాధు వన్నియుఁ దనకుదుస్సాధ్యములుగఁ
దలఁచుఁ గావునఁ దన జీవితమ్మునందు
నొక్కటేనియు దుస్సాధ్య ముండఁబోదు

౨౬

గీ. దివ్యపథ మిలయందు నదృశ్యమైనఁ
గరుణయునున్యాయమునువచ్చికానిపించుఁ
దెలివితో లాభనష్టముల్ దెలియుటకును
మొదలిడినతోనెకపటంబుపొదలఁదొడఁగు

౨౭

గీ. సత్య ధర్మమ్ము తా నిజఁ జాటుకొనదు
ధర్మమని కాన నద్దియే ధర్మమగును
అనృతధర్మంబు తానెపో యమలమైన
ధర్మమని చాటుకొనుచుండు ధరణియందుఁ
గాన నయ్యది ధర్మంబుగాకయుండు
నిష్క్రియాలక్షణంబయి నెగడునదియె
ధర్మమైయొప్పఁ గావున ధర్మ మిలను
గార్యపరతనుగోర దేశకాలమందు
అనృతధర్మంబునకుఁ గార్య మవసరంబు
గాన నదిగోరుచుండును గార్య మిలను

౨౮

గీ. దైవపథ మస్తమించిన ధర్మమూఁడు
ధర్మ మడుగంటిపోయిన దానివోలెఁ
బ్రకటమగుచుఁ బరోపకారంబు దనరు
నపని నది యంతరింప న్యాయంబుపొదలు
న్యాయమరిగిన నాచార మతిశయిల్లు
సత్యకృత్రిమరూప మాచార మెన్న
భువి నశాంతికి హేతువై పొలిచి నిలుచు

౨౯

గీ. దివ్యపథమును నుత్తముల్ దెలిసిరేని
మించు రయమున దాని సేవించుచుండ్రు
దివ్యపథమును మధ్యముల్ దెలిసిరేని
విడిచిపట్టుచుఁ బట్టుచు విడుచుచుండ్రు
దివ్యపథమును నధములు దెలిసిరేని
నవ్వుచుందురువా రటు నవ్వరేని
దైవపథమనునామంబు ధన్యమగునె?

౩౦

గీ. చాలఁగలవాఁడె భువిఁ జాలఁగోలుపోవు
పరమసంతృప్తిగలవాఁడు భంగపడఁడు

చెదరకుండెడు మదివాఁడు చెఱుపుగనఁడు
పృథ్వి నాతఁడు చిరము జీవింపఁగలఁడు

౩౧

బ్రతుకుతోడ నెయుండును మృతియుఁ గాన
బ్రతుకులోఁ జొచ్చినప్పుడే మృతినిఁజొచ్చు
నష్టమొందిన దేహంబు నష్టమేమి?
సత్యమైనట్టి తెలివితో స్వప్రకాశుఁ
జేరఁగల్గినఁ జాలును జీవునకును
అనఁగ నిత్యత్వమందుటే యాత్మ కవధి

౩౨

అల్పవస్తువులనుగూడ నధికమైన
శ్రద్ధతోఁ జూడఁగలుగుటే సత్యమైన
సభ్యతకుఁ జిహ్నమైయొప్పు సాధుగుణమె
బలమునకు లక్షణంబయి వెలయుచుండు

౩౩

అజ్ఞుఁడని తన్నెఱుంగుట యగును ప్రజ్ఞ
అట్లు లెఱుఁగమి యొకవిషమైనజబ్బు

౩౪

మంచిమాటలు నరు నుద్ధరించుఁ గాని
మంచిపనులన్న వానిని మించియుండు.

౩౫

గీ. అచలమగుదాని సుళువుగా నాఁపవచ్చుఁ
గలుగఁగలదాని నవలీల నిలుపవచ్చు
వేడుకగ లేఁతదానిని విఱువవచ్చు
జల్లుమని సూక్ష్మవస్తువుల్ చల్లవచ్చుఁ
గానఁ దగుతఱిఁ బనులకుఁ గడఁగవలయుఁ
గలఁతకుంబూర్వమే శాంతి గొలుపవలయు

౩౬

గీ. కడఁకతోడఁ బ్రవృత్తిమార్గమును మూని
యమలమైన నివృత్తిమార్గమును బూని
చులుకుఁదనమును కొంతయుఁ దఱుగఁజేసి
మించుసిరులను విరివిగాఁ బంచిపెట్టి
యున్న యాడంబరములెల్ల సున్న చేసి
దుమ్మువలె నుండువాఁడె జగమ్మునందు
నైకమత్యమ్ము గూర్పగా నర్హుఁడగును

౩౭

గీ. ఆర్ద్రిసుకుమారతనువుతో నవతరించి
పరుషశుష్కాంగుఁడై తుది నరుగునరుఁడు
మొక్కలును జెట్లు ప్రాణులు పుట్టునప్పు
డార్ద్రిసుకుమారతనులతో నలరుచుండి
అతికఠినశుష్కతనులతో నంతరించుఁ
గానశుష్కత్వమునుచుఱి కఠినతయును
సురణనహపాంథులయియుండుధరణియందు

౩౮

గీ. మనుజుఁడింద్రియములనోర్చి మనినఁజాలు
నవనిఁబలుకుల బోధింప ననవసరము

౩౯

గీ. నీటికంటెను మృదువును నీటికంటెఁ
బరమసుకుమారమైనది ధరణి లేదు
గాని బలుగట్టిగా నుండువాని నెల్ల
సమయఁజేసెడుశక్తిలో జలము మించి
వఱలుచుండెడువస్తువుగా వసుధ లేదు
బలముగలవానిగెలుచునుర్బలుఁడుమఱియు
మిగుల కఠినుని గెలుచును మేదకుండు
వసుధలో దీనిఁదెలియని వాఁడు లేఁడు
గాని యొకఁడైన నడువఁడు దీనిఁబట్టి

౪౦

గీ. విషయభోగంబు భువిలోన విహితమంచు
నొప్పుకొనుకంటె మించిన తప్పు లేదు

౪౧

తృప్తిలేమిని మించు దుస్థితియు లేదు

౪౨

వసుధయందాశ మించు పాపమ్ము లేదు

౪౩

రాజభవనాళి నీవిధిఁ బ్రబలెనేని
పంటపైరు లవెల్లను మంటఁగలయు
నుర్విలో గానలెల్లను నుత్తవగును

౪౪

గీ. మతగురులస్తోత్రపాఠముల్ మానుకొనుఁడు
జనులలో దెబ్బలాటలు శాంతమగును

౪౫

కష్టసాధ్యములకు వెల గట్టకుండు
అపహరింపరు వానిని నష్టపడెవరు
విషయభోగేచ్ఛఁ గొలిపెడు విషయములను
వెలిపఱుపకుండు శాంతమ్ము వెలయు భువిని

౪౬

గీ. అవనిరాష్ట్రంబునేల న్యాయ్యంబు వలయు
ఆయుధంబులు ప్రజనుండి యపహరింపఁ
బ్రబలమైనట్టియుక్తిని బన్నవలయు
స్వర్గరాజ్యము నిష్క్రియ వలనఁగలుగు
మహిని వీని సమర్థించు మార్గమెద్ది?
ప్రబలనిర్బంధములచేతఁ బ్రజలయందు
నంతకంతకు దారిద్ర్య మతిశయిల్లు
వాడిగలయాయుధమ్ములు ప్రజలయందు
హెచ్చుకొలఁది నశాంతియు హెచ్చుచుండు
ప్రజలలోపలఁ గపటంబు ప్రబలుకొలఁది
హెచ్చుగా ఘోరకృత్యముల్ హెచ్చు పెరుగు
ప్రకటనల్ హెచ్చుకొలఁదని రాష్ట్రమందు
బందిపోటులు చౌర్యముల్ ప్రబలమగును
గాన సాధువు బోధింపఁ గడఁగెనిట్లు
నేను నిష్క్రియుఁడైయున్న నిక్కముగను
ప్రజలు పరిపూర్ణవృద్ధినిఁ బడయఁగలరు
నేను శాంతిపథమ్మున నెగడుచున్నఁ
దమకుఁదాము జనమ్ములు ధరణియందు
న్యాయపథమున నెంతయు నలరఁగలరు
నిష్క్రియాశీలుఁడయి నేను నెగడుచున్న
ధరణిలోపలఁ దమ ప్రయత్నములవలన
నఖిలధనవంతు లగుచుండు రఖిలజనులు
ఆశలన్నియు నే విడనాడియున్నఁ
దమకుఁ దాము జనంబులు ధరణియందు
సరళిన స్తగమును గల్గి సంచరింత్రు

౪౭

ఇలను మునివ్రేళ్ల మీఁదను నిలుచువాఁడు
చేలపై సుస్థిరంబుగ నిలువలేఁడు
పంగకాళ్లను ధర నిలఁబడెడువాఁడు
సాగఁజూచిన ముందుకు సాగలేఁడు
వెలుఁగులో నిల్చువాఁడు దా వెలుఁగలేఁడు
తన్నుఁదా నెన్నుకొనువాఁడు తనకునుండు
మంచిచెడ్డలఁ దాఁ బరీక్షించలేఁడు
తన్ను భూషించుకొనువాఁడు తథ్యముగను
తన్ను యోగ్యునిగా మదిఁ దలఁపలేఁడు

౪౮

పరులఁ దెలిసినఁ గుశలుఁడై పరగఁగలఁడు
తన్నుఁ దెలిసినఁ బ్రాజ్ఞుఁడై తనరఁగలఁడు

౪౯

అన్యులను గెల్చి బలశాలి యగును గాని
తన్నుఁ దాఁ గెల్చియగును ప్రతాపశాలి

౫౦

తనివితోనుండఁ దెలిసిన ధన్యతముఁడె
ధనికుఁ డనఁబడ నర్హుఁడై తనరుచుండు

౫౧

నేర్పువీడి వివేకము న్నిలుపుకొనుము
శతగుణమ్ముగఁ బ్రజలకు హితము హెచ్చు

౫౨

ఆశలేనిమహాత్ముని యాత్మయందె
శాంతి నెలకొనియుండు నిరంతరంబు

౫౩

వచ్చెనా కీర్తిపోవునన్ భయముగలుగఁ
దొలఁగెనా వచ్చునఱకును దోఁచకుండు
తుచ్ఛమగుఁగాదె కీర్తియం దిచ్ఛ భువిని

౫౪

నీవె నిను నమ్మకుండిన నిన్ను నెవఁడు
నమ్మఁజాలును జెప్పు జగమ్మునందు

౫౫

నాల్గుగుఱ్ఱాలుగట్టిన నవ్యరథము
నందు వెడలుట రాజయి యలరుచుంట
అధికతరసౌఖ్యమే యైన నగునుగాక
అంతకంటెను నేకాంత మందునుండి
పూజ్యదివ్యపథమ్మునఁ బూర్ణవృద్ధి
గాంచుటెంతయుసౌఖ్యమై మించుఁగాదె

౫౬

చెఱుపుఁ జేసినవానికిఁ జెఱుపుఁగాక
కరుణఁజూపెడువాఁడెపో ఘనుఁడనంగ

౫౭

కలదు సిరి గౌరవమ్మును గలదటంచు
విపులగర్వమ్ముచే విఱ్ఱవీఁగువాఁడు
కూర్చుకొనుచుండు నాపదల్ కోట్లకొలఁది

౫౮

వార్ధులును మఱినదు లిల వాగులకును
లొంగుచుండును వానిని లొంగఁదీయు
అట్లె సాధువుకూడ నీ యవనియందు
లొంగఁదీయంగఁ బ్రజలకు లొంగవలయు

౫౯

నడుపఁగలవాఁడు తొందర పడకయుండు
గెలువఁగలవాఁడు కోపను దలఁపకుండు
పోరఁగలవాఁడు పోరును గోరకుండు
జనులసన్మార్గమునఁ బెట్టఁ జాలువాఁడు
వారికాధీనవర్తియై పరఁగుచుండు
ప్రజలశక్తుల నుపయోగపఱచికొనఁగఁ
దనకుఁగలశక్తి దీనిచే ధరకుఁ దెలుపు
ఉత్తమప్రజ్ఞయన నిదే యుర్వియందు
ఆత్మపరమాత్మసంయోగ మనఁగ నిదియె

౬౦

భీకరంబగుదానికి బెదరఁడేని
అతిభయంకరమైనది యతనికోదవు

౬౧

తననివాసము నిరుకుగాఁ దనదు బ్రతుకు
నెంతయును నల్పతరముగా నెన్నఁదగదు

౬౨

బ్రదుకును బ్రియంబుగానెంచు వానికంటె
దానిఁ దలపనివాఁడె ప్రజ్ఞానఘనుఁడు

౬౩

తెలియుననువాఁడుగొంచెమే తెలిసియుండు
తెలియదనువాఁడె యెంతయో తెలిసియుండు

౬౪

వినఁగ సత్యము ప్రియమయి వెలయుచుండు
వినఁగఁ బ్రియ మిల సత్యమై వెలయుచుండు

(రెండవభాగము)

పులుగుర్త లక్ష్మీ నరసమాంబ గారు

(రెండవసంపుటము మొదటిసంచిక తరువాయి)

ద్రౌపదీచరిత్రమునకును, ఇతరార్యనారీమణుల చరిత్రమునకును నెంతటి గురుతర ప్రభేదమున్నదియు మొదటిభాగమునందు యథాసాధ్యముగాఁ జూపఁబడినది. ఇఁక ద్రౌపదీచరిత్రమునకు మధ్య గ్రంథిగా నున్న తత్త్వమునుగూర్చి విమర్శింతము

ఈతత్త్వసంబంధమగు బహిర్వికాసము మిక్కిలి దీప్తిమంతమైనది. ఒక్కస్త్రీ కేవురు భర్తలైనను ఆమెను గులట యని యోజించుట కెట్టి యవకాశమును గనఁబడదు. ఇట్టి యసామంజస్యమునకు సామంజస్య మెక్కడ నుండి వచ్చినది?

ఈప్రశ్నకు మన యాంగ్లేయపండితులు మిక్కిలి తేలికగా సమాధాన మిచ్చుచున్నారు. "భారతీయులు బర్బరజాతివాండ్రు వారిలో స్త్రీలకు బహుభర్తృవివాహపద్ధతి పూర్వకాలమునం దాచరణలో నుండెడిది; ఆకారణముచేతనే పంచపాండవులకు ద్రౌపది యొక్కతయే పత్నియైనది" అని వారు చెప్పుచున్నారు. ఐరోపీయార్యవర్గమునకు మఱియొకటి సాధ్యమైనను గాకపోయినను భారతవర్షము ను గూర్చి యింత తేలికగా మాటలాడుటమాత్రము వారికిఁ జక్కఁగా నభ్యాసమైనది.

ఐరోపీయులు భారతదేశప్రాచీన గ్రంథముల నన్నిటి నేవిధముగా బోధపఱుచుకొనిరో యాసంగతి నే నించుక తెలియఁబఱిచెదను.

సంస్కృత సాహిత్యమునందలి వేద శాస్త్ర, దర్శన, పురాణ, ఇతిహాస, కావ్య ప్రభృతులకు వారొనరించిన యనువాదములు, టీకలు, విమర్శనములు మున్నగువానిని బఠించుటకంటెను గురుతరమైన మహాపాతకము సాహిత్యజగత్తునం దింకొకటి యుండఁబోదు; మఱియు మూర్ఖతను సంపాదించుటకుఁగూడ నింతకంటె సహజోపాయ మింకొకటిలేదు. ఇప్పుడును మనవా రనేకు లట్టివానిని బాఠముచేయుచునే యున్నారు. వారలను బ్రార్థించుటకే, యీసందర్భములో నప్రాసంగికములైనను గొన్నిమాటలను వ్రాయవలసిన బాధ్యతగల్గినది.

సంస్కృతగ్రంథములసంఖ్య యింతయని చెప్పఁజాలము. ప్రయత్నించినకొలఁది నూతన

గ్రంథములెన్నియో లభించుచునేయుండెను. సంస్కృతగ్రంథములతోఁ బోల్చి చూచునప్పు డాంగ్లేయగ్రంథముల నేవిధముగను గ్రంథములని చెప్పుటకే వలనుపడదు. ఏనుఁగుతో దోమను వటవృక్షముతో వల్మీకమును భాగీరథితోఁ బల్వలమును బోల్చిన నెట్లుండునో, మహాభారతముతోఁగాని శ్రీమద్రామాయణముతోఁగాని యాంగ్లేయగ్రంథమును బోల్చినట్లుండును. వేదసంహితలు, బ్రాహ్మణములు, నారణ్యకములు, నుపనిషత్తులు, గృహ్యసూత్రములు, శ్రౌతసూత్రములు, ధర్మసూత్రములు, దర్శనములు, వానిభాష్యములు, వానిటీకలు, టీకాభాష్యములు, పురాణములు, నితిహాసములు, స్మృతులు, కావ్యములు, నలంకారవ్యాకరణ, గణిత, జ్యోతిశ్శాస్త్రములు నిఘంటువులు మొదలగు నానావిధసంస్కృతగ్రంథములతో నిప్పటికిని భారతవర్షము నిండియున్నది. అపారము లిపిబద్ధము నగు నీ ప్రాచీనగ్రంథసముద్రమథ్యమును జెచ్చుటను, ఘుణాక్షరన్యాయముగానైనను బ్రాచీనార్యులలో స్త్రీలకు బహుపతిత్వమున్నట్లగపడదు. అయినను బాశ్చాత్యపండితులు, ఒక్కద్రౌపదీవివాహమును నిదర్శనముగాఁగొని ప్రాచీనభారతస్త్రీలకు బహుపతిత్వము వాడుకలోనున్నదని సిద్ధాంతము సేయుచున్నారు. అట్టి యాంగ్లేయపండితులలో నొకరగు ఫర్గుసన్ దొరగారు భగ్నములైన గోపురప్రాకారములందలి వివస్త్రస్త్రీమూర్తులంజూచి, ప్రాచీనభారతదేశస్త్రీలకు వివస్త్రలుగానుండుటే యాచారమనియు సీత, సావిత్రీ, ద్రౌపది దమయంతి మొదలగు సతీమణులు మామలు బావలు మున్నగువారియెదుట నగ్నావస్థయందే సంచరించుచుండెడివారనియు సిద్ధాంతీకరించియున్నారు. అందుచేతనే యీయాంగ్లేయమహాపండితుల రచనలు చదువుటకంటె సాహిత్యజగత్తునందు మహాపాతకములేదని చెప్పియున్నాను.

ద్రౌపది పంచపతిత్వమునుగూర్చి విమర్శించుటకుముందు ఈకథ కేవలకల్పనమాత్రమా ఐతిహాసికమా? నిజముగా ద్రౌపది కైదుగురుభర్తలుకలరా లేక కవి యట్లు కల్పించియుండెనా? అను సంగతి విమర్శింపవలసియున్నది. మహాభారతమునం దెంతవఱకైతిహాసికకథకలదో, "శ్రీకృష్ణచరిత్రము" (విమర్శనము)నందుఁ దెలుపఁబడియున్నది. మహాభారత మితిహాసమని చెప్పినంతమాత్రమునఁ భారతమునందలి కథలన్నియు నైతిహాసికములనుటకు వీలులేదు. అందు స్పష్టముగాఁ బ్రక్షిప్తములని తోఁచునవిమాత్ర మైతిహాసికములుగావు; కాని ద్రౌపదిచరిత్ర మైతిహాసికము. మూలమహాభారతమంతయు ద్రౌపదికథననుసరించియే యున్నదిగాన నిది ప్రక్షిప్తమనుటకు వీలులేదు. అయినను మూలమహాభారతకథ యంతయు నైతిహాసికమే యని కాని సత్యమే యని కాని చెప్పుట దుస్సాహసము. కవి, చరిత్రకారుఁడై నప్పుడుగాని చరిత్రకారుఁడు కవియైనప్పుడు గాని, కావ్యచరిత్రములకు మిశ్రమస్థితిగల్గుట సహజము. సత్యచరిత్రమునకుఁ గవి స్వకపోలకల్పితరచనలచే మెఱుఁగుపెట్టుటాశ్చర్యము గాదు. ద్రౌపది యుధిష్ఠిరునకుఁ బట్టమహిషియే

యనుట యైతిహాసికమని తప్పక యంగీకరింపవచ్చును, గాని యామె పంచపాండవులకును బత్నియనుటఁగూడ నైతిహాసికసత్యమేయని యంగీకరింపవలెనా ?

ఈ ద్రౌపదీవివాహముదక్క భారతవర్షీయార్యజాతియందుఁ గాని, భారతదేశగ్రంథసముద్రమునందుఁగాని స్త్రీలకు బహుపతిత్వవివాహమున్నట్టి నిదర్శనములు గాని కాన్పించుటలేదు, విధవాస్త్రీ కన్యవివాహమున్నట్లగపడుచున్నది, కాని యేకకాలమునం దొక్కస్త్రీ యేకాధికభర్తలను వివాహమైనట్లగపడదు. ఎక్కడనైన నొక్కమనుష్యుని చేతి కాఱువ్రేళ్లనుజూచిగాని, యొక్కపుట్టంధుఁడైనమనుష్యునిఁజూచిగాని, యందఱ చేతులకు నాఱేవ్రేళ్లనియు, నందఱుఁ బుట్టంధులేయనియు సిద్ధాంతము చేయవచ్చునా? అట్లే కేవలము నొక్కద్రౌపదీ బహుపతిత్వవివాహమునుజూచి పూర్వము నార్యస్త్రీలందఱకును బహువివాహమాచారమైయున్నదని నిశ్చయింపరాదు. మఱియు నిట్టివివాహమప్రసిద్ధమని మహాభారతమునందే స్పష్టీకరింపఁబడియున్నది. కారణమేమన ? ద్రౌపదీసంబంధమున నిట్టిలోకవిరుద్ధమగు వివాహసంఘటనమును సమర్థించుకొనుటకు మహాభారతకారుఁడు, పూర్వజన్మ సంఘటితములగు ననేకవృత్తాంతములను నిరూపించి చెప్పుటకు బాధ్యుఁడు కావలసివచ్చెను.

సంఘమునం దెన్నఁడునులేని యాచారమును సంఘమునందుఁ బ్రవేశపెట్టుట లోకనిందకుఁ గారణము గాకమానదు. అట్టిది, పాండవకులమువంటి లోకవిఖ్యాతమగు రాజవంశమునందు సంఘటిల్లునని యనుమానించుటకైన నవకాశములేదు. కాని, యొకతత్త్వవిశేషమును బ్రస్ఫుటము చేయుటకుఁ గవి యిట్టికథనుగల్పించుట విచిత్రముగాదు.

ఇది కల్పితకథయనుట కనేక ప్రమాణములు గలవు. ద్రౌపది యైదుగురు భర్తలవలన నైదుగురు పుత్త్రులను మాత్రమే వడసినది. ఎవ్వరివలన, నిరువురనుగాని, ముగ్గురనుగాని గాంచియుండలేదు. ఎవ్వరివలనఁ బుత్త్రికను బడసి యుండలేదు. ఎవ్వని యౌరసుఁడును విఖ్యాతుఁడు గాలేదు. ఆ యైదుగురిలో నొక్కఁడును భూపతి గాలేదు. అందఱు నొక్కమాఱే యశ్వత్థామచేతిలో నిహతులైరి. అందొక్కఁడును ప్రధానకార్య మొక్కటియుఁ జేసియుండలేదు. అందఱును గురుక్షేత్రయుద్ధమున నొక్కమాఱు, ఏకముగా వచ్చి సేనలతోఁ గలిసి యుద్ధముచేసిపోయిరి. ఇంకేమియును జేయలేదు. పాండవాంతరమున నభిమన్యుఁడు, ఘటోత్కచుఁడు, బభ్రువాహనుఁడు, నెంతటి జీవత్ప్రతిభాశాలులైయుండిరో చూడుఁడు !

ద్రౌపదీపంచపతిత్వవివాహము కల్పితకథయైనయెడల ద్రౌపదిధర్మరాజున కొక్కనికే భార్యయైనయెడలఁ దక్కిన నల్వురుపాండవులును నవివాహితులేనా ? యను ప్రశ్న పుట్టవచ్చును. దీనికిఁ బ్రత్యుత్తరము చెప్పుట కష్టమే.

భీమార్జునుల కన్యవివాహము లున్నట్లు మన మెఱుఁగుదుము; కాని, నకులసహదేవుల

కన్యవివాహములైనట్లు మహాభారతమువలన మనకుఁ దెలియవచ్చుటలేదు. అంతమాత్రమున వారికివివాహములే కాలేదని చెప్పుటకు వలనుపడదు. మహాభారతము ముఖ్యముగా, ధర్మజ భీమార్జునులమువ్వుర జీవితచరిత్రము మాత్రమే యైయున్నది; తక్కిన యిర్వురు పాండవులును వారికిఛాయామాత్రులైయుండి, వారితోఁగలిసి కార్యము లొనరించిరి. వారి యన్యవివాహములను గూర్చి చెప్పుట యంత ప్రయోజనకారి కాకపోవుటచే నాప్రసంగమును భారతకారుఁడు విడిచియుండిన నుండవచ్చును. అదియొకలోపముకాదు. ద్రౌపదీ పంచపతిత్వ వివాహవిషయమున నిదివఱకుఁ జేసిన పూర్వపక్షము చాలును.

ద్రౌపదీ పంచపతిత్వవివాహము కేవల కవికల్పితమేయైనచో నిట్టి విచిత్రకల్పన మొనరించుటకుఁ గవి యుద్దేశ మేమైయుండును? విశేషగూఢాభిప్రాయ మెద్దియైన లేకున్నచోఁ గవి యిట్టికుటిలమార్గము ననుసరింప నేల? అట్లయినచో నాతని యభిప్రాయమేమై యుండును? ఇందలి నిగూఢతత్త్వమును మన మిప్పుడు నిర్ధారణము చేయవలసియున్నది. దీనిని నిర్ధారణచేయుటకుముందు, ఒకానొక పండితుని యభిప్రాయము నిచ్చట నిచ్చుచున్నాను. ఆయభిప్రాయ మిదివఱకుఁ బ్రచారములోనున్న "శ్రీకృష్ణ చరిత్ర"మునకు సంబంధించి వ్రాయఁబడినది.

"శ్రీకృష్ణుఁడు మనుష్యావతార మెత్తి భూలోకమున సంచరించెను" ఈమాటమేము మంగీకరించెదము. కాని భారతరచనకుఁ బూర్వమునందుండియు నతిమానుష మగు నీశ్వరావతారమని శ్రీకృష్ణునిగూర్చిలోకము విశ్వసించియుండెను. ఈవిశ్వాసము సప్రమాణమే యని తోఁచుచున్నది. కేవలము మొదటినుండియు మహాభారతగ్రంథమునందుఁగూడ నా విశ్వాససంబంధమగు ప్రతిబింబము పడియుండవచ్చును. అది యాశ్చర్యము గాదు. అట్లు జరుగుటసంభవమే. మహాభారతకారుఁడు, కర్మకాండమును గూర్చి తెలుపుట వేదసారమునుగూర్చి ప్రబోధించుట మొదలగునుద్దేశములతో నర్జును నాదర్శనరునిగను సుభద్ర నాదర్శనారీమణిగను వర్ణించినట్లును; ఈశ్వరునియందలి నిశ్చలభక్తియు నీశ్వర ప్రీతియుఁ గల యాదర్శపురుషప్రకృతిని బ్రదర్శించుటకొఱకు సర్వోత్తముఁడగు శ్రీకృష్ణుని యందు విశేషమగు నీశ్వరశక్తిని మూర్తీభవింపఁజేసి చూపుటకుఁ గవి ప్రయాసపడినట్లును, గన్పడుచున్నది. అట్టి యీశ్వరశక్తి యే మానవప్రకృతియందును, ఏదేశమందును, ఏ కవిచేత నెప్పుడును బ్రదర్శింపఁబడియుండలేదు. ఆదికవియగు వాల్మీకిగూడ నిట్టి సంఘటనమునకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. మహాభారతకవి యిమ్మహాకార్యమునకుఁ గడంగెను. ఆతని ప్రయత్నము సకలముఖముల సఫలీకృతమగుటచేతనే మహాభారతము పంచమవేదమని ప్రఖ్యాతమయ్యెను, ఆ యీశ్వరశక్తికే నిర్లిప్తతయని పేరు. మూర్తీభవించిన నిర్లిప్తతయే శ్రీకృష్ణుఁడు.

ఈనిర్లేపము వైరాగ్యముగాదు. ఇది సాధారణముగా వైరాగ్యమని చెప్పఁబోసునది

యును గాదు. దీని రహస్యమును నేనెంతవరకు గ్రహించితినో భగద్గీతనుండి యొకశ్లోకము నీక్రింద నుదాహరించి తెలియఁజేయుచున్నాను.

శ్లో॥ "రాగద్వేష వియుక్తైస్తు,
విషయా నింద్రియైశ్చరన్;
ఆత్మవశ్యైర్విధేయాత్మా,
ప్రసాద మధిగచ్ఛతి"

రాగద్వేషవిరహితంబులు, నాత్మవశీభూతంబులు నగు నింద్రియములచే విషయోపభోగంబు లనుభవించుచు సంయతాత్ముఁడగు వాఁడే శాంతిని బొందుచున్నాఁడు.

అందుచేత నిర్లిప్తునకు నింద్రియ విషయోపభోగవివర్జనము నిష్ప్రయోజన మగుచున్నది. వర్జించుటయన సంలేపమే యగుచున్నది. వర్జనమునకుఁ బ్రయోజనము గలదు; ఇంద్రియముల కాత్మలోఁ బడినప్పుడు విచ్ఛేదమెన్నఁటికి నసాధ్యమని తెలియుచున్నది, కాని యింద్రియవిషయోపభోగము లనుభవించుచు, వానియం దనురాగశూన్యుఁడై, సకలేంద్రియములను జయించి, యనుష్ఠేయ కర్మసంపాదనమునకు విషయముల నుపభోగించువాఁడే, నిర్లిప్తుఁడు. వానియాత్మకును భోగ్యవిషయములకును సంబంధము లేదు. వాడు పాపదుఃఖముల కతీతుఁడు.

ఈవిధముగా నిర్లేపమును, అనాసక్తిని స్పష్టముగాఁ బ్రదర్శించుటకై హిందూశాస్త్రకారు లొకవిధమగు కౌశలము నవలంబించి యున్నారు. వారు నిర్లిప్తుని, అనాసక్తుని, అధికములగు నింద్రియ విషయభోగములచేఁ బరివేష్టింపఁ జేయుచున్నారు. ఇందుకొఱకే, మహాభారతమునకుఁ దరువాతిపురాణకవులు, శ్రీకృష్ణు నసంఖ్యవారాంగనా మధ్యవర్తినిగాఁ జేసియున్నారు. ఇందుకొఱకే తాంత్రికుల సాధన క్రియలయందు నింద్రియోపభోగవస్తువులు విశేషముగ నుపయోగింపఁ బడుచున్నవి. ఎవ్వఁడీ యన్నిటియందును యథేచ్ఛముగా సంచరించుచు ననాసక్తుఁడై యుండునో యాతఁడే నిర్లిప్తుఁడు. ద్రౌపది బహుపతిత్వముగూడ నిందుకొఱకే.

స్త్రీజాతియందు ద్రౌపది మూర్తీభవించిన యనాసంగ ధర్మస్వరూపము. ఆస్వరూపముతో నామెను బ్రతిష్ఠించుటయే కవి యాశయము. అందుచేతనే ద్రౌపది గణికవలెఁ బంచభర్తృసమన్వితయయ్యును, సాధ్వియుఁ, బతివ్రతపరాయణయు నయ్యెను. ద్రౌపదికిఁ బంచపతిత్వ మేకపతిత్వమాత్రమే, ఉపాసించుట కేకవస్తుమాత్రమే, ధర్మాచరణమున కభిన్నంబగు నేకోపలక్ష్యమాత్రమే ధర్మాత్మునకు బహుదేవత లేక దేవతాస్వరూపమైనట్లు, జ్ఞాని కీశ్వరుఁడే యేకమాత్రంబగు నభిన్నోపాస్యం బైనట్లే, యనాసక్తయగు ద్రౌపదికిఁ బంచభర్తలు నేకమాత్రధర్మాచరణస్థాన మగుచున్నారు. వారి యందామెకుఁ బక్షపాతములు, భేదాభేదములు, మొదలగునవి లేవు. ఆమె గృహధర్మముల యందు నిష్కామయు, నిశ్చలయు, నిర్లిప్తయునై యుండి కర్తవ్యపాలనముఁ గావించుచుండెను. ఇదియే ద్రౌపదీచరిత్రమునందలి

కన్యావివాహములైనట్లు మహాభారతమువలన మనకుఁ దెలియవచ్చుటలేదు. అంతమాత్రమున వారికివివాహములే కాలేదని చెప్పుటకు వలనుపడదు. మహాభారతము ముఖ్యముగా, ధర్మజ భీమార్జునులమువ్వుర జీవితచరిత్రము మాత్రమే యైయున్నది; తక్కిన యిర్వురు పాండవులును వారికిఛాయామాత్రులైయుండి, వారితోఁగలిసి కార్యము లొనరించిరి. వారి యన్యవివాహములను గూర్చి చెప్పుట యంత ప్రయోజనకారి కాకపోవుటచే నాప్రసంగమును భారతకారుఁడు విడిచియుండిన నుండవచ్చును. అదియొకలోపముకాదు. ద్రౌపదీ పంచపతిత్వ వివాహవిషయమున నిదివఱకుఁ జేసిన పూర్వపక్షము చాలును.

ద్రౌపదీ పంచపతిత్వవివాహము కేవల కవికల్పితమేయైనచో నిట్టి విచిత్రకల్పన మొనరించుటకుఁ గవి యుద్దేశ మేమైయుండును? విశేషగూఢాభిప్రాయ మెద్దియైన లేకున్నచోఁ గవి యిట్టికుటిలమార్గము ననుసరింపనేల? అట్లయినచో నాతని యభిప్రాయమేమై యుండును? ఇందలి నిగూఢతత్త్వమును మన మిప్పుడు నిర్ధారణము చేయవలసియున్నది. దీనిని నిర్ధారణచేయుటకుముందు, ఒకానొక పండితుని యభిప్రాయము నిచ్చట నిచ్చుచున్నాను. ఆయభిప్రాయ మిదివఱకుఁ బ్రచారములోనున్న "శ్రీకృష్ణ చరిత్ర"మునకు సంబంధించి వ్రాయఁబడినది.

"శ్రీకృష్ణుఁడు మనుష్యావతార మెత్తి భూలోకమున సంచరించెను" ఈమాటమేము ను అంగీకరించెదము. కాని భారతరచనకుఁ పూర్వమునందుండియు నతిమానుష మగు నీశ్వరావతారమని శ్రీకృష్ణునిగూర్చిలోకము విశ్వసించియుండెను. ఈవిశ్వాసము సప్రమాణమే యని తోఁచుచున్నది. కేవలము మొదటినుండియు మహాభారతగ్రంథమునందుఁగూడ నా విశ్వాససంబంధమగు ప్రతిబింబము పడియుండవచ్చును. అది యాశ్చర్యము గాదు. అట్లు జరుగుటసంభవమే. మహాభారతకారుఁడు, కర్మకాండమును గూర్చి తెలుపుట వేదసారమునుగూర్చి ప్రబోధించుట మొదలగు నుద్దేశములతో నర్జును నాదర్శనరునిగను సుభద్ర నాదర్శనారీమణిగను వర్ణించినట్లును; ఈశ్వరునియందలి నిశ్చలభక్తియు నీశ్వర ప్రీతియుఁ గల యాదర్శపురుషప్రకృతిని బ్రదర్శించుటకొఱకు సర్వోత్తముఁడగు శ్రీకృష్ణునియందు విశేషమగు నీశ్వరశక్తిని మూర్తీభవింపఁజేసి చూపుటకు: గవి ప్రయాసపడినట్లును, గన్పడుచున్నది. అట్టి యీశ్వరశక్తి యే మానవప్రకృతియందును, ఏదేశమందును, ఏ కవిచేత నెప్పుడును బ్రదర్శింపఁబడియుండలేదు. ఆదికవియగు వాల్మీకిగూడ నిట్టి సంఘటనమునకుఁ బ్రయత్నింపలేదు. మహాభారతకవి యిమ్మహాకార్యమునకుఁ గడంగెను. ఆతని ప్రయత్నము సకలముఖముల సఫలీకృతమగుటచేతనే మహాభారతము పంచమవేదమని ప్రఖ్యాతమయ్యెను, ఆ యీశ్వరశక్తికే నిర్లిప్తతయని పేరు. మూర్తీభవించిన నిర్లిప్తతయే శ్రీకృష్ణుఁడు.

ఈనిర్లేపము వైరాగ్యముగాదు. ఇది సాధారణముగా వైరాగ్యమని చెప్పఁబోనునది

యును గాదు. దీని రహస్యమును నేనెంతవ
ఱకు గ్రహించితినో భగద్గీతనుండి యొకశ్లోక
ము నీక్రింద నుదాహరించి తెలియఁజేయుచు
న్నాను.

శ్లో॥ "రాగద్వేష వియుక్తైస్తు,
విషయా నింద్రియై శ్చరన్;
ఆత్మవశ్యై ర్విధేయాత్మా,
ప్రసాద మధిగచ్ఛతి"

రాగద్వేషవిరహితంబులు, నాత్మవశీభూ
తంబులు నగు నింద్రియములచే విషయోప
భోగంబు లనుభవించుచు సంయతాత్ముఁడగు
వాఁడే శాంతిని బొందుచున్నాఁడు.

అందుచేత నిర్లిప్తునకు నింద్రియ విష
యోపభోగవివర్జనము నిష్ప్రయోజన మగు
చున్నది. వర్జించుటయన సంలేపనే యగు
చున్నది. వర్జనమునకుఁ బ్రయోజనము
గలదు; ఇంద్రియముల కాత్మలోఁబడినప్పుడు
విచ్ఛేదమెన్నఁటికి నసాధ్యమని తెలియు
చున్నది, కాని యింద్రియవిషయోపభోగము
లనుభవించుచు, వానియం దనురాగశూన్యుఁ
డై, సకలేంద్రియములను జయించి, యను
ష్ఠేయ కర్మసంపాదనమునకు విషయముల నుప
భోగించువాఁడే, నిర్లిప్తుఁడు. వానియాత్మకును
భోగ్యవిషయములకును సంబంధము లేదు.
వాఁడు పాపదుఃఖముల కతీతుఁడు.

ఈవిధముగా నిర్లేపమును, అనాసక్తిని
స్పష్టముగాఁ బ్రదర్శించుటకై హిందూశాస్త్ర
కారు లొకవిధమగు కౌశలము నవలంబించి
యున్నారు. వారు నిర్లిప్తుని, అనాసక్తుని,
అధికములగు నింద్రియ విషయభోగములచేఁ
బరివేష్టింపఁ జేయుచున్నారు. ఇందుకొఱకే,
మహాభారతమునకుఁ దరువాతిపురాణకవులు,
శ్రీకృష్ణు నసంఖ్యవారాంగనా మధ్యవర్తి
నిగాఁ జేసియున్నారు. ఇందుకొఱకే తాంత్రి
కుల సాధనక్రియలయందు నింద్రియోపభోగ
వస్తువులు విశేషముగ నుపయోగింపఁ బడు
చున్నవి. ఎవ్వఁడీ యన్నిటియందును యథే
చ్ఛముగా సంచరించుచు ననాసక్తుఁడై
యుండునో యాతఁడే నిర్లిప్తుఁడు. ద్రౌపది
బహుపతిత్వముగూడ నిందుకొఱకే.

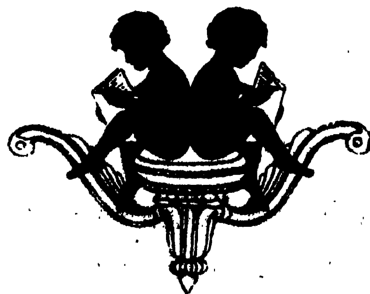
స్త్రీజాతియందు ద్రౌపది మూర్తీభవిం
చిన యనాసంగ ధర్మస్వరూపము. ఆస్వరూప
ముతో నామెను బ్రతిష్ఠించుటయే కవి యాశ
యము. అందుచేతనే ద్రౌపది గణికవలెఁ
బంచభర్తృసమన్వితయయ్యును, సాధ్వియుఁ,
బతివ్రతపరాయణయు నయ్యెను. ద్రౌపదికిఁ
బంచపతిత్వ మేకపతిత్వమాత్రమే, ఉపాసిం
చుట కేకవస్తుమాత్రమే, ధర్మాచరణమున
కభిన్నంబగు నేకోపలక్ష్యమాత్రమే ధర్మాత్ము
నకు బహుదేవత లేక దేవతాస్వరూప
మైనట్లు, జ్ఞాని కీశ్వరుఁడే యేకమాత్రంబగు
నభిన్నోపాస్యం బైనట్లే, యనాసక్తయగు
ద్రౌపదికిఁ బంచభర్తలు నేకమాత్రధర్మా
చరణస్థాన మగుచున్నారు. వారి యందా
మెకుఁ బక్షపాతములు, భేదాభేదములు,
మొదలగునవి లేవు. ఆమె గృహధర్మముల
యందు నిష్కామయు, నిశ్చలయు, నిర్లిప్తయు
నై యుండి కర్తవ్యపాలనముఁ గావించు
చుండెను. ఇదియే ద్రౌపదీచరిత్రమునందలి

యసామంజస్యమున సామంజస్యము, కాని యిట్టి ధర్మనిర్వహణ మతి దుస్సాధ్యమైనది. మహాభారతకవి మహాప్రస్థానికపర్వమునం దీ సంగతిఁ జెప్పియేయున్నాఁడు. ద్రౌపది యర్జునియం దించుక పక్షపాతముగల్గియున్నదని చెప్పి యాపాపఫలమువలన నశక్తయై స్వర్గారోహణమున కనర్హురాలయ్యెననియు, నందఱకంటెను ముందుగా మార్గమధ్యమునఁ బడిపోయెనని యుఁ జెప్పఁబడియున్నది.

ద్రౌపది యైదుగురుభర్తలవలన నైదుగురుపుత్రులనుమాత్రమే పడయుటకుఁ గారణమేమో మనకిప్పుడు బోధ యగుచున్నది. హిందూశాస్త్రాను సారముగా గృహస్థునకుఁ బుత్రసంపాదనము ధర్మము. దానియెడల విరక్తి యధర్మము. పుత్త్రుఁడు పుట్టినప్పుడే వివాహధర్మము సఫల మగుచున్నది. కానిచో నాధర్మ మసంపూర్ణమే యగుచున్నది, కాని యా ధర్మ మేకపుత్త్రలాభమాత్రముననే సఫలమగుచున్నది. ఏకాధికపుత్త్రుల బడయుట ధర్మముకొఱకుఁ గాదు; అది కేవల మింద్రియలోలుపత మాత్రమే యగుచున్నది. ద్రౌపది నిర్లిప్తురాలు. అందుచేతనే ధర్మనిర్వహణమైన తరువాత నామెకుఁ బతులయెడల నింద్రియసుఖలోలుపత విచ్ఛిన్న మయ్యెను. పతి ధర్మపాలనముకొఱకు ద్రౌపది యైదుగురుపతులవలన నైదుగురు పుత్త్రులను మాత్రమే పడసెను. నిర్లేపవశంబున నింక సంతానమును బడయ లేదు. కవి కల్పనమున కిదియే ముఖ్యకారణమని తోఁచుచున్నది.

ఇందువలన ననేకభర్తలను వివాహమాడినఁగాని, స్త్రీయనాసంగధర్మమును నిర్వర్తింపవలనుపడదని యెవ్వరును దలంపఁబోకుఁడు. దీని తాత్పర్యమిది. చిత్తశుద్ధిగలవారొకప్పుడు మహాపాతకమునఁ బడినను వారిని పాపము లంటఁబోవు. ద్రౌపది జీవితమునందలి యీసంఘటనముకంటె స్త్రీలోకమునకు మహాపాతకమింకొకటి లేదు. కాని ద్రౌపది చిత్తశుద్ధికల దగుటచే నామె యీమహాపాపమును గూడ ధర్మముగానే పరిణమింపఁ జేసికొనఁగల్గెను.

ద్రౌపది ధర్మబలంబున సతి దర్పితయని మొదటిప్రకరణమునందే చెప్పియున్నాము. ఆదర్శ మొక్కొకప్పుడు ధర్మమునుగూడ నతిక్రమించుచుండెను. ఆదర్శమునకును, ఇట్టి యింద్రియ విజయమునకును నెట్టి యసామంజస్యమును లేదు. కాని యీమె నిష్కామధర్మము సంపూర్ణముగా ఫలించెనా? లేదా? యనునది ప్రత్యేకవిషయము.

ఆశీర్వాదము

తుమ్మల సీతారామమూర్తిచౌదరి గారు

అఖిల దేశోద్ధారకాగ్రగణ్యుండైన
నాగేశ్వరుని పోషణమున వెడలి
ప్రఖ్యాతపండిత ప్రవరు లర్పించిన
వ్యాసరాజములచే వాసికెక్కి
సకలాంధ్ర జనకరాబ్జములందు నివసించి
యతులితంబైన మర్యాదఁ గాంచి
సారస్వ తార్థిక సాంఘిక నైతిక
సర్వవిజ్ఞానతేజం బొసంగి

గీ. వత్సరప్రాయమున నన్నె వాసిఁగాంచి
యున్ననిఁక జిరకాల మాంధ్రోర్వియందు
నెలమి వెలయించుఁగాత సర్వేశ్వరుండు
భారతీపత్రికామణీ! భవ్యవాణి.

ప్రపన్నుడు

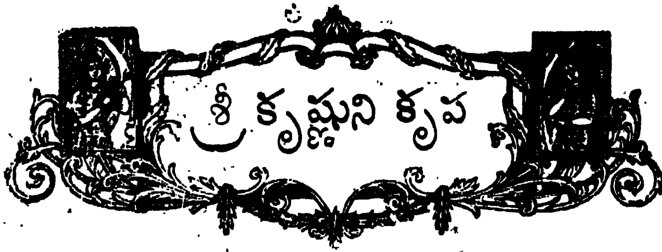
సాహితీ సమితి సభాపతి శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి

కాన వచ్చుట లేదు మార్గమ్ము నాకు,
ఊహ జనియింప దేమి చేయుటకుగాని,
అణచుకొంటిని మనోవ్యథలు, నింక
నేమి చేతు ప్రభూ, సెలవిమ్ము నాకు!

ఆవరించెను నన్ను గాఢాంధకార
మన్యశరణమ్ము లేదు నా కార్తిహరణ,
దివ్యదీధితి పటలి దేదీప్యమాన
మహితశోభనీయ పాద యుగ్మమ్ము కన్న!

దేవ, నీయిచ్ఛ యెట్టిదో తెలియరాదు!
బుద్ధిప్రభవ మేను సంపూర్ణ గతిని
వదలి, నీమీది గాఢ విశ్వాస మున నె
మసలుచున్నాను నేను లోక మధ్యమందు.

శిథిల మైపోయె నాథ, నిశ్చయముగను
దాసజనులకు నిచ్చు స్వాతంత్ర్య బుద్ధి
యంత్రసదృశుని తావకేచ్ఛానుసార
సరణి నడిపింపు మో ప్రభూ, సత్కృపమున!

భమిడిపాటి సత్తాభిరామయ్య గారు, బి. ఏ., ఎల్. టి.

౧. సత్కుటుంబచరిత్ర

బ్రహ్మశ్రీ వేదుల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి గారు గోపాలపల్లి (యను) కాపురస్థులు, సదాచార సంపన్నులు, బహునిష్ఠాపరులు ఈ యగ్రహారమునం దుండిన యితరవైదికు లందరు స్వగ్రామము వదలి పట్టణములం జేరిరి. కాని శాస్త్రిగా రట్లు చేయ నొల్లక, తండ్రితాతలుండిన యగ్రహారమే కురుక్షేత్రముగ నెంచి, పాలుకు భూకృషిచే లభించు వందరూపాయలే లక్షలుగ భావించి, 'హాలికులైననేమి, గహనాంతరసీమల కందమూలకౌద్దాలికులైన నేమి నిజదారసుతోదరపోషణార్థమై' యను మత మవలంబించి కాలము గడుపుచుండిరి. ప్రాతఃకాలమున నిదురలేచి యేటిలో స్నానముం గావించి సంధ్యాదినిత్యములు సలిపి, పొలముం జూచికొని, మాధ్యాహ్నమున నిల్లుచేరి గృహిణి తన కిడిన యన్నము భుజించి, యపరాహ్ణమున జందెములు వడుకుచు, కుమారునికి వేదము నేర్పి, దినములు గడపుచుండెను. అయాచితముగ ప్రాప్తమగు దానిని గ్రహించునేకాని యాచింపనొల్లఁడు.

వేదమునందు పారంగతులగుటయే కాక, గానమునందుసైతము శాస్త్రిగారు నిరుపమాన పాండిత్యము గలవారు. ఇందు భక్తియుక్తములగు పాటలం బాడుదురు. తదితరముల వర్జింతురు. గానము వీరికుటుంబవిద్య యనందగు. అనేక సంవత్సరములక్రిందట వారి పూర్వులలో నొకరు నారాయణ తీర్థులవారి శిష్యులఁట. అందుచేత, తరంగములు, అష్టపదులు, అధ్యాత్మరామాయణమునందలి కీర్తనలు, త్యాగరాయకృతులు మున్నగువానిం బాడుటయందు శాస్త్రిగారు ఖ్యాతి వహించిరి.

శాస్త్రిగారి బాల్యమున గోపాలపల్లిలో నుండి తరువాత పట్టణముల కేగిన కుటుంబములలో నిష్ఠలవారి కుటుంబమును, శాస్త్రిగారిబంధువులగు అనపిండివారి కుటుంబమును పేర్కొనఁదగినవి. ఈ వంశములబాలు రిరువురు చిన్నతనమున వీథిబడిలో శాస్త్రిగారి సహపాఠులు—నిష్ఠలకృష్ణశర్మయు, అనపిండి నరసింహసోమయాజియు. వీరిరువురియందు బాల్యముననే వేర్వేఱు గుణముల యంకురములు చూపట్టినవి. కృష్ణశర్మ కేవల సత్త్వమూర్తి. బడియందు నియమితపాఠములం జదువుట, గురువుగారిప్రశ్నలకుఁ బ్రత్యుత్తర మిడుట, మరలి యింటి కేగుటయే తప్ప, యనవసరవిషయములం దగులు కలుగఁ జేసికొనఁడు. ఈతఁడు మితభాషి, బుధవిధేయుఁడు. కావున. గురువుగారి కీతనియందుఁ బ్రీతి యెక్కువగ నుండెను.

సోమయాజి పూర్వులలో నొకండు యజ్వ. కావున నీతనికి వంశక్రమమున నీ పావననామధేయము కల్గెను; కాని, యీతఁడు బహుదుర్వర్తనుఁడు; కుటిలచిత్తుఁడు; తనకంటె బాగుగ నుండువారిం జూచిన నసూయఁ జెందువాఁడు.

ద్విపద. "ఒక్కచోటనె గుమిగూడు నిక్కముగను
రెక్కలొక రంగు గల్గిన పక్కిగుంపు"
అని యాంగ్లేయలోకోక్తి కలదు. మఱియు,

ఆ. "కప్పురము చందనంబును కలయుభంగి
సజ్జనుఁడు గూడు ననిశము సజ్జనులనె;
భంగు ధత్తూరు చేరెడి భంగి నెపుడు
దుర్జనుం డిలఁ జేరును దుర్జనులనె."

అని భక్తాగ్రేసరుఁడు కబీరువల్కె. అట్టి బడియందును క్రీడారంగమునందును, శాస్త్రియు శర్మయు నరనారాయణులవలె నన్యోన్యమైత్రితో మెలఁగుచుండిరి. సోమయాజియో తనవంటి దుష్టులం జేరి పైయిరువురికి

సతతము పోషకనసేయుచు, పెక్కుతెఱంగుల బాధపెట్టు చుండెను.

ఒకనాఁడు వీరుచదువుచుండెడి బడికి చిన్న ఇన్స్పెక్టరుగారు పరీక్షార్థమై విజయముచ్చేసిరి. సోమయాజి చదువులోఁగూడ దొంగయై యితరులచేతఁ బని చేయించుకొనుచుండెను. ఇక్కారణముచేఁ, బ్రశ్నలకుఁ బ్రత్యుత్తరము లొసఁగుటకుఁ దానసమర్థుఁడని వెఱచి, తనకు పరీక్షయందు సాయముచేయకుండినచోఁ గొట్టెదనని సోమయాజి శాస్త్రిశర్మలను ముందుదినము బెదరించెను. ఈసంగతి యుపాధ్యాయుండెఱిఁగి, ఇన్స్పెక్టరుగారు రాకమునుపే తాను ప్రశ్నలువేసి, ప్రత్యుత్తరము లిడినవారిని పైకి పంపి, సోమయాజిప్రభృతులను దరగతి చివరకు దింపెను. ఇట్లు మంచికుఱ్ఱవాండ్రకు దూరమునం జిక్కి పరసాహాయ్యప్రాప్తి లేమిం జేసి సోమయాజి మఱియొక వత్సర మాతరగతిలోనే యుండవలసివచ్చెను.

కావున బాల్యమునుండి శాస్త్రిశర్మలకు మైత్రియు సోమయాజికి వీరిరువురియెడ వైరము నుండెను. కాలక్రమమున నీ రాగద్వేషములు హెచ్చెను.

౨. పెండ్లిమాటలు

నలుపదిసంవత్సరము లాయెను. శాస్త్రి యొకఁడే తనగ్రామమునందుండెను. కాని తదితరులు పట్టణాంతరములకేగిరి. సోమయాజి పోలీసు సబిన్స్పెక్టరై ఇన్స్పెక్టరు కానుండెను. అతనికి పిల్లలనేకులు పుట్టి చనిపోయిన తరువాత "సన్యాసయ్య ధర్మవరమున" కేగి మ్రొక్కిన తరువాత కుమారుఁ డొకఁడుకలిగె. కావున నీతనికి "సన్యాసయ్య" అను నామంబిడిరి. విత్తమెంత ఖర్చుపెట్టినను ఈతనికిఁ జదువంటదాయె. పదునెనిమిదవ సంవత్సరమున మూఁడవఫారములో మూఁడేండ్లునుండు చుండెను. సోమయాజి తన భూముల నమరకము చేయుటకున్ను, శిస్తు వసూలుచేయుటకున్ను స్వగ్రామమునకు తఱుచు వచ్చుచుండెను. వచ్చినప్పుడెల్ల శాస్త్రియింటనే "తిష్ఠ" వేయుచుండెను.

శాస్త్రికి యిరువదియేండ్లకుమారుఁడు కృష్ణశాస్త్రియు, తొమ్మిదిసంవత్సరముల కూఁతురు [illegible] తియు నుండిరి. కుమారుఁడు స్కూలుఫైనలు ప్యాసుచేసి "ట్రెయినింగు" పూర్తిచేసికొని, యాగ్రామముందే బోర్డుబడిలో పాతికరూపాయల జీతముపైఁ బ్రధానోపాధ్యాయుఁడుగ నుండెను. తండ్రిగారియొద్ద వేదాధ్యయనమును చేసెను. కావున వైదికకర్మలు జరిపించుటకు సైతము సమర్థుఁడై యుండెను. అదియునుంగాక తండ్రియొద్ద సంగీతము నేర్చుకొని భగవన్నామసంకీర్తనముకూడ చేయుచుండె.

కృష్ణశర్మ చదువులో బహుకుశాగ్రబుద్ధి యగుటం జేసి సర్కారువారి ద్రవ్యసాహాయ్యముచేఁ బట్టపు పరీక్షలలో నుత్తీర్ణుఁడై గొప్ప యుద్యోగముంబొందె. కాని, తొమ్మిదవయేఁట నాగ్రామము విడిచినమొదలు తన స్నేహితుఁడగు శాస్త్రిని కలుసుకొనలేదు.

ఒకనాడు రాత్రి పదిగంటలాయెను. కృష్ణశాస్త్రి నిత్యభజన వేణుగోపాలస్వామియాలయమున నొనర్చి యింటికివచ్చి పరుండి నిదురించుచుండె. ఎవరో తలుపు తట్టిరి. ఎవరనియడుగ, "నేనేరోయి, శాస్త్రి!" అని బదులువచ్చె. గొంతుకంబట్టి సోమయాజియని యెఱింగి శాస్త్రి యాతనిని లోనికిరమ్మని తలుపు తీసెను. అంతట సోమయాజి, భార్యాపుత్రసమేతుఁడై లోనికి వచ్చి "అబ్బ! ఈదిక్కుమాలిన గ్రామానికి రావాలంటే యమయాతనరా! బాబు! ప్రొద్దున ఆరుగంటలకు నందస్టేషనులో రైలుదిగితే బండిలేదు. పోలీసునుండా వాణ్ణిగనుక ఎలాగో ఓలాగ బాడిచేయించుకుని ఇక్కడికివచ్చి పడేటప్పటికి, చూశావా రాత్రిపదిన్నర. అబ్బ! కాస్త ప్రసాదంమాట చూతూ!"

పాపము; శాస్త్రిభార్య ఇంటివెలుపలనుండెను. కుమారుఁడు, ప్రెసిడెంటుగారి సెలవైనదని యొక యుపాధ్యాయుల సమావేశమునకుఁ బట్టణమున కేఁగి యుండె. పాపము! ఆ నడిరేయి రుక్మిణి పొయ్యి రాజవేసి, వచ్చినవారికి, బండివానికి వండి వడ్డించి, వారల సంతృప్తులంజేసె. అంతట వారెల్లరు నిదురించిరి. చిరుచీఁకటి, కోడికూసినవెంటనే, రుక్మిణి నిదురలేచి, గోమయముతో నిల్లువాకిలి యలికి, ముగ్గుపెట్టి, [illegible], పూలసజ్జయుఁ జేఁబూని, యేటికేగెను. స్నానమై, [illegible] నీరు నింపి, వేణుగోపాల

స్వామి యాలయమునకేఁగి, స్వామికి నమస్కరించి, తండ్రిగారి పూజార్థము బుట్టలోఁ బూవుల నునిచి, యింటికివచ్చి మడిచీర, కుంకుమ ధరించెను. పసుపుఁ బూసికొనిన మేనఁ గుంకుమ బెట్టినంతనే యాయింటి లక్ష్మియో! "రమా భగవత్యంశభవ" యగు నభినవ రుక్మిణియో! యన నొప్పె. వంటచేసి, తులసిపూజ, గౌరీపూజ సలిపి, వీణ చేలంబట్టి, స్వీయకళారవములు కలియ, మధురగానము సేయుచిరిఁ, బ్రత్యక్ష సరస్వతి యననొప్పె.

సోమయాజి కుటుంబసమేతముగా వచ్చుటకుఁ గారణమేమన, తన కుమారుఁడగు సన్యాసయ్యకు రుక్మిణికి వివాహముచేయుట కేర్పాటుకొఱకే. రుక్మిణి, తనయన్నయొద్ద చదువు నేర్చియుండుటయే కాక, పనిపాటలు సైతము నేర్చియుండుటం జూచి, సోమయాజి యానందభరితుఁడై తన భార్య నేకాంతమునఁ జెంతఁజేరి యిట్లని సంభాషణము సేయఁదొడఁగె.

సో:—ఏమిషే! కబురు.

భార్య:—ఏమిటండోయి?

సో:—పిల్ల ఎలాగుంది? సేం చెప్పినవల్లా నిజమే నా?

భా:—మా బాగాచెప్పారు. అలాంటి భార్యరావడం మన దద్దన్నకు కలగాలెగదా! మనవాడి కాపిల్ల నిస్తారని నేనమ్మను.

సో:—ఇవ్వడం పూను నీకెందుకు? ఇవ్వకుంటే ఇప్పిస్తాను. నీమనసుకు నచ్చిందా?

భా:—అటువంటి మణిని చూస్తే ఎవరికి నచ్చదు? ఆపిల్లను పెండ్లాడేటంత భాగ్యము మనవాడి కున్నదా అని సందేహమే కాని ఈ మొద్దు కాపిల్లను కట్టపెడితేమట్టుకు సంసారం ముచ్చటగా వెళ్లుతుందా? అదొకటి ఆలోచించండి.

సో:—ఓసి! పెద్దమ్మా! శకుని పలుకులు పలక్కు! ముడిపడితే ముచ్చట్లవే వొస్తాయి. అక్కడగా వెధవ కబుర్లాడకుమీ!

భా:—[illegible] పిల్లయేమో ముద్దులమూట. పనిపాటలన్ని [illegible] కాని అపిల్ల [illegible]

పనిపాటలు, తెలివితేటలు చూస్తే, ఎక్కడినో గొప్పయింటిలో మంచి చదువరిని పెండ్లాడే యోగమున్నట్లు కనిపిస్తుందిగాని, మన నిరక్షరకుక్షికి భార్య అయ్యే యోగమున్నట్లు తోచదు. అదిగాదు గనక మనసులోవున్నది చెప్పాను. కోపమెందుకు?

సో:—గొప్పయింటిలోనికి పిల్లనివ్వడమంటే మాటలటే? దానికి తగినట్టే కట్నాలు కానుకలు లాగరా? రెండువేలరూపాయలు చేతపట్టుకుంటే న్యూలు పైనలు పంచాంగంపద్దు దొరుకునేమో? ఆపైని చదువు స్థితిగతులుంటే దానికి తగినట్టే ఉంటాయి కట్నాలు కానుకలున్నూ! శాస్త్రిగాడివద్ద, వాణ్ణి అమ్మినా, రెండువేలు కాదు గదా రెండువందలు కూడా లేవు. పెద్దసంబంధాలు వీడి కెలా వస్తాయి?

భా:—అయితే మీరుకూడా కట్నం అడుగుతారా ఏమిషి?

సో:—తప్పకుండాను. వెయిన్నినూటపదహార్లడక్క మానను.

భా:—అయితే అసలు పోవడానికే దారి.

సో:—చీ, వెధవా! వెళ్లిపో అవతలికి. ఒళ్లు మండుతుంది. సామితచెప్పినట్టు శుభంపలకరా పెండ్లికొడకా అంటే.........

భా:—మీ యిష్టం మరి. [నిష్క్రమించును.]

3. భీతి

ఈసంభాషణ కొంత గోడ అవతల వంటగదిలోనుండి రుక్మిణివినెను, తండ్రి దరిద్రుండనియును గొప్ప కట్నములు కానుకలు నతఁడివ్వలేఁడనియుఁ దెల్లమాయెను. తత్కారణముచేత నెవఁడో యభాజనుని కిచ్చునేమోయను భీతి గూడఁ గల్గెను. "ఇవ్వకున్న ఇప్పించెద" నని సోమయాజి పల్కె. ఇచ్చునట్లు చేయుటకుఁ దనతండ్రినేమి చిక్కులఁబెట్టునో, యీశ్వరా! యని రుక్మిణి భయముఁ గొనెను. సాయంకాలము మరల యేటికి నీళ్లకుఁబోయి, తలదువ్వి [illegible] పువ్వులు ధరియించి గోపాలస్వామి [illegible] స్వామికి నమస్కరించి, [illegible] నిట్లు [illegible] [illegible]—

"దేవా! వినువటు జీవులమాటలు, చనుదట చనరాని చోట్ల, శరణార్థుల కోయనువట." నిజమేనా? అయినచో నీభక్తుని విష్ణుశర్మని సద్బ్రాహ్మణుని మాతండ్రిని రక్షింపుము. నా కెట్టిపెనిమిటి నిచ్చినను సరే. నీచిత్తమని సహించెదను. కాని నావలన నాతండ్రి ఋణపీడితుఁడైనను, చిక్కులలోఁ బడినను, సహింపఁ జాలను. ఇప్పుడు నీపాపములవెంకనే ప్రాణత్యాగముఁ జేసికొందును. నిక్కము, నిక్కము, ముమ్మాటికి నిక్కము. ఈసోమయాజిని జూడ నాకు యమదర్శనమువలె నున్నది. నామాట కేమి? నాన్నగారి శతని వలలలోఁ బడకుండ గాపాడుము జగద్రక్షకా! నీకు దయరాకున్నచోఁ జెప్పిన పనిచేసి తీరుదును సుమీ!"

అని యెదుటనున్న వానితో మాటలాడునట్లు, కన్నీరు బొటబొట రాలఁగా విలపించెను. కనులు విప్పి స్వామింజూడ విగ్రహము చిరునవ్వు నవ్వినట్లుఁ దోఁచెను. రుక్మిణి హృదయము ధైర్యమునొందె. అంతట నాపిల్ల యింటికి వెడలిపోయి మరల రాత్రి వంటమొదలగు పనులఁ జేయందొడంగె.

తా నేకాంతమునఁ బ్రార్థించెనని రుక్మిణి యనుకొనెను కాని, దుఃఖోద్రేకముచే నుడికినమాటల నొకఁడు వినెను. ఈతఁ డాకోవెల పూజారి కుమారుఁడు రంగాచారి. బడిలో నితఁడు, ముకుంద శాస్త్రియుఁ గూడి బాల్యమునఁ జదివియుండుటం జేసి రుక్మిణియెడల సోదరభావము వహించి "చెల్లమ్మ" యని ప్రీతితోఁ బిలుచుచుండును. ఈతరుణమున రుక్మిణిపలుకులు విన్నట్లు నటించిన నాచిన్నదాని మనసున కాయాసము కల్గునని తలఁచి యూరకుండెనే కాని, తన చేతనైనంత సాయముఁ జేయుటకు దీక్ష వహించెను.

రుక్మిణిని దవకోడలుగాఁ జేయుటకు బహుకాలముక్రిందనే సోమయాజి దూరాలోచనతో నెత్తువేసి యుండెను. మూఁడుసంవత్సరములు ముందు ముకుందశాస్త్రి వివాహము జరిగెను: తండ్రి మహానిష్ఠుఁడుగాన కట్నముల నంగీకరింప లేదు. ఉపరి, పెండ్లిఖర్చుల నిమిత్తము, అయిదువందల రూపాయలప్పుచేసెను. 'దేహి' యని యడిగినచో నీఘన మాతనికి లభించియుండునుగాని యుచితముగాఁ బహుమానము గ్రహింప నొల్లక, తనకున్న గోష్పదము భూమిని సోమయాజియొద్ద తనఖాపెట్టి, అయిదువందల రూప్యములకు దస్తావేజు వ్రాసి యిచ్చెను. కావున తన యిచ్ఛానుసారముగ శాస్త్రి వర్తించనిచో నొక్కట కీదస్తావేజు సోమయాజిచేత బ్రహ్మాస్త్రమువలె నుండెను.

ఈ రోజునఁ బగలంతయు శాస్త్రియు సోమయాజియుఁ బొలములం జూచుకొనుచుండిరి. రాత్రి భోజనము సేయు సమయమున సోమయాజి తలపెట్టిన సంబాషము విషయమై యిట్లు చర్చఁజేయఁదొడంగె.

సో:—అయితే, అబ్బీ! రుక్మిణి కేదైనా సంబాషము చూశావా? దాదాపు పదకొండేండ్లు నిండిన వనుకొంటాను.

శా:—ఆలోచింపతగ్గదే. ఎవరి నడిగినా కట్నాలు కావాలంటూరు. ఛీ! కాలగతి చూశావా?

సో:—ముకుందానికి పిల్లతో నీవు కట్నం పుచ్చుకుని ఉంటే ఎంతబాగుండును? ఇప్పటి యవసరానికి పనికివచ్చియుండునా?

శా:—శ్రీహరీ! చేసినపాపాలు చాలక యిదికూడానా?

సో:—శింగినాదం! జీలకర్ర! లోకమంతా తొక్కేతోవ మనంకూడా తొక్కితే పాపమేమి? అదికాక నీ కాడపిల్లయుండుటచే లాభించి యుండునుగదా? రేపు రుక్మిణి పెండ్లిచెయ్యాలగదా, యేంజేస్తావు? మాసన్నగాడి కెవరైనా పిల్లనిస్తామంటే నామట్టుకు నేను వెయ్యిన్నీనూటపదహార్లు కక్కించకమానను.

శా:—పీకపోయినాసరే ఇంత తులసీదళము తీర్థము ధార పోసి, ఒకపసుపుకొమ్ముతో శ్రోత్రియ బ్రహ్మచారి కిస్తానే గాని కట్నాలిచ్చి కన్యాదాన ఫలం పోగొట్టుకుంటానా!

సో:—ఓరి! నీచాదస్తంగూల! పోనీ, కట్నమే లేదనుకుందాం మాటకు, పెండ్లిజరగవలెనా? పదిమంది రావడం పోవడం; సంతర్పణలు వదిలించడాలు, లేనిది కాదుగదా, దాని కేమంటావు? నీభూమి నాతనఖాలోనున్నది. మఱి యెవ్వడు దానిమీద దమ్మిడీ నీకివ్వడుగదా. ఏంబెట్టి పెండ్లిచేస్తావు? [తనలో] యిహ కట్నాలక్కావాలంటే అసలు చెడిపోగుంది వ్యవహారం.

శాస్త్రి:—వరుడు లభిస్తే చేసేతోవ కృష్ణుడే చూపెడుతాడు.

సో:—నీ విల్లుకదలక కూర్చుంటే పైబడి వరు డెవడొస్తాడోయి? నాలుగు చోట్లకు వెళ్ళి, వాళ్ళను వీళ్ళను అడిగి సంబంధాలు తెచ్చే శ్రమ నీవు పడజాలవని తెలిసే, నేను మా సన్నిగాడి పేరెత్తాను. గ్రహించావో లేదో!

శాస్త్రి:—అంటే, మీసన్నయ్యకు రుక్మిణిని పుచ్చుకోవలెననా నీతలంపు?

సో:—మరేమి?

శాస్త్రి:—బాబూ! మీరందరు కట్నాలగాళ్ళు. నీకివ్వడానికి వెయ్యినీ నూటపదహార్లునన్న మిత్తి తేవస్తుందా?

సో:—అబ్బే! ఏదో మాటకలాగన్నానుగాని, మనలో మనకు కట్నాలేమిటోయి! అథవా, నీవిచ్చినా నే పుచ్చుకుంటానట్రా? [ఏవరో తలుపు తట్టిన శబ్దము విని రుక్మిణి తలుపు తెఱచును]

రుక్మిణి:—నాన్నా! అన్నయ్యొచ్చాడు.

సోమ:—బాబూ! వచ్చావూ? పట్నంలో నేమి వింతలు? శాస్త్రీ! వీడు పెరగ్గా పెరగ్గా అచ్చా! నీలాగ తయారౌతున్నాడోయి!

శా:—(ఏమిదయతో(దు) ముకుందం! మన రుక్మిణిని సన్నయ్య కిమ్మంటున్నాడ్రా సోమయాజి. ఏమంటావు?

ముకుం:—మామా! మీకు కోపం రాదుగదా? పెద్దలకు నేను చెప్పదగ్గవాణ్ణి కాను గాని, నాలుగు సంబంధాలు చూచిన తర్వాత నిశ్చయించడము శ్రేయస్కరమని నామనవి.

రుక్మిణి:—(తనలో):—భళే! శ్రీకృష్ణుడు నాపాలిట నుండి అన్నయ్య నిలా పలికించాడు.

సో:—(తనలో) ఓహో! ఈ గుంటవెధవ అడ్డుపుల్లలు పెట్టేటట్టు కనిపిస్తున్నాడు. కాస్త బెట్టుమీద వుంటే గాని మర్యాద దక్కదు. వీడు అబ్బలాంటి చాదస్తుడు గాడు. గడుసుబుజ్జి. (బహిరంగముగా) భేషు! బాగా చెప్పావు నాన్నా! వయసులో చిన్నవాడైనా మంచి లోకానుభవం గల పెద్దవాడిలాగ పలికావు. నేను ఆమాటే మీనాన్నతో చెప్పానిప్పుడు. నాలుగూళ్లుతిరిగి నాలుగుసంబంధాలు చూడమనే. నేనుసన్నిగాడిమాట యెందుకెత్తానంటే, నాకు సంబంధాలు లేక కాదు. స్థితిగతులున్నవాణ్ణి గనక పైబడివచ్చి అడుగుతున్నారు; గాని, శాస్త్రి చిరకాలపు స్నేహితుడు. ఎక్కడనో తెలియని సంబంధాలు కలిగించుకోవడాని కంటే, మన రుక్మిణి అయితే వంశమంతా తెలిసినవాళ్లే. రేపు మా యింటికి వచ్చినా కొత్తగా వుండదని ఆలోచించానే కాని వేరులేదు.

ముకుం:—నాకు వట్టుకు సమ్మతంలేదన్నానా? నాలుగు చోట్ల, చూడడం మంచిదన్నానే కాని వేరులేదు.

సో:—మరి నాకేవో నిశ్చయంగా తెలిస్తేగాని, ఇతర సంబంధా లంగీకరించడము మానడము!

ముకుం:—అయితే! తమరు నాన్నగారి చిరకాల స్నేహితులు గనుక సంవత్సరాదిదాకా నాకు "టైం" మివ్వండి.

సో:—(గొణుగుచు) ఔనులే. ఈలోపుగా యెన్ని సంబంధాలు జారిపోతాయో. అదీకాక మరియొకరైతే కట్నాల దక్కు తప్పదు. నేను, మీరిచ్చినా పుచ్చుకునేవాణ్ణి కాను. మీనాన్న యిచ్చే స్థితిలో లేడు. నీవెఱుగవా?

ముకుం:—(మనసునొచ్చి):— ఆయన యివ్వడనండి. సమ్మతంకాదు. స్థితికేమిలెండి, భగవత్కృపయుంటే, ఇచ్చే స్థితి కలుగగూడదా?

సో:—వహ్వా! శాస్త్రికొడుకులాగే మాట్లాడావోయి!

ముకుం:—[మాటలు పెంచుట కిష్టములేక] చెల్లమ్మా! ఏదో కాస్త ముద్దపడేమా. చెవులు ఘుమాలు పడిపోతున్నాయి.

సో:—(తనలో) వీడు ఘట్టిగా అడ్డుతాడు. నిశ్చయం. (బహిరంగముగా) అబ్బీ! శాస్త్రీ! లేతావా? ఏమిటేమో పరధ్యానముగావున్నావు? చేతులు కడుక్కొని పీనరుగుమీద కలుద్దాము రా.

ఆరాత్రి విశ్రమించి మఱునా డుదయమున సోమయాజి కుటుంబ సమేతముగా వెడలిపోయెను.

"అబ్బే! శాస్త్రీ! అయితే సంవత్సరాది లోపుగా రుక్మిణి నన్నగాడి కిచ్చేదిలేనిది తేలిస్తేనేగాని, మా చెడ్డ చిక్కుపడి పోతానుసుమా" అని బండియెక్కాను, "అలాగే" అని శాస్త్రిపల్కెను.

ముకుందశాస్త్రి యూరు చేరినవెంటనే వాడుక చొప్పున వేణుగోపాలస్వామి దర్శనము చేయుచుండ, రంగాచారి రుక్మిణిచేసిన శపథముం గూర్చి యాతనితోఁ జెప్పి "నీవు మెలకువగా నుండకపోతే ఘోరం జరుగుతుంది ముకుందం!" అనెను. ఇంటికి వచ్చినతోడనే సోమయాజి మాటలంబట్టి యీతఁడు తనతండ్రిని నిర్బంధించుచున్నాఁడని గ్రహించి, పైఁజెప్పినరీతి మాటలాడెను. తర్వాత రుక్మిణియు భీతిసూచకము మాటలాడెను కాని తాఁజేసిన శపథముమాత్రము చెప్పలేదు.

మరునాఁడీ విషయముంగూర్చి ముకుంద శాస్త్రి తండ్రి నడుగఁగా నాతఁడు "వరాన్వేషణకై నేను దేశాటనము చేయజాలనురా" అనెను.

ముకుం:—నాన్నా! సెలవైతే తిరిగితిరిగి యెన్నితంటాలైనా నేపడుతాను గాని, ఈసన్నగాడి కిచ్చేమాట కలలో తలపెట్టకండి.

శాస్త్రి:—నాకు అంత యిష్టములేదురా. ఎందుకంటే, సోమయాజి మొదటినుండి దొంగవెధవ, వాడి సంతతితో సంబంధము మంచిదికాదు. నిజమేకాని, యేంజేయను? మఱియెవరైనా అయితే కట్నం తెమ్మంటారు. అదీకాక, వీడి కొడుక్కివ్వకుంటే, తనఖాసొమ్ము అసలుఫాయిదాలతో క్రిందపెట్టి మరి మాట్లాడమంటాడు. ఏంగతి? వాడంతటివాడౌను. దయాదాక్షిణ్యాలులేవు. స్వభావము—పాముపగ.

ముకుం:—అంచేతనే; వాడితో సంబంధం తలపెట్టకండి. నేనైలాగైన చచ్చి చెడి మఱియొక సంబంధం తెస్తాను. మీకెందుకు? కాస్త తంటాలు పడకుంటే తగిన వరుడెలా వస్తాడు?

శాస్త్రి:—కృష్ణుడేదిక్కు.

ముకుం:—నిజమే; అయినను మనుష్యయత్నము చేసి, తరువాత దేవునిపై భారము వేయవలెనే కాని, ఊరక కూర్చుని భగవంతునిపై భారమువేయుట తగదు. తనకు తాను సాయము చేయువానికే దైవము తోడ్పడునని యాంగ్లేయ లోకోక్తి కలదు.

శాస్త్రి:—నీకు ధైర్యముంటే వెళ్ళు. నే నడ్డుచెప్పను.

ముకుం:—రేపు క్రిస్టమస్ సెలవులలో గోదావరిజిల్లా కెళ్లితే మన ద్రావిడివారు పుట్టిలున్నారు. మంచి శ్రోత్రియులు గూడాను. పద్వంశము లోని పిల్ల దొరికితే కట్నాలుకూడా మానివేదురేమో.

శాస్త్రి:—శుభం! వెళ్ళు నాన్నా. [తపాలావాఁడు ముకుందశాస్త్రి చేతికొక యుత్తర మిచ్చును] ఏమిట్రా అది, సోమయాజి దస్తూరిలా గ్గనిపిస్తుందే.? ఎక్కడిది పోష్టుముద్ర?

ముకుం:—రైలులో తపాలాబండి ముద్ర. వెళ్ళుచూ వ్రాసినట్టు కనిపిస్తుంది.

శాస్త్రి:—ఏమంటాడ్రా? చదువు.

ముకుం:—[చదువును] బ్రహ్మశ్రీ వేదమూర్తులైన వేదుల సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి బావగారికి అనపిండి సోమయాజి అనేక నమస్కారములు చేసి వ్రాయంగల విన్నపములు—ఉభయకుశలోపరి.

నిన్న సంబంధంమాటలలో ఒకటి చెప్పుటకు మరిచినాను. ఒకవేళ చి. సౌ. రుక్మిణిని మాసన్నయ్యకిచ్చుటకు నీకిష్టములేనియెడల నావద్ద నీవుంచిన తనఖా తాలూకు అసలుఫాయిదాలు ఈవుత్తర మందిన నెల రోజులలో నాకు చెల్లించవలసియుండును గాన యిందుమూలముగా తెలియపరచడమైనది. ఇంతే నమస్కారములు. చిత్తగించవలెను.

ఇట్లు విధేయుడు
"అ. నరసింహాసోమయాజి."

ముకుం:—నే ననుకుంటూనే వున్నా, యిలాటి పిసుగేమో తెస్తాడని.

శాస్త్రి:—అయ్యో! ఏందారిరా! బాబూ! ఇప్పుడైదు వందలరూపాయ లియ్యమని పీకలమీద కూర్చుంటే నేనెక్కడికిపోతురా?

ముకుం:—ఎన్ని బాధలైనాపడి యాతని యాధీనతనుండి తప్పుకుంటేనే కాని మనకు క్షేమం కాదు. [illegible]

శాస్త్రి:—(మాసిన గడ్డము తడవుచు) కర్తవ్యమేమి! ఒకప్పు డిస్సా. దారి కనిపించదు.

ఇంతలో తండ్రిపడెడి మనోవ్యాకులమును గ్రహించిన రుక్మిణి చింతాక్రాంతయై గోపాలస్వామి సన్నిధి కేగి మ్రొక్కెను. అంతట మనమున ధైర్యము పొడమె. బిరబిర యింటికి మరల వచ్చె. ఆనడు రేయి రుక్మిణికి వింతయగు స్వప్నము గానిపించె. వేణుగోపాలస్వామి దివ్యసుందరమూర్తిగాఁ గాన్పించి "గోదావరీస్నాన మొనరించిన నీకు సద్గతికల్గు" నని చెప్పి యదృశ్యుఁ డాయెను. మఱునాడు తల్లిదండ్రులతోను అన్నతోడను చెప్పెను. తలిదండ్రులు ఖుష్పకు వెఱచి రాఁజాల మనిరి కాని, ముకుందశాస్త్రి యానందభరితుఁడయ్యె. తాను గోదావరిజిల్లా కేగ నిశ్చయించుటయు, చెల్లియకుఁ గల్గిన యీస్వప్నమును బహువింతగాఁ దోఁచె. తాఁ బూనిన కార్యము సిద్ధించుటకుఁ గృష్ణుఁడు తోడ్పడునను ధైర్యము కలిగె. తీర్థయాత్రకు వెళ్ళినట్లు చెల్లెలిం గూడ వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్ళినయెడల, నలుగురు పిల్లను చూచుట కవకాశము కల్గునని చెప్పఁగాఁ దండ్రి యంగీకరించెను.

క్రిష్టమసు సెలవులలో ముకుందశాస్త్రియు రుక్మిణియు రాజమహేంద్రవర మేగుదు రని విని, రంగాచారి యాయూరనుండు తన యత్తవారి యింట వీరికి బస యేర్పాటుచేసెను.

బయలుదేరుటకు శుభదినము నిశ్చయించిరి. క్రొత్త యూరిలో నగలు దాచుట కష్టమని తన నగలను రుక్మిణి తల్లి కప్పగించెను. వెంటనే వేణుగోపాలస్వామి కోవెల కేగి సగము గొణుగుచు నిట్లు మొఱలిడెను.

"దీనరక్షకా! అలనాఁడు నీవు కుచేలునికి సిరు లియ్యలేదా? అటులనే నేఁడు మానాన్నగారికి దరిద్ర్య బాధ తొలగింపలేవా? వేయేల? నీ కృపయుండినచో మరల నీదర్శనము చేసికొనెదను; లేదా నగలు సైతము అమ్మకు అప్పఁజెప్పి ఆఖరు సెలవు నీయొద్దఁ బొందుట ఇదియే. కడసారి దండముఁ గైకొమ్ము."

ముకుపటివలెనే యీమాటలు సైతము రంగాచారి వినెను.

౪. భగవదనుగ్రహము

ముకుందశాస్త్రియు రుక్మిణియు రాజమహేంద్రవరముఁ జేరిరి. ప్రతిదినము రుక్మిణి గోదావరిలో స్నానముచేసి మడినీరు తెచ్చి వంటచేయుచుండెను. అను దినము ముకుందశాస్త్రి యాయూరనుండెడి ద్రావిడ కుటుంబము లెవ్వియో కనుఁగొని ఒక్కొక్కరి యింటికి వరాన్వేషణకై వెళ్ళుచుండె. అనేకులు కట్నము లడిగిరి. మఱి కొందరు నోరుతెఱచి యడుగలేక, "ఏమి తొందర? మావాడి కింక రెండుమూఁడు సంవత్సరములవఱకు వివాహము చేయు సంకల్పము లేదు. ఈలోపుగా మంచి సంబంధములు చూచుటకున్న 'సైముంటుంది" అను సూచనగాఁ బల్కిరి. తుదకు మ.రా.రా. శ్రీ పేరి వెంకటేశంపంతులుగారు. బి. ఏ., బి. యల్. హైకోర్టువకీలు, రావుసాహెబు, జిల్లాబోర్డు ప్రెసిడెంటు, (ఇంకను పేర్కొనఁబడని బిరుదము లనేకములు) వీరియింటికి ముకుందశాస్త్రి వెళ్ళియడుగఁగా "అయ్యా! ఈకాలపుకుఱ్ఱవాళ్ళకు మనమేమి చెప్పలేము. వాళ్ళకే తిక్కలిరగాలెగాని, లేకుంటే మనమాట సాగదు." అని బంగరు ముక్కుడ్డములజోడు తగిలించుకొని ముకుందశాస్త్రిని మఱి పలుకరించక "కేసులప్రసంగము" "పార్టీల"తో సలుప నారంభించిరి. ప్రాణము విసిగి ముకుందశాస్త్రి 'సెలవు పుచ్చుకుంటా'నని వెడలి వచ్చెను.

ఈవకీలుగారి కుమారుఁడు పేరి కృష్ణమూర్తి. తండ్రిగారి మాటలంబట్టి పెద్దలయెడల నవిధేయతతో వర్తించువాఁడేమో యని ముకుందశాస్త్రి ప్రప్రథమమున దురభిప్రాయపడెనుగాని, విచారణచేయఁగా సుగుణోత్తముఁడని తెలిసె. ధనకాంక్షగల తండ్రి కట్నము దిట్టముగా లాగి యొక సంబంధ మేర్పాటుచేయు తఱి "నాన్నగారూ! కట్నము గ్రహించి వివాహమాడుట నాకు సమ్మతముగాదు. పెద్దలకు నేను మనవిచేయదగినది కాదు కాని, ఈ వివాహవిషయము నా స్వేచ్ఛకు వదలివేయవలెనని నాప్రార్థన" అని వినయపూర్వకముగాఁ జెప్పెనఁట. అందుచే తండ్రి యాగ్రహము వహించి కుమారుని వివాహవిషయముం గూర్చి యుత్సాహము లేకయుండిరి. చి॥ కృష్ణమూర్తి ఇప్పుడు సర్కారు కళాశాలలో బి. ఏ. పట్టపరీక్షకు చదువుచుండె.

ఈతఁడు గోదావరీ పుష్కరమందు "స్కౌటు" గా బహుజనోపకారముఁ జేసికీర్తివడసె. "స్కౌటు క్యాంపుతో" ధవళేశ్వరమున కేగియుండెను. "త్వరలో మరలి రానున్నాఁ"డని యందరనిరి. "కట్నము కాసింపని యిట్టి సుగుణవంతుఁడు మనరుక్మిణికిలభించిన నెంతబాగు! తండ్రి యడ్డునేమో" అని ముకుందశాస్త్రి యనుకొని చెల్లెలితో నీవృత్తాంతమంతయు చెప్పెను.

రాజమహేంద్రవరమున వీర లిట్లుండ, గోపాల పల్లిలో వీరితలిదండ్రులు, పిల్లలను విడిచి యెన్నడుండ కుండుటం జేసి, యేమియు తోచకయుండిరి. ఉత్తరములంబట్టి యింకను కార్యసిద్ధి కాలేదనిమాత్రముఁ దెలియవచ్చెను. ఒకనాఁ డుపయమున వీరింగూర్చి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి మనసు మిగుల వ్యాకులమొందె. ఏలనో యని యాలోచింపుచుండఁగా నాతని భార్య, రుక్మిణి గోదావరిలోఁబడి కొట్టుకొని పోయినట్లు

శ్రీ వేణుగోపాలస్వామి సన్నిధియందు శాస్త్రిగారు తన్మయులై యుండుట

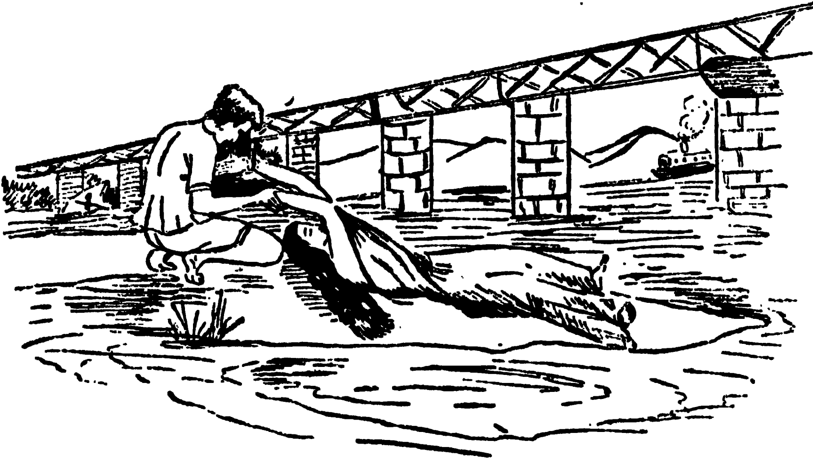
స్వప్నముఁ గన్న వార్త తెలిపె. వెంటనే క్షేమము వ్రాయుమని యుత్తరము వ్రాసి పడవైచి, తంబుర, చిడతలు చేతంబూని వేణుగోపాలస్వామి సన్నిధికిం జని యేకాగ్రచిత్తుఁడై భజనచేయఁ దొడంగె. అప్పుడు రుక్మిణి యొక ప్రవాహములోఁ బడికొట్టుకొని పోవునట్లు తనకు కనఁబడె. అంతట.—"ఎపుడు కృప కల్గునో" "ఇఁకనైన నామొఱవినరాదా." అను కృతులు పాడి "ఏహి ముదం మమ దేహి" యను తరంగము పాడుతతి, శ్రీకృష్ణుఁడు చేయూఁత యొసఁగి రుక్మిణిని పైకెఁదీసినట్లు కనుపించె. అంతట నానందబాష్పము లొలుక, శాస్త్రి తరంగపరంపరఁ బాడం దొడంగె. చివరకుఁ దనయింటికి వచ్చి "భయములేదు విపత్తువచ్చినను కృష్ణుఁడు కాపాడును. నా కభయ మిచ్చె"నని భార్యతోఁ జెప్పి శాస్త్రి యాయమకు దుఃఖోపశమనముఁ జేసె.

ఈ దినమున రాజమహేంద్రవరములో స్నానఘట్టమునొద్ద నున్న జను లున్నట్లుండి గొల్లుమని కేకలు వేసిరి. స్నానము చేయుచున్న పిల్ల యొకతె యఖండ ప్రవాహములోఁ గొట్టుకొని రైలువంతెనగుండాపోయెను. ఇంతలో జడ్జీబంగాళా చెంతనున్న రాళ్లనుండి యొక యువకుఁడు ప్రవాహములోనికి దుమికెను. జనులు గుంపులుగూడి చూచుచుండిరి. దవ్వున యానము చేయుచున్న నౌకలకు సంజ్ఞలుచేసిరి.—

ఇంతలో నావికుఁడు రుక్మిణిని కేశములం బట్టుకొనెను. గట్టుచేర్ప నెన్నిమారులో యత్నించెను. గాని నీటివిసురుచే నీదలేకపోయెను. ధైర్యము విడువక ప్రవాహములో నీది యొకదిబ్బపైకి పిల్లనీడ్చిచూడఁగా, దివ్యసుందర యువతి. ఎవరు? రుక్మిణియే. యువకుఁడెవరు? స్కౌటు కృష్ణమూర్తి. అప్పుడే ధవళేశ్వరము నుండి యాగట్టువెంట వచ్చుచు నబ్బాలిక పడుటఁ జూచి బనియను చడ్డీ తప్ప నితర వస్త్రములు విసరివైచి ప్రవాహములోఁ బడి పిల్లను పైకిఁ దెచ్చెనుగాని యూపిరి యాఁగిపోయెను. అంతట దాను నేర్చిన విధమున బాహువులను సాగించి మడచి పరిశ్రమఁ జేయఁగా నెట్టకేలకు శ్వాస పునరపి వచ్చెను. లోఁగొన్న నీరు కక్కించుటకై కాళ్లు పట్టుకొని చిరచిర ద్రిప్పఁగాఁ ద్రావిననీరు వెలుపలికి వచ్చెఁ" గాని, పిల్ల యింకను ప్రజ్ఞ తప్పియుండెను.

మేనం బూసిన పసుపుచేత బంగరుబొమ్మవలె వెలింగెడి యాసుందరాంగనం జూడ కృష్ణమూర్తి మన మునఁ బ్రీతిఁబొడమె. రుక్మిణి యొక్కసారి కనులు విప్పి చూచి చిరునగవుతో "కృష్ణా! రమ్మంటివి గాన వచ్చితి." అని వరల ప్రజ్ఞలేక పడియుండె.

కాని వెంకటేశంపంతులుగారు కొమారునితో "ఏడ్చావ్, వెధవ! ఎప్పుడూ ఏటిలోనో నిప్పులోనో మరణం గోరుతుంటావ్" అని యాగ్రహపడెను. కాని జడ్జీగారికి కలెక్టరుగారికిఁ దనకుమారునిమీఁదఁ గల్గినదయ తనకుఁ గూడ లాభించునుగదాయని యుల్లమందు సంతసించెను.

స్కౌటు కృష్ణమూర్తి రుక్మిణిని గోదావరినుండి పైకితీసి యూపిరి తెప్పించ ప్రయత్నము చేయుట

ఇంతలో, భద్రాచలముపైపు పర్యాటనుండి వచ్చుచున్న కలెక్టరుగారు దూరదర్శినిం జేఁబూని జరిగినదంతయుఁ జూచి తన "ధూమనౌకను" (S'eam launch) అచ్చటికిం గొనిపోవ నాజ్ఞాపించె. దిబ్బఁజేరి వీరిరువురిని లోనికిఁ దీసికొనెను. ఆయన భార్య రుక్మిణిని పనగదిలోనికిఁ గొనిపోయి తడిబట్టలఁ దీసి పొడిబట్టలిచ్చి వేడిపాలు త్రాగించెను. రుక్మిణి తెలివొంది "ఎక్కడనున్నాను? కృష్ణుఁడేఁడీ?" అనెను. కలెక్టరుగారుకూడా కృష్ణమూర్తికి క్రొత్తబట్ట లిప్పించిరి. తన బంగాళానుండి చూచుచుండిన జడ్జి నిమ్మల కృష్ణశర్మగారు మోటారు పడవబోటు తెప్పించి యొకారొకిగా నచ్చటికేతెంచి వీరిరువురిని తనగృహమునకుం గొనిపోవ నిచ్చఁ జూప, బ్రాహ్మణు లగుటంజేసి వీరల కచ్చట సౌఖ్యము కల్గునని కలెక్టరుగారు సమ్మతించి స్నానఘట్టమున దింపిరి.

కృష్ణశర్మగారు కృష్ణమూర్తిని తనమోటారులో నింటికిఁ బంపిరి. అబ్బాయితండ్రికి కుఱ్ఱవానిసాహసముం గూర్చిశ్లాఘించియుత్తరము వ్రాసిరి. ఈయుత్తరముచదువు

మఱునాఁడు సబ్ కలెక్టరుగారి కచ్చేరిలో పెద్ద కలెక్టరుగారు సభచేసి యాయూరనుండు గొప్పవారిం జేర్చి కృష్ణమూర్తి సాహసముం గొనియాడి జనోపకార సంఘమువారిడు హేమపతకమున కితని సిఫారసుచేసి నట్లు చెప్పిరి. చెన్నపట్టణమునుండి తంతివార్త విని వచ్చిన స్కౌటుకమిషనర్ గారు, కృష్ణమూర్తికి "కింగ్స్ స్కౌటు" అను గొప్ప బిరుదిడిరి.

ఇంతలో జడ్జీగారీకుఱ్ఱవాఁడు కాపాడిన చిన్నది తన చిరకాలపు స్నేహితుఁడు సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి కూఁతురని యెఱింగి, ముకుందశాస్త్రిని రుక్మిణిని తనయింటనుండ నియమించెను. శాస్త్రికి సొమ్ముఁబంపి భార్యాసమేతుఁడై రమ్మని వ్రాయ నాతఁ డట్లేవచ్చెను. కలెక్టరుగారి సభలో కృష్ణమూర్తితో నేకాంతముగా సంభాషించి వేయిన్నూటపదార్లు చదివింప నిచ్చఁజూప నాతఁ డిట్లనియె. "నేను స్కౌటు కావున చేసెడియుపకారమునకు ప్రతిఫలము గ్రహింపఁగూడదను నియమము కలదు. అట్లే ప్రమాణము చేసియున్నాఁడను. కావున యీపిల్ల తల్లితండ్రులు రిక్తదశలో నున్నట్లు

గన్నడుచుండుటంజేసి యీ పిల్లకుఁ జదివించిన వాఁడిచ్చినట్లు సంతసించెద" నని సిగ్గుతోఁగూడిన చిరునగవుతోఁ బల్కెను. ఈకుర్రవాని ధైర్యము నౌదార్యమును శ్లాఘించుచు జడ్జీగా రుపన్యసించిరి. వకీలు వెంకటేశంపంతులు జడ్జీగారు తన కొమారునిం గూర్చి శ్లాఘించుట యిష్టమైనను వచ్చెడి వేయిన్నీనూటపదహార్లు పోఁగొట్టుకొనెనని మోముచిట్లించిరి. అంత జడ్జీగారు సభామధ్యమునకు రుక్మిణిం జీరి వేయిన్నీనూటపదహార్లు పిల్లకిచ్చిరి. అంతట జనులెల్లరు "వీరియువురికిం బెండ్లిచేసిన బాగుండు" నని కేకలు వేసిరి. కలెక్టరుగారు లేచి "సభ్యులారా! మీరిప్పుడు కోరిన కోరిక నాభార్యకును నాకును బరమసమ్మతము, కాని సభాకార్యక్రమముతో సంబంధించిన విషయముకాదు గాన, తరువాత మీర లాలోచింపఁదగిన విషయము. ఇంతటితో సభ చాలింతము" అని "మర్దబు" చేసిరి.

తరువాత జనులు జడ్జిగారి చుట్టు మూగి, "మా యభీష్టమేమి నెరవేర్చెదరా?" అని యడుగ, జడ్జీగారు, కుర్రవాని సమ్మతి నాతని సిగ్గుచిరునగవుం బట్టి గ్రహించిరి కావున, వకీలువైపు తిరిగి "ఏమండీ, వేంకటేశం పంతులుగారు! తమరికి సమ్మతమా? మీరంద రేకశాఖవారే కదా?" అనిరి. వేంకటేశం పంతులుగారికి కట్నము లేమింజేసి తృప్తిలేకున్నను, జడ్జిగారి యనుగ్రహము సంపాదించుట మంచిదని "తమ సెలవుకర్త్యంతరమేమి; శుభం, కానివ్వండి" అనిరి. తర్వాత జడ్జీగారు శాస్త్రివైపు మళ్లి "ఏంశాస్త్రీ! నీవేమంటావు!" అని యడుగ, శాస్త్రి యభినవకుచేలునివలె "నీమాట కెన్నడైన నే నెదురాడడ ముందునా? అదియుంగాక బహుజనసమ్మతము భగవత్సమ్మతము" అనిరి.

జడ్జీగారే శాస్త్రిని ఋణబాధనుండి తొలఁగించి వివాహము జరిపించిరి. వివాహసమయముననే జనోపకారసంఘమువారిచ్చిన హేమపతకము వచ్చెను. తరువాత కృష్ణమూర్తి పట్టపరీక్షయందు తీర్ణుఁడై, సర్కారువారి యనుగ్రహముచే "డిప్యూటి తహశీలుదారై" త్వరలో డిప్యూటికలెక్టరుగా గోదావరిపై యానము చేయవలసివచ్చెను. మునుపటి దబ్బప్రక్కనుండి వెళ్లుచుండఁగా, నాతఁడు రుక్మిణిం బిలిచి యాదబ్బచూపి, "నిన్ను నీటనుండి యీదబ్బ మీఁదికి నే నీడ్చినవెంటనే "కృష్ణా! రక్షింటివి గాన వచ్చితి" నంటివి!" అని యడిగెను.

రుక్మిణి:—గోదావరీ స్నానము చేయునని నాతోఁ గలలోఁ గృష్ణుఁడు చెప్పినప్పుడు మీవలెనే కన్పడె. కావున మిమ్ముంజూడఁగాఁ గ్రొత్తఁగాఁ దోఁచలేదు.

కృష్ణ:—ఏమి యీవింత!

రుక్మిణి:—వింతయేమి. మీరు కృష్ణుఁడు గారా? ఇదంతయుఁ గృష్ణునికృప.

అభావప్రాదుర్భావము

జంధ్యాల పాపయ్యశాస్త్రి గారు

నాఁడు ప్రేలాపమ్ములకు గర్వపడనొకో, యదియ నీతోడ మాటాడఁజేసె
నా యసంగత జీవనమున కుప్పొంగనో, యదియకా నీపొందు నందఁజేసె
నా యంధతకు నుబ్బనా యదేకద విశ్వ, చక్షువు చొరఁగి రహస్యంబు చూపె
నా యకించనత కానందించనా యదే, కద నాకుఁ బెన్నిధిఁ గలుగఁజేసె

గీ. నేను నాఁడు రోదనముపై నేల హర్షమూననొకో నేర్పు నా కదిగాన మొకటి
దాని నేఁడీయెడ వశంగత మ్మొనర్చుకొంటి నద్దానివాంఛ యొక్కండె నాఁడు
జీవనాకాంక్షమై మున్ను చెలఁగుచుండె.

నా వెండి రూపాయి

భమిడిపాటి సుబ్బారావు గారు

౧

శీతకాలపు అధికమైన చలిబాధ. చలిపేరు చెప్పినంతనే భయపడి గృహముల దూరు భీరువులనే చలి వెంబడించి గ్రహము వలె నావహించును; కాని భయమొందక యెదురించువారికేరికి నది భీకరముగా గోచరింపదు. అట్టివీరులలో నొక్కనిగ వీరన్నను జేర్పఁదగు. అందునకుఁ గారణములను ముందుముందు గ్రహింపఁగలము. ప్రత్యేకము చెప్పుట యంత ముఖ్యముకాదు.

వీరన్న కిప్పటి కేఁబదియేండ్ల వ్యవసాయానుభవము గలదు. ఇప్పు డాతని కింట గంపెడు బలగము. 'నల్లబంగారమును నమ్మినవాఁ డెప్పుడును చెడిపోఁ' డనుమాటయొక్క యాథార్థ్య మీతని జీవితమున నిశ్చయమైనది. అట్లే కాకయున్నచోఁ గొడుకులు, కూఁతుండ్రు, కోడండ్రు, నల్లుండ్రు, మనుమలు, దౌహిత్రులు, వీరిచుట్టములు, చుట్టముల చుట్టపులు మొదలగువారలను సమాదరించుటయు, శుభకార్యములు, పండుగలు, పబ్బములు మొదలైన వన్నియు యథావిధిగ సాగించుటయు నాతని కెట్లు సులభసాధ్యమైనవి?

వీరన్న కున్న భూవసతి పెరుఁగుట యెఱుఁగము. సంసారాభివృద్ధి యన్ననో, శాఖోపశాఖలుగాఁ బెంపొందుచుండె. బహువిధశాఖాసమన్వితంబయిన విటపి, యొక్క కాండముపై నాధారపడియున్నట్లు యీ బాహుళ్యమగు కుటుంబమంతయు వీరన్న యాజమాన్యముపై నుండుట చాల నానందదాయకమైన విషయము.

అనుదినమును 'అయ్యా! —తాతా! —మామా! యను వరుసవరుస పేరులఁ బిలుచుచుఁ బిల్లలందఱు వీరన్న చుట్టును జేరి యాతని గడ్డమును లాగుచు, మోము నిమురుచుఁ జేతికఱ్ఱలాగుచుఁ, గథలు చెప్పుమని విసిగించుచు, నాతఁడు కసరిగొట్ట నవ్వుచు, లాలనఁ జేయుచు మఱింత దగ్గరఁ జేరుచుఁ, బలుతెఱఁగుల బాలక్రీడావిశేషముల నప్రమత్తులై యుందురు. ఒక్కొక్కడఁ జీకాకు చెందినను, వీరన్న యాత్మబలగవ్యాపారములవలన నపారమగు నానందము ననుభవించుచుండెననుటయే నిక్కము. అట్లుగాక యాతనికి గృహముననే మనోవ్యాకులతాహేతువో యున్నచో నొక్కగడియయైన నిల్లు విడిచి, యేనిర్జన

ప్రదేశమునకో, వాహ్యాళికో, లేదా పుర మందిరమునకో విలాసార్థ మరుగఁడా ?

౨

పిల్లలకు నిర్వ్యాపారతయన్న నస హ్యము. అది పెద్దలకే చెల్లినదిగాని, మానవబాలమానసశరీరములకు వ్యతిరిక్తము. ఎప్పుడును వా రేదో వ్యాపారమున మగ్నులయి యుండవలసిన దే. తగినంత పనిలేనప్పుడు వీథులవెంటఁ బరుగెత్తవలసిన దే! కత్తి చేతఁ బట్టి చెట్లను చేమలను నఱకవలసిన దే! ఏదో నందర్భము చూచుకొని యేవతో డెందమునో బొంగెనో రెంటినో యుడాయించవలసిన దే! ఈ నైసర్గికధర్మమును శిక్షు తెలియని తలిదండ్రులు 'విద్య గరపుచున్నామన్న నెపమున' రూపుమాపుచున్నారు. పెద్దలు తాము చేయునది యొకటి చెప్పునది యొకటి యగుటచేతఁ బిల్లలు దుర్మార్గప్రవర్తన మాదర్శము చేసికొనుచున్నారు. తా మాచరించు నుత్తమ కార్యముల, నేతల్లిదండ్రులు తనయులకు, మనసార నుపదేశించెదరో, యా జనకులచే శిక్షితు లగు బిడ్డలే పౌరు లనఁదగువా రగుదురు. ఆ విద్య మోసమునకు దూరమైనది. ప్రపంచభయరాహిత్య మైనది. ఫలాపేక్షాపూజ్యమైనది. బోధనమునకుఁ గాలనిర్ణయము లేదు. ఈ విషయముల నిర్ధారణము గావించుకొనుట కొక్కసారి వీరన్న సదనమువంకఁ జూడనగు !

వేకువను వీరన్న చలియనుకొనక, దొడ్డిలోనికిఁబోయి పసులఁ బరిశీలించి, యింత గడ్డిని దెచ్చి యొక్క చలిమంట వేసెను. చలిచేఁ బిల్లలందఱును నిద్రమేల్కాంచి ప్రక్కపై దొరలుచుండిరి. లేచుటకు శీతల బాధ; పరుండుటకు నిద్రలేమి; వారొకరితరువాత నొకరుగ చలిమంటచుట్టును జేరిరి. ఒడలంతయుఁ గాఁచుకొనుచుండిరి. మధ్యమధ్య వీరన్న 'నిప్పు—జాగ్రత్త' యని హెచ్చరించుచుండెను. అతనిమాట లెవరు లక్ష్యము చేయుదురు; లక్ష్యము చేయలే దనుటకు వా రా మాటలను బెడచెవిని బెట్టిరా? ఒకఁడు తనయల్లరి చేయుచునే యుండెను. మఱొక్కఁ డా యల్లరిచేయువానిని వీరన్నవోలె వారింపఁ బ్రయత్నించుచుండెను. ఆ యడలించువానికి నల్లరిచేయువానిని మంద

లించుట ముఖ్యోద్దేశమా? వీరన్న ననుకరించుట ముఖ్యోద్దేశమా? ఇట్టి మానసపరీక్ష యేవిజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞునకుఁ దెలియును?

ఒక బాలుఁడు సగముకాలిన జనుపకట్టెను దీసి రెండవకొనను నోట నిడికొని చుట్టకాల్చువారి నవహసించుచుండెను. వేఱొక్కచో బాలిక యొకతె 'హా' యని నోరు దెఱచి నోటినుండి వెల్వడు నీటియావిరిని ప్రక్కనున్న తన చెల్లెలికిఁ గన్పఱచుచు, గారడీవాని ననుకరించుచుండెను. ఇట్లు వీరందఱుఁ గ్రీడామగ్నులయియుండఁ గ్రమముగా వెలుతురు చీకటిఁ ద్రోలివేయఁగడంగె. ధరాసమీపాంబరమున 'పొగవలె' దట్టముగఁ బట్టి, చుట్టును యవనికవలెఁ గన్పట్టుచుండె. ఆ సూక్ష్మ జలకణసముదాయభాగమునంతను వహింపజాలని సమీరుఁ డందుఁ గొంత చేర్చి హిమబిందురూపమున నెత్తుగు వస్తువులపై వనఁగాఁ జెట్లమీఁద, గడ్డిమీఁద, స్రుపుచేసి యుంచె ఆజలబిందుభారమునే వహింప నొల్లనియట్లు, వానిచేతనే పరిశుభ్రమైన పత్రములా 'మంచును' సర్వభారవాహకత్వమును వహించిన భూదేవిపాలొనర్పఁ జల్లఁగ రాల్చుచుండెను. పవనుండును మెల్లగ సాగి పత్త్రములఁ దమయుద్యమంబున మఱింత ప్రోత్సహించుచుఁ దరంగములుగా లోకవ్యాపారము చేయుచుండెను.

అట్టిసమయమున వీరన్న 'ఓపిల్లలారా' అని పిలిచెను. ఆ పలుకును దనబొమ్మకు మాటలఁ గరపుచుఁ గథలఁ జెప్పుచున్న వీరన్న జాహిత్త్రి తక్క తక్కినవారందఱును విని యాతనివంకఁ జూచిరి. అతని నెఱసిన శిరోజములు, దయాప్రపూరితవదనము వెలుఁగులో వెలుఁగుచుండెను. ఆబాలురలోఁ బెద్దవాఁడగు గోపన్న తాతయగు వీరన్న పోలికనుండెను. అతఁడు బలహీనుఁడు. తమ్మునివలెఁ గాక మితభాషి. తాత కథలను వినుటయన్న నాతని కాసక్తిమెండు. ఒక్కతననే తాత ముఖగహ్వరమునుండి వెల్వడు మాటల నామూలాగ్రముగ గోపాలుఁడు వినుచుండును. తాను వినినదంతయు జ్ఞాపకముంచుకొనును. నాఁటి వేకువను తాత చెప్పిన కథను గోపన్న యింటిని దాను పెద్దయైనపిదప నొకచో వ్రాసి యుంచుకొనెను. ఆకథ మన మిప్పుడు చెప్పుచున్నదే!

3

నా జననీజనకులు పేదలు. నేను బాలుఁడనైనప్పుడు నన్నుఁగాక మఱి యాఱుగురు బిడ్డలను వారు పోషింపవలసియుండిరి. దినము గడచుటయే కష్టముగా నుండె. ధనమువచ్చుమార్గము లేదు. నా కెనిమిదేండ్ల ప్రాయము రాఁగానే నన్ను 'బసివిరెడ్డి' యను నొక ధనికునియింటఁ బ్రవేశపెట్టిరి. నా కాతఁ డన్నము పెట్టుటకును బాలము పని నేర్పి చేయించుకొనుటకును నిర్ణయము. తమ కీమూలమునఁ జేతిలో నొక దమ్మిడియైనఁ బడకపోయినఁగాని యంతకే నాతల్లితండ్రులు సంతసించిరి.

బసివిరెడ్డి నౌకరులచేఁ బనిచేయింపఁగల సమర్థుఁడని ప్రతీతి. తమ కేమి బాధ కలుగునో యని యెవ్వరు నాతని దగ్గర పనిచేయుట

కియ్యకొనరు. ఒప్పుకొన్నచో వారు తప్పక జవదాటక పనిచేయుటకు సిద్ధముగానుండి రన్నమాటయే. అనుదినమును వేకువజాము ననే లేచి పొలమునకుఁ బోయి, పాలుపితుకుట పిదపఁ బశువుల నింటికిఁ దోలుకొనివచ్చుట నా వంతుపనులలో నొకటి. వాతావరణస్థితి యెట్లున్నను, నాపని చేసితీరవలసినదే. పిమ్మటఁ జేనిలోఁ బిట్టలఁ గొట్టుట, కలుపుదీయుట, దూడల మరలించుట నాపనులు.

అయినను నాపని నేను శ్రద్ధతోఁ జేయువాఁడను. ఆవులన్నియు నన్నుఁజూచి యఱచెడివి. ఆమందలోని జంతువులు దూరమునుండియే నన్నుఁ బసిపట్టి గంతులిడెడివి. సూర్యోదయకాలమునఁ బక్షిరుతములు నా చెవుల కింపుగా నుండెడివి. పొలముగట్లపై మొలచెడు మొక్కలు, పూచెడి పూవులు నాకుఁ గన్నులపండు వొనరించెడివి. ఈయానందములోఁ బాఠశాలకుఁ బోవలెననికాని చదువుకొనవలెననికాని నా కెన్నఁడును దట్టలేదు. విద్యనేర్చుటవలన ధనము సంపాదింపవచ్చుననునూహ నాకుఁ బొడమనే లేదు. పొడమినను గొనసాగకపోయియే యుండును. ననుటలో వింత యిసుమంతయు లేదు.

'ఏ పండుగకో దొరకిన యొకటి రెండు డబ్బులుతక్క నా చేతితో నెన్నఁడును ద్రవ్యమును ముట్టి యెఱుఁగను. ఆ రెండుమూఁడు డబ్బులు వచ్చినప్పుడు నాయానందమునకు మేరయే లేదు. అట్టియానంద మెప్పుడో యేఁటి కొక్కనాఁడు కలిగెడిది. ఈ సందర్భమున, ద్రవ్యము పెట్టి పుట్టిన యే కొలఁదిమందికో కాని యందఱకు లభింపదనియు, నట్టి యదృష్టవంతులలో నేనొక్కఁడఁ గాననియు నా నమ్మకము. బసివిరెడ్డి దగ్గర నౌకరిచేసిన మూఁడేండ్లలో రాగినాణెములఁ దప్ప వెండినాణెములను నే నెన్నఁడును ముట్టి యెఱుఁగను. రూపాయ యన్న నా కెట్లు తెలిసినదో యీ వృత్తాంతమే నా కథావిషయము. శ్రద్ధతో వినుఁడు:

౪

అప్పుడప్పు డంగడికిఁబోయి కావలసిన వస్తువులను కొని యజమానుని యింటికిఁ దెచ్చుట నా కలవాటు. ఆ ప్రకార మొకనాఁటి సాయంకాలము కోమటిదుకాణమునకుఁ బోయి సరుకులఁ గొని చేతఁ బట్టుకొని గృహోన్ముఖుఁడనై యరుగుచుంటిని. నేను బయలుదేరుసరికే సూర్యాస్తమయ మగుటవలనఁ గనుచీకటిలో నడచుచుంటిని. దారిలో నొక చిన్నతెల్లనివస్తువు కంటఁబడియె. దానిఁ దీసుకొనవలయునన్న యభిప్రాయము లేకయే దానివైపు నిర్లక్ష్యముగా నడచితిని. దాని నెత్తితిని. అరచేతిలో నుంచుకొంటిని. అం దరమైన లే దయ్యది. అది యొకకాగితపుఁ బొట్లము. దానిఁ దిరుగఁ బారవేయ నుద్యమించి మానితిని. దాని లఘుభారమే దానిపై నాకుఁ గల నిర్లక్ష్యమును బెంపొందించె. ఏ బాలుఁడో నన్ను మోసముచేయుట కీయుపాయముఁ బన్నెనని యూహకూడఁ బొడమినది. ఈయాలోచనములదూరముగఁ ద్రోలిన కుతూహలముచేత నా పొట్లముం దెఱచితిని. నాయానందము హద్దులనతిక్రమించిపోయెను.

దానిని బట్టఁ బగ్గములు లేవు. ఎందుచేత? దానిలోనుండి జారి క్రిందఁబడి టంగు మను ధ్వనిఁ జేసిన వస్తువే దీని కంతకును మూలము. అది యేమయి యుండునా యని దానిఁ దిలకించితిని. అది స్వచ్ఛముగ నుండెను. గుండ్రముగ నుండెను. 'డబ్బు' మాత్రము కాదు, అంతకంటె విలువ గల నాణెమే, రూపాయ; వెండిరూపాయ; సరిక్రొత్త వెండి రూపాయ. నాసొత్తైన సరిక్రొత్త వెండిరూపాయ. నేలమీఁదనుండి దానినిదీసి గుప్పిడిలో గట్టిగా నొక్కి కొంత యానందము నడంచితిని. పండ్ల సందున నిడి కొఱికితిని. దానితత్త్వ మొక్కింత బోధపడినది. అది తిరిగి నన్నుఁ బాసిపోకుండ భద్రముగఁ గోటుజేబులో నుంచుకొంటిని. ఈ కార్యనిర్వహణానంత మందుచుక కంప మంకురించినది. అది జేబులో నున్నదో లేదో యనుక్షణమును బైకిఁ దీసి తేరిపాఱ దానివంకఁ జూచుకొనుచు నింటికిఁ బోవు చుంటిని. ఎవ్వఁడైనఁ గంటఁబడి నప్పుడు నాణె మాతని దృష్టిని బడకుండ దాఁచు చుంటిని. నే నొక నేర మొనరించినట్లు, కార ణము స్పష్టమగుట లేదు కాని—భయపడు చుంటిని. 'నీ దగ్గరనున్న రూపాయ నాదని యెవ్వఁడు వచ్చి యడుగునో యని సంకో చించుచుంటిని.

'ఒకవేళ నెవ్వఁడును వచ్చి రూపాయ నాదని చెప్పకున్నచో, నది న్యాయముగ నా సొమ్ముగదా యని నిశ్చితాభిప్రాయుఁడ నైతిని. కాని మనస్స్థిమిత మెక్కడిది? దాని నెవ్వరు పోఁగొట్టుకొనిరో వారి నారయు లేదని విచార బీజము మొలకయెత్తె. వెన్కకుఁదిరిగిపోయి యీరూపాయ యెవ్వరిదని విచారించుట నా పనికాదని తీర్మానించుకొని గమనవేగమును వృద్ధిఁగావించితిని. వెండిరూపాయ నా జేబు లోనే యున్నది.

౨

'నాకు రూపాయ దొరకిన సంగతి బసివి రెడ్డికిఁగాని యాతనియింటిలోని మఱెవ్వరికిఁ గాని నేఁ జెప్పలేదు. ఎందులకుఁ జెప్పవలయు? నాధనము పోవునేమోయనెడి భీతిమాత్రము నామానసవీథుని దాండవించుచుండె. భయ మునకుఁ గారణముకూడ గలదు. నన్నుఁ గాంచినవాఁడు తప్పక నాదగ్గర రూపాయ యున్నదని తెలిసికొని తీరునని నా దృఢనమ్మ కము. అక్కతమ్ముల సరిగ నెవ్వరి ముఖమ్ము వైపుఁ జూడలేకుంటిని. ఒంటరిగ నుండవలయు ననియే నా యాశయము. రాత్రియంతయు జాగరము. అకారణముగ లభించిన ద్రవ్య మును దాఁచు విధంబునుగూర్చి కొంతకాల మును, దరువాత దానిని వ్యయమ్మొనరించు విధమ్మునుగూర్చి కొంతకాలమును యో జించుకొనుచుంటి.

ఉదయముననే వాడిన మొగముతో, జేవురించిన నేత్రములతో, దుర్బల శరీర ముతోఁ జావడిలోనికి వచ్చితిని. సాధారణ ముగ నా కన్నివేళల క్షుధానలబాధ మిక్కు టము. అయ్యది వెల్లడిగాకుండఁ జేయుటకో యన్నగతిని నైజముగఁ జిరునవ్వుతో వద నము వికాస మొందుచుండెడిది. ఈప్రొద్దున మాత్రమునేనాఁకలికిదూరమైతిని. అన్నముపై

నరుచి పుట్టె. వికాసముదొఱఁగి మొగము భయచిహ్నముల కాలవాలమయ్యె. నాయది కాని రూపిక నాదగ్గరనుంటయే దీనికి హేతువు.

'ఇట్టి దుస్థితిలో నేనుండ 'వీరన్నా' యన్న యజమాని కేక నా చెవులఁ బడినది. హఠాత్తుగా వినఁబడిన కేక నా మేనును గంపింపఁదొడఁగె. ఇంతటితో నా గౌరవము మాసిపోవునని నిశ్చయించితిని. ఆతఁడు నన్ను రూపాయనుగూర్చి ప్రశ్నించు ననుకొన్నంతనే మామకముఖము వివర్ణమైపోయె; శిరము వనతమయ్యె. "నీకు దొఱకిన రూపాయ యేదీ! దొంగా! ఎక్కడ దాఁచితివి? ఎవ్వరిదో వారి కయ్యది యియ్య నక్కఱలేదా?" అని యాతఁ డడిగిన నే నేమి చెప్పుదునా యనుకొంటిని. యజమాని నన్నుఁజూచి "వీరన్నా; నీవు రామస్వామి దగ్గరకుఁబోయి యీదినము పని లోనికి వచ్చునో రాఁడో కనుఁగొని రమ్మని నుడివె.

ఆ పలుకులు చెవిఁబడినంతనే యొక్క పెద్దబరువు నాహృదయమును బాసిపోయెను. కడకు యజమానుని యాజ్ఞ యిది. ఇట్టిపను లెన్నియైనఁ జేయ సంసిద్ధుఁడనై యుంటి నను కొని సంతోషముతో బయటకు గంతువేసి యాతని దృష్టిపథమునుండి తొలఁగి పోతిని.

ఒక్కసారి నా రూపాయను జేబులో నుండి పైకిఁదీసి కన్నులారఁ జూచి సంతోషించితిని. దాని వెచ్చించి నేను కొనఁగలవస్తువుల పట్టికనూహించి యాశ్చర్యానంద నిమగ్నుఁడనైతిని. నా హృదయమునకు స్థైర్యములేదు. నాణెము లభ్యమైనందున నదృష్టవంతుఁడనని తలంచి సంతసింతునా? అదియెవ్వరిదో తెలిసికొనుటకుఁ బ్రయత్నింపకపోవుట యపరాధ మని విచారింతునా? ఈవిషయముల వితర్కించుకొన్నకొలఁదిని నా దుఃఖ మభివర్ధిత మగుచుండె. నన్ను రూపాయతోఁ బట్టుకొనిన దొంగయనరా? నాకు దొఱకినది దాఁచుకొనుట నేరముకాదా? అట్లయినను నా కీనాణె మక్కఱలేదు. దాని యధికారి నన్నడిగిన వెంటనే యాతని కియ్యది యొసంగుదు. కాని, యెవ్వరది పోఁగొట్టుకొనిరో తెలియనప్పుడు దాని నెవ్వరి కందఁజేయుదును? ఈవిధముగా వితర్కించుకొనుచు రామస్వామి సదనము సమీపించితిని.

'ఎట్లయినను సొత్తు నాకడ నున్నంత కాలము నా డెందమున కొక పెద్ద యినుప గుండు తగిలించినంత భారముగ నుండె. దుష్టధన వ్యామోహముచే నా కీ ఘోరపరితాపము. వంగిపోయి యరిగిన రాగిదమ్మిడి దొరకినప్పుడు కలిగిన యానందమున సర్ధభాగమైనను నిప్పుడు కలుగకపోవుట యద్భుతము. ఆదమ్మిడీనితోమి సుత్తితో బహిరంగముగ సరియొనరించితిని. 'ఆ పైస మా' దని యెవ్వరు ననలేదు; అందు రన్న భయమును లేకపోయె. నాతోడివా రద్రవ్యార్జనమునకే నాపయి నీర్ష్యఁగొనిరి. ఆహా! అప్పుడంతకే మహారాజ నైతి నని యెగిరిపడితి. ఇప్పుడో! యీ వెండిరూపాయ నా దృక్పథమునఁ బడకుండిన మేలయ్యెడిది! దీనివలన నాకానందము రాలేదు. సరిగదా లేనిపోని మనోవ్యాకులత్వ మబ్బినది. మఱల నా కెన్నఁడు నిది కనఁబడ

కుండ మాయ మొనరింతునా? యనుకొనుచు గమ్యస్థానముఁ జేరితిని.

౬

రామస్వామి గృహమున లేఁడని తెలిసికొని స్వగృహాభిముఖుఁడ నైతి. మాయింటి తోఁటచుట్టు నున్న కోరడిదగ్గరకు వచ్చితిని. నాకన్ను లొక యశ్వమునుఁ దోఁటలోఁ గాంచెను. ఆ కంఖాణము గ్రామాధికారిది. నాగుండె నీరయిపోయినది. ఆ గుఱ్ఱ మా యధికారిది కానిచో నాభయమునుఁగూర్చి విన్న వారెల్లరు నవ్వెదరు కాబోలు! ఆయనదనియే నాకుఁ దట్టినది. నాభయమే యింతకును హేతువు. ఆతఁడు రూపిక యావద్వృత్తాంతమును విని నన్ను గారాగారమునకుఁ గొంపోవుటకై వచ్చినాఁడని నాయుద్దేశము. నాగుండె తటతట కంతరాయములేదు. అది నిలిచిపోయి యుండునా కడకు? నా నడుము క్రుంగిపోవఁ జొచ్చె. కాళ్లు తొట్రువడియె. మొగము తెల్లబారె. గుఱ్ఱము నిల్చియున్న పథము ప్రక్కనున్న పొదలలో దాఁగుకొన వలెనని, యటకేగి, యందలి ముండ్లకు సరకుచేయక, యొక పొదమాటున వగర్చుచుఁ బడిపోతిని.

అక్కడ నేను గడపినది స్వల్పకాలమే; అదియొక యుగమువలెనుండె. ఈకాలములోనే గ్రామాధికారి వాజి నధిరోహించి వెడలిపోయె. ఆతని మాటల యలుకుడువలన నాతఁడు వెళ్లిపోవుచున్నాఁడని నేను గ్రహించి తొంగి చూచితిని. ఆతఁడు కనుచూపు మేర

దాటి పోయినపిమ్మటఁ జెదరిపోయిన నా బుద్ధితునుకల నన్నిటిం బ్రోవుచేసితిని. ఇప్పుడు కాకున్న మఱొక్కింతసేపుండినయెడ లోపలికరుగక తప్పదు కావున నప్పుడే యట్లొనర్పఁదలఁచి, లేని ధైర్యమును దెచ్చుకొని, పొదవిడిచి బయటకు వచ్చి, బట్టలు దులుపుకొని, మెల్లఁగా లోని కరిగితిని.

బసివిరెడ్డి నాదెస కొక్కరూక్ష వీక్షణమును బ్రసరింపఁజేసె. 'ఒక్కసారి భూమి బ్రద్దలయి నన్ను మ్రింగివేసిన మేలుగ నుండుఁగదా శంకరా!' యని యూహించితి. నాపని యప్పటితోఁ జెల్లు; నన్ను గారాగారమున కంపును గాబోలు ననుకొంటి; కాని యట్లుజరుగలేదు. 'ఇంతయాలస్యమేల చేసితివిరా?' యని యతఁడు నన్ను నిందింపఁదొడఁగినప్పుడు నా యాశ్చర్య మే [illegible] నందు మరి [illegible] 'ఎందు [illegible] కాలస్యమైనది?

ఎక్కడ నుంటి వింతకాలము?' మొదలగు ప్రశ్నలవర్షము కురిపించెను కాని యొక్కదానికైన జవాబునకు వేచియుండ లేదతఁడు. నేను వాని కనుమును మినుమును జెప్పలేదు. దీనికేమి కారణము? ఈతిట్లుతిను నప్పుడు నే పొందునంతటి యానందము నా జన్మలో నేను పొందలేదు. ఆతఁడు రూపాయ సంగతిగాని, కారాగారము సంగతిగాని మాట్లాడలేదు. కనుక నింక నెన్ని తిట్టుకొన్న నేమి? యవి గాలికి పోవుననుకొనుచు నిలుచుంటి. అతని దూషణవాక్యములు నా శ్రోత్రములకు గానమువలె వినంబడె.

రెడ్డి తిట్టితిట్టి పొలములోఁ బనిసేయ నన్నుఁ బంపె. నా రూపాయ నా జేబులో నుంచుకొనియే దినమంతయుం బొలములోఁ గలుపు తీసితిని. నా విషయమయి యజమానుఁడేల యనుమానము పొందలేదని నా యాశ్చర్యము. నాపని నప్పుడప్పుడు నిలిపివేసి, జేబుతడుముకొని రూపాయయందున్నదని నిశ్చయించుకొని, సంతసించుచుంటి. ఇంతటి దారుణమైన చిత్తక్షోభమునకుం గారణము రూపాయగదా! ఆ విషాద హేతువగు నాణెము పోయినచో నా విచారము పోవునా? కల్ల అది యుండినను మనోవ్యాకులతయే! పోయినను మనోవ్యాకులతయే! నాకయ్యది లభింపకున్న మేలుగా నుండునని లక్షసారులు తలంచితిని. ఏ విధముగా నయ్యది పొట్లములో నెచ్చట దొరకినదో యావిధముగనే దానిని బొట్లము గట్టి యచ్చటనే విడువ నూహకలిగె. అప్పుడే, తమకు హక్కులేని ద్రవ్యము ప్రాప్తించి నప్పుడితరులు నావలె మనోవ్యథపాలగుదురా యను సంకోచమును గలిగె. ఈరీతిని పవలు వెళ్లఁబుచ్చి యింటికిఁ జేరితిని.

సాయంకాలము బసివిరెడ్డి నన్నుఁ బిలిచి 'రామదాసు నింటికిపోయి రేపు పనిలోనికిరమ్మని జెప్పు' మని యానతిచ్చె. ఈ సారి నేనరుగుసరికి రామస్వామి యింటనే యున్నాఁడు. 'రేపువచ్చి యజమానునితో మాట్లాడుదు' నను వార్త నాతనికిఁ దెలుప వలసినదిగా నా కానతిచ్చె.

తిరిగి యింటి దారి పట్టితిని. చీకటి. నా కింకొక హృదయవికార ముంకురించినది. అది దొంగలభయ మను వేధ. పదేండ్ల వాఁడను. ఇతరులు దొంగిలించు భయము పుట్టించుపాటివస్తువేదియు నా దగ్గర నిదివఱ కెన్నఁడును లేదు. నేఁడో, నా గుండె బెదరున కంతము లేదు. సాధారణముగా, వాతావరణ స్థితి యెట్లున్నను, నడచునప్పుడీలఁ గొట్టుకొనుచుండుట నా కలవాటు కాని యీ సాయంకాలమున నీలవేయ మనసు రాకుండె. కుతూహలము లేదు. పైఁగా భయ మొకటి దాపురమయ్యె. దారి కిరుప్రక్కల నున్న పొదలఁ గని యెగిరిపడుచుంటి. వే యేల? గాలిసడఁగని నే నదలిపోవుచుంటి. నాదని నేఁగులుకుచుండిన తెలిడితనక నిజముగా నెవ్వనిదో కనుక దానిని నాయొద్దనుండి యేవిధముననైన లాగుకొనుట కెల్లరు నధికారులే కదా!

ఈ రీతి నాలోచించుచు మా సదన సింహద్వారము చేరువకు వచ్చుసరికి మా జాగిలంబు మొఱుఁగఁదొడఁగె. అప్పుడు నా గుండె యించుక కుదుటబడియె. కాని, ఆ మొఱుఁగు నాకుఁ జాలసిగ్గును గల్గించె. నేఁటి వఱకు నా కాకుక్కయే స్నేహితుడు. అను దినమును దాని కింత యాహారము వేయు చుంటిని నేను. అన్నముం గాంచి తన కాకలి లేనట్లు బెట్టుసరి చేసిచేసి, నే లాలన చేసిన పిన్నే, యా యాహారము దినఁ బ్రారంభించెడిది. ఈ దినమున నా కీ సంతోషకారణధనము సంప్రాప్తించుటచేతఁ గాఁబోలు దాని కాహార మిడుటయే మఱచితిని. నా నిర్లక్ష్యభావమును సరకుగొనక యది సంతోషముతోనే యున్నది. నేను నా రూపాయ నా జేబులోనున్నను మహాదుఃఖ నైతిని. అక్కతనఁ గుక్కను జూచి సిగ్గుపడి తలవంచుకొని తిన్నఁగా లోనికిఁబోయి లజ్జాదుఃఖ ప్రకంపిత హృదయ ముతోఁ గ్రమముగ సుషుప్త్యవస్థలో నున్న తల్పాయిఁ జేరితిని.

౨

మరునాఁడు యజమానుఁ డగు రెడ్డి భోజనముచేసి కూరుచుండెను. రామస్వామి వచ్చి యాతనితో మాటాడఁబోవుచుండెను. అతఁడు చాటున నున్నను నిజము చెప్పకొన వలెను. అతఁడు విశ్వాసపాత్రుఁడు. కుటుంబి కుఁడు. పరపతి గలవాఁడు. అన్నమాటఁ దప్పనివాఁడు. ఆతనికిఁ బౌరులు నిర్ణీతభృతి నిచ్చుటయే కాక పనిముగిసినతోడనే పండ్లో, కాయలో, వస్త్రమో బహుమానముగా నిచ్చు చుందురు. అతఁడు వచ్చినతోడనే నేనును బాలమునని సరిపెట్టుకొని మధ్యాహ్నభోజన మునకై వచ్చితిని. రూపాయపొట్లము నా దగ్గరనే యున్నది.

అప్పుడు మా కీసంభాషణ జరిగెను.

రా—అయ్యా! నాకుఁ దటస్థించిన నష్టమును గూర్చి మీరువింటిరా?

బ—నష్టమా?—నీకే? ఏదీ! ఏమది! చెప్పు!

రా—బాబూ! ఏమని చెప్పను. ఈ యుదంతము ఊరంతయు నెఱుఁగుననని నా యభిప్రాయము. నిన్న రాత్రి నేను పని నుండి తిరిగివచ్చుచు మార్గమధ్యమున నా కూలి రూపాయ — పొట్లముఁ గట్టిన రూపాయ— వెండిరూపాయ— పారవేసి కొంటిని.

* * * *

రూపాయ యన్నమాటతో నా ప్రాణము లెగసిపోయెను. ముఖమునఁ జేరిన రక్తము, నద్దెసఁ జిమ్మునా యేమి యన్నట్టులుండెను. బసివిరెడ్డి రామిస్వామివైపు చూచుచు నాతని మాటలు శ్రద్ధతో వినుచుండుటచేత నావదన రక్తిమఁ గనలేదు.

* * * *

రా—కాగితములోఁ జుట్టి యయ్యది సురక్షితముగ నుండునని జేబులో నుంచుకొంటిని. ఎప్పుడో జేబులోనుండి యాపొట్లము జారి పడిపోయినది. కాగితమున నుంటచేత క్రిందపడినను రూపాయ చప్పుడుకాలేదు. ఎక్కడ పడినదో నా కెరుకలేదు; కాని యింటికిఁ బోయి జేబు తడుముకొనుసరికి నయ్యది లేదు. వచ్చినదారినే వెనుకకుఁ బోయి వెదకితిని. అయిన నది యలభ్యమయ్యె. అనేకు లా త్రోవనే పోవుచుందురు

కావున నెవ్వరికో అది దొరకి యుండును.

బ—దొరకినవాఁడు సంగతి వెల్లడింపఁడా?

అది నిజమైనయెడల. నీపాటికి నలుగురి నోళ్లలోఁ బడదా?

* * * *

నేను నేలలోఁ గ్రుంగిపోవుచున్నట్లు నాకుఁ బొడగట్టె. ఈసంభాషణము నాకు వినశక్యము గాకుండె. నామనస్సులో నున్నది యున్నట్లు వెల్లడిచేసి చిత్తవ్యాకులంబును బాపుకొన నెంచితిని. రూపాయపొట్లము పైకితీసి వణకుచున్న వ్రేళ్లతో రామస్వామి కిచ్చితిని. ఇది

నీదేనా యంటి. నామాట నాకే వినఁబడనంత మందస్వరములోనుండె. అందుచేత, నదే ప్రశ్న మఱల నడిగితిని. నా చేతిలోనున్న* పొట్లము విప్పి చూచుకొని రూపాయయు పొట్లపుఁ గాగితమును దనవే యనియుఁ బొట్లము మాత్రము తాఁ గట్టినట్లు లేదనియు నతఁ డనె.

నీ కిది యెట్లువచ్చెనని బసివిరెడ్డి నన్నుఁ బ్రశ్నించె. నేను బాష్పపూరితనేత్రములతో యావద్వృత్తాంతము స్పష్టముగా వెల్లడించితిని. నన్ను యజమానుఁ డింటనుండి తరిమివేయు ననుకొంటి; లేదా దండతాడనము నాకు సిద్ధించునని యెంచితిని. ఎట్టులైనను సరే; నిజముచెప్పితిగదా యన్న యనిర్వాచ్యానంద మపారమై నాభీతిని బారఁద్రోలెను.

బసివిరెడ్డి నన్నుఁ గొట్టుటకు మాఱుగ బుజ్జగించి యపూర్వకారుణ్యవృష్టి నాపైఁ గురియించె. 'ఋజుమార్గవర్తి వన్న నీవే' యని నన్నుఁ గొనియాడె అంత నా మనోభార మదృశ్యమైపోయె.

అంత రామస్వామి యానందముతో నన్ను గాఁగిలించుకొని యా రూపాయలో సగము నాకీయ వాగ్దాన మొసఁగె. ఆమాటకే నియ్యకొనలేదు. వదలిపోయినదిరా ఈశ్వరాయని సంతసించిన నాకందు భాగమేల? రూపాయతో వచ్చిన యాధిబాధ నే నెఱుఁగనిదికాదు. ఇంకను అనుభవింపవలయునా? వలదు. వలదు. అట్లొనర్చినందు కేనెన్నఁడు విచారముఁ జెందలేదు.

* * * *

ఈ ప్రకారము తన చిన్ననాఁటికథ నీతిబోధకమైన కథ—బాలురకు వీరన్న చెప్పెను. ఈ వృత్తాంతమును వినిన గోపన్న* తాత తనకు నేర్పిన శ్లోకమునే యప్పుడు పాడ నందఱును చలిమంటదగ్గరనుండి లేచిపోయిరి.

అర్థానామార్జనే దుఃఖం
ఆర్జితానాంచ రక్షణే;
రక్షితానాం వ్యయే దుఃఖం
కిమర్థం దుఃఖభాజనమ్.

కేనోపనిషత్తు

కవిరాజు మల్లాది వేంకట విశ్వనాథ శర్మ గారు

ప్రథమ ఖండము

శిష్యుఁడు

ఎవ్వనిచేతఁ బ్రూన్పఁబడి
యీషితమందున వ్రాలు మానసం?
బెవ్వనిచేతఁ బూన్పఁబడి
యెద్దు స్వకార్యచికీర్ష ప్రాణ? మిం
కెవ్వనిచేతఁ బూన్పఁబడి
యీపలుకుల్ బలుకుం జనంబు? తా
మెవ్వనిచేతఁ బూన్పబడి
యీక్షణమున్ శ్రుతియేపుమీఱెడుర్?

గురువు

శ్రోత్రమునకు శ్రోత్రము, మనస్సునకు మనసు,
వాక్కునకు వాక్కు, ప్రాణమ్ము ప్రాణమునకు,
దృష్టికిని దృష్టి యగుదానిఁ దెలిసి ధీరు
లధిగమింతురు మరణించి యమృతసిద్ధి.

పోవ దచటికిఁ జక్షువు, పోదు వాక్కు,
మనమునుం బోదు, తెలిసికో ననువుపడదు,
శిష్యునకు దాని నేరీతిఁ జెప్పవలెనో
యెఱుఁగఁజాలక యున్నాము తెలివులేమి.

విదితావిదితములకు న
వ్యది మీఁదై మఱియు నన్యమై తగునంచున్
విదితము చేసిన పూర్వుల
పదముల వాక్యమ్ము మాకు శరణంబయ్యెన్.

వాక్కుచేత నేది వఱలదు దీప్తమై
వాక్కు దేనిచేత వఱలు దీప్తి
నదియె బ్రహ్మమంచు నాత్మ నెఱుంగుము
ఎద్ది గొల్తు రద్ది కాదు కాదు.

మనసుచేత నేది తనరదు వ్యాప్తమై
మనసు దేనిచేతఁ దనరు వ్యాప్తి
నదియె బ్రహ్మమంచు నాత్మ నెఱుంగుము
ఏది గొల్తు రద్ది కాదు కాదు.

కనులచేత దేనిఁ గాంచ నశక్యంబు
కనులు దేనిచేతఁ గాంచఁగలవు
అదియె బ్రహ్మమంచు నాత్మ నెఱుంగుము
ఏది గొల్తు రద్ది కాదు కాదు.

శ్రోత్రములను నేది శ్రుతము కాకుండును
శ్రోత్రవితతి దేన శ్రుతినిఁ బడయు
నదియె బ్రహ్మమంచు నాత్మ నెఱుంగుము
ఏది గొల్తు రద్ది కాదు కాదు.

ఏది ప్రాణమునను గాదు సప్రాణము
ప్రాణమునకు నేది ప్రాణ మగును
అదియె బ్రహ్మమంచు నాత్మ నెఱుంగుము
ఏది గొల్తు రద్ది కాదు కాదు.

ద్వితీయ ఖండము

ఇచటనో దేవతలయందో యెచటఁగాని
బ్రహ్మరూపము నెఱిఁగితి బాగుగనని

తలఁచితివయేనిఁ దెలిసిన దలుపమె యగుఁ
దరిచి మఱియు విచారింపఁదగును నీవు.

శిష్యుఁడు

తెలిసితిని బాగుగ నటంచుఁ దలఁపఁ, దలఁపఁ
దెలియనని, తెలిసితినని తలఁతుఁ "దలఁపఁ
దెలియనని, తెలిసితినని తలఁతు" ననఁగఁ
దెలియువాఁడె మాలో దానిఁ దెలియువాఁడు.

వేదము

తెలియరా దనుకొనువాఁడె తెలియఁగలఁడు
తెలిసె ననుకొన్న వాఁ డది తెలియలేఁడు
జ్ఞానసంపూర్ణులకు నవిజ్ఞాత మదియు
జ్ఞానహీనుల కది సువిజ్ఞాత మగును.
అదియు నెప్పుడు ప్రతిబోధ విదితమగునొ
అపుడె విజ్ఞాతమై కూర్చు నమృతసిద్ధి,
బ్రహ్మవేత్తయుఁ బొందు వీర్యము తనంత,
విద్యచే మోక్షసంపత్తి వెలయఁగాంచు.
ఇచట నెఱిఁగితేని నచట సత్యముగద్దు
ఇచట నెఱుఁగకున్న నచట సున్న
సర్వభూతములను సమతపాటించి యం
తమునఁ గాంత్రు ధీరు లమృతసిద్ధి.

తృతీయ ఖండము

బ్రహ్మమె జయించె మున్ను దేవతలకొఱకు
తజ్జయమునఁ బొందిరి సమర్థతను సురలు
'ఈజయము మాదె మాదెరా నీమహిమము'
అనుచుఁ దలపోసి రాత్మలందునను సురలు.

సురల మిథ్యేక్షణంబును జూచి బ్రహ్మ
మతులదీధితిఁ బుట్టి దేవతలకొఱకు
'ఇదియెదో గొప్పభూతమా! ఏమిది!' యని
తెలిసికొనలేకపోయెను దేవగణము.

'జాతవేద! ఏతన్మహాభూత మేదొ
తెలిసి రమ్మ'ని పంపిరి త్రిదశు లగ్ని
'సరియెఁ గనుగొందు' నని యగ్ని సమ్మతించి
పరుగు పరుగునఁ దత్సమీపమున కరిగె.

అదియు వానిని గాంచి 'యోయయ్య! నీవు
నెవ్వఁడవొ చెప్ప' మంచుఁ బ్రశ్నించె మొదట
'అగ్ని యన జాతవేదుఁడు ననఁగఁ బరగు
వాఁడ నే'నని యగ్గితాఁడు ప్రతివచించె.

'అంతవాఁడవు! నీదు సామర్థ్య మేమి
చెప్పుమా?' యంచు వానిఁ బ్రశ్నించె మఱల.
'ఈ సమస్తము, ఈ పృథ్వి నెనఁగు నిన్ని
భస్మమొనరింతు' నని వాఁడు ప్రతివచించె.

'అయిన దహియింపుమీ గీని' నంచు నగ్ని
దేవుముందఱ నది యొక్క తృణము వైచె.
తృణముఁ దరిసియు నతఁడు దహింపలేక
క్రమ్మఱె 'యిదేదొ తెలియంగరాని' దనియె.

'మాతరిశ్వ! ఏతన్మహాభూత మేదొ
తెలిసిరమ్మ'ని వాయువుం ద్రిదశు లంప
'సరియె కనుగొందు'నని వాఁడు సమ్మతించి
పరుగు పరుగునఁ దత్సమీపమున కరిగె.

అదియు వానిని గాంచి 'యోయయ్య! నీవు
నెవ్వఁడవొ చెప్ప'మంచుఁ బ్రశ్నించె మొదట
'వాయువను మాతరిశ్వుఁడ వచ్చినాఁడ
భవ దుపాంతమ్మునకు' నంచుఁ బ్రతి వచించె.

'అంతవాఁడవు! నీదు సామర్థ్య మేమి
చెప్పుమా?' యంచు వానిఁ బ్రశ్నించె మఱల.
'ఈ సమస్తము ఈ పృథ్వి నెనఁగు నిన్ని
పట్టి గ్రహియింతు'నని వాఁడు ప్రతి వచించె.

'అయిన గ్రహింపుమీ దీని' నంచు వాయు
దేవుముందట నదియొక్క తృణము వైచె
తృణముఁ దరిసియు నతఁడు గ్రహింపలేక
క్రమ్మఱి, 'యిదేదొ తెలియంగరాని' దనియె.

'ఇంద్రుఁడా! ఈ మహాభూత మేదొ తెలిసి
ర'మ్మనుచు వారు మఘవుఁ గోరంగ నతఁడు
పరుగు పరుగునఁ దత్సమీపమున కరిగె
అది తిరోధానమయ్యె నాయయ్యనుండి.

ఆయాకాశముననె శో
భాయుత యైయున్న హైమవతి నుమఁ దరియం
బోయి మహాభూతం బిది
యేయది?' యని యడిగె నెపుడు నెనసిన
తమితోన్

చతుర్థ ఖండము

'ఇదియె బ్రహ్మము ఇయ్యదియే జయింప
విపులసామర్థ్యమున మీరు వెలసినారు?'
అనుచు నాయుమ వచియింప నమరపతియు
'ఇదియె బ్రహ్మస్వరూప'మం చెఱుఁగఁగలిగె,

దాపునందున్న బ్రహ్మమున్ దాఁకు కతన
'ఇదియె బ్రహ్మ'మని మొదట నెఱుఁగు కతన
నగ్నియును వాయు వింద్రుఁడు నన్య సురుల
నతి తరించిరి మహిమచే నతితరముగ.

దాపునందున్న బ్రహ్మమున్ దాఁకు కతన
'ఇదియె బ్రహ్మమని మొదట నెఱుఁగు కతన
నందఱనిమించి యింద్రుఁడే యన్య సురుల
నతితరించెను మహిమచే నతితరముగ.

ఇదియె తదాదేశం 'బె
య్యది ధ్యానింపంగఁ దగిన దందురొ కన న
య్యది స్ఫురియించును మెఱు పటు
లది క్రుంగు నిమేషముననె యాశ్చర్యముగాన్.'

'మొదట గ్రహించిన రూపము
సదమలగతి విరతిలేక సంకల్పింపన్
బొదలును బ్రహ్మమునకు దగి'
ఇది యధ్యాత్మోపదేశ మీడిత మరయన్.

ప్రాణు లెల్ల బొందదగునట్టి బ్రహ్మము
ప్రాణులెల్లఁ బొంది యలరునంచు
భావముఁ దలఁచి యుపాసించు వానిని
ప్రాణులెల్లఁ గొల్చు బ్రహ్మము నటు.

'ఉపనిషద్రహస్యము చెప్పవే మహాత్మ!'
అనుచు శిష్యుఁడు గురు వేఁడ ననియె గురుఁడు,
'ఉపనిషద్రహస్యమె యిప్పు డుక్తమయ్యె.
ఇపుడు చెప్పితి బ్రాహ్మ యన్నుపనిషత్తు.'

'దానికిఁ దపమ్ముఁ గర్మయు దమము నాది,
గలవి స్థితిహేతువు లటంచుఁ దెలియు మాత్మ
సాంగముగ నొప్పు వేదముల్ సత్యనిష్ఠ
అరయ దీనికి నియతమౌ నాయతనము.'

'ఎవ్వఁ డీ బ్రహ్మవిద్య నిట్టెఱుఁగఁ గలఁడు
వాఁడు సంసార పాపముల్ వదలివైచి
యంతమెఱుఁగని శ్రేష్ఠమౌ సమ్మృతపదవి
నధివసించును- తప్పక యధివసించు.

శంకర దీక్షితులు

౧

రెండు మాసముల క్రితము నాభార్యను బిడ్డను రాజమహేంద్రవరమునకు 18 మైళ్లదూరముననున్న పట్టిస మామె పుట్టింటి కంపియుంటిని. క్షేమవార్త మధ్య మధ్య నాగ్రామమునుండి వచ్చుచున్న రైతులవలన దెలియుచుండినను పోయి వారినొకసారి చూచిరావలయునను నుద్దేశము మనస్సున జనించి నన్ను తొందరపెట్టుటచే పోయి వచ్చుటకు నిశ్చయించుకొని, శుక్రవారము మధ్యాహ్నము బయలుదేరుపడవలో బోవలయునని తీర్మానించుకొని, తహసీల్దారుగారి యొద్దకు బోయి నాకు సోమవారము మొదలు నాలుగుదినములు శలవునిప్పింపవలయుననియు, మూడవశనివారము నాదివారమునుగూడ గ్రామమును విడిచిపోవుట కనుజ్ఞనీయవలయుననియు వేడుకొంటిని. మాతహసీల్దారుడు కేవలము దయార్ద్రహృదయుడు కాకపోయినను, కఠినుడుమాత్రము కాడు. తాలూకా గుమాస్తా తనకెందఱు పిల్లలో ఎఱుంగుటకైన నవకాశములేనంత పనిగలవాడని లోకములో ప్రతీతియున్నను మాతహసీల్దారుడుమాత్ర మంతకఠినముగా మాచే రాత్రింబగళ్లు పనిచేయించకుండుట కీనడుమనే చిన్న కారణము కలిగినది.

తహసీల్దారుడు, హెడ్డుగుమాస్తాతో సర్క్యూటు పోయినప్పు డొక గ్రామములో సత్రమున మకాముగా నుండిరట. ఒకనాటి మధ్యాహ్నము మూడుగంటలకు ప్రక్కగదిలో నాతడు నిద్రించుచున్న సమయమున హాలులో హెడ్డుగుమస్తా పనిచూచుకొనుచు గూర్చుండెనట! లోపలిగదిలో తహసీల్దారుని భార్య స్థూలదేహముచే వేసవితాపమును భరింపలేక, విసరుకొనుచు, తలుపువైచుకొని యుండెనట! అప్పుడొక కరణము హెడ్డుగుమాస్తానుజేరి కూర్చుండి కుశలమడుగుచు అయ్యా తమ కెందఱుసంతానమని" ప్రశ్నించెనట! హెడ్డుగుమాస్తా (పేరెందుకులెండు) చమత్కారి, దేవాంతకుడు, మాటలతో పొట్ట వ్రక్కలగునట్లు చేయుగల విదూషకుడు, గొంతు సవరించుకొని ఈరీతిగా నారంభించినాడట!

"నాయనా! అడగరాని ప్రశ్న నడిగినావు! తాలూకాగుమాస్తాయంటే ఏమనుకొన్నావు? చెప్పెదవినుము. సూర్యోదయమింకను గాకుండగనే బయలుదేరి, యజమానియొద్దకుపోయి, కాల్యకృత్యములకైనను తీరికలేకుండ 10 గంటలవఱకు నున్న పనియు లేనిపనియు [illegible]

జహాంగీరు - నూర్జహాను
(షాలీమార్ ఉద్యానము

నూర్జహాను మారువేషమున గానామృతమును గురియుచున్నది. జహాంగీరు పరవశుఁడై యట్టె చూచుచున్నాఁడు.

'Lakshmi-Art, Bombay, 8

జేరి దేహముతడసియు తడియునట్లు నీరు ద్రిమ్మరించుకొని, సంధ్యావార్చుట కైనను దీరిక లేకుండ నోటినిండ గ్రుక్కిడుకొని, తొడుగుకొనుచున్న కోటుతో చుట్టుకొనుచున్న తలపాగాతో పదునొకండుగంట లైపోవునేమో యను బెదరుతో పోయి, ఆఫీసులోపడి, రాత్రి పహారాజవాను బలవంతముగా దీపములార్పువఱకు కూడి గాలి యనక, వాన యనక, యంధకార మనక, రాత్రి ఏపదింటికో పండ్రెండింటికో యిల్లుచేరుసరికి నిశ్శబ్దముగా నున్న యింటిలో, ఏమూలనో గుర్రుపెట్టుచు నిద్రించుచున్న యిల్లాలిని, లేపుటకుగాని, తిండిదినినదో లేదోయని విచారించుటకైన నోపికలేనిహేతువుచే, నింటనామె వండిపెట్టిన మెతుకులను నిద్రాపరవశుడై నోటియందు వైచికొనుచున్నానను నమ్మకముతో క్రిందకు జారవిడచుచు, ఆపీటయొద్దనో, లేక సమీపమున నెచ్చటనో హస్తప్రక్షాళననైన సరిగా జేసికొనక నిద్రించుట మాకు నిత్యవిధి. తిరిగి తెల్లవారకమునుపే, యధికారి యింటికేగవలయుగదా యను బెదురుతో సరిగా నిద్రకూడ బోవుటకవకాశములేని మాకు పిల్లల కవకాశమెక్కడిది? ఏవ్రతబలముననో, మతేకారణముననో సంతానముకలిగినను, చేసికొనిన భార్యగతినే విచారింప నవకాశములేని తాలూకాగుమాస్తాకు, వారలసంగతి దెలిసికొనుట కవకాశ మెక్కడిదినాయనా!" అని యింకను నిదేతీరున నేమేమో వదరినమాట లాప్రక్కగదియందు నిద్రలేక, తాపముచే నిట్టునటు బొరలుచున్న యధికారియిల్లాలు వినవిధిలేక పోయెను. తరువాత నామె పెనిమిటితో నేమి చెప్పెనో నాకు దెలియదుకాని, సాయంకాల మాయన హెడ్డుగుమాస్తానుబిలిచి, "శేషప్పా! ఏమిటి మధ్యాహ్న ముపన్యాసమిచ్చినావట? యని యడిగినాడట! "ఏదో సంసారతాపత్రయమండి! కష్టసుఖములు చెప్పుకొనుచున్నాము" అని శేషప్ప బదులు చెప్పెనట. తిరిగి రాజమహేంద్రవరమును కరుదెంచినది మొదలు తహసీల్దారు "సాయంకాల మూడుగంటలు దాటిన తర్వాతగాని, ఉదయము పదునొకండు గంటలకు బూర్వముకాని కచ్చేరీయందు గుమాస్తా ఎవ్వరు కనబడినను జుల్మానావిధింపబడును" అని నోటీసును పంపించినాడు. నాటి నుండియు మాశేషప్పను "సంసారసంక్రందనుడు" అని మేము పిలిచెడివారము. ఆనాటి నుండియు మాతహసీల్దారుని కఠినత్వముకూడ మాటుపడుట కారంభించెను.

"అన్నిదినములు నీకు శలవిచ్చుటకు వీలు లేదు. ఒక్కసోమవారముమాత్రము 'రజా' నిచ్చెదను కావలసినచో ఈదినముననే, ఒంటి గంటకు పడవకుబోవచ్చును" అని, ప్రత్యుత్తరనిరోధకముగా యధికారిపలికినమాటలకు సంతసింపవలసివచ్చెను. భార్యాబిడ్డలను [illegible]చి రావలయునని నేనుచెప్పియుండుటచే నాతడా దినమైనను శలవిచ్చియుండెను. లేనిచో నాతడు వృథగా నెవ్వరిని శలవుదీసికొన నీయడు. వెనుక నొకదొర, తద్దినమనిచెప్పిన తప్ప, గుమాస్తాలకు శలవియ్యకుండెనని చెప్పెడివారు. అందుచే వారు, ఉన్నట్టియు లేనట్టియు, గతించినట్టియు, జీవించినట్టియు బందు

గులపేర్లు చెప్పి, వారితద్దినమని ఆ "తద్దినాల తొర"యొద్ద శలవుదీసికొని పోవుచుండిరని ప్రతీతి. అదియొక్క పెద్దగాథ. తరువాత నెప్పుడైనను జెప్పెదనుకాని అదేవిధముగా, భార్యాబిడ్డలవిషయ మనినప్పుడు మాత్రము మా తహసీల్దారు ఇంతవఱకెన్నడును శలవర్జిని వృథాపఱుపలేదు.

ఆదినమున (శుక్రవారము) మధ్యాహ్న మాఫీసునుండి యొంటిగంటకు బయలుదేరి, యింటికివచ్చి, నాతల్లితో చెప్పి, పిల్లవానికి బజారులో మిఠాయినిగొని, రెండుగంటల లోపుగా పడవలరేవును జేరి, ముందుబయలు దేరనున్న పడవను కనుగొని యెక్కితిని. నేను, నాయిల్లు దాటివచ్చునప్పుడుమాత్రము, వీథిలోని రాయియొకటి కాలిబొటనవ్రేలికి తగులుటచే నది యపశకునముకాదని నిశ్చయించికొని బయలుదేరితిని కాని, వ్రేలిబాధ మాత్రము మధ్యమధ్య నావిషయమును జ్ఞప్తికి దెచ్చుచుండెను. స్వల్పముగా వీచుచున్న పైరుగాలి సహాయమున మాపడవ బయలుదేరెను. దినమెల్ల బడలియుండుటచేతను, లోనికేగి, త్వరలో గాఢనిద్రామగ్నుడనైపోతిని.

సుమారు నాలుగుగంటలకు ఉక్క ఎక్కువగనుండుటచేతను, ఎండతీవ్రతచేతను దేహమంతయు స్వేదమయమగుటచే, నిద్రనుండి మేల్కాంచి, పడవలోపలిభాగమునుండి పైతట్టుపై కరుదెంచి కూర్చుంటిని. సాయంకాలము కావచ్చినను, ఎండ నిప్పులజెఱుగుచుండెను. [illegible] వేడిగాడ్పు [illegible]చుండెను. ఎచ్చట నొక్కయాకైనను కదలకుండుటచే, వాయుదేవుడు కూడ నిలిచిపోయెను. ఆవేసవికాలమున నిట్టిలక్షణములు ప్రకృతియందెట్టితీక్ష్ణతను గలుగజేయునో అందఱు నెఱింగినవిషయమే. పడవకళాసులు తెరచాపదించి అందిన ప్రదేశములయందు గడలసహాయమున పడవను ముందునకు సాగించుచుండిరి. రాజమహేంద్రవరమునుండి ఆరేడు మైళ్లదూరము వచ్చియుండవొప్పునని మేమూహించి, నడుమనడుమ, గోదావరినుండి యుదకము సంగవస్త్రసహాయమున చెంబులతో పైకిదీసికొని త్రాగుచు, స్వేదరూపమున దానినంతయు వెలికిగ్రక్కుచు, బహిరంతస్తాపములచే నేనేకాకుండ, పడవలోనివారెల్లరును గూడ తహతహపడుచు, నీటిలో కూర్చుండినచో, శీతలముగానుండునేమో యని మేమనుకొంటిమి.

ప్రకృతి మాప్రార్థనల నాలించెను కాబోలును ఆకసమున నొకమూల చిన్న నల్లటి మచ్చవలె గన్పడుచుండిన ప్రకృతి సేవకుడుప్పొంగినట్లు కొంచెముకొంచెముగా నభివృద్ధి నొందుచుండెను. కళాసులు దానిని గమనించి "వచ్చెగాలిదుమారము— సుడిగాలివచ్చింది" అని కళవళపడుచు పడవను సుమారు నూటయేబదిగజముల దూరమున నున్న యొడ్డునకు జేర్చుటకై విశ్వప్రయత్నము జేయనారంభించిరి. తనస్వేచ్ఛాప్రచారమున కిరవ్వొసగనికళాసులా యొడ్డువారని కాబోలు [illegible] [illegible]

మంతయు గప్పివైచెను. ఒడ్డును జేరగలమా లేదా అని, చీకాకుపడుచు, తటతట కొట్టుకొనుచున్న గుండెలతో దిగులుపడుచున్న ప్రయాణికుల ప్రశ్నకు సమాధానముగా కాబోలు "రంయి, రంయి"మను ధ్వనితో సుడిగాలి వీవ మొదలిడెను. పడవయొక్క తెరచాప నదివఱకే దింపియుండుటచే కొంతవఱకు వాయుతాడనము మాకు మొదట బాధకరముగా గన్పడలేదు. అప్పటికి మే మొడ్డునకు సుమారేబదియరువది గజముల దూరమువఱకు పడవతో చేరగల్గితిమి. గాలి విజృంభించెను. ఇటునటు నుయ్యాలవలె, పడవ, యూపబడుచుండెను. కళాసులు సర్వవిధముల బ్రయత్నించుచుండిరి. 'పట్టిసము వీరభద్రా! రక్షింపు'మని గోలపెట్టుచు ఏ నిమిషమున, పడవ తలక్రిందగునో యని భయముతో నిల్వబడియున్న ప్రయాణికుల 'నున్నస్థలములనుండి కదలినచో పడవ తప్పక తలక్రిందగు'నని కొంచెము మోటుగా పడవవాం డ్రదలించుచుండిరి. గాలితాకుడుచేతను, పడవవాండ్ర ప్రయత్నముచేతను, గట్టునకు ముప్పది గజముల దూరమువఱకు పడవపోగలిగెను. అప్పుడొక కళాసును, నొక ప్రయాణికుడును ధైర్యము తెచ్చికొని పడవత్రాటిని పట్టుకొని, గట్టున కీదుకొని పోయి, తమవెంట పడవను లాగుకొనవలయునను సంకల్పముతో నీటనురికి, గట్టున కేగుచుండిరి. కాని ఆగాలిలో నెంతవానికైన కన్నులను మూసికొని, ఎదురీదుట కష్టసాధ్యమే! వారింకను నొడ్డును జేరనేలేదు! ఇంతలో పడవ తెరచాపకొయ్య, ఆగాలి దెబ్బకు, "ఘర్ర"ని విఱిగి, "ధబ్బు"ని క్రింద పడెను. ఆతొందరలో నిటునటు తప్పుకొనగల వారము తప్పుకొంటిమి కాని దురదృష్టవశమున నాకొయ్య పడుటలో నొకనిజబ్బపైబడి, వానిని పడవతట్టుపై పడద్రోసి, యొకముసలియామె తలపైబడి క్షణములో తట్టంతయు రక్తమయమగునట్లు చేసెను. ఆముసలియామె, యాక్రందనమును, రక్తసిక్తమగు నాతట్టును జూచి నాగుండెలు "గుభిల్లు" మనెను. ఈ హడావిడిలో పడవ ఇటునటును భయంకరముగా నూగజొచ్చెను. "బ్రతికియుండిన బలుసాకైన దిని జీవింపవచ్చు"నని తలంచి చిన్ననాడెప్పుడో పదిబారలదూరము మీదినజ్ఞాపకము దెచ్చికొని, నేనును, నీటిలోని కురుకనిశ్చయించుకొని, పడవ పట్టిసమెప్పటికైన జేరినచో, నాసామానును జాగ్రత్తగా తేవలయునని కళాసులకు జెప్పి నీటిలోని కురికితిని. నీటిని తాకినంతనే నాకొడలంతయు జలదరించెను. చేతులార బుద్ధిపూర్వకముగా గంగాప్రవేశమైతిని!

ఏనా డీదినయీత! కాకినాడలో కాలువలో నెప్పుడో పదిబారలదూరము పదిమంది మిత్రులమధ్య ఈద నేర్చిన నాకీయఖండగోదావరిలో నొకబారయైనను పడకపోవుటలో నాశ్చర్యమేమున్నది! ఆజలరాశిని, ఆప్రకృతి భయానకరూపమును జూచి, గట్టుచేరగలనా యని నాకనుమాన ముదయించెను. ఆ యనుమానముతోడనే నీరసముకూడ బయలుదేరెను. పడవలోనే నిలిచియుండినచో నలుగురితోపాటు [illegible] కాగలదనియు, [illegible]

స్థను నేనే తెచ్చుకొంటిననియు, నిందించుకొనిన నేమి ప్రయోజనము? ఎట్టులో పదిబారల దూరముపోవుసరికి కాయాస మారంభించెను. చేతులు లాగజొచ్చెను. ఒకసారి నీటిపై నిలువ లేక, యొకగ్రుక్కెడునీరుకూడ మ్రింగవలసి వచ్చెను, "చచ్చె, బ్రాహ్మణుడు చచ్చె" నని పడవలోనివారి యాక్రోశము స్ఫుటముగా నాకు వినబడెను. ఇంతలో మొదటబయలుదేరినయిర్వురును నాయవస్థనుజూచి, తమ చేతియందున్న బలమైన పడవత్రాటినిపట్టుకొని నెమ్మదిగా రావలసినదని నాకు ప్రోత్సాహము గలుగజేయుచు నీటిపై యాత్రాటిని నాయొద్దకు జేర్చుటచే దానిని బట్టుకొని, బహుకష్టముతో నిక నొకరెండు బారలు వేయగల్గితిని, అప్పుడాయిద్దఱిలో కొంచెము బలవంతుడైన ప్రయాణికుడు తిరిగి నీటిలోనికురికి నాయొద్దకు జేరి, తానొక చేతితో నీదుచు, రెండవచేతితో, నాకు నడుమనడుమ సహాయముజేయుచు, నాగాలిదుమారములో నన్నెట్టకేల కొడ్డున కీడ్వగలిగెను. గాలి యింకను తగ్గలేదు. నాలుగు నిమిషముల కాలము శ్రమదీర్చుకొని, పడవ నొడ్డునకీడ్చుటకు మేము ముగ్గురము నెంత ప్రయత్నించినను గాలిభారముచే, మాకది సాధ్యముకాక పోయెను. తుదకు విసిగి వేసరి, చేరువనున్న యొకతుమ్మచెట్టున కాత్రాటిని గట్టిగా బంధించితిమి. అరగంటవఱకు నాగాలి మరల లేదు. తరువాత నాలుగైదునిమిషములవఱకు చినుకులుపడి, తిరిగి ప్రకృతి నిర్మలమై పోయెను. గడలనుతెడ్లుగావాడి కళాసులుమాకుసహాయముచేయుటచే, ఈసారి పడవ నొడ్డునకీడ్వగలిగితిమి. కాని, పడవవాండ్రు రాత్రికి దాని నచ్చటనే కట్టియుంచెదమనియు, తిరిగి పైరుగాలి తిరిగిన గాని, బయలుదేరమనియుచెప్పుటచే సమీప గ్రామస్థు లిద్దఱు నాకు తోడువచ్చెద మనుటచే, నావస్తువులను పడవవాండ్ర కప్పజెప్పి, నాబిడ్డకై కొనిన మిఠాయిపొట్లమును దీసికొని, అచ్చట కింకను పట్టినము 11 మైళ్లున్నను, రాత్రి 10 లేక 11 గంటలకైన నిల్లుచేరగలనను నమ్మకముతో నీరసముగా నున్నను, భార్యాబిడ్డలను జూడవలెనను నాత్రముతో బయలుదేరి, నడుమనడుమ కూర్చుండుచు, అర్ధరాత్రికి పట్టిన గ్రామసమీపమును జేరితిని. అచ్చట నాతోవచ్చిన ప్రయాణికులిర్వురును నాకు దారినిజూపించి, తమదారి నేగుటచే, నొంటిగా గ్రామమును బ్రవేశించి, తిన్నగా నామామగారియిల్లు జేరి, తలుపు దట్టితిని. అర్ధరాత్రమగుటచే కాబోలును నాకెవ్వరును బదులు పలుకకుండుటచే తిరిగి రెండుమూడు సారులు తలుపును గట్టిగతట్టి "తలుపు! తలుపు!" అని అరచితిని.

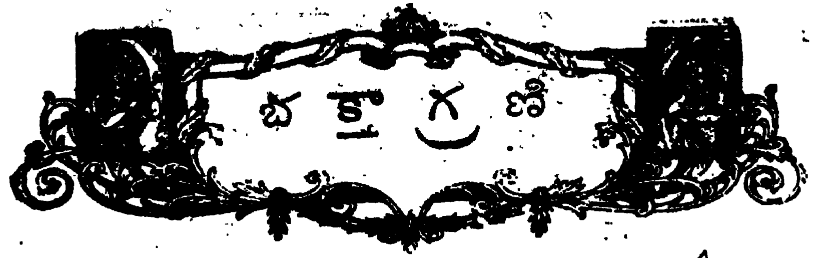
'ఎవరువారు? దూరముగానుండండి తలుపుదీసెదను" అని కాబోలును నిద్రాముద్రాంకితమైన యస్ఫుటనాదము విని "నేను- తలుపుతీయండి" అని తిరిగి హెచ్చరించితిని. ఆలోపలనుండి వచ్చినశబ్దము మాయత్తగారిమూలుగువలె నుండుటచే నేనీసారి సగౌరవముగా నంటిని. ఇంతలో నాపతివ్రత "తలుపు ముట్టుకొనకండి, తీస్తాను" అని సహజస్వరముతో, మేల్కొని తలుపుదీయుటకు లేచెను. తల్లి

కూతురు లిద్దఱు నోకేస్వరముగలవారని నేను మరచితిని. తలుపుదీసి కొంచెము వెనుకకొత్తిగిలి, "నన్నట్లువీథిలోనికి పోనీయండి, మీరు లోపలకు బోవచ్చును" అనెను. ఇదివఱకున్న స్వల్ప ఉత్సాహము కూడ నింతటితో నశింపగా, నాయరుగుపై చతికిలబడితిని. నాభార్య యింటిలోనికి పోకూడదని గ్రహించుటయే నావిషాదమునకు గారణము; కాని నాకష్టము లంతటితో తీరలేదు.

"మంచిసమయమునకు వచ్చినారులెండు! నిన్నయుదయము, అమ్మయు నాన్నయు, శీతానగరము పోయినారు, తాతయ్యమాత్ర మింటిలో నున్నాడు. నేనీసాయంకాలము బయటజేరితిని. గ్రామములో నింకొక బ్రాహ్మణుల యిల్లు లేదు కదా, ఎట్లుచేయవలెనని యనుకొనుచున్నాను, తాతయ్యకు కండ్లు కనబడవు గదా గోదావరి నీరెట్లు"

"ఛీ, నోరుమూయుము. పాడుగోల నీవును!" అని నావిసుగుదలనంతయు వెల్లడించితిని. ఆమె నాకప్పుడు చెప్పుచున్న దానికర్థ మిది. "ఇంట వంటచేయుటకు దిక్కెవ్వరును లేనికాలమున, సమయమునకు నేను వచ్చితిని కదా, ఇక నామెకు భయములేదట. సోమవారమువఱకు వంటచేసి, నాభార్య బుతుస్నాతయైన మధ్యాహ్నమో, సాయంకాలమో బయలుదేరి నేను తిరిగి రాజమహేంద్రవరమునకు బయనమైపోవలయును కాబోలు"నను విసుగుచే నే నామె నదలించితిని కాని నాయవస్థ యంతయు వినినతర్వాత నామె పడిన సంతాప మింతింతకాదు. ఆసంతాపములో వాయుదేవుడును, పడవవాండ్రును, అధికముగా శలవీయని నాయధికారియు, నామె శాపాగ్నికి గురియైనను, నాకేమియానందము? ఆమూడుదినములును వంటరాని హేతువుచేనుడికీయు నుడకనిపాకము భుజించుటచే గలిగిన కడుపుబాధతోడను, అలవాటులేనినలత్వముచే కాలిన చేతిబాధతోడను, అచ్చటనే యవలంబింపవలసిన గంగాధరత్వముచే గలిగిన యొడలినొప్పులచేతను, కేవలమును కొంటెయగు నామూడేండ్ల ప్రాయముగల బిడ్డచేసెడు నల్లరివలనకలిగిన చీకాకుతోడను, అన్నింటికంటెను, నాప్రయాణము తుదకిట్లు పరిణమించెనుకదా యను నవమానముతోడను, నేను పడినయవస్థ శత్రువునకైన కోరరాదని నేననుకొనుచు, సోమవారమునాడు సాయంకాలము కొవ్వూరున కేర్పాటు చేసికొనిన యొంటెద్దుబండికై వీథియరుగుపై కనిపెట్టుకొనియున్న సమయమున, నేను తన చమత్కారమునకు మెచ్చుకొందునను నుద్దేశముకాబోలును, నాభార్య నాయొద్దకువచ్చి, "సమయమునకు దేవుడువలె వచ్చి ఈమూడుదినములు గడిపినారు—"అని ప్రారంభించెను.

"ఎవరినైన పంపి, శీతానగరమునుండి, నీతల్లిదండ్రులను బిలిపించి, సరిగా వారము దినములలో రాజమహేంద్రవరమునకు నీవు రాకపోయినచో ఇక నాసంగతి; తెలియునా?" అంటిని. ఆమెకు నవ్వువచ్చుచున్నను, పరాభవాగ్ని నన్నుపీడింపజొచ్చెను. కాని, ఈ పరాభవమున కామె నేల నిందింపవలెనని, నాలోనేను శాంతిబొందితిని. తిరిగి పడవపై ప్రయాణముజేయవలదని నాభార్య నిర్బంధించుటచేతనే, నేనాదినమున కొవ్వూరున కొంటెద్దుబండిపై బయలుదేరవలసి వచ్చెను. "కానరానికష్టములకు" గర్తలెవ్వరో, ఈనా కష్టములకుకూడ బాధ్యులువారేయని నాలో నేను తృప్తిబొందవలసి వచ్చెను.

అనిసెట్టి జగన్నాథశాస్త్రి గారు

కనులన్ సమ్మదబాష్పముల్ గురియఁగా గాత్రంబురోమాంచముం
గనఁగాఁ జిత్తము పారవశ్యమునఁ దూఁగన్ గుత్తుకన్ గద్గద
స్వనమొప్పారఁగ నస్ఫుటంబులగు బాసల్ వల్కుచున్నాఁడ వె
వ్వనితోనో? వివరించి చెప్పు మిట భావంబిచ్చి, భక్తాగ్రణీ!

మ. చిరజీర్ణంబు, విశాలపత్రశతసజ్జీభూత, ముద్యద్ఘృణాం
కురము, చందనపంకసిక్త పటురత్నోపేతమున్, యుష్మదా
దరపాత్రంబు, హృదంతరస్థితికరాంతస్థంబు, శ్రీరుక్మిణీ
వరచిత్రాన్విత, మద్ది భాగవతమో? భాషింపు భక్తాగ్రణీ!

మ. తగుకాలంబుల నిత్యకర్మముల నిద్ధశ్రద్ధ గావించుచున్
సగుణబ్రహ్మముఁ బార్థసారథిని బూజల్ సేయుచున్, రజ్జు స
ర్పగతిన్, దేహ మనాత్మనాఁ గనుదు వైరాగ్యంబుఁ, బూర్ణంబుగా
భగవద్గీత పఠించినాఁడ వని నే భావింతు, భక్తాగ్రణీ!

శా. నీచిత్తంబునఁ దోఁచుచున్న మది వర్ణింపంగనౌనేని నీ
ధీచాతుర్యముఁ జూపి చెప్పు మది యేదీ? బర్హచూడంబొ? సీ
తాచేతోహరమో? సుధాకర కళోత్తంసంబొ? మూర్తిత్రయ
ప్రాచుర్యావసథంబొ? ముక్తజనతాభావ్యంబొ? భక్తాగ్రణీ!

మ. తులసీమాలలు కంఠభాగమున ముద్దుల్ గుల్క, హస్తాబ్జమం
గళతాళధ్వని మిన్నుముట్టఁ బద యుగ్మం బంటి సత్కింకిణీ
కలనాదంబు సెలంగ, నృత్యమును వేడ్కం జేయుచున్, మూఢులన్
దలలన్ ద్రిప్పఁగఁ జేయఁ జాలితివి జోతల్ నీకు భక్తాగ్రణీ!

క్రొత్తపల్లి సూర్యరావు గారు

మహాపతివ్రతలకు నమస్కారము. అసూయ లేని తల్లులకు దండములు. గర్వరహితలైన జననులకు మ్రొక్కులు. శాంతస్వభావముగల మాతలకు జోతలు. ఏ ముగ్గురు తల్లుల దయ లేకున్నఁ బ్రపంచములో నివారు తలయెత్తుటకు వలనుపడదో వారికి సాష్టాంగములు. ఏ పురుషుఁడు రాకున్న లోకములోని కథలకు గాథలకు మొదలుగాని తుదగాని దొరకదో వారికి మోడ్పుఁగేలు. సకలకల్మషములను దొలఁగించు గంగాదేవికి వందనములు. తలయెత్తి గగనముమీఁదికి రెంకుచేతులు జాఁచి జయజయధ్వానము చేసితిమా వైకుంఠమును సత్యలోకమును మనస్తోత్రములు చేరినట్లు వెంటనే ప్రత్యుత్తరమిచ్చు తంత్రీమార్గము ఖేచరవాణికి స్తుతికదంబము. లోకులకు భక్తి కుదురుటకును, గర్వము తొలఁగుటకును, మంచిపేరు గడించుటకును, మహాత్ముల మహిమముఁ దెలిసికొనుటకును లోకజ్ఞానము సంపాదించుటకును, దోషములు నశించుటకును, సన్మార్గమున బుద్ధి నిలుచుటకును బుద్ధిశాలులైన మన పెద్దలు బహుకాలము క్రిందటనే విశేషముగాఁ బ్రసంగవశమునఁ గథలక్రిందఁ గొందఱుచారిత్రములు వ్రాసిపెట్టిరి. అట్టివానిలో నేను నిన్నమొన్న నొక్కచో నొక్కకథ విని నాచెల్లెండ్రకు వినిపించుచున్నాఁడను. ఒక్కసారి చదివినంతనే తెలియునంత తేటగా నున్నది. నా వ్రాఁతలోనే కాని కథలోఁ దిక్కులు లేవు. విషమసంధులు లేవు. కందె [illegible] కంద లేదు. కావున్నే నన్ను విడువ లేదు. సహోదరీమణులారా! [illegible] దీనిని [illegible] [illegible]

సంతోషము గలుగును. నిర్మల హృదయములతో నా వ్రాఁతలను జదివి పరీక్షించిన నామెనగోడండ్రకుఁ గొన్నిరహస్యములు మీరు తెల్పఁగలరు. కథ చెప్పెదను వినుండు.

అగ్గికిఁ జెదపట్టునా! పట్టినదని చెప్పికొనుచున్నారు. ఒకప్పుడుఁ దనలో దిగి మునిఁగిన వారి పాపములను బటాపంచలుచేయు గంగాదేవిని మనము విడిచిపెట్టిన పాపములన్నియు మొత్తమై "చూచితిరా బుద్ధిలేని నరులకు బుద్ధివచ్చుటకై మనము పట్టుకొని వారిని బాధించుచుండ సహింపక గంగ మనజోలికి వచ్చుచున్నది. కాఁబట్టి దీనినెట్లయినఁ గష్టపెట్టవలయును. అజ్ఞుని సంశ్లేషకులు చుట్టుకొన్నట్టులు దీపము మీఁదికి దివ్వారుపుఁ బురువులు ముసరికొనునట్లు చుట్టఁబెట్టుకొని యెవ్వరికిని లొంగక గంగను గలఁతపెట్టుటకంటె వేఱుమార్గము మనకుఁ బగతీర్చికొనుటకు లేదు." అని గూడుపుఠాణీ చేసినవి. చూచితిరా దుర్మార్గుల లక్షణములు. లోకుల కష్టములను దొలఁగింపఁజాలు భాగీరథీ ప్రయత్నము వానికి పరిచయము లేదు. పట్టుపట్టుమని నడుము గట్టినవి. వానిశరీరములు మసిబొగ్గులకు గురువులు. నీలమేఘములకుఁ దాతలు, కంబళి పురుగులకు మూలకుంపలు. మిడిగ్రుడ్లు, మిట్టపండ్లు కుఱుచచేతులు, తుప్పతలలు, దొప్పచెవులు, దోనెకడుపులు, లొంటకాళ్లు తేలుకొండెలవంటి గోళ్లు-చాలు, చిరాకుగా మీకు భయము పుట్టు వర్ణనములను గట్టిపెట్టెదను. ఇట్టి దరిద్రపుఁ [illegible] మనము గలవారు [illegible]. వారికై [illegible]

దునే యున్నవి. సత్యము చెప్పెదను. ఇప్పుడిట్టి వర్ణనములే లోకులకు రుచి. ముఖము పద్మమును బోలునని చెప్పిన- ముఖములో రేకులున్నవా, కింజల్కములున్నవా, మిద్దెలున్నవా, పరాగమున్నదా, సరియైన పోలికి లేదు. స్వభావముగా వర్ణించుటచేతగాదు-చూడుఁడు యామినీతిలకలో - జగదేకసుందరిని శోకపాలుఁడు వర్ణించినాఁడు. ఆమెముఖము చూడఁగనే దుఃఖహృదయులకు దుఃఖము పుట్టును. సంతోషముగా నున్నవారికి మఱింత సంతోషము కలుగును. ఏడ్చుచున్నవారు చూచిరేని యేడ్చుచున్నట్లే కనఁబడును. దుఃఖమునకుఁ జెల్లెలు. సుఖమునకు తోడఁబుట్టు. ఆనందమునకు వేలువిత్తు. ఆహా! యిట్లుండవలదాయని యిప్పటికవులు పూర్వులను దెగడుదురు, పోనిండు మనము వీరిని దెగడనేల. ఎవ్వరికిష్టములైన గ్రంథములు వారిని జదువనిండు. పాపములు గంగను జుట్టుకొన్నవి. పైఁబడలేవు. వెంబడించును. ముట్టుకొనలేవు. తాఁకఁబోవును, గిల్లఁజూచును, అక్కఁడలమను. తాకఁగడఁగును. మందునడచుటకుఁ గాలాడునంతస్థలమీయవు. చేయి విద్రుచుకొనుటకు జేనెఁడు,లాడి తేఁడు, బెత్తెఁడు సందుండనీయక క్రిక్కిఱిసి, నేఁడుగాదు, నెలగాదు, సంవత్సరముగాదు యుగములకొలఁది బాధింపఁజొచ్చినవి. మనకుఁ గష్టముల నడుమ రెండుదినములు వాడుకరైనదా సహించి వానిలో మెలఁగఁగలము. గంగకు మాత్రము పాపముల నడుమ నెన్నినాళ్లుండినను ప్రాంతముకాలేదు. కొన్నినాళ్లు సావాసముచేసిన వారు వీరగుదురన్న సామ్యము గంగయెడ్డ వ్యర్థమైనది. పాపము! పాపము లొక్కసారిగాఁ గఱచుటకు నోరు దెఱచినఁ గంగ కన్నులు మూసికొనును. బరుకుటకు గోళ్లువిప్పి మొగము మీఁదికిఁ జేతులెత్తినఁ రెండుచేతులు మోముపైఁగప్పుకొనును. సాధనములు వెదకినది. పెరటిచెట్టు మందు నకురాదు. తాను సరస్వతిలోనో యమునలోనో మునిఁగినఁ బాపములు తొలఁగునాయని తలఁచెను. ఏపుట్టలో నేపామున్నదోయని తానెఱింగియున్న సమస్తనదులలో తుదకు చాటిపడియలలో- మునిఁగినది. మఱింత పంకముంటుకొన్నదిగాని తగ్గలేదు. ఎక్కడికైనఁ బోయి గతి, మోక్షము చూచుకొనవలయును, డొల్లపెట్టెల మోఁకులాడఁదీయు కాలునకుఁ దనమోఁకూడఁదీసికొనుట కింకొకకాలు కావలయును. అందఱి పాపములను బోగొట్టు దాననైనను నాపాపములను బోఁగొట్టుట కింకొరిసహాయము కావలసివచ్చినది. అట్టి మహాత్ముఁడెవ్వఁడు? పరమేశ్వరుఁడు గాక మఱియెవ్వఁడు? గంగ యోజించినది. ఈపనికి మగవారి దాఁకఁబోవలయునా. ఆఁడువారి బాధ లాఁడువారే తొలగించుకొనుటకై - స్త్రీలవైద్యశాలలు, స్త్రీలపాఠశాలలు, స్త్రీలసభలు, స్త్రీలకు స్త్రీలే-ఆహా! భూలోకమా! మూఁడు లోకములకు నీవు మధ్యవర్తివి. మగవారికంటెఁ బ్రతికార్యమునకు స్త్రీలే ముందు - ఆఁడుది చేయఁబూనని పని లేదు. ఉద్యోగము మొదలు యుద్ధమువఱకు - సపరికరము, సాయుధము, సవాహనము, సపత్నీకము, సపుత్ర పరివారము. ఓ స్త్రీ సమాజమా! వచ్చుచున్నదానను. అయ్యో! పరమేశ్వరుని గావని యబలల వేఁడుట యేల? ఉండనీ, యెప్పటికైనఁ బనికివత్తురు. మనమగువలను వేయేండ్లు వర్ధిల్లనిమ్ము. నిస్సందేహముగు స్థలమునకుఁబోయి త్వరలోఁ గుదుర్చుకొనక- అనునాకాదా! ఏమో! అనుసందేహస్థలమున శిశుకుపలదు. ఇట్లని తమలోనిలోపములను దలఁచుకొని- భగవంతుని నైపుణకే మరలినది; దేవా నాపాపములను బోగొట్టుము. నీ సెలవుపై నేను పాపుల పాపములను దొలగించు నుద్యోగములో గుదిరితిని. పలువురకై చేసిన మేలు మందు తనకుఁ బనికిరాకపోయిన నతని వైద్యమేమిపనికి? చేదుకాఁకరకాయను జక్కఁగా పండి యందఱకుఁ బెట్టువంటవాఁడు దానిందినఁజాలఁడు. ఓ సకలేశ్వరా! నన్నుఁగాంచి లోకులు నవ్వకుండఁ గాపాడుము. ఎప్పుడు దీపము సన్నగిల్లునా! యెప్పుడు చుట్టఁబెట్టుకొందుమా యని దీపస్తంభము నాశ్రయించుకొన్న చీకటులవలె నన్నాశ్రయించుకొన్న పాపములు నానాశమును గోరుచున్నవి. కల్లుద్రాగిన వారి చేతిలోని బిడ్డవలె నున్నదానను. అలజడి యెక్కువయినది. కలగుండు పడుచుంటిని. పంకమగ్నను నన్ను లేవదీయుము. దుఃఖప్రవాహమునుండి నన్ను దరిఁజేర్పుము. అని పరిపరివిధముల దేవుని వేఁడికొనినది: రాజాగారికి వ్రాసికొన్న ప్రార్థనాపత్రమునకు ముఖ్యమంత్రి యొద్దనుండి ప్రత్యుత్తరము

వచ్చినట్లు జగదీశ్వరునకుఁ జేసికొన్న వేఁడికోళ్లకు గగన సరస్వతినుండి యాక్రందితికి ప్రత్యుత్తరమువచ్చినది.

"ఓ గంగాదేవి! వెఱవకుము. నీయాపదలు కాఁపురముచేయవు. వ్రేలుపైఁ గొండయెత్తిన కృష్ణుఁడు మఱ్ఱియాకులోఁ దేలినాఁడు. కాలగతిఁ దప్పించుకొనుటకు వశముగాదు. లోకుల పాపములన్నియు నిన్ను గాప వరకు చీఁడివలెఁ బట్టుకొన్నవి. నీది దీర్ఘ జాడ్యము. కాలమునుబట్టి స్త్రీలకు వైద్యము స్త్రీలే చేయవలయును. సందికట్టుగల వైద్యురాండ్రను వెదకుము. పట్టణములోని వైద్యము పనిచేయకున్న పల్లెలలోఁబడి నీరు గాలి మార్చికొనుము. మందులు మాత్రలు నీరోగము గుదుర్పఁజాలవు. ఏవేరో పల్లంకో రసప్రయోగో సుంత్రపు నీరో చేర్చిన సిద్ధురాలిని సేవింపుము. తిరుగుము. కర్మపరిపక్వము కావలయును. ఏసీమవైద్యుఁడుగాని నవజ్వర పక్వముగాఁపగిన రోగిని సాయంకాలమునకు లేవఁదీసి కూర్చుండఁ బెట్టలేఁడు. రోగము రొట్టువేయును. అతి గర్వముగల దుష్టకపివలె నీకర్థముగాకుండ మాటలాడుచున్నదాననేమో, అచ్చతెనుఁగుగాఁ జెప్పెదను వినుము. కలలోనైనను బరితాపకముగాఁ దనపెనిమిటి కెదురాడక తలలో నాల్కవలెఁ బూసలలో దారమువలెఁ దోడునీడవలెఁ ద్రాడుతో బంధనమువలెఁ జరించు పతివ్రతను వెదకుము. పతివ్రతయను మాటకర్థము, పతివ్రతకు నీకుఁ దెల్పనక్కఱలేదు. కావలయునేని వేఱొకచోటఁ దెల్పెదను. అట్టి యిల్లాలివలన నీకష్టములు నష్టమగును. కొప్పువెట్టినదెల్లఁ బప్పువండఁజాలదు. బొట్టుగట్టినంతనే భ్రమసిపోకుము." అని మాటలు చాలించిన యాకాశవాణికి మ్రొక్కి నాకు మేలుచేయుట కేపతివ్రతకడకుఁ బోవుదునాయని గంగ చింతించినది. పతివ్రతను గుర్తించుట యెట్లు? ఏమైనఁ బరీక్షలా, పారితోషికములా? నేను పతివ్రతనని, పెద్దపెద్దలిచ్చిన యోగ్యతాపత్రములున్నవని ప్రకటించుకొందురా? ఇంతపైఁ జేతుబల్లలుండునా? లేకున్న నామె ప్రసిద్ధికి లోపము కలుగునా? మహాపతివ్రత యాకులలోని పిందెవలె నడఁగి మడఁగియుండును. కన్నులేనివారికె గాజుకన్నుఁ బెట్టుకొని కన్నుగలవారివలె మెలఁగుదురు. పద్మాక్షి విశాలాక్షి యని పేరులు పెట్టుకొందురు. తద్యోగోత్తములు వ్రాయు వారికే శతావధానుల నిష్కర్షయు నిర్ధారణచేసికొను నవసరముకలుగును. కలియుగములోపల నిప్పుడేమైన వృత్తాంతపత్రికలున్న, ఏ మాన్యకియో విశేషించియా కేను ఖ్యాగమనింపో, ఒక్కయూరిలో నొకస్త్రీ - కాశ్రితమైన నెవ్వరికిఁ గనఁబడదు. తెల్లవారకుండ నోరుతెరకంటఁ బడకుండ నిల్లుసేరును. అనేకులు లీనమై యత్నము చేయుచున్నారట యని తెలియఁబరచును. అదియును లేదు. అటునుండి వచ్చి కొనిరమ్మనివారు. ముందుగాఁ గైలాసమునకుఁ జని పార్వతిని దర్శించెదను. సతియని యాతల్లి కన్వర్థనామము. సర్వమంగళ, పెట్టకున్న యో యోఁ; బెట్టినచో నైనఁజూడ్రును. ఎల్లలోకముల స్త్రీలును వచ్చుచుఁ బోవుచుందురు. ఆయమ్మకొలువుకూటము వార్తాపత్రికవంటిదియగును. కొంతవృత్తాంతము తెలిసికొనవచ్చునని గంగమ్మ వెండికొండకుఁ బ్రయాణమైనది.

రజతగిరిమీదికి గంగ ఎదురెక్కి పోవుచున్నది.

రజితగిరి మీఁదికి మిక్కిలి కష్టముమీఁద గంగ యెక్కినది. ఎదు రెక్కలేకుండ తొట్రుపడినది. జాతిబండలలో దొర్లు గింతలు పెట్టి పలుచనై చక్కనివారికిఁ జిక్కుటయు సొగసే యనిపించినది. నేను గొప్పదానను, నాతండ్రి ధనవంతుఁడు, మావంశమునకుఁ గావలసినంత ప్రసిద్ధకీర్తియునుగలవు. మేము శ్రీమంతులము అని పొంగుటకు సమయముగాదు. కార్యము సాధించుకొనఁదలఁచినవారికిఁ ద్రుష్టిపాటుతగదు. వినయగుణము మంచిది. ఎట్లో యెక్కినది. 'అక్కయ్యా!' అని యొక్క కేక పెట్టినది. గౌరిదేవియుండు మేడ గుమ్మముకడకుఁ జనినది. ఒక్కముసలి ముత్తైదువవచ్చి, 'అమ్మా! ఏమో పండుగులంట. నిన్ననే వైకుంఠములోనికి వెళ్లినారు. కొన్ని దినములక్కడఁ గడుపుదురట.' అని మనవి చేసినది. "కార్యార్థినః కుతో గర్వః." కార్యము కావలసినవాఁడు గర్వింపరాదు. సరియే పోయివచ్చెదను. మన పనిగాని వానిపనిగాదు. పోనీ తిరిగివచ్చినపుడు చూడరాదా. ఏయుత్సవమో, నన్నుఁ బిలువలేదు. ఇతర సమయములందువలెఁ బండుగులలోఁగూడఁ బిలువకుండఁ బోవుట చిన్నతనము. పిలువని పేరంటము,వేయని విస్తరి. కాని, పార్వతిబసలోనికి మాత్రము వెళ్లి తిరిగివత్తునా. ఎవ్వరైన నారాకఁ దెల్పిరా, 'పద్దుమాడుము. శుభలేఖపంపలేదు! కానిమ్ము, ఇప్పుడొక లేఖవ్రాసి పంపుము. మీకు లేఖ పంపినాము, మీరిక్కడికివచ్చినారు, అది యక్కడకు వెళ్లినది'యని బొంకుదురు. మెరమెచ్చుల మట్టతికములు నాకు నచ్చవు. పిలువకున్ననేమి? పుట్టినిల్లు, తండ్రి పాదదర్శనము చేసిరావచ్చును. ఒకవేళ దాక్షాయణి 'యుట్టిపను లేకూడదవు,పిలువని తావునకేలవచ్చితి'వని, అనుభవమునుబట్టి కూకలు పెట్టునేమో. కూఁతును మఱచిన తండ్రి, యెంత తొందరపనిలో నుండునో. దానికిఁ గాదు. పదిమంది చేరుదురు. నాపరితాపము తీఱుటకు దారి దొరకునేమో గుడగకొమ్మల సందేహము తీర్చుకొనుటకు. ఇట్లని గంగ పరిపరి విధముల వితర్కించినది. చివరకు వెళ్లుటకే నిశ్చయించినది. 'వైకుంఠమునకుఁబోయినది. తిన్నగా గౌరిదేవి బసలోనికి కిక్కురు మనకుండ నేగినది. చల్లచల్లగ నమస్కరించినది.

గౌరి—నీకెప్పుడందినది. నీవు నాకంటె ముందే వచ్చియుందువని తలఁచి పిలువకుండ వచ్చితిని. లేకున్న నిన్నుఁ బిలిచియుందును.

గంగ—నే నేమియు నెఱుఁగను. మీయింటి యొద్దఁ దెలిసినది.

గౌరి—నాకు రావలయునని లేదు. క్రొత్తగా గవ్వల ముక్కఱ చేయించుకొంటిని; ప్రాఁతవి చిల్లగవ్వలు కరఁగించి యేదో పెద్ద వస్తువు చేయించుకొంటిని; ఏవో కొంటిని. వానిని ధరించునాఁటికి మీరు రావలయును. పూజకుఁ బిల్లవాని నొక్కనిఁబంపి యూరకుండవలదు. అని నిష్ఠురముగా, నిర్బంధముగా, వేడుకగా వ్రాసినారు. మీ బావలేరు.

గంగ—జట్టు విడిపోయినారు. ఆయన కెక్కడ ప్రవణ! మీరిద్దఱుఁగలసియే వచ్చిరనికొంటిని. (తనలో) ఈమె పతివ్రతల పద్దులో మొదటిది. పతిని విడిచి-

గౌరి:—ఎక్కడనో లక్షపత్రి పూజలు, సహస్రఘటాభిషేకములు.

గంగ—పోనీ, యీ కఱవుదినములలో నింటఁ గూర్చుండినఁ బొట్టగడవదు. తిరిగి రానిమ్ము.

గౌరి—పిలువలేనట్టున్నది. పిలువనిదే యేలవచ్చితివి?

గంగ—నీయొద్దకు రావలసి, అని చెవిలోఁ జెప్పును. గంగ పలుకులు గౌరిచెవిని బడినవి. గడుసరి. నేను సుప్రసిద్ధురాలనే, లక్ష్మితోఁ జెప్పి యేమైనఁ జేయఁగలదేమో చూచెదను. నేను పతివ్రతనని గర్వముగలది. అని లక్ష్మికడకుఁ దీసికొని పోయినది.

గంగనుజూచి లక్ష్మి 'మీనాయన నీకుఁ దల్లికంటె మిక్కిలి దగ్గఱివాఁడు. ప్రేగుండఁబట్టునా. పిలువఁగానే వచ్చితివి. చాలసంతోషము.' అనినది. గంగకు వింతయైనది. ఇదియేమిటి, నే ననుకొన్నదే. అని లోలోన నవ్వుకొని 'నేనొక్కచోట నుందునా, పిలుపు నాకందలేదు.' అని పలికినది. లక్ష్మి తనలో "వట్టి పిలుపులందవు. ఏ యూర్మికలోఁబంపినపుడందును." 'నేనిపుడేమియన్నను నాకు గజ్జెలపట్టెడ చేయింపలేవని కోపముచే ననుచున్నట్లు తలంతురు, కొందఱున్నారు. తాము చీర

చేయించుకొన్నపుడు తమ భార్యలకుఁగూడ నొకటి చేయింతురు. తమరు దండకడియములుగాని మట్టెలు మంగళసూత్రములుగాని చేయించికొన్నపుడు తన భార్యలకింకొక జత దానితోపాటుగానే చేయింతురు. మా యింటిలో నట్లుగాదు. తమ సొమ్ముగాదు. కాకపోయినను మాకుఁబెట్టునప్పు డెంత మప్పితమైనను సమ్మెను. ఏతిరుపతివారో కిరీటము, ఏశ్రీరంగమువారో హారములు, ఏకంచివారో రత్నములు సమర్పింతురు. అపత్నీకునికైనను విశిష్టకట్నములవలె నొక్కరి కీయఁగూడనని కొండలు, జామారులోఁ గడెఁ-బోగుపోట్లకాయలాపుది- యొక్క నాలుగుమూరల గడ్డయో రెండు తులముల యెత్తుమట్టెలో, కన్నుల నీరు తుడిచిన నికనంతే- అని కొని- సరి తెలిసినది. 'నీవువచ్చిన కార్యము- ఈదినములలో మాపాతివ్రత్యము, ప్రాతపడింది పనికిరాదు. ఆనాఁటికి మేమే- ఇపుడండలు నేనని నేనని లేమనన్నారు. కుట్టుకాలు విచ్చలవిడిగా లేచినవి. ఆసతీపతుల యొద్దక అసహాయానము- అసల్లాపము- ఆదినవు- అనుచితవేషము వేలు- మేమేదో మూలఁబడి యుండువారము- మమ్మెవ్వరు చూచెడువారేకారు. మాకోడలు సావిత్రికిఁ, బైకిఁ దెలియనీయక గుట్టుగానున్నను, దానేదో కొంచెము కొమ్ముమీఁద కొంగను జడిఁగొట్టెదనని గర్వమున్నది. నేనంటినా- కోడలిగుణము లత్తకు నచ్చవనియందురు. పైకి మేము శాఖాభేదములు పాటింపము. స్త్రీలని పురుషులని యెచ్చు తగ్గులు మాకు లేవని పలుకుచున్నను గౌరవము మాత్రము స్వపక్షమునకే ములుచూపుమండుట తెలియుటలేదా. కనుఁగొనవలయును. గంగమ్మకూఁతురా! మే మీకాలపువారముగాము. మాకట్టు మాబొట్టు చూచి పడుచుకాలువాండ్రు నవ్వెదురు. మామాటలు చెల్లవు- నాకాలము గడచినది. పేరు పెద్దతనముగాని కార్యములు మావేనఁగావు. మేము తెగించి, యెంతచదువున్నను, భర్తలతో సభలకెక్కుటకు, ముసలితనములోఁ గూడ జంకే. పతివ్రతయనఁగాఁ బతితోఁగూడ నుండుట యేవ్రతమఁట. అనువ్రత- యనఁగా పతిఁ డెక్కడకుఁ బోయిన నక్కడికిల్లఁగూడ బొక్కిసావలె వెంటాడుట యఁట. మీవదినె నడుగు; ఎన్ని యర్థములు చెప్పనో,' అని యుపన్యసించిన లక్ష్మి మాటలలోఁ గోడలును నిందించుట- తాను జల్లఁగఁ దప్పుకొనఁజూచుట- కని పెట్టి గంగ వీరివలనఁ బని సాగదనికొనియెను.

కుంకుమబరణి చేతఁబట్టుకొని సావిత్రివచ్చి గంగకు బొట్టుపెట్టి 'మామగారికి ముసలితనములో సొగసులెక్కువ యగుచున్నవి; సాయంకాలము పీటలమీఁదఁ గూర్చుందురు. నలుఁగులు రాహుకాలము రాకుండనే మొదలుపెట్టెదము.' అని చెప్పుచుండఁ దన్నుఁ గూర్చి కోడలు వేళాకోళము చేయునేమోయని లక్ష్మి పని కల్పించుకొని లోనికేఁగినది. సావిత్రి, గంగతో, 'నీవు చిన్నదానవైనను పెద్దదానవైనను- ఇంటి యాఁడుబిడ్డవు- ఎల్లపుడు నింటనుండు కోడలికి నాకొక్క నగ లేదు. ముసలిమువ్వెదువను, అత్తగారికి ముక్కులో ముల్లు నరు- మగవారికి ముసలివారికి నగలేమిటి! మీ నాయన నంటినని కోపమువలదు; నీవెఱుఁగవా! అరువది యేండ్లవాఁడు. రెండవ పెండ్లి చేసికొని బారసాల పీటలపైఁ గూర్చుండినట్లు, మామగారు పీటలమీఁదఁగూర్చుండురఁట- నలుఁగులఁట, నగలు ధరింతురఁట- కావ్యనీరధి బిరుదమును నాకుఁ బంపితు రిచ్చుచున్నారు. మీ రానాఁటికి రమ్మని యందరును నుత్తరములు వ్రాయువారివలె, నగలుచేయించి యిచ్చువారొకరు, ధరించువారము, శుభలేఖలా! దీని కగున్వ్యయమైనను దమదగాను. అందఱు గౌరవముగా నీయుత్సవ జ్ఞాపకార్థము కట్నములు, కానుకలు, చదివింపులు- లక్షలు పైలధనము ప్రోగుచేసి, ధర్మకార్యములఁట- దురాచార నిరాసకములఁట., ఇట్టి వేడుకలకు రమ్మనిన వీరు తోసుదుమని పోయి యలంకరించుకొని యున్నతస్థానమునఁ గూర్చుండి లోకులు పొగడు పొగడికలకుఁ జెవియిచ్చి వినుటయెట్లు? పోనీ, ఇంట నులుగుచున్నది. లక్ష్మీవంతులు- అపూలధనము లోనికిఁ దామొక్క చిల్లిగవ్వ, తమ కష్టార్జితము- పోనీ ఒక్కనెలకు బీదవిద్యార్థి జీతము- మాకాయుష్యము, మాకారోగ్యము- ఊరందఱును దమ్ము బ్రహ్మరథము పట్టుచున్నపుడు సంతోషమా, నాకెందుకు, మీకీ వ్యయమేల? యనిమాటవ్వరుసకైన- ఇట్టి వారొక్కరి నాక్షేపించుటయా. ధర్మకామీఁద దెబ్బకొట్టి శిశుపాలుఁడు తెగవేసి యడిగినాఁడు, ఏమయిననుగాని యాతఁడే నాకు నచ్చినవాఁడు. వదినవో మఱఁదలివో, నిన్నుఁ

బాగ దెవశు. రమ్మనిన సభలోని కొట్లువమ్ముటకు తనకు పుట్టువమ్మా తల్లీ! లోకోపకారకమైనట్టి పెద్ద సభ జరగుచున్నప్పుడు వీరు-నాకట్టివి నచ్చునని యేమూలనో కూర్చుందురు. పని యున్నదని గ్రామాంతర ప్రయాణము పెట్టుకొని యభిలాషపడువారినిగూడ దీసికొని పోదురు. ఆహా, లోకమా!' ఈవిధి సంభాషణము గౌరి వినియు విననియట్లున్నది- సంభాషణము ముగియు నప్పటికి 'బాలెంత తంతు ముందు బెట్టుకొని యింటికైనవారే యిక్కడ గూర్చుండిరి బని యెట్లుజరగును రండు-' అని లక్ష్మి మరలవచ్చినది. ఎక్కడనుండియో నారదుడు వచ్చినాడు. ఈపురుషుడు లేనిదే కథకు, గాథకు తుద మొదలు కనబడదు. నంగనగను నమస్కరించినాడు. తనలో, మాటుకొన్న టీమడవందుకు- నాలు గెట్లిమిడెనవి? మాటికేగాని నాలుగింటి కానిషేధము లేదాయని విచారించెను.

గంగ—అల్లుడా, మేనల్లుడా. తాతగారింపనే ఫలాహారముల గది పెత్తనము నీకువచ్చిన దమకొంటెని.

నార—నాకిదియే పనిగాదు. లోలంమీద దెబ్బపడినంతనే వచ్చి వాలుదునా. కలిగిన వారియింట గడియ గడియకుం బందుగుడే.

గంగ—మఱి యేలవచ్చితివి?

నార—మఱి నీవేలవచ్చితివి?

గంగ— నీకుం దెలియకుండునా, నన్ను వేరాకోశము.

నార—ఒట్టుపెట్టు. నేనేమియు నెఱుఁగను.

గంగ—నాలోడే.

నార—ఛీ! అత్తా! ఎటేఁగి మరలఁ జెప్పుదుమందునా. అది మనుష్యులపద్ధతి. నదిలో స్నానముచేసి వచ్చు స్నేహితునిజూచి స్నానముచేసి వచ్చుచున్నారా? అందురు. అన్నము తినుచున్నవానిని జూచి భోజనముచున్నదా? అందురు. మీరు నలుగురును గూడి యున్నారు. ఏదోవింత గలదని తలంచితిని.

గంగ—చెవిలోఁ జెప్పుచున్నది.

నార—చింతకొమ్మలు పట్టుకొన్నావు. నీకేమి పార్వతమ్మగారు, మాయవ్వ- మాయమ్మ- అందువారికి- అందులో నీవు - దేవతలకు దేవతలు. పతివ్రతలకుం బతివ్రతలు- చెప్పవలసినది లేదుగదా- మీరు మిక్కిలి స్త్రీలకుస్త్రీలు.

గౌరి—నారదా! నీవు తీఁగలేని తంత్రీవార్తగాడవు. నీచెవిని బడకుండ నుండదు.

నార—అమ్మా! మీరును మామేనత్తగారివలె ననుచున్నారు. నేను క్రొత్తగానే వినుచున్నాఁడను.

గౌరి—మేము ముసలివారము. కాలముచెల్లినది. ఏదో మిమ్మమీఁద మాపాతివ్రత్యముం బరీక్షించుటకై గంగ వచ్చియున్నది.

గంగ—అక్కా! నాబావగారి నేర్పుడు గాం బోలు- ఏచెడ్డది? మిత్రమి, నేనేమి, పరీక్షయేమి! గగనవాణి లేదా.

నార—(తనలో) "వృద్ధనారీ పతివ్రతా" నవ్వుకొని, మీకు వచ్చిన వేళేవో యిదివఱకేవచ్చినది. అడుసు త్రొక్కనేల- కాలుగడుగనేల- మీరీ పనిలో దిగవలదు.

గౌరి—ఆ! ఆ! తెల్లముసంచికి త్రోయ్య- యేమిటుం

నార—మిమ్ము నేనెఱుఁగదు- కావుననే నేను మిమ్ము తప్పుకొమ్మని చెప్పుచున్నవాఁడను. గోపాలాచార్యులుగారని యొక వైద్యులుగలరు. అతనినే యేసభకును సభాధిపతిగాం బిలుచుచున్నప్పుడు, 'నేనేదో కొంతగజ్జిగట్టి యాడితిని. పైటికి రావలసినవారు బుద్ధిమంతులు చాలమందియున్నారు. ఈసారి వారిని బిలువుఁ' డని చెప్పినారు. కాబట్టి, యింక మీరు లోకములోఁ దలయెత్తుచున్న కుఱ్ఱజట్టును లేవదీయవలయును

గౌరి—పోనీ నేనుగాను. మీయమ్మగాదా- మీయవ్వగాదా.

నార—నేను దప్పుచెప్పలేదు. మీరు ముగురమ్మలు- చాల పెద్దమ్మలు.

పార్వ—కొడుకా! నీయభిప్రాయమేమి?

నార—అమ్మా! నీవు రాకు- నలుగురితో నారాయణా. నేను మాయవ్వలతో, ఘనుమడెను గనుక. మీరందఱుం బతివ్రతలే యగుదురు, కాకపోవుదురు, ఈకార్యము మాత్రము మీవలనం గాఁజాలదు.

గంగ—నీకడుపుచల్లగ, వీరిని మనచేతిలోనివారిని- ఇట్లు జగద్విదిత ప్రభావముగలవారిని దాఁచుకొందము. ఎవ్వరివలనఁ బ్రస్తుతకార్యము జరుగునో తెల్పుము.

ముగ్గురుతల్లులును జేతులెత్తి-'ఇంకెక్కడనైనా నున్నాగు- ముందు మామీఁద వైరమెత్తి పుట్టవలయును.'

నార—అక్కరలేదు- సిద్ధముగా నున్నది.

గంగ—ఎవ్వ రామె?

ముగ్గురమ్మలు—ఊఁ; నట్టినాట పేరు వినకుండ నున్నామా?

నార—మీవలె మిట్టలమీఁద మేఁడలమీఁద దిరుగునదియైన మీకుఁ దెలిసియుండును.

ముగ్గురు- ఎవ్వరామె? అంత కూరలుడిని నారలు గట్టి యడవులు పట్టియున్న పతివ్రతే?

నార—అవ్వలారా! భూలోకములో.

ముగ్గురు—ఆ! మనుష్య స్త్రీలలో?

నార—అవునమ్మలారా! భూలోకములో- మనుష్య స్త్రీలలో-'దుంపలు, తూండ్లు దిని యడవులవెంటఁ దిరుగుచున్నది. అత్రిముని యిల్లాలు! అనసూయ' మహాపతివ్రత!

ముగ్గురు—(తమలో) అనసూయ నెఱుఁగ కేమి! రామాయణములో వచ్చినది.

నార—అవును, అనసూయ.

ముగ్గురు—సీతకు నలుఁగుఁబిండి, మెఱుఁగు బిళ్లలు చేసి యిచ్చినది.

నార—ఆమెయే- ఆమెయే- అత్తిరవుల మ్మవలె మీకుఁ దోఁచుచున్నది. రాక్షసాంగ్కకిరణము కడియ మిచ్చినది యీమెయే.

ముగ్గురు—ఎఱుఁగదుము. చెప్ప నక్కరలేదు. జానకీ పరిణయ నాటకములో.

నార—మీ రెఱుఁగకేమి. నన్ను క్షమింపుఁడు.

ముగ్గురు—మంచిది- నీవు నడుమఁ దోఁపుడుగాఁడవు కలవుగదా! మంచిది, మానవమానవతి మాచేతఁ గాని పని చేయఁగలవని నీవు తలఁచుచున్నవాఁడవు-కాని చేయింపుము.

నార—అందుకే క్షమింపుఁడని కోరితిని. మిమ్ము గాదని యెన్నఁడును గాదు. మీరూరకుండుఁడు- మీరీ పనికి రావలదని మొదటనే యంటిని.

ముగ్గురు—కానిమ్ము; ఏమట్టిపిల్లిగాని, మ్రాని పిల్లిగాని యెలుకను బట్టుట ముఖ్యము. దీని పర్యవసానము మాకుఁ దెల్పవలెఁగదా!

నార—మీకుఁ గోపమువచ్చి నట్లున్నదే.

ముగ్గురు—లేదు, లేదు.

గంగ—అమ్మలారా! యీదినము కాలికి సెలవిండు. నేను గార్యము సాధించుకొనఁ బోయెదను. నారదుని బట్టి మీరు సాధింపుఁడు. నాకు సందుదొరకినది.

అని గంగ వారి సమ్మతి గైకొని భూలోకమునకుఁ బోయెను.

నారదుఁడు ఉత్సాహపరాయణునకు విష్ణుమూర్తి నాగలంకారము చేసికొనుచున్న తావునకుఁబోయి 'తాత గారు! లక్ష్మిగలవారికి నాలుగు చేతులున్నను, ఇరువది గాదు ముప్పది వ్రేళ్లున్నను మురుగులు, మురిడీగొలుసులు బొట్టవ్రేలు మొదలుకొని బటువులు విద్దెటుంగరాలు, చుట్టాలు, కవుసులు, పెట్టుకొనవచ్చును. భూలోకములోఁ గొన్నికులములుగలవు. వారు జన్మములోనుండి స్త్రీపురుషులు స్థూలశరీరముగలవారు. మగవారికేమిగాని స్త్రీలు మీవలె నలంకారప్రియులు. నిర్భయముగా వారికిఁ బరిమాణాతీతమైన నగలు చేయించి పెట్టుచున్నారు. కొన్ని రోగభూములలో బోసికాళ్లకుఁగూడ వారు కడియములు చేయించుచున్నారు. మీకు మోసములేవు. గనుక ముత్తెమగల కమ్మిగాని యడ్డబాసగాని బాగుగా నుండును. గద్దాల భైరవులు, వహాదేవాదులకు వికారముగా నుండును.' అని పేరోనము చేయుచు దగ్గఱఁ గూర్చుండెను.

వైకుంఠమునుండి గంగ మెల్లఁగా దిగుచున్నది. భూమికి సమీపించినది. ఇంతలో నాలుగైదునాళ్లు, పండుగలు, పేరంటాలు, కాలక్షేపములు, పంపకములు, విందులు జరిగిపోయినవి. గౌరి, లక్ష్మి, సావిత్రి వరల నిట్లాలోచన సభగావించిరి. మన యొద్దకువచ్చినది మన చేతనగునో కాదోచూడకుండ నారదుని మాటలువిని గంగ

భూలోకములోని పేరంటాలు దగ్గఱకుఁ బోయినది. దానకుఁ జిన్నతనము గదా. అనసూయ యెంతపతివ్రతయో చూడవలయును. ఇతరులకుఁ దెలియరాకుండ గంగను వెంటాడి చూడఁబోవను రండని యొకరి నొకరు పిలుచుకొని చప్పుడుగాకుండ మనుష్యలోకమునకు దిగిరి. అత్రిముని యాశ్రమములోనికి గంగాభవాని చేరినది. 'ఆశ్రమము సమీపమున మనుష్యులు కనఁబడుదురా? ఏదయిన పనిమీఁద గొప్పవారిని జూడఁబోయినవారు తమంతట తాము గోత్రనామములు చెప్పుకొనుచుఁబోయి దర్శించుట యీభూలోకములో మర్యాద గాదు. ద్వారవర్తి యొక్కరు తీసికొనివెళ్ళిచూపించి వీరు వీరని చెప్పి పరిచయము కలిగించిన మీఁద, రెండవసారి యెప్పుడు వెళ్ళినను బెత్తెఁడు చీటి ముక్క వ్రాసి లోనికిఁ బంపినఁజాలును. నన్నుఁ దీసికొనిపోయి యెదుటఁబెట్టి చెప్పువారెవ్వరు? ఉభయుల నెఱిఁగిన నారదుఁడుండవలసినది. పోనీ, నేనే దర్శనము చేసెదను. వీరు మహారాజులు, ధనవంతులు, నరులపై గొప్పయధికారులును గారు. వీరికి గుమ్మములో, సేవకులు లేరు. నేను వారిచేఁ బొగడించుకొనవలసినపనిలేదు. నా గొప్పలు, నాయుక్తులు పరుగలు వారియొద్దఁ గనఁబఱుపనవసరములేదు. నేను గ్రంథము వ్రాసితినా? నాగ్రంథము పఠనార్హమని వ్రాసియిమ్మని, తప్పులతడికె నొప్పులకుప్పయని, పొగడించుకొనవలయునా! నేను జనోపకారకమైన యేపెద్దపని చేసెదననిలేదు. నావిరోధులనుండి తప్పించుకొనుటకు నారోగము కుదుర్చుకొనుటకు వారిపాదములపైబడుటకు- సమయములు, మధ్యవర్తులు, రాయబారులు, నక్కఱలేదు. ధర్మవైద్యశాలలవారు ప్రాణాపాయకర రోగములకుఁ జికిత్సచేయుటకై వేళపాళలు చూడరు. ప్రతిక్షణము సిద్ధముగా నడుము కట్టుకొని - యే సమయములో నెవ్వరు పిలుతురోయని. రాత్రి ప్రక్కపైఁగూడ సన్నాహముతో నిద్రింతురు. అనసూయ మహాత్మురాలు. అత్రి మహాతపస్వి. నన్నుఁ గాంచి కొంచెమైనను గారవింపరా,' అని జోరీఁగలనొద్దువలెఁ దనచుట్టునున్న పాపములను దోలుకొనుచుఁ జేతులతో మూసరికొనుచుఁ బర్ణశాలదాపునకు నడచినది.

ఎండలు తీక్ష్ణముగాఁ గాయుచున్నవి. అత్రి కమండలువులోనిజలము చెల్లినది. మరలఁ గొంచెము నీరు త్రాగవలయునని- యాచమనము చేయవలయునని తలంపుగలిగినది. భార్యను నీరుతెమ్మని యానతిచ్చెను. ఉటజములో (పర్ణశాలలో) నీరులేదు. వెదురు బిందెలో నీరుచుక్కకూడలేదు. చెఱువులా, నూతులా. నాపతియాజ్ఞ నెట్లు నెఱవేర్తును? నీరుకోరెను, కోనేరు చాలదూరము; ఏఱు కడుదవ్వు, తెల్లవాఱుజామున నదికి వెళ్లివచ్చువారము. ఈరెండలో నడువఁజాలను. ఎక్కడనయినను నీరు వెదక వలసినదే. పెనిమిటి మాటకుఁ బ్రతిచెప్పుటగాని, బహిష్కరించుటగాని కూడదు. నీరే ప్రాణాధారము. దానికై వెదకెదను. అని పతివ్రత కలశము పట్టుకొని యీవలకువచ్చి, చుట్టుప్రక్కల మునులనయిన యాచించి తెచ్చెదను. ఉదయమున లేనినదులు ప్రవాహములు నేనెఱుఁగనివి యీ యడవిలో నెక్కడనుండి యిప్పుడు నాకోసమెవ్వరు తెత్తురు. అని దీనవదనముతో రాతిక్రింద బండక్రింద వంగిచూచుచు, చెవియిచ్చి వినుచు గన్నుదెఱచి చూచుచుఁ దిరుగాడుచుండిన పతివ్రతాతిలకమును గంగ దర్శించినది. ఆమె మొగము, తలంపులు, పెదవులు తడపుకొనుట, మెల్లగ మాటలాడుట, కనిపెట్టినది. 'అమ్మా! నమస్కారము. నీవేమి వెదకుచున్న దానవు. నాతోఁ గొంచెము సెలవిమ్మ' అని గంగ ప్రార్థించెను. 'నాపతి నా దైవము. ఎంతకష్టపడియైనను వారి యాజ్ఞ గావించుచుందును. ఇది నా వ్రతము. నేఁటివఱకుసాగినది. ఇఁక దానికి భంగము రానున్నది. జలము తెమ్మనిరి. ఇంటలేదు. ఎండమిక్కుటముగానున్నది. నీరు త్రాగకున్న నొకప్పుడు ప్రాణహాని, సంకల్పాదుల కాచమనమునకు లేకున్నఁ గర్మహాని, యెట్లురా భగవంతుఁడా యని చింతిల్లుచున్న దానను. ఎక్కడనైన దొనయున్నదా? సెలయున్నదా? ఊటగుంట కనఁబడునా? అని తిరుగుచున్న దాన.' ఇట్లని పతివ్రత తనకుఁగావలసిన విషయము తెల్పెను. 'దీనికై మీరు శ్రమపడవలదు నేను దెచ్చెదను. ఆ పాత్రమిటు తెండు. నేను తేఁకవచ్చునా? యనిచేయిచాఁచెను. 'సరిసరి, మీకంటె నాకాచారమా?' మీకేల శ్రమ? మీతో నేను వచ్చెదను.' అని యనసూయ యుపచరించినది. ఇటురండు. ఈ బాయిదొరలించిన మీకుఁ గావలసినంత జలము.' అని చేతితో నొక్కపడుకుఁ దిరుగవైచినది. ఆవంతలో నెక్కడనుండి లేచినదో, జలజల-గలగల- ప్రవాహము!

ఎక్కడనుండి లేచినదో, జలజల - గలగల - ప్రవాహము! ... ఒక్కకెలలోనుండి.

ఒక్క కెలలోనుండి - అద్భుతము! తొలుతవచ్చిన కళ్ళలము తొలఁగనిచ్చినది. పిమ్మటవచ్చిన కలకనీరు విడిచినది. తర్వాత తేటనీరు రాఁగాఁ బాత్రము పట్టి యనసూయ నిండించి, యంత ముఖముచేసికొని -'చల్లని తల్లి మీరెవ్వరో తెలిసికొనవచ్చునా? నావలె మీరును మిట్టమధ్యాహ్నమున రాఁగతంబేమి? రండు నీరుకొని పోయి నాభర్తకిచ్చి యాశ్రమములో మాటలాడుకొందము-' అనివేఁడినది. 'తల్లీ! నేను దీనురాలను; అయోగము చేతనున్నను గొట్ట జాలనిదానను, కొట్టుటకు స్వాతంత్ర్యము లేనిదానను, గంగను. నన్నుఁ బాపములుమట్టుకొని బాధించుచున్నవి. ధర్మశాస్త్రము గర్వవాక్యములు చూడుఁడు. ఒక్కరు తన్నుఁగొట్టినఁ దానుగొట్టఁదఁట. తమకు మొత్తుకొనవలెనట. మరలఁదామే చెప్పను. కొట్టినదానికంటెఁ గొట్టెదననుట గొప్పనేరమని. నాస్థితిఁజిత్తగింపుఁడు. ఆకాశవాణి, మహాపతివ్రతవలనఁ గాని నీకు వచ్చిన యీ బాధ తీరదనియెను. నారదుని వలన మీమహాత్మ్యము తెలిసికొంటిని. మీ దర్శనమే పనిగా యీయెండలో వచ్చుచుంటిని.' అని విన్నవించిన మిన్నేటికి 'హే గంగే! మంగళతరంగే!' అని యనసూయ నమస్కరించి, 'అమ్మా! నన్ను క్షమింపవలయును. నేనెంతటిదానను. నా మహాత్మ్యమెంత! కొడుకులా! కొమ్మలా! ధనమా! ధాన్యమా! యిల్లా! వాకిలియా! ఉందురు మహాపతివ్రతలు. వారులేనిదే లోకము నిలువదు. వెదకఁబోవచ్చును. నేనశక్తురాలనైనను నాకు నీవు చేసిన యుపకారమునకై కొంతసేపు మాకుటీరములో నిలుపుకొన నిచ్చపుట్టుచున్నది. నాతో రావలయు'నని కోరినది. 'ఓజననీ! నీకంటె వేఱు మహాపతివ్రతలుందురు. లేకుందురు. నారదుఁడేమియు నాలోచింపకుండ మిమ్ముఁజెప్పలేదు. నాకార్యము దీర్చుటకు మీరే సమర్థులు. నామనోజవము ల్లేయున్నది. నేను వేఱొకరిని నమ్మలేదు. "అన్యథాశరణం నాస్తి త్వమేవ శరణంమమ." నాకు వేఱుశరణములేదు.' అని గంగపలికి చేతులు జోడించినపుడు, 'నేనల్పురాలనైనను నాయందు నీకున్న విశ్వాసమైనను నాకుఁ దోడ్పడునుగాక! నాకుఁ గావించిన యుపకారమునకైన నేను బ్రత్యుపకారము చేయయత్నించుట నావిధి. చూచెద'నని కాలుసేతులు కడిగికొని యాచమనముచేసి, భర్తను మనస్సునం దలంచుకొని పుడిసెఁడు నీరు చేతఁబట్టి - 'ఓ పాపములార! నేనే పతివ్రతను - నాదే సత్యవాక్యము - అని నారదాదులు తెలిసికొన్నది వ్యర్థముగాకుండ మీరు నశించి భస్మమైపొండు. మీదుష్కార్యములకు ఫలమను భవించి పెద్దల సత్యవాక్యమును నిలువఁబెట్టుఁ' డని కన్నులు మూయఁబోవునప్పటికే కొన్నిదూరముగాఁ బాఱిపోయినవి, కొన్ని తొలఁగఁబోవుచున్నవి, కొన్ని మమ్మొకరేమిచేసెదరని నిర్భయముగా నక్కడనే పండ్లిగిలించి చూచుచున్నవి. కన్నులు విచ్చినీరు గంగకుఁ జుట్టును జల్లినది. అల్లంతదూరమునఁ జిటచిటమ్మను ధ్వని వినఁబడినది. కొంతదూరమునఁ బటపటమను శబ్దము వినవచ్చెను. గంగచుట్టును ప్రేలాపన నిప్పు

మంటలు లేచినవి. అనేక విధములుగా శాపములన్నియు భ్రష్టములైనవి. బూడిదప్రోగయినది. నీళ్లుగారుచున్న గంగకు దలగడుగుకొన్నట్లు శరీరము తేలికపడియెను. గంగకు సంతోషము పట్టఁజాలకుండఁగల్గెను. “శారదుఁడు నాకు మహోపకారి. నాకు నీవు తల్లివలె నష్టపడి నన్నుఁ గాపాడితివి. నీకు నేను కృతజ్ఞురాలను. నీ మేలుఁ మఱవను. మీపర్ణశాలకు దాపుగ నీజల ప్రవాహము మెల్లపుగాఁ బాఱుచుండును గాక; ఇది మీస్నానపానముల కుపయోగించును గాక; దీని నిట్లుండ నిమ్ము. నీదర్శనమైనది, కృతార్థురాలనైతిని. సెలవిండు. నేను బహుతావులకుఁ బోవలసినదానను, ఒక్కచో నిలుచుటకవ్వదు, నాకుఁ బ్రొప్పటు చిక్కదు. నా కాలు నిలువదు. నాయనగారికి నానమస్కారములు నివేదింపుము.” అని పడిపడి దండములు పెట్టి గంగ వేంచేసెను. అనసూయ తన భర్తకడకుఁ జని సవిస్తరముగ జరిగిన దానిం జెప్పెను. ముగ్గురు శక్తులును మూతులు బిగించికొనుచు నిజనివాసములకుం జనిరి.

సోదరీమణులారా! ముల్లోకములు ఘుట్టకొన్నవి. సత్యలోకములో సావిత్రిమూలమున వైకుంఠములో లక్ష్మీకారణమునఁ గైలాసములో గౌరికతమున - అనసూయపైఁ గసరుపుట్టి - అసూయలేచి - అహంకారము మెండై తాఁగ రాఁజుకొనఁ జొచ్చెను. సావిత్రి - తిండితినక, నిద్రపోక, అనసూయపైఁ జూపోపమిచే నెగరోఁజామఁ జిక్కులు పెట్టుటకు మార్గములు వెదకుచుండెను. తనయింటిలోనున్న దుర్వాసుఁడు మొదలైన తలతిక్కమునులపద్దులు తిరుగవైచినది. అట్టెముసలి - అట్టెపడుచు కాకుండ నడితరము వానిని బిలిచి - ‘నీవు నిర్భయముగ భూలోకములో అనసూయయొద్దకు వెళ్లి యెన్నివిధములనైన బాధించి చిక్కులు పెట్టి చీకాకు పఱచిరమ్ము. ఎట్లయిన వంచింపవలయును.’ అని పంపిన మునివచ్చి - అత్రిమునికిఁ బ్రక్కవైచి పండుకొన్న తరువాతఁ దొడమీఁదఁ గాలు పెట్టి నిద్రపట్టుటకై మెల్లఁగ నొత్తుచుండిన సమయము గనిపెట్టి, ‘అనసూయా! భిక్షాందేహి. ఆఁకలి, ప్రేఁగులు మాఁడుచున్నవి. గొంతుక యెండిపోవుచున్నది. నాలుక పిడుచగట్టికొనిపోవుచున్న’దని యెండువాలుకతో నఱచెను. ఈవలకు వచ్చుటకుఁ గాని నవ్వుచున్న దాననని యనుటకుఁ గాని సమయముగాదు. కొంతజాగుచేసివచ్చినది. ముని కోపగించి తలలోని యొక జడను పెఱికి నేలఁ బెట్టికొట్టెను. దానిలో నొక రాక్షసుఁడు పుట్టి నోరు తెఱచికొని పళ్లెరములో నన్నము పెట్టుకొనివచ్చు పతివ్రతపై నట్టహాసము చేయఁబోయి వెనుకకుఁ దగ్గి - దండము నేలఁగొట్టి మునిమీఁదనే పడి గోళ్లతోను గోఱలతోను జీరి చంపి శవమునుబట్టుకొని యెక్కడికో పోయెను. సావిత్రికి గర్వభంగమైనది.

పార్వతికూడఁ గొంత చిన్నతనపుఁబని చేసినదని చెప్పుకొనుచున్నారు. అదిచెప్పుట నాకు సిగ్గుగానున్నది. లోకమాత యిట్లుచేయునా! ఏమిచేయుదును? శ్రీగౌరీవిచిత్రములో శివుని గౌరిని సాగటాలమాటలఁ బెట్టితిని. శివరాత్రి మహాత్మ్యములో శివునిచే గంజాయిపత్రి పీల్పించితిని. దేశమెల్లనాయు నెట్లుచేయించిన నట్లుచేయుటకు సిద్ధపడు వీరు సర్వేశ్వరులని యెంచి లోకులగూటలనే నేను నాడింపకున్న మూర్ఖులు నన్ను నిందింతురు గావున - ఊఁ! మీరట్లు తలంపవలదు. పార్వతి మట్టయినది. గంగ చేఁపలది - కృష్ణుఁడు గొల్లవాఁడు - అరుంధతి మాలది. ఇట్లని చెప్పువారిని, గాదనిన నీకేమి తెలియునని కొట్టవత్తురు. నేను వ్రాసినదాని నెవ్వరయినఁ జదువవలయునను తలంపే నాకున్న - వారని నట్లే యనవలయును. నిజమాడిన నిష్ఠురము. మూర్ఖులే కాదు. ఒక పండితుఁడు. ‘కాళిదాసుగారు రాజులేని సమయములో భోగముదానియింటిలో -’ అనియేమో కథ చెప్పుచున్న నేను నవ్వితిని. ఒక్క కాళిదాసుగాదు; ఇద్దఱో ముగ్గురో యున్నారని చెప్పుదురు. వారికాల నిర్ణయము తేలక చరిత్రము తెలియక తలక్రిందుపడుచున్నారు. కాళిదాసేమి భోగముదానియింటిలోనికేమి - యంటిని. అట్లయిన భోజచరిత్రము - అక్షరలక్షలు - అబద్ధమేనా - నీది వెఱ్ఱితనము. అనిపదిమందిలోఁ దిట్టినాఁడు. ఆయన తిట్టినకొలఁది నాకునవ్వు. పిట్టకథలు నమ్మినట్టులు సత్యకథనమును లోకులు నమ్మరు. తెనుఁగువారు - అఱవవారు నట్టికల్పితకథలు చాలఁ దెలిసిన వారుకలరు. అత్రి తనయిల్లాలితొడలపైఁ బాదములుంచి పండుకొనియెను. ఆసమయమునఁ బార్వతి తనమగనియొడలి భూషణములలోని యొక పామును దీసి సేవకుఁడగు ప్రమథుని చేతికిచ్చి వారి మీఁదఁబడవేయుమని పంపినదఁట. ప్రమథుఁడు మెల్లగాఁ దామును అనసూయమీఁది

కొప్పువెట్లు విడిచిపెట్టెనట - సర్పము మెడమీఁదికెక్కి మొగముమీఁదికిఁ బడగ ఎత్తి తొంగి చూచుచుండఁగా నాయమ్మ కనిపెట్టి నిర్భయముగఁ గదలక మెదలక యున్నది పూవులమాలయై మెడలో నల్లపడియుండెను. నిద్రనుండి లేచి అత్రిముని యీమాలయెక్కడిదని యడిగెను. గౌరిపంపినదని దానిని బామునుగా మార్చి తోలి చేసెనఁట.

లక్ష్మి తనగర్వముచే నేమి చేయించిన దనినను నమ్మవచ్చును. ఆమె తనకుమారుఁడగు మన్మథుని, వసంతుని తోడిచ్చి పంపి, అనసూయకు మనోవికారము కలిగింపుమని ప్రోత్సాహపఱచెను. ఈనడుమ నొక్కనేఁ దాలు రవ ముప్పుగు బిడ్డలతో నెక్కడనుండియో వచ్చి యత్రిముని యాశ్రమము దగ్గఱ నిశ్చయముగా నుండుసని నెట్టలనీడఁ గూర్చుండెను. ఆ బాలురను గాంచి అనసూయ నాకు బిడ్డలు లేరు. పుత్రులుగల తల్లికే యానందమని మనస్సునఁ దలఁచెను విచారము నొంద, దానిని భర్తయెఱిఁగి నీవు విచారింపకుము. నేను బదరికాశ్రమమునకుఁ జని నారాయణమూర్తిం గూర్చి ఘోరతపంబొనరించి పుత్రుం బడయుటకు వరము గొనితెత్తునని తన యొద్దఉన్న శిష్యులను, "అనసూయకు సహాయముగా నుండుఁడు, ప్రాతఃసానములు సల్పించుకొనుచుండుఁ"డని ఆశ్రమము విడిచి యెందును బోవలదని-"ఇతర మునికుమారులతోఁ జదువులలో గర్వమునఁ బంతగింపరాదని" బోధించి- ఇంకనెన్నియో నీతులఁ జెప్పెను. వానిని మేము తెలుఁగ నొక నీతిగ్రంథము వ్రాయఁదలఁచియిచట విడిచితిమి. అత్రి బదరికాశ్రమమునకు వేంచేసెను. ఆ పేద బిడ్డలకు రొట్టెలు, పండ్లు పెట్టి వారి యాటలు వినోదములు చూచుచున్న యనసూయకడకు మన్మథుఁడు, అత్రిముని వేషము దాల్చివచ్చి తన చమత్కారములు గారడివానివలె సంచివిప్పి చూపఁబోయెను. ఈదుష్టచేష్టితములను గ్రహించి - నీమాటలు నాయొద్దనా! నీ చర్యలకుఁ దోడు మాయవేషములు కూడ నేర్చిన లోకమున మర్యాదలు నిలుచునా. తొలగిపొమ్ము. నాయెదుట నుండరాదు. నీవైదు నిమిషములలో నీసామగ్రితో నీపరివారముతో నాయాశ్రమము విడిచిపోవలయును. అని పలికిన మన్మథుఁడు సిగ్గుపడి వెడలిపోయెను. లక్ష్మి యేమిజరగినదని కొడుకు నడుగలేదు. తల్లితోఁ దనయవమానమును గొడుకు చెప్పలేదు.

ఒక్కరొక్కరిగర్వము నీరీతిగా సన్నగిల్లినది. కానిమనస్సులో ననసూయపై నింత వృద్ధి పొందుచున్నది. అనసూయ పాతివ్రత్యము వారికి ఘనమనిపించినది. దానికింకొక్క చిన్నవిషయముతోడైనది. వినుండు.

ఒక్క బ్రాహ్మణకన్యగలదు. ఆమె పేరు నర్మద. సద్గుణవతి, విద్యనేర్చినది, బుద్ధిగలది, యని పేరుపొందినది. కన్యాత్వమునందే దైవసంకల్పమున మరణించి స్వర్గమునకుఁ బోయెను. ఏమూలనో యొక్కమూలఁ బడియుండమని యెన్నక పెద్దమండలపు కొసరుపెట్టి మనవారిం జూచుటలేదా. ఈసమున్న హాయిగా నొకరిరెట్టి తాము తినియుండుట, ఘనము స్వర్గముగా సెలవుచేయుచుఁ బెద్దపెద్దపదవులకు, కార్యదర్శులను మంత్రులను, గావలయునని యెన్నికలు, పరాభవములు, న్యాయస్థానము కెక్కుట మనకు విదితమే. నర్మద, పేరితిని, నరకము గాదు స్వర్గము. కడుపులోని చల్లకదలకుండ నొక్కచోట నెక్కడనో వారు చూపించినచోటఁ గూర్చుండవలెనక, పతివ్రతలలోఁ జేరవలెనని యత్నము. నేను పతివ్రతలలో నొక్కతెనుగా నిలిచెదనని యభిప్రాయము నడిగినది. తగునని కొందఱు, కొన్నిగుణములు తక్కువయని కొందఱు, నింద్రసభలోఁ జర్చించిరి. ఇంద్రునకు మనవి వ్రాసికొన్నది. కాగితము సభలోఁ బెట్టినాఁడు. సభలో ధర్మసందేహము- ఉప సభయొకటి నిర్మించి యీవిషయమై చర్చించి నిర్ధారణచేయుఁడని యింద్రుఁడా కాగితము మీఁద నష్టగా వ్రాసి బృహస్పతి యొద్దికిఁ బంపెను. కొన్నిదినములనుఁ దానిని బుట్టలోఁ బడవైచిపెట్టిరి. చిత్రగుప్తులయొద్ద నాకాగితమునకు బదులువచ్చినదాయని నర్మద యడుగుచుండును. ఒక్కనాఁ డుపసభకూడినది. ఎన్నుట, బలపఱుచుట, చప్పట్లు చఱచుట, నేనెంతటి వాఁడను, మీరు నాకీ గౌరవమునిచ్చిరి. అర్హుఁడను గానని మీరెఱిఁగియేయున్నారు. నన్నుఁ బీటమీఁద నాఁడుఁబడుమనవలెఁ గూర్చుండఁబెట్టి మీరే యీ కార్యక్రమమునందు భంగములేకుండ సభను నిర్వహించుకొందురని ప్రార్థించుచున్నాఁడనని యధ్యక్షుఁడు తన వినయభావమును, వాడుక ముక్కలను వెలిపుచ్చుట-గొంతు

సవరించుకొనుట కూర్చున్నదిమొదలు సభాధ్యక్షునికి బల్ల క్రిందినుండి ప్రక్కబారగనఁ జీటులందించుట మీఁరే మైన నాల్గుముక్కలు చెప్పుఁడని ప్రక్కవారిని గిల్లుట యిట్టివంతు ముగిసిన పిమ్మట- యథావిధిగా కార్యక్రమము బల్లమీఁదఁ బెట్టలేదేమి యని చిత్రగుప్తునిపైఁ గార్యదర్శి కన్నులెఱ్ఱచేసెను ఇందేమున్నది. ఒక్కటే యంశము. దీనికిఁ గార్యక్రమ మక్కఱలేదని తేలేదని చిత్రగుప్తుఁడు సమాధానము చెప్పెను. తేలేదుగదా యని చెప్పుము. అంతియకాని సభాక్రమమునకు విరుద్ధముగదా! అధ్యక్షుని యొక్క నేఁడేమి క్రొత్తయనియా యీ చప్పట్లు మొదలైనవి. ఇది యొక పద్ధతి. కానిండు. నరకప్రార్థన మొక్కటియే నేఁడు చర్చింపవలసినది. అని సభవారు సభాధ్యక్షునితో లేచి చెప్పిరి కట్టిపెట్టెదను. మీకీహాస్యము చెప్పను. సభ జరిగినది. తీర్మానమిట్టులు చేసిరి.

"ఇంద్రుఁడుగారు నియమించినట్లు నరకప్రార్థనమునకీ సభవారు రిప్లై వ్రాయ వలసియున్నారు. కొన్ని కొన్ని చట్టములప్పుడప్పుడు రద్దుచేయుట, మార్చుట, సవరించుట మొదలైనవి కొన్ని రాజ్యములలోఁగలదు. ఇక్కడ బహుకాలమునుండి యట్టి తలంపే లేదు. పూర్వాచారము ననుసరించి కవచధారిని గుడిలోనికి రానీయమని ననిప్పుడు, కవచములు, మీసములు ముందుజుట్లు లేనివారెవ్వరు? ఈచట్టముందు ముఖ్యముగా జరుగును. ఇఁక నరకుని గూర్చి పూర్వశాస్త్రముల ననుసరించియే యిప్పటి తీర్మానము. విధవల కట్టడములలోనికి వారెన్ని విధములుగాఁ జెడినను విధవలే చేర్చఁబడుదురు. కన్యల కట్టడములలోనికిఁ బంపవలసి వచ్చినను గన్యలనువారే రావలయును. వివాహమైన వారికట్టడములలోనికి నాకబలి నాఁడు చనిపోయిననుగుడ సుమంగళీస్నానములు చేయుచుఁ జచ్చినను వివాహసంస్కారమైనదనిపించుకొనిన వారే రావలయును. విధవలని వివాహితలని భేదము లేకుండఁ బతివ్రతలందఱు నొక్కభవనములో నుండవచ్చును. కాని వివాహముకానిదాని పాతివ్రత్యము పరిశీలన కెట్లువచ్చును? పతివ్రతయనఁగాఁ దాత్పర్యమేమి? పతిని దైవముగా వ్రతముచేయునది. పతిని బూజించునది ఇట్లెన్నియో రీతులు. ఎన్ని రీతులనాలోచించినను బెండ్లికాని వారికిఁ బతులున్నారో లేరో బహిరంగముగాఁ దెలియదుగాన గన్యకలు (కన్యకలనఁగాఁ జిన్న పెద్ద భేదములేకుండఁ బెండ్లికానివారు) పతివ్రతలలోఁ జేరుటకు వీలుకలుగదు."

ఈతీర్మానము నేకగ్రీవముగా నామోదింపనివారున్న యెడలఁ జేతులెత్తమంటిమి. ఒక్కరును జేయెత్త లేదు. కాఁబట్టి తీర్మానమయినది అని యధ్యక్షుఁడు చేప్రాలుచేయు నప్పటికిఁ గొందఱు సభ్యులు దీనికంటె ముఖ్యమైన సభలోనికి వెళ్లవలయునని లేచిపోయిరి. నేను గంటక్రింద నేనుచ్చినట్లు వ్రాసి కొందఱు కూర్చుండిన వెంటనే వెళ్ళిరి. కరతాళధ్వనులతో (చిత్రగుప్తులుమాత్రమే) సభ ముగిసినది దేవేంద్రుఁడుగారి యొద్దకుఁ బంపిరి. దానిప్రతి యొకటి నరకుని కిప్పించిరి. చిత్రగుప్తులట్లు చేసిరి. నరకుఁడు పదిమందికిఁ జూపించినది. ఎవ్వరికిఁ జూపినను నిష్ప్రయోజనము. భూలోకమునకుఁ బోయి పెండ్లియైన దనిపించుకొని రాకున్న వీరి పట్టు వీడువిధము. అయ్యో, తీర్మానముల

సూర్యుఁ డుదయింప కుండునది యని నర్త్రవపలికెను.

సంగతియె యిట్టిది పామ్మని యందఱును జెప్పిరి. తప్పదని నర్మదకుఁదోఁచినది. పెద్ద పేరువచ్చుననియే కాని పడవలసిన కష్టము లెన్నోయని యాలోచింపరు. భూలోకమునకువెళ్ళి, కుష్ఠవ్యాధి, దుఃసలితనము, చిట్టకోపము, పెండ్లి చేసికొనవలయునను నాశయముఁగల యొక బ్రాహ్మణుని, వీఁడు శీఘ్రకాలములో మృతినొందును. విధవ యైనను పతివ్రతలలోఁ జేరవలయునను పట్టుదలతోఁ బెండ్లి యాడినది. అతఁడామెను బహుబాధలు పెట్టెను. తిట్టెను, గొట్టెను, చెప్పనేల? ఒక్కనాఁడు నడువలేను. నన్నెత్తుకొమ్మని కఱ్ఱతోఁగొట్టె, పుంటికాలు కడిగి యీఁగలు వాలకుండఁ గట్టుకట్టి నదికి స్నానమునకుఁ దీసికొని పొమ్మని ముసలి బ్రాహ్మణుఁడు పట్టుపట్టెను. భుజముమీఁదఁ బెట్టుకొని మోచి నది యొడ్డునఁజేర్చినది. కన్నులు కానరాక తపస్సు అచట చేసికొను నొక యోగిని ద్రొక్కినాఁడు. అతఁడు దానికిఁ గోపగించి నీవు సూర్యోదయము కాఁగానే చత్తువని శపియించెను. నామగఁడు చనిన నేను విధవ గావలసివచ్చును. ఈరెండు కష్టములు రాకుండుటకై సూర్యుఁడుదయింప కుండునదియని నర్మద పలికెను. లోకములు చీకటిల్లి కష్టినవి. ఒక్కరికిని దోపకుండెను పట్టపగలు దీపములు పెట్టుకొని తిరుగుటకును గష్టమేగదా! దేవతలు, దానవులు, మానవులు నేకమైరి. ఏమి చేయుదమాయని సర్వవర్ణ సమామ్నాయ సభ జరిగినది. నర్మద మనమాటలకు లక్ష్య పెట్టదని కొందఱు, ఆఁడుదానిని మగవారు ప్రార్థించుటకు సిగ్గులేదాయని కొందఱు, సిగ్గు పౌరుషములున్నచో సూర్యునిఁ బొడిపించుకొనుండని కొందఱు కొట్టుమిట్లాడిరి. ఇంతలో నొక కొంటవి పాలకట్టి వెలిఁగించుకొని నారదుఁడువచ్చెను. మీరు మీరు గింజుకొన్నను, సూర్యుఁడుదయింపఁడు. నామాటవిని మీరందఱునుగలసి అత్రిముని భార్య మహాపతివ్రతయగు ననసూయను వేఁడుకొనుఁడు. ఆమె వచనములకు నర్మద వెనుకదీయదు అని చెప్పిపోయెను. పెద్దకాఁగడాలు వేయించుకొని యందఱును మహాపతివ్రత కడకువచ్చి గోలపెట్టిరి. పాపమామె నారీసల్లగ వెంటఁ బెట్టుకొని నర్మద యొడ్డునకువచ్చి సూర్యుఁ డుదయించుటకు సెలవిమ్ము. నీపెనిమిటి చనిపోయిన నేను బ్రదికించెదనని నర్మదను బతిమాలెను. ఆమెయట్లు సేసెను. ఈమె యిట్లు సేసినది. పైఁగా నా బ్రాహ్మణుఁడు రోగములన్నియుఁబోయి దృఢశరీరము, యౌవనమును వచ్చునట్లు ననసూయ యనుగ్రహించెను. ఈపతివ్రతామహిమ గౌరిలక్ష్మి సావి

ముగ్గురు మూఁడుచంటిబిడ్డలైరి. కేరుకేరుమని యేడువఁజొచ్చిరి.

త్రులకు మతింతయనసూయను గల్గించినదట నింతలేదు గదా.

తమతమ పతులను జేరి 'వలదు; ప్రయోజనములే' దని వారెంత చెప్పినను వినక మూర్ఖపుబట్టుపట్టి మీరు స్వయముగాఁ జని యనసూయను మోసపుచ్చిరమ్మని కోరిరి. అయ్యో, మేమును స్త్రీలమాటలు పట్టుకొని తిరుగ వలసినదేనా. అత్రియింటలేడు. ఎట్లీపని చేయఁగల మని చింతించుచు నా త్రిమూర్తులును (బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు) అనసూయ కడకు యోగిరూపములతో వచ్చి మా కాకలిగానున్నది. మీయింటనున్నదే చాలును. మేము స్నానము జపము చేసికొని సిద్ధముగ నున్నారము. నీవు వస్త్రము విప్పివైచికొని వడ్డింపుమని కోరిరి. కోరిక యామెకుఁ జిరాకు పుట్టించినది. కాని సమయోచితమైన యూహ యామెను గాపాడినది. వడ్డింతునని విస్తళ్లు పెట్టినది. కూర్చుండిరి. కమండలువులోని నీరు కొంచెము తీసికొని వారి ముగ్గురిమీఁదఁ జల్లిన ముగ్గురు మూఁడు చంటిబిడ్డలైరి. కేరుకేరుమని యేడువఁజొచ్చిరి. ఇంతలో దిగంబరయై పాత్రలలో వడ్డించి మరల బట్టకట్టుకొన్నది. కాని బిడ్డల యేడుపు తనకు జాలిగొలిపినది. తానొక బిడ్డను తన శిష్యురాండ్రు ఇద్దరు బిడ్డలనెత్తికొని యాడించుచుండిరి. నారదుఁడు పరుగెత్తుకొని ముగ్గురమ్మల దగ్గఱకుఁబోయి, 'యిట్టిట్లు జరిగినది. మాయమ్మలార! మారీ గొడవకు రావలదని చెప్పితిని. నా మాట వినలేదు సరి గదా పైఁగా నిట్టి తప్పుపని చేయించిరి. రండు. మీరు వచ్చి యనసూయను బతిమాలుకొనుఁడు. అత్రి యింటలేఁడు. కాఁబట్టి మగవానిమాట లామె వినదు. స్త్రీలను స్త్రీలే పలుకరింపవలయును. మించినది. నాతోఁ జెప్పరాదా. నన్నుఁ బంపరాదా. పెద్దతలకాయలకు గౌరవహానికలిగిన లోకములో నెంత చిన్నతనము రండురండు. జాగు సేయ వలదని గుండెలు కొట్టుకొనుచు తనవెంటవచ్చు వారికి నారదుఁడు, అనసూయదర్శనమునకుఁగొనివచ్చెను. 'అమ్మా! మమ్ము రక్షించి మాకుఁ బతిభిక్ష పెట్టు'మని గౌరియు లక్ష్మియు సావిత్రియు వేఁడుకొనిరి. 'మీకేమి! పతిభిక్ష యేమి! నేనేమి చేసితినని యనసూయ వింతపడియెను. 'వీరు ముగ్గురు మాభర్త'లని వారు చెప్పుకొనిరి- 'నాకు బిడ్డలు లేరు. నేనీయఁజాల'నని యనసూయ పట్టుపట్టి వారిని దిరస్కరించినది. అపుడు వీరు ముగ్గురును గోలుమనిరి. ఆకాశవాణి, 'అనసూయా! నీపతి భగవంతుని వరము గోరి తెచ్చుచున్నాఁడు. ఈ త్రిమూర్తుల యంశమున నీకొక్క కుమారుఁడు కలుగును. వీరి పతులను మరల నిజస్వరూపులను జేసి యిచ్చివేయుము. దీనివలన నీపతివ్రతాత్వము మఱింత వన్నె కెక్కు'నని పలికెను. ఇంతలో నత్రిముని వచ్చెను. నీరు మంత్రించి చల్లి బాలురను త్రిమూర్తులనుజేసి యెప్పటియట్లు నిలిపెను. త్రిమూర్తులును వారివారి భార్యలవంకఁ జలలు జూచి చూచుచు మీకు శృంగభంగము చక్కఁగానైనదని సంజ్ఞలు చేసిరి. నేను, మీరు పరమపురుషులని యెఱుఁగను. ఎవ్వరో యతులని తలంచితిని. నన్ను క్షమింపుఁడని యనసూయ వేడికొనియెను. నీ తప్పేమియునైనను లేదని వారు సపత్నీకులై దయచేసిరి. నారదుఁడు వారితోఁ గొంత దూరము వెళ్ళి నాకు దత్తాత్రేయదర్శనము చేయవలయునని యున్నది. సెలవిండని తిరిగివచ్చెను. అనసూయగర్భమునఁ గొన్ని దినములకు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరుల యంశంబుల నొక్క పుత్రుఁడు దత్తాత్రేయుఁడు జన్మించి యాముని దంపతులకు హర్షము గలిగించెను. దత్తాత్రేయుని వర్ణింపుట నాతరముకాదు. రవిసర్మ పటములోఁ గొంత విషయము జూచి యెల్లవారు వానందింతురు గాక!

(క్షేమేంద్రుని కృతికిఁ దెలుఁగు)

శ్రీరాజా వాసిరెడ్డి దుర్గా సదాశివేశ్వర ప్రసాద బహద్దరుగారు

ఉ. వాకిట నడ్డఁబడ్డఁ గని వద్దనఁ బెట్టులలో చేర రా సమా
లోకము చేయఁ జేమనవులున్ గజమూలితముల్ పొసర్చుచున్
గైకొనఁ జేఁగినన్ వెదకు గంపెఁడుతప్పులు, తప్పులందుఁ గా
లాకృతియౌఁ బిశాచమును కాతని కేమిట భేదమో కదా!

చ. గురులను రాజపూరుషులఁ గొల్వఁడు కొల్చును రాజదాసులన్
వరదుఁ దలంపఁ డీశ్వరుని వారక విత్తమునే తలంచెడున్
నరపతి కీడుమేళ్లను గనండు స్వకార్యములే కనుంగొనున్
దెలుచుఁ జెడున్ గడున్ జడుఁడు సేవకుఁ డెప్పుడు శ్రీనిమిత్తమై.

ఉ. చేరరు గోతఁగూల్చు విషచిత్తులు మత్తులు, బోటుమ్మునన్
గూరదు నీమొగమ్ము, పెనుగోలయు నుండదు, ద్వారపాలదో
స్సారపుభీతి కల్గదిఁకఁ జప్పనఁ జేరుము పుణ్యకాసన
ద్వారము; మూఢుఁడా యచట దంభనృపాలు రబాధ లేదురా.

శా. అన్నా! కష్టవినష్ట! సేవకుఁడ! పోషార్థన్ మహాయాసమున్
గన్నా, వో, నయమో నపుంసకుని రాగద్వేషదోషార్తిదున్
మన్నిన్ భజియింతువే పరతరున్ మాహేశ్వరున్ గొల్వు మా
పన్నత్రాణపరాయణుం డతఁడు నిన్ బాలించు నెల్లప్పుడున్.

గీ. తుచ్ఛమత లేశుల యవివేక కారణమున, వెలయు దైన్యంబు లెస్సగా విడుఁడు సుమతు
లెద భవగ్రంథి నీక జనియింపనీక, దివ్యవిజ్ఞానమణిఁ గొల్చి భవ్యు లగుఁడు.

సీ. వ్యాజంబులకు నిత్య మావాసమగువారు, విజనసుఖేచ్ఛులై వెలయువారు
వసుధేశ్వరులు వారి బడిపంచలం బడి, యూడిగం బొనరించు టుడుగుఁ డింక

త్రెంపుఁడీ యాశాఖ్యదృఢపాశబంధంబు, చిత్తంబు నెంతయుఁ జిక్కఁ బట్టి
విమలంబు పూతంబు శమజలంబును జల్లి, యార్పుఁడీ తీవ్రతృష్ణానలంబు
గీ. హృదయకుహరాంతరాంధ్యంబు చెదరఁగొట్టి, జాలుపరమామృతజ్యోతిఁ గేలుకొలిపి
నిర్వికల్పసమాధిలో నెగడి మీరు, శుద్ధసౌఖ్యప్రపంచంబుఁ జూడుఁడయ్య!.

గీ. వృత్తిచేతనె జగము జీవించు; నిజము, వేరికో కొందఱకె సేవ వృత్తియగును
దాస్య మస్థానమునఁ దీవ్రతర మగుటను, వెగడుఁడీ దానిఁ బ్రాజ్ఞులు తెగువమీఱ.

గీ. పండితులఁ గొల్వ మక్కువపడెడువాఁడు, తోషసేవారసాంబుధిఁ దోఁగువాఁడు
చెలఁగి క్షేమేంద్రుఁడనువాఁడు చెప్పెదీని, బుద్ధిమంతులు సౌఖ్యంబు పొందుకొఱకు.

గీ. దేశమెల్లను దాస్యంపుఁదెవులుచేతఁ, గూలు నీకాలమున నిది మేలుగూర్చు
నని యథాశక్తిగాఁ దెలుంగునను దీనిఁ, జెప్పినాఁడ మన్నింపుఁడీ తప్పిదములు.

తొలిపలుకు

వ్యాసదాసుఁడని నామాంతరముగల క్షేమేంద్రమహాకవి యీ సేవ్యసేవకోపదేశమును సంస్కృతమున రచించినాఁడు. ఆతఁడు ౧౧-వ శతాబ్దివాఁడు. కాశ్మీరదేశీయుఁడు. మంత్రికులమువాఁడు. సంస్కృతమున నాతఁడు ముప్పది గ్రంథములు రచించెను. వానిలోఁ గొన్ని విమర్శగ్రంథములు. అవి ఔచిత్యవిచారచర్చ, దేశోపదేశము, సువృత్తతిలకము, మొదలగునవి. భారతమంజరి, రామాయణమంజరి, బృహత్కథామంజరి, మొదలగునవి యితిహాసకథాగ్రంథములు. ఔచిత్యవిచారచర్చయందీతఁ డితరులనే కాక తన్నుఁగూడ విమర్శించుకొని దోషములఁ గణించుకొన్నాఁడు. క్షేమేంద్రుని స్వాతంత్ర్యప్రియత్వము నీచిన్నిగ్రంథము ప్రకటించుచున్నది. ఇందు సేవకుల కుండుసంకటములను ధూర్త్యములను చక్కఁగా లెక్కించినాఁడు. సేవ్యులకును జక్కనిమందలింపు లున్నవి. పుస్తకము చిన్నదైనను, లోకవృత్తమును జక్కఁ దెలుచునదిగా నున్నదిగాన ప్రియపడి తెనిఁగించితిని. 9-37 శ్లోకములు తెలిఁగింపలేదు. అవి సరిగాఁ దోఁపలేదు.

జయంతిపురము
29-1-1925

వాసిరెడ్డి దుర్గా సదాశివేశ్వరప్రసాద్.

సేవాధర్మము

భావరాజు వెంకటకృష్ణారావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.,

సంపుటము ౧, సంచి. ౧౨ తరువాయి.

రాయల సందర్శన భాగ్యము

"ఇట్లుండ నొకనాడు రాయలవారి సన్నిధినుండి నాకొఱకై చారులువచ్చి, సార్వభౌముని యాజ్ఞయైన దని, తెలియచేసిరి. ఆసాయంకాలము నేనును సర్వసన్నద్ధుడనై, కొలువుకూటమున కేగి, రాయలసందర్శన ప్రాప్తికి పరమానందము నొందుచు, మారేలిక యాజ్ఞానుసారముగ, నైదు పారసీకయుత్తమాశ్వములను, తొమ్మిదగకములు ఎఱ్ఱపట్టు, ముఖమలు పట్టువస్త్రములు, అంగీసద్దలు, రెండుపళ్లెరములలో జెట్టి, రాయలకు కానుకగా సమర్పించితిని. వెనుక నేను వర్ణించిన నలువది స్తంభములుగల సభామంటపమున నత్యంతవైభవముతో నొకవేదికపై గల సింహాసనముపై రాయలు సుఖోపవిష్టుడై, నాకు దర్శనమిచ్చెను. కర్ణాటక్ష్మాపాలుడగు నా రాయలు ఒకవంక, పండితులు బ్రాహ్మణులు, కవులు, వేదాంతులు, వేశ్యలు ఒకవంక, వీరభటులు, సామంతమండలేశ్వరులు బలసి కొలుచుచుండ, మహావైభవముతో కొలువుదీర్చియుండెను. ఆతడు పసుపుపచ్చని పట్టుతో చేయబడిన యుడుపులను ధరించియుండెను. మెడలో, నవరత్నఖచితమై వెలలేని మంచిముత్యములచే చుట్టబడిన కంఠపట్టికను నానావిధరత్నభూషణములను ధరించియుండెను. ఆతని భరణముల విలువ ప్రపంచమున నేరత్నవర్తకుడు కూడ కట్టజాలడు; ఆతడు పచ్చని సుందరపు మేనిచాయ గలవాడు. కొంచెము పలుచగానుండి పొడవైనవాడు ఆతనిరూపరేఖాదులుచూడ చాల చిన్నవయసువాడుగా గానుపించినాడు. [1]. ఆతని చెక్కిళ్లించుక పలుచగా నున్నవి. సొగసైన మీసమున్నది. గడ్డము మాత్రము లేదు. ఆతని చూపులును, దృష్టియు, చల్లనివై హృదయానందకరములై విశ్వాస, భయ, గౌరవములను గలిగింపజాలినవిగ నున్నవి. కొలువుకూటమును ప్రవేశించినపుడు నేనును గౌరవపూర్వకముగ శిరసువంచియుంటిని. ప్రతీహారులు, రాయలకు నన్నెఱిగించిరి. రాయలును అంతట నన్నుచితరీతిని సంభావించి, తన చెంత గూర్చుండ నాజ్ఞాపించెను. నేనపుడు మాప్రభువుపంపిన సుహృల్లేఖను రాయల కందీయ, [2] నాతడు దానిని

---

[1] అబ్దుర్ రజాక్ వ్రాసిన దీసందర్భమున సంశయమునకు తావొసంగుచున్నది. అప్పటి కిరువదిసంవత్సరముల నుండి యేలుచున్న యిమ్మడి దేవరాయలు యౌవనవయస్కుడెట్లగునో తెలియదు. ఒకవేళ నీ పారశీక రాయబారి సందర్శించినది, యిమ్మడిదేవరాయ లగునో కాదో? కాకున్న మరియెవరై యుండురు? ఒక్కటి నిజమయి యుండవచ్చును. యిమ్మడి దేవరాయలు క్రీ. ౧౪౪3 ఏప్రిలుమాసమున క్రూరముగ చంపబడబోయిరి. ఆవిఘాతమున, నాతడు మరణించినట్లు అబ్దుర్ రజాకు దెలుపడు. కావున, యిమ్మడి దేవరాయలు, కాయవంటి వాడు గావచ్చుననియు, దృఢకాయుడగుటచేతగాని, పిన్ననాటనే సింహాసనమెక్కి యుండుటవలనగాని వయసు మీఱిన వాడుగాడనియు నూహింపవలయును.

[2] అబ్దుర్ రజాక్ రాయలకొసగవలసిన యుత్తరములను పొరబడి సామూరి కర్పించెను. సామూరి ఆయుత్తరములు తనకు గావని తెలిసికొనినపుడు అబ్దుర్ రజాక్న కిచ్చివేసియుండును. అందువలననే కళ్లికోటయందితనికి ఏమియును గౌరవము జరిగియుండలేదు. తనకు సామూరి సన్నిధిని జరిగిన పరాభవమును, నిరాదరణయు, గడుసుదనముగా నబ్దుర్ రజాక్ చెప్పక దాచినాడు.

తనదుబాసిని గైకొమ్మని యాదేశించి యిట్లని మృదు మధురగంభీర భాషణముల బల్కెను. "మీ రాజు అత్యంతాదర గౌరవములతో పుత్తెంచిన రాయబారమును ఈ లేఖను గాంచుటచే నాహృదయము పరమానందభరితమైనది." నేనాసమయమున, నూపిరి సలుపకుండునంతటి దట్టముగా నుడుపులను ధరించినవాడ నగుటచే, తమకమును దామకొనజాలమి యుష్ణము పైకుబికి, నాకు ముచ్చెమ్మటలు గ్రమ్మజేసి నైచెను. అంతట నేను చెమటచే బాధనొందుచుండ కనికారార్ద్రహృదయుడైన రాయలు, తమచేతనున్న పట్టువేళ్లవీవనను విసరుకొనుటకై నాకు ప్రసాదించిరి. ఆమహాగౌరవమునకు నేను మిక్కిలి అలరితిని. ఇంతలో సేవకులు కొందఱు ఒక బంగరు పళ్లెములో రెండుమోదల తమలపాకులును, ఇన్ని పోకలును, సుగంధద్రవ్యములును, అయిదునూర్ల పణములు గల నొక పట్టుసంచియు, నిగనిగ దీనారములెత్తు పచ్చకర్పూరమును, దెచ్చియొసంగిరి. ఆ కర్పూరతాంబూల మందిన తరువాత రాయలు సెలవుతీసికొనుట కనుజ్ఞనిచ్చిన విడిదికి వచ్చిచేరితిని. నాకు విజయనగరమున నున్నంతకాలము దినవెచ్చమునకై రెండుగొఱ్ఱెలు, ఎనిమిదికోళ్లు, ఒకమణుగు నేయి, ఒకమణుగు పంచదార, రెండువరహాలును, పంపబడుచుండెను. ఈరీతిగ నేనుఆనగరముననున్నంతవఱకు జరుగుచునేయుండెను.

వారమునకు రెండుపర్యాయములు, రాయలుకొలువునకు నన్ను పిలువనంపుచుండెను. సాయంతనపువేళ, నేను సముఖమున కరిగినపుడు, రాయలప్పుడప్పుడు మాయేలికయగు షాకానిసయ్యదు సుల్తాను వారిని గూర్చి కుశలప్రశ్నలు చేయుచు వచ్చెను. కొలువుకూటమునుండి సెలవుగైకొని యరుగుసమయమున, తొలినాటియట్లె కర్పూరతాంబూలము బంగారుపణములయిదువందలుగల పట్టుసంచి యొకటియు, నాకొసంగబడుచుండెను. ఇట్లు నన్ను బహూకరించు సందర్భమున నొకనాడు రాయలు, నన్నుచూచి, "ఓయీ,! మీ రాజులు, తమకొలువు కేతెంచు రాయబారులతో సుఖవినోదగోష్ఠితో తనివినొందక పంక్తిభోజన మిచ్చి గౌరవింతురు. కాని నీవు విమతస్థుడవు, విజాతీయుడవు నగుటచే నీతో మాకు సపంక్తి భోజనభాగ్యము లభింపదు గావున, అందులకై నీయట్టి చక్రవర్తిచే నంపబడిన రాయబారి కుచితమైన రీతి భోజనమునకు మారుగా, మాగౌరవమును జూపుటకే సువర్ణటంకము లొసంగితిమి." యని పలికెను.

తమలపాకులు - తాంబూలము

* * * * *

ఈ తాంబూలము నమలుటచే గాబోలు నేమి తమలపాకుయొక్క గుణములవలననేమి, కర్ణాటభూపాలుడు అంతఃపురమున, నించుమించుగా నేడునందలమంది రాణులను, ఉంపుడుకత్తెలను భరించుకొనుచున్నాడు! అంతఃపురములోనికి పదిరేండ్లు గడచిన మగచిన్నవాడు సయితము బోరాదు. ఒక్కొక్కయువతికి, రాణిగాని, ఉంపుడుకత్తెగాని, ప్రత్యేకముగ వేర్వేఱు వసతులు, పరిచారికలు, దాసదాసీజనమును గలరు. చివరకిద్దరు రాణులయిన, యిద్దరు ఉంపుడుగాండ్రయిన నొక యింట నివసింపరు. ఈవిశాలరాజ్యమం దెచ్చటనయిన సుందరియగు బాలికయుండుట తటస్థించెనేని వెంటనే రాయలామె జననీజనకుల యనుజ్ఞ బడసియో రొక్కమిచ్చియో, ఆబాలికను, తీసుకొని వచ్చి మహావైభవముతో, తన విలాసార్థము అంతఃపురమును జేర్చుకొనుచుండును. రాణీవాసమున జేరిన తరువాత నామె యింక పరునికంటబడదు.

రాయలను జంపుటకు జరిగిన ప్రయత్నము

ఈ చరిత్రకారు డింకను కళ్లికోటనగరమున, కారణవశమున వేచియుండిన కాలమున విజయనగరమున దారుణమయిన వింత వృత్తాంత మొకటి జరిగియుండెను. అందలి విశేషము లిట్టివి. రాయలసోదరుడు, తన నివాసముకొరకు నూతన భవనమును నిర్మించుకొనెను. నూతనగృహప్రవేశమహోత్సవమునాడు రాజధానియందుగల సకల సామంత మండలేశ్వరులను, సేనాపతులను, ఉద్యోగులను, విందారగింప నాహ్వానించెను. ఇచ్చటి దేశీయుల యాచారసంప్రదాయములను బట్టి ఒకరు చూచుచుండగ నింకొకరు భుజింపరు. విందునకై యరుదెంచిన అతిథులందఱు, ఆ నూత్నమందిరమున గల యొక విశాలమంటపమునందు సుఖాసీనులయి యుండిరి. యజమానియో, లేక యాతని పరివారములో పెద్దవారో,

రొకరు అతిథులు కూర్చుండియున్న మంటపముకడకు వచ్చి, లోపల సిద్ధమయిన భోజనాదికము నారగించుటకు ఒకని తరువాత నింకొకరిని లోనికి దీసికొని పోవుచుండిరి. ఆమహోత్సవ సందర్భమునకు పట్టణము నందుగల యన్ని వాద్యములవారిని రప్పించి, రాయల సోదరుడు భేరీ, మృదంగ, ఢక్కా, కాహళాదివాద్యస్వనముల చేతను, సంగీత వాద్య విశేషముల చేతను, హర్మ్యమంతయు, గింగురుమని మారుమ్రోగునట్లు కోలాహల శబ్దమును చేయించుచుండెను. ఆ గొప్పసందడిసమయమున, నొకరి మాట యొకరికి కష్టముమీదనుగూడ వినబడుటలేదు. ఒక్కొక్క అతిథిని లోనికితీసుకొనిపోవుచు, ప్రత్యేక మందిరములందు కూర్చుండబెట్టుచుండిరి. అట్లు ఒక్కొక్కడే లోనికి ప్రవేశించునప్పుడు ద్వారముచెంతను తలుపుచాటున దాగుకొనియుండిన హంతకు లిరువురు, హఠాత్తుగా మీదబడి, యాతని కత్తితో బొడిచి ముక్కలు ముక్కలుగ జీల్చివైచుచుండిరి. ఆ నిర్భాగ్యుని శవ మచ్చటినుండి యతిత్వరితముగ గొంపోవబడిన వెంటనే, మరియొక యదృష్టహీనుడు లోనికి ప్రవేశపెట్టబడుచుండెను. ఆనాడు అతిథులయివచ్చిన, అదృష్టహీనులెవ్వడును తిరిగి తమ యింటి ముఖమును జూడబోయి యుండలేదు.

ఆనాడు జరుగుచుండిన మేళ, తాళముల ఘోషవలన, నూతన గృహప్రవేశ సందర్భమున నిరపరాధులగు వారెంపరి ప్రాణములు, పరులెరుగకుండ క్రూరముగ దైకొనబడుచుండెనో, యాహంతకుని పరివారము తప్ప నొరు లెవ్వరు నెఱుంగరు. ఇట్లు నగరమున నూరును, పేరును పలుకుబడియు గల్గి రాజభక్తిగల ప్రతిమనుజుడును దారుణముగ వధింపబడియెను. ఒక మూల నీ దారుణ కృత్యములు జరుగుచుండ, రాయల సోదరుడు, రాయల యంతఃపురమునకు జనెను. అచట కావలివాండ్రను మచ్చికలాడి, తనయింట జరుగుచున్న విందునకై యాహ్వానించి, మెల్లగా వారినందరి నొకరి తరువాత నొకరిని తనయింటికి బంపివైచెను. ఇట్లు యించుమించుగా, నగరికావలివాండ్రనందఱిని బంపివైచి, మెల్లగా రాయలను సమీపించెను. రాయల సమ్ముఖమునకు జనునపు డాతడు చేత నొక బంగరు పళ్లెరము బట్టుకొని, యందొక బాకును దాచియుంచి దానిపై తమలపాకులు కప్పివైచి యుంచెను. రాయలను సమీపించినతోడనే "జగత్ప్రభూ! ఏలినవారు విందారగించుటకై సర్వము సన్నద్ధము చేయబడినది. ఇక తమ రాక మా కనుగ్రహింప వేడెదను." అనిపల్కెను. అదృష్టవంతులును, కారణ జన్ములు నగు మహారాజులకు రాబోవు విపత్తులు సూచితమగుచుండునని పెద్దలవలన విందుము. అందుచేతనే కాబోలు రాయ లదృష్టవశమున తన కప్పుడతగా నున్నదిగాయు తమ్ముని యాహ్వాన మంగీకరింపజాలకునికి మన్నింపగలయునని యు వేడుకొని విందునకు బోయియుండలేదు.

రాయ లిట్లు తన మా రియోపాయమును భగ్నపఱచుట గ్రహించి, యాగ్రహము పట్టజాలక, నా దుర్మార్గుడు పళ్లెరమునుండి బాకును దీసి రాయల దేహమంతయు తూట్లుపడునట్లుగ హఠాత్తుగ మీదపడి గాయములు గలుగజేసెను. ఈ దారుణ కృత్యమును లేశమయినను అనుమానింపకయున్నవాడుగావున రాయ లసహాయుడై, గాయపడి, సింహాసనముమీదనుండి వెనుకకు పడిపోయెను. ఇద్దురాత్ము డంతట రాయలు మరణించెనని భావించి, తన చెంతనున్న సేవకున కాతని శిరము ఖండించవలసినదని యాజ్ఞాపించెను. తానును తమకము నాపుకొనజాలక, రాజద్వారము కడకు బోయి, యచ్చట నున్న పరివారముతో "నేను రాయలను, మంత్రిని, ధనాయకులను, దండలేశ్వరులను ఎల్లరును జంపితిని. ఇపుడు సింహాసన మధిష్ఠింపబోవుచున్నాను" అని బిగ్గరగ నఱచెను. ఇంతలో రాయల తలను గొట్టుట కాజ్ఞాపింపబడిన ద్రోహి మెల్లగా రాయలచెంతకు జేరి కత్తి యెత్తునప్పటికి, రాయలు సింహాసనపుకోలు నూతగొని లేచి ఖడ్గమును దీసికొని యాహంతకుని హృదయము పైనొక్క వ్రేటువేసి క్రిందకు బడద్రోసెను. ఆ సమయమున రాజభక్తి, విశ్వాసములుగల యొకభటుడు అంతవఱకు భీతచిత్తుడై మూలను డాగియుండి రాయలు లేచుటయు, జీవించియుండుటయు గాంచి ధైర్యము దెచ్చుకొని, రాయలకు సాయముబోయి, హంతకుని యమపురి కంపియుండెను. రాయలును, జరిగిన బీభత్సమునకు నెఱిగంది యాభటుని సాహాయ్యమున, అంతఃపురము

లోనికి పారిపోయెను. ఇంతలో నా రాయలసోదరుడు సింహాసనమెక్కి యచ్చటనున్నవారి నందరిని తన్ను రాయలుగా పరిగణింపవలసినదని యాజ్ఞాపించుచుండెను. ఆ సమయమున రాయలే మరియొక ద్వారమునుండి ప్రవేశించి "ఓరోరి రాజద్రోహులారా! నే నింకను జీవించియుండగనే మరియొక దురాత్ము డెట్లు సింహాసన మధిష్ఠింపగలడు! నా కండ్లయెదుట ద్రోహియై నాసింహాసనము నధివసించియున్న యాతని పట్టుకొనుడు" అని బిగ్గరగ నఱచెను. ఈ సందడినంతయు నిశ్చేష్టులయి యవలోకించుచున్న జనసమూహము ఆముగ్ధాతిమానవుని పైబడి కత్తులతో కండకండలుగ జీల్చివైచి చంపివేసిరి. రాయ లంతట కొలువుదీరి, తన యితర సోదరులను, సామంతులను, దళవాయి, ధన్నాయకులను రాజబంధువులను రావింప నాజ్ఞాపించెను. ప్రధాని* తప్ప నందరును మృతులైన వృత్తాంతమును దెలిసికొని రాయలు విషణ్ణులయ్యెను. ధన్నాయకుడనబరగు ప్రధానమంత్రి, ఈ దారుణ విప్లవమునకు కొంతకాలము క్రిందటనే సింహళద్వీపముమీదకు దండయాత్ర వెడలియుండెను. లేకున్న అతడును చచ్చియేయుండును. రాయలును, నిజరాజధానియం దిట్టిఘోరకృత్యము జరుగుటకై చాలకడవు చింతించి ధన్నాయకుని (మంత్రి) వెంటనే బయలుదేరి త్వరితముగ రావలసినదని సింహళమునకు చారులను పంపెను. ఈ కుట్రయం దేమాత్రమయిన జోక్యముగలవారి నందఱిని బ్రతికియుండగనే కాల్పించియో, ఒడలు చీల్పించియో, మరియొక విధముగనో చంపించి శిక్షించెను. వారికుటుంబముల నన్నింటిని నాశముచేసి వారి సొత్తు స్వాధీనము చేసికొనెను. ముపట విందునకును గృహ ప్రవేశసంపర్కమునకును ఆహ్వానము గొనివచ్చినవాడుకూడ మిగిలిన రాజద్రోహులవలెనే శిక్షింపబడెను. ధన్నాయకుడు రాజధానికి తిరిగివచ్చినపుడీవృత్తాంతమంతయు విని యాశ్చర్యమగ్నమానసుడయ్యెను. రాయలు సముఖమున ధన్నాయకుని కటాక్షవీక్షణములతో దయ చూచినప్పుడు, అతడు సాష్టాంగముగ నమస్కరించి "ఏలినవారి మహోపద్రవమును సుఖముగ దాటచేసిన యీశ్వరునకు నా కృతజ్ఞతావందనము లర్పించుచున్నాను" అని పల్కెను. ఆ సంవత్సరము రాయలకు గొప్పగండము తప్పుటచే, పునర్జీవియయ్యె గావున ధన్నాయకుడు మహర్నవమి మహోత్సవములు ద్విగుణీకృతవైభవముతో జరుపవలసినదని యాజ్ఞాపించి సన్నాహము చేయించెను.

మహర్నవమి† మహోత్సవములు

ఈదేశీయులు భాగ్య, వైభవ, బల సంపన్నులు. అందువలన, తమవిభవమును, ఐశ్వర్యమును, గౌరవమును సగర్వముగ ప్రకటింపవలయునను కౌతుకము గలవారు. ఈ మహర్నవమి పండుగ నీరాయలు, ఆతని మండలేశ్వరులు మున్నగువారలు, తమతమ యైశ్వర్యవిభవముల ననుసరించి అతి వైభవముగ జరుపుదురు. ఆమహోత్సవములు కన్నులపండువుగ జూడవలసినదేకాని వర్ణింపనలవి గాదు. అయినను ఆమహర్నవమి వృత్తాంతమును వర్ణించి తరముచూచెదను. ముందుగా సామ్రాజ్యములోని యన్ని ప్రాంతములనుండియు, మండలేశ్వరులను, మహామండలేశ్వరులను, దుర్గాధిపతులను, దళవాయిలను, మహర్నవమి పండుగలకు రాజధానికి రావలసినదని యాజ్ఞాపించును. కొందరు మండలేశ్వరుల రాజ్యములు రాజధానికి మూడుమాసముల ప్రయాణదూరమునందుగూడ నున్నవి. ఆవచ్చిన సామంతరాజులందఱును తమ పరివారములో వేయేసియేనుగులకు తక్కువగాకుండ నుండును. తుపానుచే నల్లకల్లోలమైన, యలలచే నొప్పారు మహాసముద్రపు కెరటములవలె నీమత్తగజములు తొండములు విసరుకొనుచు, ఊగుచు లేచుచు ఊపుకొనుచు నడచుచుండును. ఆమత్తేభముల ఘీంకారములు మేఘగర్జనములని భ్రమింపజేయుచుండును. తొండములకు ముఖమునకు తళతళ మెరయు యినుపకత్తులు, బాకులు, బల్లెములు, తాపించిన కవచములును సర్వాలంకారభూషణములతో,

---

* ప్రౌఢ యిమ్మడి దేవరాయల ప్రధాని యెవ్వడో యెచ్చటను తెలియవచ్చుటలేదు. ప్రధానియే ధన్నాయకుడని, అబ్దుర్ రజాకు ముందొకచోట చెప్పియున్నాడు. మరియును నాతడు బ్రాహ్మణుడట, రాజ్యమునకు గలసేన కతడే అధిపతి.

† అబ్దుర్ రజాక్ మహర్నవమిని మహానవమి యనిపిలిచినాడు.

వింతవింతరంగులతో, శృంగారింపబడిన హవుదాల నమర్పబడి, యామదకరు లొండొంటి నొరసికొనుచు, తొండములు సాచుచు, మావటీంద్రను బెదరించుచు, చూపరులు విసరు ఫలముల నందుకొనుచు నడచుచుండును. ఈయేనుగుల పైనొక్కొక్కప్పుడాయామండలేశ్వరుల పరివారమునకుజెందిన గారడివాండ్రు, దొమ్మరివాండ్రు, విప్రవినోదులు; మున్నగువారు ఆసీనులయి తమ నేర్పరితనమును, చూపు విద్యలను ప్రదర్శించుచుందురు. ఈయేనుగుల ముఖములపై, తొండములపై, వింతవింతరంగులతో చిత్రింపబడిన రూపములు చిత్రములు చిత్రింపబడి మనోహరముగ గట్టబడియుండును.

రజాబ్ మాసమున పూర్ణిమనాడు (సెప్టెంబరు ౧౪౪౨ క్రీ. శ.) విశాలమయిన యొకమైదానముమీద రాయలు డేరాలు వేయించి కొలువుండెను. ఆతడేర్పఱచిన ముహూర్తమునకు రాజ్యమునందలి మహాప్రధానులు, దళవాయిలు, దన్నాయకులు, మండలేశ్వరులు, బ్రాహ్మణులు, రాక్షసులనుబోలు ఏనుగులు రాయల సమక్షమున కొలువు బలిసియుండిరి. * ఆవిశాలమయిన మైదానము, నువ్వుగింజలు చల్లిన రాలని యాజనసమూహము, నడుమనడుమ మహోన్నతములయిన యేనుగులు వింతరంగులు కనులు మిరుమిట్లు గొల్పుచిత్రములు, పతాకములు, హవుదాలు, అన్నియు నొకమహాసముద్రమును దలపునకు దెచ్చుచుండెను.

సుందరమయిన యాబయలునందు, రమణీయమైన మందిరములు, అయిదేసి అంతస్థులు ఎత్తుగలవి అనేకములు నిర్మింపబడి యున్నవి. ఆయంతస్థులయందు అత్యద్భుతములయినవి యనేక విధములయినవి నానావిధ రూపములతో చిత్రములు, చిత్రపటములు వ్రేలాడగట్టబడియున్నవి. ఆచిత్తరువులలో పక్షులు, జంతువులు, మృగములు, మనుష్యులు, స్త్రీలు, మున్నగునవి యనేకములు చిత్రింపబడియున్నవి. ఇవియన్నియు,నత్యాశ్చర్యకరమైన కళాచాతుర్యముతో చిత్రింపబడిన చిత్తరువులు కాని యొండుకావు. ఇచ్చటి మందిరములలో కొన్ని పాంచాలికాయంత్ర నిర్మితములయినవి గలవు. అవి యాారక యప్పుడప్పుడు ప్రదక్షిణము సేయుచుండును. అవి, యొక్కొక్క ప్రదక్షిణమునందు ఒక్కొక్కవింత రూపమును దాల్చుచుండును. మరియు ప్రతిక్షణమునందును ఆమందిరములు క్రొత్తక్రొత్త శృంగారములతో మనోహరముగ గన్పట్టుచుండును. ఒకమారు చూచి తనివినొందుటకు వీలులేనియందము, వింతలు, వర్ణింపనలవిగాని శృంగారములు, నాబయలునందచ్చట చూచినను గానవచ్చుచుండెను.

ఆబయలున కెదురుగా సోపానమంటప మొకటి నిర్మింపబడెను. ఆసోపానమంటపము స్తంభములపై కట్టబడెను. ఆ సోపానమంటపమునకు తొమ్మిది విశాలమయిన అంతస్తులు గలవు. తొమ్మిదవదానిపై రాయలు సింహాసనస్థుడై కొలువుదీరియుండెను. నాకీసోపానమంటపముమీద నేడవయంతస్తుమీద, నాసనమిప్పింపబడియెను. అచ్చట నాపరివారమును, ప్రాణమిత్రులును తప్ప నితరులెవ్వరికిని స్థల మిప్పింపబడలేదు. ఈసోపానమంటపమునకును మైదానములో నిర్మింపబడిన మందిరములకును నడుమగల విశాలమయిన బయలునందు వింతవింత విషయములు చూపరులకు గన్పట్టుచుండెను. అందు గాయకులు, వీరకథలు పాడువారును విశేషముగా నుండిరి. గాయకులలో జాలమంది జవ్వనులే గలరు. అవిలాసినుల తళుకుచెక్కులు చంద్రునిసోయగమును బోలియుండెను. యౌవనప్రాదుర్భావముతో వికసించు వారి నెమ్మొగములు వసంతాగమనమున చివురించు తొల్కరివలె మనోజ్ఞములయి యుండెను. సర్వాలంకారభూషితలయి, శృంగార కణికలయి, నృత్యముచేయుచున్న, యాబాలికల రూపము, సౌందర్యము, విలాసము, హొయలు, సింగారము, వేయేల వాలుచూపులు మావంటివారి హృదయములను, గులాబిపువ్వులను జూచినపుడువోలె తహతహలాడించుచుండెను. ఈ సౌందర్యవతులు రాయల కెదురుగా నొక అందమైన తెరనను పూన్చుండిరి. ఇంతలో తత్కాలున నా తెర రెండువైపులనుండి లాగివేయబడెను. తెర దింపినంతలో నాబాలికలు నృత్యముచేయ నారంభించిరి. ఆహా ఏమి ఆనృత్యము! సర్వసంగపరిత్యాగులయిన మునులకు మతిచలింపజేసెడి వారి నృత్యములు, హస్తవిన్యాసములు, కడగంటిచూపులు, ఆహా మా

* అబ్దుర్ రజాక్ మహర్నవమి యుత్సవమునాడు విజయనగరమున నుండిన ట్లాతనివ్రాతవలన దెలియుచున్నది.

యూతిశ్ర లాస్యనృత్యదర్శనముచే సంతుష్టిచెంది పరవశము లయ్యెను. (పద్యములుగలవు వాటినిట వదలితిమి.)

బొమ్మలాటవాండ్రు, దొమ్మరి, గారడివాండ్రు

గారడివాండ్రత్యద్భుతమయిన వింతలను జూపిరి. గజముపొడవును ఒక మూరెడువెడల్పును, మూడునాలుగు గజము లెత్తును గల దూలములను మూడింటిని కలిపి కట్టి యొకచో నుంచిరి. వానిలో మొదటి రెండు దూలములమీదను, అంతేయెత్తును లావును వెడల్పును గల మరి రెండుదూలముల నమర్చియుంచిరి. వీటిపైనొక చిన్నదూలము నుంచిరి. ఇయ్యది యంతయు మెట్లవలె నమర్పబడియుండెను. ఈవిద్యకే శిక్షణగావింపబడిన యేనుగు నొకదానిని దెచ్చిరి. అది మెల్లగా సోపానములుగా గట్టబడిన యాదూలములపై కెక్కెను. మొదటి సోపానముమీదనుండి, రెండవదాని మీదకు, అందుండి జేనెడైన వెడల్పులేని మూడవ మెట్టుమీదకుకూడ నా యేనుగు నేర్పరితనముతో నెక్కి నాలుగు పాదములను మోపెను. అంతట దానిపాదములు మోపినదూలము ప్రక్క దూలముల నన్నిటిని దీసివైచిరి. అచ్చట నిలువబడిన యాగజము క్రింద దొమ్మరివాండ్రు పాడు వింత పాటలకు తొండముతో తాళము వేయుచు, ఎత్తుచు, దించుచుండెను.

మరియొకచోట పదిగజము లెత్తుగల స్తంభము నొకదానిని నిలువబెట్టిరి. ఆ స్తంభముకొనయం దొక రంధ్రమును జేసి యందుండి మరియొక దూలమును దూర్చి త్రాసువలె నమర్చిరి. ఆత్రాసమున కొకవైపు ఏనుగు బరువుగలయంతటి పెద్దరాతిని వ్రేలాడగట్టిరి. రెండవ వైపున ఒకగజముపొడవును, చాలవిశాలమును గల యొకపలకను త్రాళ్లతో కట్టి వ్రేలాడదీసిరి. ఆపలక కొక బలమైనత్రాడును గట్టిరి. ఒక ఏనుగును దెచ్చి యాపలకమీద నెక్కించి, త్రాసునందువలె, యొకప్రక్క బండరాతిని, మరియొక ప్రక్క యేనుగును ఎక్కించి, త్రాడులాగుచు రాజా ముంగిట ఏతాముతోడు టభినయించిరి. రాయి క్రిందకువచ్చి ఏనుగు, గాలిలో పైన నున్నప్పుడు పయితము తొండమును తనహంగు పాటదారులపాటలకు లయచెడకుండ తాళమువేయునట్లు ఎత్తుచు దించుచు నుండెను.

పౌరాణికులు, కథకులు, పాటలవాండ్రు, సుద్దులవాండ్రు, గాయకులు, నటులు, గారడివాండ్రు, విప్రవినోదులు మున్నగువారలకెల్లను రాయలు, వారివారి విద్యాగౌరవమునుబట్టి, సువర్ణాభరణములను, నూతన వస్త్రముల నొసంగి సత్కరించెను. ఇట్టి మహోత్సవము లెడతెఱపిలేక మూడహోరాత్రములు, అత్యంత వైభవముతో జరిగెను. అచ్చటి వింతలను, విశేషములను ఒక్కొక్కటిగా చెప్పినగాని తనివితీరదు. అటు చెప్పుటకు తగినంత సావకాశముగాని కాలముగాని లేదు. వాటి నన్నిటిని జూచియుండవలసినదే.

దేవరాయ మహారాయల సందర్శనభాగ్యము

పండుగ మూడవనాడు రాయలు సోపానమంటపమునుండి పయనమయి యింకొకచోటకు బోవును. ఆదినమున నన్ను అచ్చటిపరివారము రాయలసన్నిధికి దోడ్కొనిపోయిరి. కర్ణాటాంధ్రాధిపు డధిష్ఠించియున్న సింహాసనము మహోన్నతమయి యుండెను. అంతయు స్వర్ణమయమును, రత్నఖచితము నయియుండెను. ఆసింహాసనమును చేసిన యగసాలి యొట్టిశిల్పియోకాని యతని కళానైపుణ్యము వర్ణనాతీతమయియుండెను. ప్రపంచమందు ఏదేశమునందును ఏరాజున కిట్టిసింహాసన ముండుటనే నెఱుగను. ఇట్టి పనితనమునుగూడ నెచ్చటను జూచియుండలేదు. సింహాసనము మీద మూడువరుసల ముత్తెపుసరులంచులు కుట్టబడిన పసుపుపచ్చని చీనా పట్టుతో చేయబడిన తల్పముగలదు. ఆముత్యముల సొరును కాంతియు నద్భుతముగనుండెను. అట్టివానిని నేనెచ్చటను జూచియుండలేదు. ఆమహార్నవమి పండుగలలో రాయ లీసింహాసనముపై యాపట్టుమెత్తపై నాసీనుడై యుండెను. మహార్నవమిపండుగ గడచిన మరునాడు రాయలవారు నన్ను నగరునకు రావలసినదని యాజ్ఞాపించిరి. అప్పుడు సాయంసమయము, సమాజు చేసికొనువేళ. నేను నగరు సమీపించునప్పటికి అచ్చోట పదిచతురపు గజముల కొలత నొకకూటమ్ము సోపానమంటపమును బోలినది నిర్మింపబడి కానవచ్చెను. ఆమంటపమునకు పైకప్పు, గోడలును, కత్తివెనుకభాగమున్నంత దళసరి బంగారురేకులతో కప్పబడి యందందు మేలయిన నవరత్నములు మనోహరముగ స్థాపితములయి యుండెను.

జిమంటపములో పైనుండి మొదటి అంతస్తుమీద రాయల సింహాసనము అమర్చబడియుండెను. ఆసింహాసన మంతయు స్వర్ణనిర్మితమే! అది చాలయెత్తు గాకూడ నుండెను. రాయలయందు రాజసభయుప్ప నిండుగా కొలువు దీరియుండెను. నేనా ప్రభుని సమీపించి బహూకరింప బడి యాసీనుడనయిన పిదప మృదుమధుర గంభీరభాషణముల, మాయేలికయగు ఖాఖాని సయద్ సుల్తానువారిని గూర్చియు నాతనిసామంతులను గూర్చియు ప్రసంగించెను. మా ప్రభువున కెంతసైన్య మున్నదనియు అశ్వబల మెంతయుండునని యు నడిగెను. మా దేశపు నగరములందలి వింతవిశేషములను, అందు ముఖ్యముగ సమరఖండము, హీరాటు, షిరాజు, మొదలగు నగరములగూర్చి ప్రశ్నించెను. నేను మున్నెన్నడు తెలుగని యపార కరుణావిశేషములతో నాదరించి మన్నించెను. పిమ్మట నన్ను గాంచి "మీరాజు, మాకు నీయట్టి రాయబారిని బంపి మైత్రి నెరపుమన్నందులకు మేమెంతయుసంతసించి నారము. ఇప్పుడు మేము కొన్ని యేనుగులను, ఇరువది తుర్కీబుకొజ్జాలను, అమూల్యములును అమ్మిమొములును నగు విచిత్రవస్తువులును కానుకలుగానిచ్చి మాఖాఖానిసయదు సుల్తానువారికి, యోగ్యుడును, నీతికళారహస్యజ్ఞుడు నగు నొకరాయబారి నిచ్చి, పంపుచున్నాము" అని నాకు సమ్మోదము కలుగబల్కెను.

ఆకొలువు కూటమునందు పరివేష్టితులయియున్న బ్రాహ్మణులలో నొకడు నన్ను జూచి, ద్విభాషి ద్వారా రాయలసింహాసనము మీదనున్న జరీనగిషీ, అంచులతలు, పుష్పములు అల్లి ననాల్గుమొఖమలు పట్టు సోపాలు ఎటులున్నవని ప్రశ్నించెను. ఆతని యభిప్రాయము అట్టివి మాదేశములో చేయజాలరనుట. నేనతనికి "అవి చాలబాగున్నవి. అట్టివి మాదేశములో తయారు చేయు అలవాటు లేదు. ఒకవేళ చేయదలచిన యింత అందముగను చేయగలరని నానమ్మిక" అని ప్రత్యుత్తర మిచ్చితిని. రాయలును నాప్రత్యుత్తరమునకు సంతసించి ఎప్పటియట్ల అనేకదీనారపణములతో నింపబడిన సంచులను తాంబూలమును, తనకై ప్రత్యేకముగా నుంచుకొనిన కొన్ని కర్పూరపక్వ ఫలముల నిచ్చి యింటికి బంపివైచెను.

హోర్మజు (హురుమంజి) నగరవాసుల మాత్సర్యము

విజయనగరమున కొంతకాలమునుండి నివసించుచుండిన హోర్మజునగరవాస్తవ్యులు కొందఱు నాకు రాజు జూపిన గౌరవమును, ఆదరమును, ప్రేమను జూచి సహింపజాలక, మీదుమిక్కిలి మాయేలికకు రాయబార మంపబూనుట విని యోర్వలేక మాత్సర్య గ్రస్తులయి యెటులయిన మా స్నేహ సౌధమును ధ్వంసముజేయ ప్రయత్నించిరి. ఈ అల్పజ్ఞుడు, నిజముగా ఖాకానిసయదు సుల్తానువారి నిజమైన రాయబారి కాడనియు, కపటవేషము బూని వచ్చినాడనియు నొక యపవాదమును వ్యాపింపజేసిరి. నా దురదృష్టవశమున నీవార్త క్రమక్రమముగా, ఆనోటనుండి యానోటబడి రాజోద్యోగులనుండి మంత్రి దళవాయులకు, తుదకు రాయలవారికి జేరెను. అసల జరిగిన వృత్తాంతమును పిమ్మట దెల్పెదను.

కల్బురిగపై దండయాత్ర

విజయనగరమందు వృత్తాంతము లిట్టులుండ నన్నింతవఱకు నత్యంతాదరగౌరవములతో మన్నించుచుండిన ప్రధాన్నాయకుడు (మహాప్రధాని) కలబరిగ రాజ్యముపై దండెత్తి పోవుట సంభవించెను. కలబరిగ రాజ్యము నా కాలమున సుల్తాను అల్లా ఉద్దీన్ అహమదుషా పరిపాలించుచుండెను. సుల్తాను అహమ్మదుషా, విజయనగరమున దేవరాయలను, అతని సామంతులను వధించుటకు జరిగిన ప్రయత్నములన్నియు విని సంతుష్టాంతరంగుడై, రాయలకు తన ధూర్తస్వభావము దెల్పబడ "ఏడు లక్షల వరహాల నిపుడు నాకు కప్పముగా జెల్లింపుము, లేనియెడల నీ రాజ్యమును భస్మీపటలము చేయజాలు సైన్యమును బంపి, నిన్నును నీమతస్థులను రూపుమాపెదను" ! అని వార్తనంపెను. విజయనగరాధీశుడగు దేవరాయ లామాట లాలకించి క్రోధావేశ పరవశుడై "ఔరా ! ఏమి యీ కండకావరము, తురుష్కుల ముష్కరత ! నే నింకను జీవించియుండగనే, ఎవరో, కొద్దిపాటి మంది, మావారు చనిపోయినంతమాత్రాన అహమ్మదుషా యిట్టి విపరీతపు తలంపులతో నన్ను జయింప దలచెనా ! మంచిది, మీ సుల్తానుతో కయ్యము

నేయుటయే మాకుసమ్మతి. మిమ్ములను ఎదుర్కొనుటకు సమరము చేయుటకు నాకు దగిన బలమున్నది. ఒక్కరోజులో నొక లక్షసైన్యమును గూర్చగలను. సూర్యుడు తేజోమూర్తి వెలుగునంతకాలము ప్రతియణువును కనబడును. నాశత్రువులు, నాకు మహోపద్రవము తటస్థించినదనిగాని, నా బంధు మిత్ర పరివారము నశించిరనిగాని నన్నందఱు ద్రోహులయి వీడిరనిగాని యెంచినయెడల వారు మిక్కిలి పొరబడినవారగుదురు. నా కివి శుభ దినములు, నాకిది మంచిదశ, నాకేయాపదయు వాటిల్లదు. నా సైన్యము లెక్కడబోయిన జయభేరియే మ్రోగింపగలవు గాని పలాయనముకావు. అదృష్టదేవత నాపైనున్నది. ఇపుడు మీ సుల్తాను నా దేశములోని ప్రజలను కొల్లగొట్టి ధనమును గొనిపోయి, సయ్యదులకు ముల్లాలకు నొసంగును. నేను అతని దేశమును ధ్వంసముచేసి నా వేట కాండ్రకును, ద్విజోత్తములకు నొసంగుదును" అని గంభీర భాషణముల దిరస్కరించి పల్కి, రాయబారి నవమానించి పంపివైచెను. పిమ్మట ఉభయులును సమరసన్నాహము చేయించి రణరంగమున సైన్యముల నడిపిరి. ఒకరి దేశముల నొకరు కొంతకాలము కొల్లగొట్టి పాడు చేసిరి. *

ప్రధానమంత్రి హంబనురీర్ †పారశీక దేశమునకు రాయల రాయబారము

కలబరిగె రాజ్యముపై దండెత్తి పోయిన, బ్రాహ్మణ ధన్నాయకుని స్థానమున, దేవరాయలు కార్యనిర్వహణమునకై, "హంబనురీర్" అనునాతని ప్రధానిగా నియమించెను. రాయల యభిప్రాయమున నీతడు ఆ బ్రాహ్మణ ప్రధానియంతటి ప్రజ్ఞావంతుడగుటనే, నాయుద్యోగమొసగియుండెను. కాని యీతనియంతటి దుర్మార్గుడును, కుటిలుడును, క్రూరుడును, మరియొకడు లేడు. ఇతడు చూచుటకు పొట్టిగను, అసహ్యాకరముగ నుండును. మీదు మిక్కిలి హీనకులసంజాతుడు, అసూయాపరతంత్రుడు, ముకోపి, కుటిల ప్రవర్తనము గలవాడు, దుర్మార్గుడు, నీచుడు, గౌరవమెఱుగనివాడు. వేయేల? యీతనియందు దుర్గుణములన్నియు మూర్తీభవించినట్లు దోచును. చెప్పుకొనుటకు మంచి విషయ మొకటియైన లేదు. రాజకార్యమీతనిపాలబడినతోడనే ధర్మాసనముగూడ మాలిన్యపూరితమయ్యెను. ఆత డధికారము పూనిన తరువాత మొదట గావించిన ఘనకార్యము నాకు ప్రతి దినమును పంపబడుచుండిన దినవెచ్చమును ఆపివేయుట. హంబనురీర్ నగరమువారికిపుడు నామీద తనకుగల అసూయను దీర్చుకొనుట కవకాశము గలిగెను. ఎన్నెన్నివిధముల నామీద చాడీలు చెప్పి మనస్సు పాడు చేయవలయునో అన్నియు చెప్పి నామీద ప్రధానికి మనసున్నదానికంటె నసహ్యము నెక్కువజేసిరి. హంబనురీర్ యభిప్రాయము నెఱిగినవారగుటచే, నాతని యిష్టానుసారముగ, నేను నిజముగా పారశీక చక్రవర్తిచే నంపబడిన రాయబారిని గాననియు వర్తకము చేయ దలచివచ్చి, కపటరాయబారినై మెలగుచున్నాననియు నెన్నియో మంతనములను జేర్చుచుండిరి. రాజకీయోద్యోగులు నమ్మునట్లనేక అనృతములను కల్పించి, మెల్లమెల్లగా వాటిని రాయల చెవి సోకునట్లు గూడజేసిరి.

* ఫెరిస్టాకూడ నీ కాలమున (౧౪౪౩—౪ క్రీ. శ.) దేవరాయలకును, అహమ్మదుషాకును, యుద్ధము సంభవించె నని తెల్పుచు నందులకు వేరుకారణములను దెలిపియున్నాడు. మూడుమాసముల కాలము యుద్ధము సాగెను. అందు మూడు ఘోరయుద్ధములు జరిగెను. మూడింటియందును కర్ణాటాంధ్ర సైన్యముచే గెలుపొందుచువచ్చినవి. చూడుడు: Briggs Ferishta Volume II, P. P. 430-435.

† ఈ పదము నిపు డేవిధముగ పూర్వస్థితికి సమన్వయింపవలెనో తోచకున్నది. అబ్దుర్ రజాక్ యీ పేరును తప్పుగా నుచ్చరించి వ్రాసికొనినట్లు కన్పట్టుచున్నది. అబ్దుర్ రజాక్ గ్రంథముయొక్క మరియొక ప్రతియందు "నిమపజీర్" అని యున్నది. కాని పెక్కుప్రతులందు హంబనురీర్ అని యున్నందున నిదియే సరియైన పాఠమని యెంచ దగును. హంబనురీర్ అనుపేరు "హంవీర" అనుదాని సమీపమున నున్నది. లేక "హనుమంతవీర" కావచ్చును. లూయిరైసు దొర దేవరాయని ధన్నాయకులలో నాగన్నయను వాడొకడుండినట్లు మాత్రము దెలుపుచున్నాడు. ఇంక నీహంబనురీర్ యెవరయియుండునో ?

ఇట్లు దినవెచ్చము లేక, శత్రువులయసూయకు గురియై, ధనములేక గౌరవము చెడి నిరాశచెంది కొంత కాల మెట్లో యాపాపిష్ఠి రాజ్యమున, దురాత్ములయిన విగ్రహారాధకులగు ప్రజలమధ్య కాలము గడపితిని. నే నిట్లు ఇడుమలబడుచుంటినను, అప్పుడప్పుడు పురవీథులందు రాయ లూరేగుచు నా కెదురయినపుడు మదపుటేనుగు నాపి, చిరునగవుతో, దయారసమొలుక నారోగక్షేమ మారయుచునే యుండెను. నిజముగా మహారాజు చాల ఔదార్యముగలవాడు. సుగుణముల పుంజ మనదగిన మహానుభావుడు.

ఇంతలో బ్రాహ్మణ ధన్నాయకుడు కలబరిగె రాజ్యము పై దండయాత్రలు ముగించి,మరపృష్టవంతులగు కొందరిని బానిసలగను, ఖైదీలుగను బట్టుకొని, రాజధానికి విజయ లక్ష్మితో మరలివచ్చెను. ఆతడు రాజధానిని ప్రవేశించినదినముననే, నా దుస్థితిని గూర్చి విని, హాంబనుకీర్‌ను, చాల మందలించి, ఆ దినముననే నా ఖర్చులకై ఏడువేల పణముల నివ్వవలసినదని టంకసాలకు బరాత మిచ్చెను. విజయ నగరవాస్తవ్యులయిన ఖ్వాజా మసూద్, ఖ్వాజామహమ్మదు (ఖురాసాను దేశీయుడు) అనువారలను, రాజపరమేశ్వరు డనదగినరాయలు అనేక అమూల్యాభరణములు, దుస్తులు, రత్నములు, కానుకలు, మొదలయినవి యొసంగి మాపారశీకచక్రవర్తి కడకు ప్రతిరాయబార మంపించెను. ఆ సమయముననే, డిల్లీ సుల్తానుగానుండిన ఫిరోజుషావంశీయుడగు ఫత్తేఖానుగూడ, ఖ్వాజా జమాలుద్దీను అనువాతని తన వకీలుగా, నేర్పఱచి, మా చక్రవర్తి కడకు అనేక కానుకలర్పించుచు నొక విన్నపమును బంపించియుండెను.

నేను విజయనగరమునుండి, రాయలయొద్ద సెలవుగైకొని ప్రయాణమగు రోజున, చక్రవర్తి నన్ను జూచి కృపాలుడై "ఓయీ! నీవు నిజముగా, పారశీకసుల్తానుషారూఖ్ వారి భృత్యుడవు గావనియు, మమ్ము మోసముచేయ నేతెంచినవాడవనియు ననేకులు మాతో చెప్పియుండిరి. లేకుండిన ఇంతకంటె గొప్ప యాదరణకును, గౌరవమునకును మావలన, నీవు పాత్రుడవై యుందువు. గడచినదానికై వగవవలదు. ఎన్నటి కైన నీవు తిరిగి మాకు విశ్వాసము గల్గినపిమ్మట, మా రాజ్యమునకు మీ సుల్తానువారిచే బంపబడుదువేని మా సామ్రాజ్యగౌరవప్రతిష్ఠలకు దగినరీతిని నిన్ను గౌరవించి బహూకరించెదము" అని పల్కెను.

... ...

మా సుల్తానువారికి వ్రాసిన సుహృల్లేఖలో దేవరాయ మహారాయలు నా విషయమయి, తన దేశములో బుట్టినయపప్రథల నన్నింటిని నుడువుచు హొర్ముజు నగర వాస్తవ్యులు జూపిన యసూయతను వర్ణించి, మరియు నీ విధముగా వ్రాయించెను. "మీతోడ మాకు సెయ్యమును, స్నేహమును ఎంతయు మోదావహములును, వాంఛనీయములును, గాని, కొందఱు మాకు అబ్దుర్ రజాకు మీ భృత్యుడు గాడని చెప్పుచు వచ్చిరి; లేకుండిన యింతకంటె నెక్కువగా, మా గౌరవము జూపుచు, మాస్థితికి దగినట్లుగా కానుకల నంపియుందుము. మీ రాయబారిని గౌరవించియుందుము."

పిమ్మట నా ప్రయాణ సన్నాహము బూర్తి చేసికొని శుభదినమున స్వదేశమునకై పయనమైతిని.

స్వదేశాభిగమనము నడుమ తుపాను

అదృష్టమనుఆకాశమున దైవకృప అనుభానుడుదయమయ్యెను. ఆశాభువనగోళమున, భాగ్యతార ప్రకాశింపజొచ్చెను. (?)కటికచీకటి రాత్రియందు, సంతోష కాంతులు వెలుగసాగెను. అంతట నాడు దైవమును నమ్మినవారికి తే బాధయు నెప్పుడును గల్గదని తోచెను.

... ...

హిందూస్థానమునం దొకచోట మారువమూల నున్నది విజయనగరము. దేశమంతయు, విగ్రహారాధన పరులు. నేను సంపాదించుకొనినదంతయు, నా కష్టకాలము! వ్యయమయిపోవుటచేత, ప్రయాణమునకు గావలసినంత ధనము నాయొద్ద లేకుండెను. ఇక, నా దురదృష్టపు సంగతులను చెప్పను. ఎట్లో అల్లా నాయందు కరుణాళుడై యుండినందున ప్రయాణము సాగించితిని. షాబాను మాసమున * పండ్రెండవ దినమున నేను విజయ

* షాబానుమాసము మనకు పుష్యమాసమగును.

నగరమునుండి యితర రాయబారులతోపాటు బయలు దేరితిని. పదునెనిమిదిదినము లహోరాత్రములు పయనము గావించి 'రమజాను'* మొదటిరోజున మంగళూరు నగరమును జేరితిని. మంగళూరులో రమజాను ఉపవాస దినములను జరిపి, పిమ్మట హోనూరురేవునకు బయలుదేరితిమి. మంగుళూరులో సయ్యదు అల్లాఉద్దీన్ మహాడి అను మహమ్మదీయఫకీరు గలడు. అతనికి నూటయిరువది సంవత్సరములు వయస్సుండునని చెప్పుదురు హిందువులును, ముసల్మానులునుగూడ నాతని మహనీయునిగా భావించి పూజింతురు. అట్టి మహనీయుని సందర్శించి, యాశీర్వాదము బడయు భాగ్యము నాకు లభించినందుల కేనెంతయు నదృష్టవంతుడనని యెంచెదను. ఇచ్చట నుండగనే విజయనగర రాయబారులలో ప్రధానుడగు ఖ్వాజామసూద్ అకస్మాత్తుగ మరణించెను.

హనూరు రేవునందు పారశీక దేశమునకు బోవుటకై యోడ నొకదానిని గుదుర్చుకొని నలుబదిదినముల ప్రయాణమునకు వలసిన సామగ్రి నంతయు సమకూర్చితిని. ఇచ్చట శుభశకునమును పరీక్షించి, జిల్‌కాడా మాసమున ౨౫ వ తేదీన ఓడలంగరు నెత్తించితిని. ఓడప్రయాణము మాకు చాల యుపద్రవకరమయ్యెను. వరుసగా రెండు మాసము లించుమించుగా తుపాను రేగుచుండుటవలన మేము చాల యిబ్బందుల పాలబడితిమి. ఎట్టకేలకు హిజరాశకము ౮౪౫ సంవత్సరమున మొహరము పండుగ సమీపించునప్పటికి (ఏప్రిల్-చైత్రము: క్రీ. శ. ౧౪౪౪) సముద్రపుగండమును గడచి మా దేశములోని కలహాట్ † శిఖరమును సందర్శింప గల్గితిమి.

సముద్రయాన సమాప్తి హార్మజునగర ప్రవేశము

నా ప్రయాణ చారిత్రముగూడ ముగియుచున్నది. మొహరముపండుగ గడచినంతనే మేము మస్కాటు రేవునుగూర్చి సుఖముగా పయనము సేయుచునే యుంటిమి. మస్కాటు రేవుజేరి కొంతకాల మచ్చట లంగరు దింపి, సముద్రముమీద తుపానువలన గల్గిన నష్టమును కూడి తేర్చుకొని హార్మజునగరమునకై ఓడ లంగరెత్తించి పయనము సాగించితిమి. మస్కాటు రేవు దాటిన పిదప "ఖూర్ పకాన్" రేవున రెండుదినము లాగి, మరల బయలుదేరితిమి. అప్పటికి వేసవికాలపు వేడి దుర్భరమగుటచేత నా రేవున రెండుదినముల పాటుండవలసి వచ్చెను. ఖూర్ ఫకాన్ రేవునుండి బయలుదేరి సురక్షితముగా హార్మజురేవున సఫాగ్ నెల ౧౨ వ తేదిని మధ్యాహ్నమగునప్పటికి లంగరు దింపితిమి. ఆనాడు శుక్రవారము.

హోనూరు రేవునుండి హూరుమంజి (హార్మజు) రేవునకు మాకు పయనము సేయుటకు డెబ్బదియైదు దినములు పట్టెను

---

* రమజాన్ మొదటిరోజు మార్గశిర శు ౧, యో ప్రథమతిథియో యగును.

† కలహాట్ శిఖరము మస్కాట్ రేవునకు నలుబది మైళ్లదూరమున నున్నది. దానియెత్తు ౬,౦౦౦ అడుగులుండును.

నవనాగరికత - విద్వన్నిరాదరణము

వైద్యరాజ దింటు సుబ్బావధాని గారు

శా. ఉన్నారిప్పటికైన నేగుడిసెనో యున్నార లేమూలనో
యున్నావా యనువారి గాన కకటా! యొక్కొక్క ప్రాణంబుతో
నన్నంబే కరవై మహామహులు విద్యాపారగుల్ జ్ఞానుల్గా
అన్నా! వేంకటశైలభర్త! యభయం బవ్వారి కీవే సుమా!-

ప్రాచీనాంధ్రు లెవ్వరు? ఆర్యులుకారా?

చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు

(రెండవసంపుటము - మొదటిసంచికతరువాయి)

దక్షిణహిందూస్థానము నలంకరించి యుండిన నేటిచరిత్రశోధకులలో నగ్రపీఠము నధిష్ఠించియున్న శ్రీమాన్ డాక్టరు యస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు మున్నొకప్పుడు హిందూదేశమున సార్వభౌమపదవి నలంకరించిన యాంధ్రులు కొందఱు తా మార్యులమని చెప్పుకొనుటచేతను, ఆర్యులకన్నను విశేషనాగరికతాసంపన్నులమని ద్రావిడులు చెప్పుకొనుటచేతను, ఆంధ్రుల తోడను ద్రావిడులతోడను చేర్చుట కిష్టపడక తెలుఁగులను బడుగులని వక్కాణించిరి. దీనికిఁ గారణము నూహించి వా రిట్లు చెప్పిరి.

"Generally speaking, however, the Andhra power came into touch with the Tamil on the northern frontier marked by Tirupati and Pulikat. The wild people called Vadukar by the Tamils must have interposed between the Tamils and the Andhras * * * * This position is still more difficult by the reference to the Vadukar, which term occurs very often in the literature of this period. Vadukar is the present day vernacular name for the Telugu speaking people in the Tamil country; but they are described still as in the same savage stage of frontier tribes being as marauders. They are located in the region immediately to the north of the Tamil frontier of Pulikat and Tirupati. This would seem to preclude the equation that the Tamils regarded the Vadukar and the Andhras as one"

"అయినను సర్వసామాన్యదృష్టితోఁ జూచినపుడు తమిళులరాజ్యమయిన తమిళకమున కుత్తరపుసరిహద్దులుగ నున్న పులికాట్ (పులికాడు) తిరుపతులకడను ఆంధ్రరాజ్యమునకు తమిళులకు సంబంధము కలుగుచున్నది. తమిళులచే 'వడుగర్' అని పిలువఁబడు నాటవికజనులు తమిళులకును, ఆంధ్రులకును నడుమ నడ్డపడియుండవలయును...... ఈస్థితి యీ యుగమునాటి వాఙ్మయమునఁ దఱచుగా 'వడుగర్' శబ్ద ముదహరింపఁబడి యుండుటచేత నింకను మఱింతకఠినమగుచున్నది. 'వడుగర్' అనుపదము తమిళదేశమున నివసించుచు తెలుఁగుమాట్లాడుచున్న తెగలవారిపట్ల తమిళులచే వ్యవహరింపఁబడు నిప్పటి దేశభాషానామమై యున్నది. కాని వా రిప్పటికిని సరిహద్దులలోని బందిపోటు దొంగలవలెనె యింకను కిరాతకత్వస్థితియందే యున్నటుల వర్ణింపఁబడియున్నారు. తమిళకమున కుత్తరపుసరిహద్దులగు పులికాడు, తిరుపతులకు నుత్తరము నత్యంత సమీపము ననే వారికి నివాస మేర్పఱుపఁబడి యున్నది. ఇదియె 'వడుగర్' అనువారిని ఆంధ్రులను వారిని నొక్కరేయని తమిళులు భావించుటకు ప్రతిబంధక మగుచున్నది."

అయ్యంగారికి తెలుఁగువారినిగూర్చి యెట్టి యభిప్రాయముగలదో పైవాక్యముల వలన స్పష్టపడఁగలదు. ఇంక నాంధ్రులను గూర్చి వీరు వ్రాసినదానిని జిత్తగింపుఁడు.

The Andhras are described as Aryan people who had given up the Aryan customs and practice in religion, in other words mlecchas or even Vratyas

ఆంధ్రు లార్యాచారములను మతాచరణములను విడిచిపెట్టినవారు. అనఁగా మా యీ మాటలలో మ్లేచ్ఛులుగను, వ్రాత్యులుగను గూడ నభివర్ణింపఁబడియున్నారు. * తమకును తమిళులకును నడుమనున్న బడుగులను కిరాతులనుండి (తెలుఁగువారు) యేయుపాయమును గలుగకుండఁ దమ్మును దమరాజ్యమును సంరక్షించుకొనుటకై యాంధ్రు లిప్పటిగుంటూరు మండలములోని యమరావతికడ ధాన్యకటకమనుపేర నొకరాజధాని నేర్పఱచుకొనిరఁట. ఆంధ్రులకు తమిళులకు నడుమ బందిపోటు దొంగలయిన బడుగు లుండుటచేత క్రీస్తుశకమునకుఁ బూర్వమున రెండువందలసంవత్సరములును, బరమున రెండువందలసంవత్సరములును బరిపాలనము చేసి చక్రవర్తులైన యాంధ్రులకోడ నిప్పుడు తెలుఁగుమాట్లాడు వారేవిధమైన సంబంధమును గల్పించుకొనుటకు హక్కుగలిగియున్నారో యను ప్రశ్నము పుట్టుచున్నదఁట! ఇంతవఱకు దొరకినసాధనములనుబట్టి యిదమిత్థమని నిర్ణయించుటకు సాధ్యపడదఁట!

ఈ పైవాక్యములనుబట్టియు, వీరివ్యాసములో వెలువడిచిన తక్కినవిషయములను బట్టియు, దేలిన సిద్ధాంత మెట్టిదనిన:— "వడుగర్" అనుతెగవారు బందిపోటుదొంగలనియు, తమిళదేశములో నిపుడు తెలుగు భాషమాట్లాడుచున్నవారిని 'వడుగర్' అను నీతమిళ భాషానామముతోనే వ్యవహరించుచున్నందున 'వడుగర్' అనువారు తెలుఁగు వారేయనియు, ఈ శబ్దము ఆంధ్రశబ్దమునకుఁ బర్యాయపదముకాదు గనుక యాంధ్రులు తెలుఁగువారుకారనియు సిద్ధాంతమగుచున్నది."

అయ్యంగారి కిట్టిభావములు 1922-వ సంవత్సరములో జనించినవి. కాని 1909 దవ సంవత్సరమునాఁటి కిట్టిభావములున్నట్లు వీరి వ్రాఁతలనుబట్టి కన్పట్టదు; కాని 1909-దవ సంవత్సరము. 'ఇండియన్ ఆంటిక్వేరీ' అను పత్రికయొక్క 'మే' నెల సంచికయందు 'ఆంధ్రపూర్ణ' విరచితమైన 'యతిరాజవైభవ' మనుపేరుగల శ్రీరామానుజచరిత్రమును వీరు భాషాంతరీకరించి దానిని బ్రకటించియున్నారు. అందలిపీఠికలో, నాకవినిగూర్చి యిట్లు వ్రాసియున్నారు.

"Nothing is really known about Andhrapurna, the author of this work. Except what he chooses to tell us himself, Viz, that as he was engaged in the milkservice of Ramanuja." Even tradition has few things to tell about him We find his name however among those of the 74 successors of "Ramanuja" in the propagation of Vishnava Gospel, and the author of Prapannamritam, who lived a Contemporary of Venkatapatiraya (died 1614 A. D.) claims to be a descendant of Andhrapurna (Vaduganambi as he called in Tamil.)

రామానుజునకు క్షీరము సమకూర్చు నుద్యోగములో నుంటినని తనంతట తాను

* See the Quarterly Journal of the Mythic Society. Vol. XII, 1921-1922—p. 25.

మనకు వెల్లడించినది తక్క యీశౄతిక ర్తయైన యాంధ్రపూర్ణునిగురించి నిజముగా దెలియ బడిన దేమియును లేదు. అతనిగురించి తాలి పెదుగాథలోఁగూడ వానిఁగూర్చి యేమియుఁ గానఁబడదు. అయినను అతని నామము రామానుజుని తరువాత వైష్ణవమత ధర్మమును బోధించిన డెబ్బది నలుగురు మతప్రవర్తకులలోఁ గన్పట్టుచున్నది. 1614-వ సంవత్సరములో మృతినొందిన వేంకటపతిరాయలతో సమకాలికుఁడై ప్రప న్నామృతమను గ్రంథమును విరచించినకవి తాను ఆంధ్రపూర్ణుని (తమిళభాషలో వడుగ నంబియని చెప్పఁబడినవాఁడు) సంకలిని వాఁడ నని చెప్పుకొనియున్నాఁడు. ఈ వడుగనంబి యనునాంధ్రపూర్ణుఁడు పదునొకండవ శతా బ్దిలో నున్నవాఁడు. ఆంధ్రశబ్దమునకు, బర్యా యపదముగా వడుగశబ్దము వ్యవహరింపఁబడు చున్నందు కింతకంటె దృష్టాంతము మఱి యేమికావలయును? అయ్యంగారు ఆంధ్రులు తిరుపతి, పులికాడులు దాటి తమిళదేశములో నెన్నఁడు ప్రవేశింపలేదని మిక్కిలి ధీరత్వ ముతో వ్రాసిరికాని తమయభిప్రాయమునకు విరుద్ధముగా తమిళవాఙ్మయమునందు నొక యాంధ్రప్రభువు మిక్కిలి యతిశయోక్తులతో వర్ణింపఁబడియుండుట దలపోసి కాదని నిరూ పించుటకై వెట్టిమొట్టి ప్రత్యుత్తరములు చెప్పఁ దొడంగినారు. వారివ్యాసములో నిట్లువ్రాసిరి.

"There is a chieftain known by the name of Aay Andiran. The second word of this name is rendered Andhra by some. It is just possible that it is the Tamilised form of the word Andhra."

"ఆయ్ అందిరన్" అనుసామంతప్రభువు (మండలికుఁడు) గలఁడు. ఈ నామములోని రెండవశబ్దము కొందఱిచే ఆంధ్రశబ్దముగాఁ బరిగణింపఁ బడుచున్నది. ఆయ్యది ఆంధ్ర శబ్దమునకు తమిళభాషా స్వరూపమని చెప్పు టకు సాధ్యపడును."

ఇట్లు పైరీతిని వ్రాసియుండియు నడుగు భాగమున(Foot-note)లో నిట్లుకవాక్యమును వ్రాసి యున్నారు.

"If the term Andar used to designate shepherds comes from the Sanskrit Andhaka, a Tamil derivation seems impossible, there is justification for this interpretation. The term Andiran is used in this compound in contra-distinction to the term Einan in Aay-Eyinan undoubtedly denoting the caste or tribe from which he came. The two names would stand 'Aay' the shepherd and 'Aay' the hunter."

గొల్లవాండ్రకు పేరుగావాడఁబడెను (Andar), (అండార్) శబ్దము 'అంధక' అనుసంస్కృత శబ్దమునుండి పుట్టినపుడును, ఈశబ్దమునకు వ్యుత్పత్తి తమిళభాషలో సాధ్యము కాక యున్నపుడును, ఇట్టి వ్యాఖ్య చేయుట న్యాయమే. ఈమిశ్రనామములోని 'ఆందిరన్' అనుపదము 'ఆయ్- ఎయినన్' అను మిశ్ర నామములోని 'ఎయినన్' శబ్దమునకు వ్యత్యాసముగా వాడఁబడియుండుటచేత నిస్సం దేహముగా నతనికులమునుగాని వర్ణమును గాని తెలుపుచున్నది. 'ఆయ్' అనఁగాగొల్ల వాఁడని, బోయవాఁడని (వేటకాఁడు) రెండు నామము లేర్పడుచున్నవి.

ఇంత వ్రాసియుఁ దుదకు వీరు తమయభి ప్రాయము నీక్రిందిరీతి వెలువరించిరి.

" It would be unsafe, however, to assert that the Andhras, as such, came and settled in the South."

"అయినను, ఆంధ్రులు దక్షిణమునకు వచ్చి నివాసస్థులయిరని వక్కాణించుట సురక్షితము కాదు." ఎందుకు సురక్షితము కాదో ?

ఇమ్మహానీయులకడ నే 'యూనివర్సిటీ రీసర్చిస్టూడెంటు' గా నుండి తరిఫీదుగాంచి నేడు 'మద్రాసు ఆర్క్యాలాజికల్ సూపరిం టెండెంటుగారి కార్యాలయమున 'అసిస్టాంటు ఎపిగ్రాఫిస్టుగానున్న శ్రీమాన్ ఏ. రంగ స్వామిసరస్వతి. బి. ఏ. గారుకూడ ' The Origins of South Indian Dynasties' అను గ్రంథమును వ్రాసి యాగ్రంథములో నీపైవిష యమునుగూర్చి యెుకింత వ్రాసియున్నారు. ఆగ్రంథమింకను ముద్రితము గాకయున్నను వారు నాకోరికను మన్నించి యాదలివిషయ ముల నుపయోగించుకొన ననుజ్ఞ దయచేసి యున్నందున వారికెంతయుఁ గృతజ్ఞుఁడను. 'ఆయ్ అందిరన్' అనువానిని గుఱించి వారు వ్రాసినదానిమాత్రమే నేనిచటఁ దెలుపు చున్నాను.

"దక్షిణహిందూస్థానమును బరిపాలించిన యనేకరాజవంశముల యుత్పత్తులను దెలుపు శక్తి ద్రవిడవాఙ్మయమునకుఁ గలదు. ఆంధ్ర శబ్దముయొక్క వ్యుత్పత్తిని దెలుపు జాడ నేమైన నయ్యది తెలుపఁగలదా ? ఆంధ్ర శబ్దము తమిళభాషలోనికి మాఱినపుడు 'ఆందార్' ఆందిరన్' అనుపదములుగాఁ గన్పట్ట గలదు. ప్రాచీన ద్రవిడవాఙ్మయమునం దీ పదము లొకతెగవారికి నామములుగాఁ గన్ప ట్టుట చిత్రము. సంఘముకాలమునాఁటి గ్రంథ ములలో 'ఆందిరన్' అనునొక ప్రభువు గన్పట్టు చున్నాఁడు. అతఁడు పరిపాలించిన దేశముతిన్న వెల్లిమండలములోని 'పొదియిల్' కొండకు చుట్టునుండు దేశమయి యున్నది. అతనిరాజ ధాని 'ఆయక్కుడి' అనునది. అందమైన నీటి బుగ్గలుగల 'కవిరమ్' అను కొండపలవరుస యొకటి యాతనిదేశ మలంకరించియుండెనని 'అగ' అను కావ్యమున వర్ణింపఁబడినది. అతనిదేశమున 'ఏనుగ'లు నధికసంఖ్యగాఁ బుట్టుచుండెననియు, వానిని బహుమానము లుగా నొసంగుచుండెననియు 'నట్రినై' అను గ్రంథమున వర్ణింపఁబడి యుండెను. అతనికనే కులు భార్యలు గలరనియు, అతఁడు సుర పొన్నపూలదండలను ధరించుటయం దెక్కువ యభిలాష గలవాఁడనియు, అతఁడు కొంగు లతో బోరాడి పశ్చిమసముద్రతీరమునకుఁ దఱిమివేసెననియు, 'పురం' అనుకావ్యము నందు వర్ణింపఁబడియుండెను. మఱియు నా గ్రంథముననే యతని యాస్థానమండపము యొక్క సొగసు 'ఉఱైయూర్ ఎనిచ్చెరిముద మోసియర్' తుఱైయూర్ ఒడై కిల్లర్, కుద్దు వాస్ కిరనార్' అనుకవులచేతను, 'అగ'మను కావ్యమున 'పరన్ కొర్రనార్' 'పరనార్' అనుకవులచేతను, 'నట్రినై' అనుగ్రంథమున 'కఱికన్ననార్' మొదలగు కవులచేతను విశే షముగా నభివర్ణింపఁబడియుండెను. వీరిలో 'మోసియర్' అను నాతఁడు ముఖ్యుఁడు. 'అదిగమాన్' అనువాని కవ

యిత్రియగు 'సువైయర్'ను, 'వేల్ పటి'యను వానికి 'కపిలర్' కవియు నెట్లో- 'ఆయ్- అందిరన్' అనువానికి 'మోసియర్' అట్టి వాఁడని చెప్పఁదగును. మొదట నీతనిగాని యీతని దాతృత్వమునుగాని యెఱుంగక దేశ దేశములు తిరిగితిరిగి తుద కీతని ప్రఖ్యాతిని విని యీతని యాశ్రయమును బొందెను. ఈ ప్రభువు నాటక ప్రదర్శనములను బ్రదర్శించుటయందు నభిరుచిగలవాఁడై యనేకములను బ్రదర్శింపఁ జేసె ననియును, ఇయ్యది తన గొప్పకొఱకును, స్తోత్ర పాఠములను బడయుటకొఱకును గాక తన ధర్మమని నమ్ముటచేతను తనపూర్వు లాచరించినవారగుటచేతనుఁ బ్రదర్శింపఁజేయుచు వచ్చెనని కవి వర్ణించియున్నవాఁడు. ఇతఁడు మృతినొందినపుడు వీనిభార్యలు పెక్కుండ్రు సహగమనము గావించిరట. ఇతని మృతిని గుఱించి 'మోసియర్' 'కిరనార్' కవులిరువురు మిక్కిలి జాలిపుట్టించెడు విధముగా వర్ణించిరి. వీరిలో 'ముదమోసియార్' అనుకవి వర్ణించినపద్యములలో నొకపద్యములోని సార మిట్లున్నది.

"భూలోకమునుండి "ఆయి- అందిరన్' ప్రభువు వచ్చుచున్నవాఁడని విష్ణులోకములో ఇంద్ర దేవాలయములో గానములును, వంపుగలును మెండుగా జరుపఁబడుచుండెను.

ఇక్కడ నొకచిత్ర భాగవతకథ వినిపింప వలసియున్నది. డాక్టరు కృష్ణస్వామి అయ్యంగారు ఆయ్‌శబ్దమునకు గొల్లవాఁడనియు, వేటకాఁడనియు నర్థమున్నట్లొప్పుకొనియున్నారు. శాతవాహనరాజు లాంధ్రరాజు లను విషయము పురాణప్రసిద్ధమనుట యంగీకరించియె యున్నారు. మున్నొకప్పుడు శాత లేక శాతవాహనుఁ డను నాతఁడు సార్వభౌముఁడై విఖ్యాతిఁ గాంచియుండెననుట జగద్విదితము. ఇతనినిగూర్చి నకథలు భరతఖండమునందంతట చెప్పుకొనఁబడుచున్నవి. శాతవాహనుని దక్షిణ హిందూస్థానమునందంతట నొకదైవముగాఁ బూజించుచున్నారు. తమిళదేశమున 'అయ్యనార్' అనుపేరుతోడను, కన్నడదేశమున "అయ్యప్ప" అను పేరుతోడను మన దేశమున 'పోతరాజు' అనుపేరుతోడను పూజింపఁబడుచుండెడి దేవుఁడు శాతవాహనుఁడే. ప్రాచీన తమిళభాషా నిఘంటువులగు 'దివాకరమ్' 'పింగళనిఘంటువు' లలో శాతవాహనుఁడే 'అయ్యనార్' అని వక్కాణింపఁబడియుండెనని రంగిస్వామిసరస్వతిగారు వక్కాణించియున్నారు. తమిళదేశమున 'అయ్యనార్' మిక్కిలి జనరంజకుఁడైన దేవుఁడుగ నున్నవాఁడు. ఇతనికి 'శాస్త' అను మఱియొకనామముగలదు. కాని శాస్త బుద్ధదేవుని నామములలో నొకటిగా నున్నదని అమర నిఘంటువులో నిట్లువక్కాణింపఁబడియున్నది.

సర్వజ్ఞః సుగతో బుద్ధో ధర్మరాజ స్తథాగతః,
సమంతభద్రో భగవాన్ మారజి ల్లోకజి జ్జినః.
షడభిజ్ఞో దశబలో ద్వయవాదీ వినాయకః,
మునీంద్రశ్శ్రీఘన శ్శాస్తా మునిః...

"దుష్టాన్ శాస్తి శిక్షతీతి శాస్తా" అనఁగా దుష్టులను శిక్షించువాఁడనియర్థము. మఱియు జనులు వీని నిట్లు ప్రస్తుతింతురు.

"భూతనాథ సదానంద సర్వభూతదయాపర;
రక్ష రక్ష మహాబాహో శాస్త్రే తుభ్యం నమోనమః"

కాని యీ 'శాస్త' నామముతోఁ బ్రవర్తింపఁ బడుచున్న 'అయ్యనార్' అను దేవుని (శాత వాహనుని) హరిహరపుత్రునిగాఁ బౌరాణికు లభివర్ణించియుండిరి. వీనింగుఱించి యీక్రింది మంత్రములు గన్పట్టుచున్నవి.

"ఓంనమోభగవతే హరిహరపుత్రాయ పుత్రలాభాయ శత్రునాశాయ (గాలిదోష వినాశాయ) మదగజవాహనాయ మహా శాస్త్రాయ నమః"

"అస్యశ్రీ మహాశాస్త మంత్రస్య రుద్రర్షిః అనుష్టుప్ఛందః మహాశాస్తా దేవతా"

"మమ సర్వాభీష్టసిద్ధయే వినియోగః షడంగం హరిహరపుత్రాయ హృదయాయ నమః అర్థలాభాయ పుత్రలాభాయ శిరసే స్వాహా, శత్రునాశాయ శిఖాయైవషట్, సర్వ స్త్రీమోహనాయ కవచాయ హుం, మదగజ తురంగావహనాయ నేత్రత్రయాయ వౌషట్, మహాశాస్త్రాయ హుంఫట్, స్వాహా అస్త్రాయఫట్"

"ఓం ఐం హ్రాం సౌం క్లీం శ్రీం హ్రాం హ్రాం క్లీం హరిహరపుత్రాయ అర్థలాభాయ పుత్ర లాభాయ శత్రునాశాయ సర్వస్త్రీ మోహనాయ మదగజ తురంగావహనాయ మహా శాస్త్రాయ నమః"

అయ్యనార్, మహారాష్ట్రదేశమున ఖాం డోబా, అనుపేరిటను కొడగుదేశమున 'బేట అప్పయ్య' లేక మలెదేవుఁ డనుపేరిట నారా ధింపఁబడుచున్నాఁడు. వీని యారాధనము శైవులలో భైరవారాధనముగను, వీరభ ద్రారాధనముగను, వైష్ణవులలో వేంకటేశ్వరా రాధనముగను మార్పుగాంచినది. ఈహరిహర పుత్రునిగుఱించి పౌరాణికులైన శైవు లొక వింతగాథను బుట్టించిరి. ఒకప్పుడు భస్మాసురుఁ డనువాఁడు తపస్సుచే నీశ్వరుని మెప్పించి తాను చేతితో ముట్టిన నేవస్తువైనను భస్మ మగునట్లు వరమిమ్మని వేఁడెనట. ఆయన తన కావరమును బ్రసాదించిన వెనువెంటనే యా వరముయొక్క యాథార్థ్యము నరయఁగోరి వాఁడు తనకు వరమనుగ్రహించిన యాశివుని నెత్తిపైనే తనచేయి నిడఁ బ్రయత్నించెను. అతఁడు సర్వజ్ఞుఁడయ్యును వానిభవిష్యద్వర్తన మును దెలిసికొనఁజాలక యట్టివర మనుగ్ర హించిన మహానుభావుఁడు ప్రాణభీతిచేఁ బఱువిడి యొకకొలనిలో నొకపుష్పములో దాగుకొని భయార్తుఁడై ప్రాణరక్షణార్థము విష్ణువునుగూర్చి ప్రార్థించె నట. విష్ణువు వాని యుత్తలపాటును దెలిసికొని మోహినివంటి స్త్రీ రూపధారియై వానిముంగట నిలువంబడి మరులు గొలిపెను. ఆమెనుగాంచి వాఁడు కన్నుచెద రినవాఁడై హృదయముచలింప మదోన్మత్తుఁ డై వెంటఁబడ నామె తుద కొడంబడినట్లు నటించుచు, "శుచివైయుండుటకు ముందుగా నీవు కొలనిలో స్నానముచేసి కురులార్చుకొని తలకు చమురురాచికొని రమ్ము" అని పలి కెను. కామపీడితుఁడుగావున వాఁ డామాట లను విశ్వసించి యట్లుగావింపఁ దనతలను తానే

ముట్టుకొన్న వాఁడయినందున వెంటనె భస్మ
మయ్యెను. శివుఁ డాపర్యవసానమును దెలిసి
కొని కొలనిలోనిపుష్పమునుండి బైటకువచ్చి
విష్ణువు జరిగినవృత్తాంతము నివేదింప మరల
నొకమాఱు 'మోహినివిగమ్మ'ని యడిగెనఁట.
మరల నొకమాఱుమోహినీరూపమునుదాల్చి
యెదుట నిలువంబడ మున్నొకమాఱు తన్ను
మరులుగొలిపిన మన్మథునే రూపడంచినంతటి
తపశ్శాలియగు భగవంతుఁడే కాలకర్మవశ
మున మోహమత్తుఁడై యామాయామోహిని
వెంటఁబడి సఫలీకృతమనోరథుఁ డయ్యెను.
అప్పుడాపురాణదంపతులకుఁ బుత్రోదయప్రాప్తి
లభించెను. అతఁడే హరిహరపుత్త్రుఁడు. ఇందలి
సత్యమును జదువరులు గ్రహింపవలయును.
దక్షిణదేశమున ముఖ్యముగాఁ దమిళకమున
'అయ్యనార్' అనుశాతవాహనునిగుడి లేని
గ్రామ మెచ్చటనొకాని కానరాదు. ఈగుళ్లు
సామాన్యముగాఁ జిన్నవిగానుండి యేకాంత
ప్రదేశమున నూరునకుఁ బడమరగా నొకచోట
నున్నతములైనవృక్షచ్ఛాయలనడుమ నిర్మింపఁ
బడియున్నవి. వీనిముందు మట్టిచేఁ జేయఁ
బడిన గజతురగాదిజంతువులయొక్క విగ్రహ
ములలోఁగొన్ని చిన్నవియుఁ బెద్దవియుఁ గూడ
నుంచఁబడియుండును. అనేకులు ప్రజలు నిరం
తరము మ్రొక్కుబడులు చెల్లింపుచుందురు.
ఈగుళ్లద్వారముల నిరుపార్శ్వముల నిరువురు
ద్వారపాలకులు భయంకరాకారములతో
నొప్పుచుందురు. వీనితలలపైన కిరీటములును
సింగపుకోరలతో నొప్పెడుమోములును, చేతు
లలోఁ బెద్దకత్తులును గలిగియున్నట్లుగా వీనిం
జిత్రింపుదురు. గుడికి ముందటిభాగమున సప్త
మాతృకల విగ్రహము లుండును. ఇవియును
బూజింపఁ బడుచుండును. (త్రికరాశూరి, మా
యాకరిశూరి, రక్తచాముండా, వనచారిణీ (కా
శూరి), భగవతీ, బాలశక్తి, భువనశక్తి, అనునవి
సప్తమాతృకలు). గుడికి లోపలిభాగమున తలు
పున కిరుప్రక్కలను రెండువినాయకవిగ్రహము
లుండును. గర్భాలయమున పూర్ణా(పూరణై)
పుష్కలా (పుట్కలై) అనునిరువురు భార్యలు
చెరియొకప్రక్కనుండ 'అయ్యనార్'దేవుఁడు
తనచుట్టును సప్తకన్య లొప్పుచుండ నడుమ
నధిష్ఠించియుండును. ఉత్సవకాలమున నూరే
గుటకై కొయ్యతోఁ జేయఁబడిన గజతురగాది
వాహనములు ప్రక్కగృహములోనుండును.
'అయ్యనార్' విగ్రహము స్వారి వెడలు
సందర్భములఁగాక తదితరకాలముల సామాన్య
ముగా నెఱుపువన్నెగల చర్మముతోఁ
గూర్చుండియున్నటుల విగ్రహము చిత్రింపఁ
బడియుండును. తలపై కిరీట ముండును. ఫాల
తలమున మూఁడు విభూతిరేఖ లుండును.
అనేకములయిన యలంకారములతో నలంక
రింపఁబడియుండును. అహింసతోఁగూడిన బలు
లను బ్రాహ్మణులును, హింసతోఁగూడిన బలు
లను బ్రాహ్మణేతరులు నాదేవున కొసంగు
చుందురు. కష్టకాలమునందుఁ బ్రజలు మ్రొక్కు
బడులు చెల్లించుచుందురు. పూర్వము మన
దేశమున హరిహరారాధన ముండెనని సూచ
నలు గన్పట్టుచున్నవి. తిక్కనసోమయాజి
మహాభారతమును నాచనసోముఁడు యుత్తర
హరివంశపురాణమును హరిహరనాథునకే

యంకితము గావించిరి. హరిహరపుత్రుల మూలముననే హరిహరారాధనము సద్వైతము నెలసినదని తోఁచుచున్నవి. 'అయ్యనార్' దేవేరులలో పూర్ణాదేవి నల్లనికస్తూరి బొట్టు నలంకరించుకొనియుండఁ బుష్కలాదేవి తెల్లని మూఁడువిభూతిరేఖల (తిరుసీరు) నలంకరించుకొనియుండును. ఇతనికి పవిత్రకిరీటము గల యోధుఁడను నర్థముగల 'తిరుముడిసేవకర్' అనియు, మంచియోధుఁడను నర్థము గల 'నల్లసేవకర్' అనియు, గ్రామబాహ్యాంతరమున నివసించు దేవుఁడను నర్థముగల 'పురత్తవాన్' అనియు, అందమైన కపిలివన్నెగల వాఁడనునర్థముగల 'పొన్‌కిపిల్ సన్నన్' అనియు, 'యోగి' అనియు, మచ్చలేనివాఁడనునర్థముగల 'బరుమాశత్తాన్' అనియు, భయంకరాయుధము గలవాఁడను నర్థముగల 'చండాయుధన్' అనియు, పూజ్యుఁడను నర్థముగల 'అరిమార్' అనియు, ధర్మరక్షకుఁడనునర్థముగల 'అరకోట్టకాప్పోన్' అనియు, 'తెల్లయేనుఁగురౌతు' అనునర్థముగల 'వెళ్లై యానైయూర్తి' అనియు, యువకుఁడను నర్థముగల 'కుమారర్' అనియు, తండ్రియను నర్థముగల 'అయ్యర్' అనియు, హరిహరుని కుమారుఁడనునర్థముగల 'హరిహరపుత్తిరర్' అనియు మొదలుగాఁగల నామాంతరము లెన్నో గలవు.

తమిళదేశమునకును ఆంధ్ర చక్రవర్తియైన మొదటిశాతవాహనునకును నింతటి పురాణప్రసిద్ధిగల సంబంధము గన్పట్టుచుండ నపుడు సంబంధములేదని డాక్టరుకృష్ణస్వామి అయ్యంగారు చెప్పఁబూనుట వింతలలో వింత గదా.

అయ్యదేవర యాంధ్రుఁడైనపుడు మన అయ్యరులు మన అయ్యంగారు లన్యులగుదురా ? అయ్ శబ్దమునకు బహువచన ప్రత్యయమైన 'అర్' అనుదానిని జేర్చినపుడు అయర్ - అయ్యర్' అగుచున్నది. సెట్టియార్, మొదలియార్, అన్నట్లుబహువచనరూపములతోఁ బ్రశంసించుట తమిళుల సంప్రదాయమగుట 'అయ్యరు' లని వ్యవహారము లోనికి వచ్చినది. 'గారు' అనుపదము తెలుఁగులో గౌరవసూచకమైనపదము. అయ్యర్ + గారు'= అయ్యంగారు' అని యేర్పడుచున్నది. తెలుఁగులో 'అయ్యగారు' అనుదానికి 'అయ్యంగారు' అనునది పూర్వరూపము. 'గారు' అనుదానిని తెలుఁగువారు మాత్రమే వాడుదురు. కన్నడులు 'గారు' అనుదానికి బదులుగా 'అవర్‌గళు' అనివ్యవహరింతురు. కావున మన 'అయ్యంగార్లు' కూడ పూర్వము తెలుగు వారయి యుండి తెలుఁగు దేశమునుండి తమిళదేశమునకుఁ బోయినవారని చెప్పఁదగును. ఇయ్యది పెక్కు దృష్టాంతములను జూపి సమర్థింప నవకాశము గలదు.

'వడుగం' అనుశబ్దము మొదట తెలుఁగువారికి వర్తింపఁబడియుండలేదని తెలిపెడువాక్యములు డాక్టరుకృష్ణస్వామి అయ్యంగారికి, ప్రత్యుత్తరముగా వారివలన తరిబీతుగాంచిన వారి శిష్యవర్గములోనివారయిన శ్రీమాన్ రంగస్వామిసరస్వతిగారి "ద్రవిడవాఙ్మయము

యమ్. హెచ్.
స్టార్క్‌ఫర్డు దొరగారి సతీమణి
చెన్నపురి గౌరవ న్యాయాధికారిణి

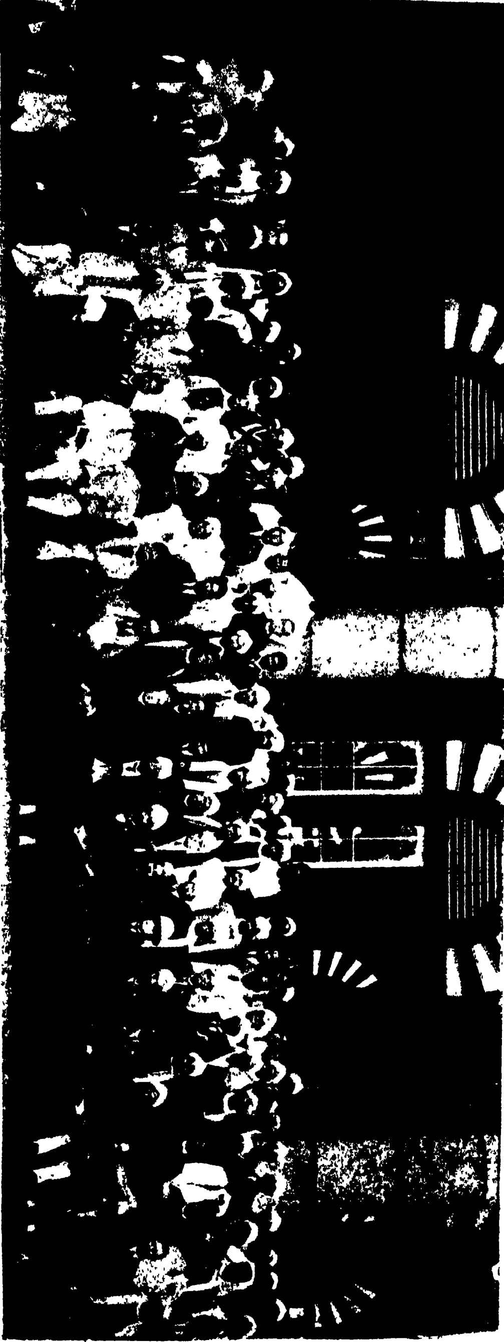
శ్రీయుత
పాండురంగరావుగారి సతీమణి
చెన్నపురి గౌరవ న్యాయాధికారిణి

న్యాయమూర్తి
శ్రీయుత సదాశివయ్యరుగారి సతీమణి
చెన్నపురి గౌరవ న్యాయాధికారిణి

శ్రీమతి కోకా కృష్ణవేణమ్మగారు
కాకినాడ పురపాలకసంఘ సభ్యురాలు
గోదావరిజిల్లా విద్యాసంఘోపాధ్యక్షురాలు

అఖిల భారత ప్రాచ్య విద్వత్పరిషత్తు

మూడవ సమావేశము

1924 వ సంవత్సరము డిసంబరునెల 22 వ తేది. చెన్నపురి

1924 వ సంవత్సర డిసంబరునెలలో [illegible]న్నపురియందు సమావేశమయిన మూడవ అఖిల భారత ప్రాచ్య విద్వత్పరిషత్తువారిచే సమ్మానింపబడిన

పండిత బృందము

ఆంధ్రులు," అను శీర్షికగలిగి క్రిందటిసం భారతిపత్రికలోఁ బ్రకటింపఁబడినవారి వ్యాసమునుండి యెత్తిచూపినఁ జాలును'

"భాషల నెన్నుచో నీక్రిందియగస్త్య వ్యాకరణపఙ్క్తి ముఖ్యమైనది" "కొఙ్గజక్కన్నడ శ్శకళింగతెలుఙ్గు" దీనినే యనుకరించి పదునొకొండవశతాబ్దిలో వెలువడిన 'నన్నూల్' అను వ్యాకరణమునకు వ్యాఖ్యానమొకదానియందు 'కన్నడమ్వడుగు కలిఙ్గమ్ తెలుఙ్గమ్' అనియున్నది, 'వడుగ' అను పద మిప్పు డఱవములో తెనుఁగుభాషకును, దేశమునకును వ్యవహారమునందున్నను మొట్టమొదట నట్లుకాదనియు నాంధ్ర దేశమునకుఁ బశ్చిమమున నిప్పటి బళ్ళారి జిల్లా ప్రాంతభూమికే పేరనియు, నా దేశప్రజలకే 'వడుగ' శబ్దముండెననియు, నిప్పటి కప్పటనే బడగనాటి వారనుజాతివా రున్నారనియు స్థలాంతరమున వ్రాయుచున్నాను. కాలాంతరమున నా పదము యొక్క యర్థము మారి యిప్పుడు తెనుఁగు, కన్నడము రెండుభాషలకు సర్థమగుచున్నది"

ఇప్పుడు డాక్టరు కృష్ణస్వామిఅయ్యంగారు దక్షిణహిందూదేశమునందలి ద్రావిడ పరిజ్ఞానమేది(Dravidian Culture in South India) కలదని లోకమునకుఁ బ్రదర్శింపుచున్నారో యా ద్రావిడ పరిజ్ఞానమనునది యాంధ్ర జ్ఞానముకంటె భిన్నమైనది కాదనియు, ఆంధ్రపరిజ్ఞానముచే వన్నెపెట్టఁబడినది 'ఆంధ్రవ్యక్తిత్వచరిత్రమును తెలిసికొన్నవారికి స్పష్టము గాకమానదు. ఇప్పుడు గాకపోయినను భవిష్యత్కాలముననైన విస్పష్టము గాకమానదు.

మఱియు నింకొకవిషయము నిచట వివరింపవలసియున్నది.

పంజాబు ఆర్క్యాలాజికల్ డిపార్టుమెంటు నలంకరించి యుండిన బి. హెచ్. బేడన్, పవెల్. ఎమ్. ఏ. సి. ఐ. ఇ. అను వారు (Mr. B.H. Baden Powell M. A., C.I, E.) హిందూదేశ గ్రామసంఘము(Indian Village Communities) లను గ్రంథములో ఆంధ్రులనుగూర్చి యిట్లు వ్రాసియున్నారు.

"It is possible that the known invasions about the time of Darius Hystaspes (6th Century B. C.) brought new Turanian tribes to North India. A Turanian Royal family appears about that time to have succeeded to the Earlier Aryan Dynasty of the Magadha Kingdom (E. Bengal.) From them are derived the Andhra, who at one time dominated the upper part of the Peninsula, and also the Naga or snake, kings of Eastern Central India. These latter invasions were of clans probably identical in race with the earliest Dravidians of epic times."

"క్రీస్తునకుఁ బూర్వమున నాఱవశతాబ్దిలో డరియస్ హిస్టాస్పెసు కాలమునఁ దెలిసికొనఁబడిన దండయాత్రలు ఉత్తరహిందూస్థానమునకు క్రొత్తతురానియాగుంపులు లేక తెగలు గొనిరాఁబడినవి. ఆ కాలమునకుఁ బూర్వమున మగధరాష్ట్రమును బరిపాలించుచుండిన యార్యవంశమువారిని దొలఁగించి యొక తురానియారాజవంశమువా రారాజ్యమును జేకొని పరిపాలించినట్లు కనుపట్టుచున్నది. ఒకప్పుడు హిందూద్వీపకల్పముయొక్క యుత్తరభాగమును, నాగరాజులచేఁ బరిపాలింపఁబడు మధ్యహిందూదేశముయొక్క తూర్పుభాగమును ఆక్రమించి దొరలైయుండిన యాంధ్రులు

వారినుండి యుద్భవించిరి. ఈకడపటిదండయాత్రలలోఁ బాలుగొన్న తెగలవారలు పురాణేతిహాస యుగములనాఁటి ప్రాచీనద్రావిడుల తెగలతో సంబంధించిన తెగలవారయియుండవచ్చును," 'ఆర్యులు, ద్రావిడులు' అనువారి జాతివిభేదమునుగూర్చి మీ రెట్టియభిప్రాయము గలిగియున్నను గౌతమబుద్ధునకుఁ గొంచెము పూర్వమున 'తెగయను' దండయాత్రలు నడచి యున్నవి గనుక నప్పటికి బహుకాలమునకుఁ ముందే యాంధ్రులు భరతఖండములో దొరతనము నడుపుచున్నారనుట యీనానూతనపరిశోధనములకు బలమునొసంగుచున్నది. నేను వంగదేశీయులకును నాంధ్రులకును సంబంధముగలదని పౌరాణికవాఙ్మయమును బ్రమాణముగాఁ గొని తెలిపియుండఁగా నామిత్రులు కొందఱు పరిహసింపుచున్నారు. వారికొఱకు నే నీక్రిందివిషయమును బ్రత్యుత్తరముగాఁ దెలుపుచున్నాను. ఇదివఱకు తమిళులు గంగానదీముఖద్వారమునందున్న తమలిట్టీసు(తామ్రలిప్తి) నగరమునుండి దక్షిణహిందూదేశమునకు వచ్చినవారివలనఁ దమకు తమిళులన్న నామము కలిగినట్లుగా వి. కనకసభాపిళ్లగారి గ్రంథమునుండి నాదియభిప్రాయములను దెలిపెడి వాక్యముల నుదాహరించియున్నవాఁడను గదా. ఇప్పుడు కలకత్తా యూనివర్సిటీలో (Lecturer of Comparative Phylology and Indian vernaculars)గానుండిన విజయచంద్రమజుందారుగారు వ్రాసిన "Ancient Bengal" (పురాతనబంగాళము) అను గ్రంథములో వ్రాసినవారియభిప్రాయములనుగొన్నిటి నిచట నుదాహరించుచున్నాను.

తమిళభాషయు, తమిళదేశమును పేరిమనస్సు నెక్కువగా నాకర్షించియున్నకతమునఁ దమ వంగదేశమునకు తమిళదేశమునకును నడుమనున్న యాంధ్రులను తెలుఁగుభాషను మఱచిపోయి, యీ క్రింది విషయమును వ్రాసియున్నారు.

(1) నామ బెంగాళీభాషలోనున్న పదములు పెక్కులు తమిళభాషలోఁగూడ నున్నవఁట. అవియేవియన నీక్రిందిపదములనుదాహరించిరి.

(1) ఆకలి (2) కల్ (కల్లు = రాయి) (3) కాఇ (కాయ) (4) కదెల (కదలి) (5) చిక్కన (6) చిన్న (7) తల్లి (8) పాలు (9) పిల్ల (10) పిల్లి.

ఇవి తెలుఁగుపదములో, తమిళ్ పదములో, మేధావంతులైన చదువరులు నిర్ణయించుకొందురుగాక.

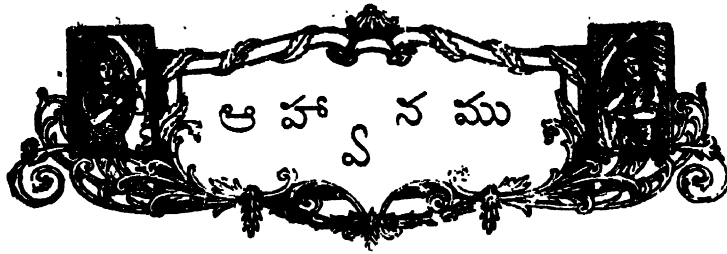
(2) బంగాళాదేశములోనుండు తెగలవారే తమిళదేశములోనుండు తెగలవారుగా నుండుట. ఆంధ్రులలోని తెగలు వీరితెగలకంటె భిన్నములయినవా? వీరుభయులకు సరిపడిన 'Ethnology'(వేఱ్వేఱు తెగలనరులను గుఱించిన శాస్త్రము) ఆంధ్రులకు సరిపడదా?

చరిత్రనిర్దిష్టమైన మనుష్యుయొక్క గొప్పవిషయమేమనఁగా బంగాళమునుండి పోయిన ప్రజలవలనవిధానము ద్రావిడవాఙ్మయమునందుండుటయే. మిక్కిలిప్రాచీనములైన తమిళ్ భాషాగ్రంథములు సర్వార్థకులయిన ప్రజలు బంగాళమునుండియు ఉత్తరహిందూస్థానమును

యొక్క యితరభాగములనుండియు తమిళకములోఁ దమయాధిపత్యమును నెలకొల్పుటకు బోయియుండుట వక్కాణింపఁబడియెను.

ఈతెగలలో ముఖ్యముగా 'మరన్', 'చేరన్', 'పాంగలతిరయార్' అనునవి యెక్కువగా మాకు ముచ్చట కలుగఁజేయుచున్నవి. 'చేర' తెగలవారు బంగాళముయొక్క వాయవ్యమూలనుండి తమిళదేశమునకుఁ బోయి చరిత్రప్రసిద్ధమైన చేరరాజ్యమును స్థాపించిరని చెప్పఁబడియెను. ఈతెగవారు మగధరాజ్యముయొక్క తూర్పుభాగమున నుండిరని ప్రాచీన బ్రాహ్మణ వాఙ్మయము తెలుపుచున్నది. 'మరన్' అనుతెగవారు ఉత్తర హిందూస్థానము నందు 'చేర' తెగవారికి సమీపనివాసస్థులై యున్నారు. ప్రఖ్యాతులయిన పాండ్య రాజులు 'మరన్' తెగవారమని చెప్పుకొని యున్నారు. కాళికాదేవిని పూజించుమరవలు భయంకరులయిన రణశూరులని చెప్పఁబడి యున్నారు. ఇంకను పాంగలతిరయానులను వారు (తీరవంగులు) బంగాళమునుండి మద్రాసు తీరమునకుఁ బోవుటకుముందు 'ఆర్యసంస్కరణము'లను బంగాళాదేశములోఁ బొంది యుండిరనియెంతమాత్రముజంకులేకవక్కాణింపఁగలము. ద్రావిడకవు లీతెగలను గూర్చి వారిగ్రంథములలోఁ వ్రాసినగాథలు విశ్వసించుటకు వివరణాదులలో భేదము గన్పట్టినను ముఖ్యమైనకథ నంగీకరింపఁదగును. ఆగాథలను గ్రంథస్థలములను జేసినకవులకు బంగాళమును గూర్చిగాని దాని సమీపప్రదేశముల గూర్చికాని సరియైన జ్ఞానము లేకపోవచ్చును. ఆదేశములోనాగులు స్థిరనివాసములు కుదుర్చుకొనుకాలమున మక్కలనువారు (Makkalar) మిక్కిలి పలుకుబడి గలవారుగ నున్నారు. 'మక్కల లేక మక్కడ' అను తమిళపదము రామాయణములోని మర్కటపదముగా సంస్కృతిగాంచినది. వీరు మధ్యహిందూదేశములో నాగజాతులవారితో సంబంధములుగలుపుకొని దక్షిణహిందూదేశమున నున్నతస్థానముల నధిగమించిరి. బర్మాలో తెలుగువారు విశేషముగాఁ బలుకుఁబడిగలిగి యున్నకాలమున 'సోంబు' తెగలవారు ఆనాములో దొరతనముచేయునట్టి రాజవంశమును స్థాపించిరి. తిరయానులు బంగాళాసముద్రతీరమున గొప్ప నావికులుగా నుండుటచేత సముద్రము మీదుగా దక్షిణహిందూదేశమునకుఁ బోయిరని తెలిసికొనుచున్నాము.

ఈవిజయచంద్ర మజుందారుగారు పైని వక్కాణించిన 'చేర' అనుతెగవారు 'అంధవస' తెగలవారినియు, పాంగలతిరయారులను సంస్కృతమున సాగరకులు లందురు. 'పాణ్కడయర్' అను మారుపేరుగల వీరు అంధవనయనఁబడు ఆంధ్రప్లావు లనియును, 'మరన్' అంధవన తెగవారినియును వీరెల్ల రాంధ్రులేయని తెలిసికొనవలయును. మన పురాణేతిహాసములను, బౌద్ధవాఙ్మయమును జక్కగాఁ బరిశోధించినవారికిఁ జక్కగా బోధపడకమానదు. నేననేకవిధములయిన దృష్టాంతములతో నిప్పటి యాంధ్రులకన్న భిన్నులు కారని సహేతుకముగా రుజువు చేసెదను. ఇదియొకవ్యాసమగును గావునను ఈవ్యాసమే యిప్పటికే పెద్దదయినందునఁ బ్రస్తుతము దీని ముగించుచున్నాను.

మక్కపాటి వేంకటరత్నకవి గారు

శ్రీ రాజహంసకులోల్లస, దారామాంతరసదావిహారిణి! కరుణా
పారీణశీలశాలిని! భారతి! భవదీయచరణపాళిఁ గొలిచెదన్.

సీ. కెందామరలు పుట్టినింటిదన ట్లలరు నీ, మృదుపదంబులఁ దొట్రుపా టొదవ నేల?
వివిధోన్నతాసక్తి విలసితాలంక్రియల్, తాలుమాఱైతె చిన్నఁ దక్క నేల?
లోకసంజీవనోత్సేకభావత్కళల్, సిరిఁ బాసి కనువిందు సేయవేల?
సుమనోభిరామ మంజుల ఝుంఝుణాధ్వనుల్, పదపదంబున వినంబడ వదేల?
గీ. తల్లి! తావకసుసుమహోదాత్తమూర్తి, చేవచెడి సొంపు దక్క కృశించె నేల?
మూఢజూటంగ నిను మది గాంచువారి, డెందమీఁడెడి గుండె నీ రగులుచుండె నమ్మ!

సీ. ప్రభవించితివి జగద్వంద్యప్రభావమా, ప్రాచేతసుని ముఖపంకజమున,
పారాడ నేర్చి సుజ్ఞబుధీప్రసన్నమౌ, వ్యాసమౌనీంద్రుని వదనసీమ,
మాటలాడ నేర్చితమ్మా! శాబ్దికాగ్రణి, భాససూక్తిసుధాప్రవాహకలన,
రస భావ కళల సారస్య మెఱింగితి, కాళిదాసుని పరిష్కారమహిమ,
గీ. సార సౌజన్య సౌశీల్య సరససాహిత్య మహోదాత్త భావప్రదీప్త వగుచు,
భువనసుస్థితి కాధారభూత వైన, నీవు నిట్లైతె సుతుల దుర్గతికతన.

గీ. స్వజనములకైనఁ గన్నట్టి పగిదిఁ దనరు, వైభవోన్నతి విలసిల్లు భట్టభద్ర,
వక్కటా! నీవు నేఁ డిట్టు లరులకైన, "సయ్యయో"! యనుదుర్గతి కగ్గమైతె.

సీ. ఎల్లవిధాల వర్ధిల్లఁ జేయఁగలట్టి, స్వపుత్రకు నీ పన్న సేవపుట్ట.
కొంచెమో! గొప్ప! నిన్ గొలుచువారలకుఁ బెద్దమ్మదాస్యముఁ జిత్తమ్ము లవిసె,
ధనికులు నిను దృష్టిఁ గాంచుటకు నైనఁ, గలిమిచేడియ వారి కన్నుఁగప్పె,
తక్కువా రైన నీ చక్కదనఁ బరికట్టఁ, బచ్చిముబుద్ధి నిర్భరతమస్సు,
గీ. తల్లి! జగమునఁ బెద్దముత్తైదు వైన, నీదు కడగండ్ల నెవరు గణించువార,
లనుచుఁ గవిపుత్రు లేమిటికిని సహించి, కడఁక నినుఁ దేర్ప నడుములు గట్టినారు.

గీ. మాతృసేవాపరాఙ్ముఖమానసమైన, సంతతినిఁ బాసి పరుల పంచలను జేరి,
సుడివడుచు దిక్కుమాలి నీ పడినయట్టి, కడకుఁ గష్టాలు గట్టెక్కఁగలవు తల్లి!

గీ. ఇన్నినాళ్ళుగ మిము భవద్హృదయతాప, మపనయింపమి కపుడోప మగును గాక,
కృపవహించి క్షమించి రక్షింపు మమ్మ! తనయు లెఱుఁగమిఁ జేసిన తప్పులెల్ల.

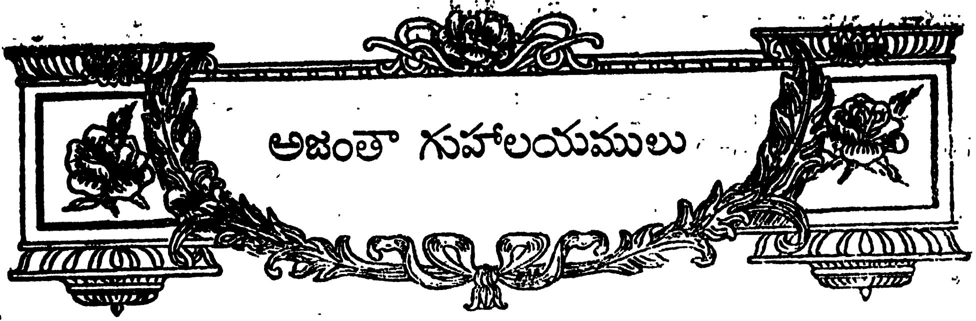
సీ. భోజునిరోజ సత్పూర్వవ్రజతనుత్ర, మలవరింపఁగ దార్ఢ్యంబు లేదు,
వీరరుద్రునిలీల విశ్వసన్నుత పరి, ష్కారంబు నీ కిష్టు సలుపలేరు,
రాజనరేంద్రుతరాన సామ్రాజ్యాభి, షేకోత్సవంబును నేయలేరు,
రాయలు వోలె రారాజదలంకార, కోటులు నీకుఁ జేకూర్పలేరు,
గీ. గాని నీప్రజ విమల సహ్యమభక్తి, రంగదాత్మార్పణంబు నేయఁగలరు,
తల్లిరో! తెన్గుఁ జెందు మద్దానితోడఁ, గాలము దలంచి సుఖసంకటము లెంచి.

సీ. కాచియున్నారు స్వాగత మొసఁగఁగ మార్గ, ములయందు మధువారి జలకమాడి,
అలవరించిరి దోయిళులు బంగిపారల స, ర్ఘ్యమునకై పరిశుద్ధరాగరసము,
చేకొన్నవారు కైసేతకై నవసమో, ద్యద్భూరిమందారదామకములు,
పాడుచున్నారు నీపై గీతమాలికల్, శ్రవణపేయముగ నచ్చంపుభక్తిఁ,
గీ. జెలఁగి దిక్కులు కదిసివచ్చిన విధానఁ, గూడ ముట్టిరి సుతులు నీపాదినుండి,
భారతీ! రమ్ము! సుతులతో స్వాంతమలర, మఱల హాయిగ నాత్మసామ్రాజ్యమేల?

సీ. ప్రావృట్పయోదగర్జారావమునకంటె, ధీర మపారగంభీరతరము,
చిత్తమోహనవిపంచీస్వనంబునకంటె, సుకుమార మతులమంజులతరంబు,
కోమలపికవధూకూజితంబునకంటె, సురుచిరప్రణయబంధురము సరము,
సలలితభ్రామర ఝంకారమునకంటె, మధుర మనర్ఘసమ్మోదకరంబు,
గీ. ప్రణుతనిర్ఘరఘుమఘుమ ధ్వనులకంటె, రమ్య నవరసభావనిర్భరమైన
మృదుమయస్వనమున వీణ మేళవించి, విశ్వగాన మొనర్పుమో విశ్వజనని.

గీ. కళ లఖిల మింక నభివృద్ధిఁ గాంచుఁగాత, కవికుమారులు సంతృప్తిఁ గందురుగాత,
భారతి కటాక్షమహితసంపదుపలబ్ధి, ననయమును విశ్వకళ్యాణ మగునుగాత.

నైవేద్యము

అజంతా గుహాలయములు

III

కొ. నరసింహాచారిగారు

(సంపుటము ౧ సంచిక ౧౦ తరువాయి)

గుహాలయములలోని చిత్రములన్నియు వాటి నిర్మాణకాలము నాటి జనుల జీవయాత్రను దెలుపు నవిగా నున్నవి. ఇందును ముఖ్యముగా గౌతమబుద్ధుని జననమాదిగా నిర్యాణపర్యంతమును గల చరిత్ర విశదముగా చిత్రింపఁబడియున్నది. గౌతముని జననము, బాల్యమున నాయన సహపాఠకుల గూడి విద్యాభ్యాసము చేయుట, శరీరవ్యాయామముల నభ్యసించుట, యువరాజై పురవీథుల నేగినపుడు చూపు భూతదయాదిగుణముల వెల్లడిచేయు పనులు, వైరాగ్యోదయము, సతీసుతులవీడి యర్ధరాత్రమున పురము వెడలిపోవుట, తపము, సన్యాసాశ్రమము, మతబోధకుడై నానాదేశ సంచారము మొదలగు విషయములు బయస్కోపు ఫిల్మును, త్రిప్పుచు కొంతకొంతగా తెరపై జూపునట్లు గాక, యేకకాలముననే దానియందుగల చిత్రములన్నియు నా తెరపై బడునట్లు జేయురీతి, గుహాలయ కుడ్యములపైనను, స్తంభములపైనను, లోకప్పునను చిత్రింపబడి ప్రదర్శింపంబడియున్నవి. మఱియు బోధిసత్త్వుడు (బుద్ధుడు) మృగపక్ష్యాది జన్మముల నెత్తినట్లును, ఆ జన్మములయందును దయాళుత్వము, త్యాగశీలత మొదలగు గొప్పగుణముల గలిగియున్నట్లును కొనియాడు "జాతకము"లన బరగు జన్మకథలు నూరులకొలది చిత్రితములై యున్నవి.

ఈ చిత్రములయందు ఆ కాలమునాటి జనుల జీవయాత్రను చక్కగా జూడగలము. వారి వేషములు, ఆచారములు, వైభవములు, ఆభరణములు, వాహనములు, ఆయుధములు కరతలామలకములుగా చిత్రింపబడి యున్నవి. ఎచటజూచినను, రాజులు, భిక్షువులు, ధనవంతులు, దరిద్రులు, వ్యాధులు, పరిచారకులు, దాసదాసీజనంబులు, గాయకులు, సైనికులు, వేత్రధరులు వారివారి యుద్యోగముల శ్రద్ధతో జేయుచున్నట్లును, పద్యమునందలి సొల్లు పదములు పాదపూరణ పదములవలెగాక ప్రతి ప్రాణి చిత్రమును భావగర్భితమగునట్లును చూడగలము.

ఒక్కొక్కచోట చండశాసకులయ్యును, దయాళువులయి ప్రజాపాలనమొనర్చుచు తమ స్నేహము నభిలషించి యితర రాజులచే బంపబడిన రాయబారుల గౌరవించుచు మహావైభవమున గొలువుండు రాజులును, చతురంగ సైన్యసమేతులయి మృగయావినోదార్థము పోవు ప్రభువులను, నొకచోట పట్టాభిషేక మహోత్సవములను కన్నులపండువైయొప్పుట చూడఁగలము.

హంస, కీర, కుక్కుట, సారసతాది పక్షులును; సింహ, వ్యాఘ్ర, భల్లూక, వరాహ, వృక, గజ, అశ్వ, వృషభ, మహిష, కురంగ, మర్కటాది జంతువులును; కదళీ, క్రముక, పలాశ, నారికేళాది వృక్షములును; ఇంకననేక పుష్పజాతులును, వాటివాటి స్వాభావిక స్థితులలో నందముగ జిత్రింపబడియున్నవి. ఈమృగపక్ష్యాదిప్రాణుల వాటివాటి సహజస్థితియందు జిత్రించుటయే కాక చిత్రకారులు తమ బుద్ధివికాసమును, కల్పనాశక్తిని వెల్లడించుచు నానా రూపములనే యలంకార చిత్రముల (Decorative and Conventional design) యందు బ్రవేశపెట్టి చిత్రించియున్నారు. వారికి క్షేత్రగణిత జ్ఞానము గలదనుటకు వారిచే జిత్రితములగు నగాసు (Fret work) పనియు ఇతర (Geometrical Pattern drawings) చిత్రములును సాక్షులు. కేవలమానుష

గుహాలయ గర్భగృహమునకు వామపార్శ్వమున గల యొక చిత్రము యొక్క వస్త్రాలంకార భాగము.

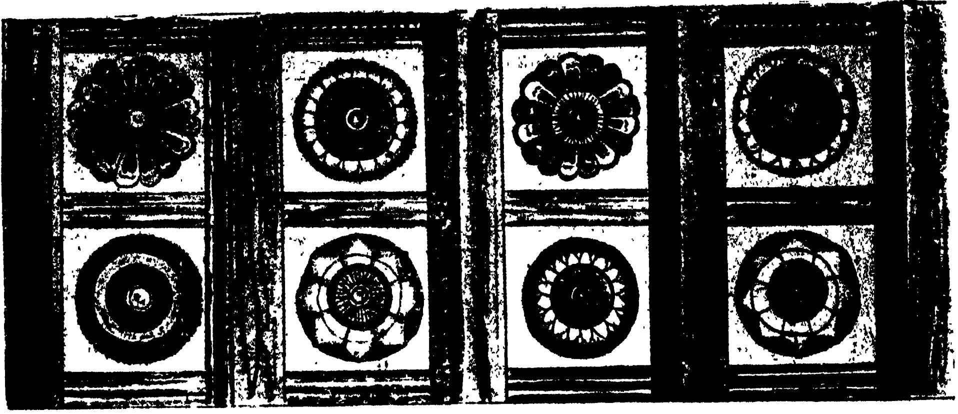
ప్రతిమలే కాక దేవజాతులగు కిన్నర, గంధర్వాదులును సందర్భానుసారముగా నజంతా చిత్రకళారంగమున వచ్చుటఁ జూడఁగలము.

బోధిసత్త్వుని యవతార కథలు (జాతకములు)

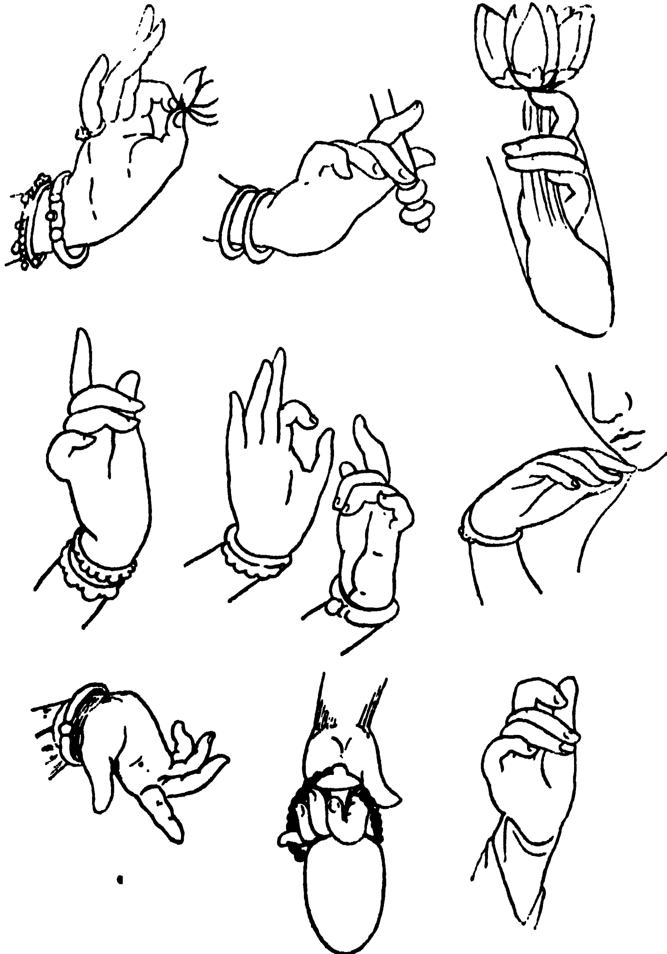
షడ్దంతజాతకము

ఒకానొక సమయమున బోధిసత్త్వుడు (బుద్ధుడు) హిమాలయ వాసియు, 8,000 యేనుంగుల కధిపతియు నగు నొక గజరాజపుత్రుడై జనించెను. ఈ గజ సమూహమంతయు హిమాలయమున గలసి షడ్దంతసరోవర సమీపమున నొక బంగారు లోయయందు వసించుచుండినది. తత్పరిసరమున నెచ్చట జూచినను తెల్లగలువలు, ఎఱ్ఱగలువలు, తామరలు మొదలగు పుష్పయుతములగు కొలంకులును, నేత్రానందకరమగునట్లు వల్లులు, తమ పైకెగఁ బ్రాకుచుండ, నాటలాడించుకొనుచు బిడ్డలకు జేయూతయొసగి తమపైకెగ బ్రాకించుకొని యానందించు తల్లుల వలెనొప్పు వృక్షంబులును గలవనములు నేత్రపర్వముగ నుండినవి. ఇట్టి వనముల నీ నాగరాజపుత్రుడు తనకళత్రద్వయముతో సుఖించుచుండి యొకనాడు తనయొక్క కళత్రమునకు కోపము గల్గించిన వాడయ్యెను. తదాది యా కరిణి భర్తయెడ నసూయాగ్రస్తయై తానొక యప్రతిమాన సౌందర్యవతియై జన్మించి కాశీరాజునకు భార్యయై తన సౌందర్యాతిశయమున రాజును వశంవదునిగావించుకొని తనయాత్మలమున తన వైరమును సాధింపనెంచెను. రాజుచే వేటకాండ్రను పంపునట్లుచేసి విషబాణమున తన భర్తను జంపించి షడ్వర్ణకిరణముల వెదజల్లు ప్రభావముగల యాతని దంతముల దెప్పించుకొని తన పగ దీర్చుకొన సంకల్పించుకొని జన్మాంతరమును గోరి చింతించుచుండెను. తదాది నిరాహారయై కృశించి కృశించి తుద కాకరిణి మరణించెను.

తన కోరిక ప్రకారముగనే యా యేనుగు సుందర స్త్రీజన్మము నొంది కాశీరాజును చేపట్టెను. ఆమె తత్క్షణమే యొక వేటకాని నడవులకు పంపి తన తొలిజన్మమున భర్తయైయుండిన గజమును వధించెను. వేటు

గుహాలయమున లోకప్పులోనిసొరుగుబిళ్లలయందుగలఅలంకారచిత్రములు; చిత్రములకుమధ్య నష్టముగాగలభాగములనుకలుపసామాన్యులని గ్రహించునట్లుగాఛాయారేఖలతో చిత్రించియున్నారు.

గుహాలయమున 12 గుర్తుగల స్తంభముపైగల అలంకార చిత్రములు.

గుహాలయపటమునకు భారతి కార్తికమాస సం॥ 158 పుటకెదుట చూడుడు.

కాదు ఏడు సంవత్సరములు తిరిగి తిరిగి తుదకాగజమును గనితన విషబాణమున దానినేసెను. ఆవ్రేటునకు గజము క్రిందబడెనుగాని ప్రాణము లింకను వీడలేదు. వ్యాధుడు దానిదంతముల నూడబెఱుక నెన్నియోకష్టము లబడెను. వాటి నూడదీయజాలకపోయెను. అయిన నా దంతి కడు దయార్ద్రహృదయముగాన తానేతొండమున దంతముల బెఱికి వానికిచ్చి పంపెను. పరోపకారమునకై తానాదంతముల నిచ్చుట యావశ్యకమనియు మోక్షకామికి పామరశరీరమునగల ప్రతిపాశమును త్రెంచివైచుటయే మోక్షమార్గసరణియనియు నాగజరాజొల్ల జేసెను. వ్యాధుడును గజరాజు నుదారబుద్ధికి మెచ్చుకొనుచుబోయి రాణికా దంతములనర్పించి జరిగిన వృత్తాంతమును నివేదించెను. రాణియు నాదంతముల దన వీవనపై నుంచుకొనగనే తన పూర్వవైరభావమెటుపోయెనోకాని తా నొనర్చిన భర్తృద్రోహము దావాగ్నివలె నామెను దహింపజొచ్చెను. ఈచింతయే

మిక్కుటమై యామె వెంటనే మరణించెను. షడ్వర్ణకిరణముల నీనుదంతములుగాన నావర్ణము లాఱింటిని ఆఱుదంతములుగా నన్వయించి యీ బుద్ధజన్మాంతర చరితను "షడ్దంత జాతక"మనివాడెదరు.

రురుజాతకము

ఒకానొకవర్తకుడు ధనికుడుండెను. వానికొక కుమారుడుకలడు. తల్లిదండ్రులచే నతిగారాముగ పెంపబడి ధన సమృద్ధిచే నావణిక్పుత్రుడు కన్నుగానక తనచే జిక్కిన ద్రవ్యాస్తినంతయు వ్యయపఱచి యప్పులపాలయ్యెను. తుదకు ఋణదాతల బాధ తాళజాలక యతడు ప్రాణత్యాగమున దన కష్టముల బాపుకొనదలంచి గంగానదిలో దుమికెను. నీటబడిన వెంటనే యాతడు ప్రాణములపై యాసమరల బాధింప చచ్చుటకు ధైర్యము చాలక యతిదీనముగా రోదించెను. బోధిసత్త్వుడు హరిణముగా జన్మించియుండెను. తన మందను వీడి యొంటరిగ గంగానదీ ప్రాంతములందిరుగుచుండి యావణిక్పుత్రుని యాక్రందనమును విని యతనిగాపాడియ తనియొద్ద తన్నువరికిని పట్టీయకుండునట్లు వాగ్దానము గావించుకొని పంపెను.

ఒకనాటి రాత్రి యావణిజు డుండు పట్టణమున రాణి యొకస్వప్నముగాంచెను. తన కొకబంగారులేడి తత్త్వమును బోధించినట్లామెకు స్ఫురించెను. వెంటనే యామె కురంగమునకై వెదకించెను. దానిని పట్టివ్వనని వాగ్దానము గావించియు కృతఘ్నుడగు వర్తకపుత్రుడు హరిణాన్వేషణతత్పరుడగు రాజునకు దానియునికి పట్టును జూపెను. దేదీప్యమానముగ వెలుగుచుండు నట్టియు నపూర్వమధురస్వరమునుగల యామృగమును చూడగనే రాజు పరవశుడై దాని నేయ నెత్తిన బాణమును జారవిడిచెను. పిమ్మట నామృగమును మహోత్సవముతో నూరేగించుకొని తన రాజధానికి గొంపోయి దేవి కిచ్చి తదాది సకల ప్రాణులకును రక్షకుడనై యుందునని దీక్ష వహించెను.

ప్రణయప్రభావము

దట్టూరి సత్యనారాయణగారు, బి. ఎ.

పాకలో సీగాలి సోకితే సాలు
వొయికుంటమే నాకు వొచ్చినట్లేను। పాక।

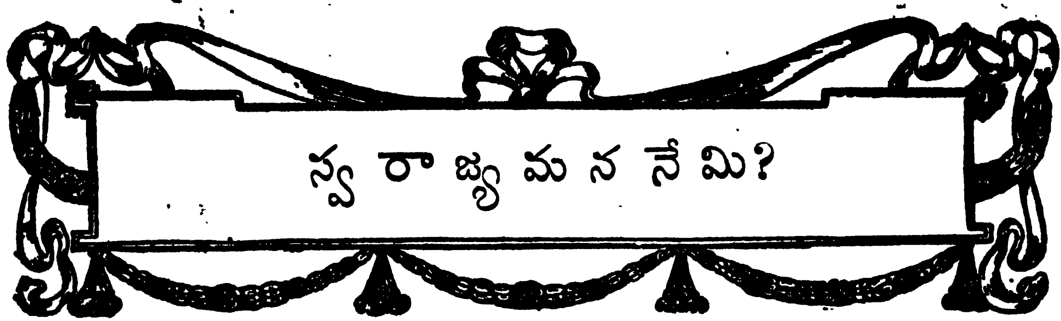
యిడుపు పొలమూలంటె యిడిశెల్లుతాను
పట్టమంటే సర్లె కొట్టమంటాను॥ పాక॥

కారడివి నడిమికీ పారి పొమ్మంటేను
శెట్లతో సీమాట శెప్పుకుంటాను॥ పాక॥

వొక్క మావిడికిసీ సక్కని పేరెట్టి
దానికిందా నేను తల దాసుకొంటాను॥ పాక॥

తెప్పలో నన్నెట్టి తేలిపొమ్మంటేను
నిన్ను తలుసుకొంటా నేనల్లిపోతాను॥ పాక॥

నిప్పు గుండాల్లోను నిలుసుండ మంటేను
మనుసు సీమీదెట్టి మాడిపోతాను॥ పాక॥

స్వరాజ్యమననేమి?

టి. శివశంకరం పిళ్లైగారు

ఈ నడుమ కొన్ని సంవత్సరములుగ అనేకు హిమాచలము ప్రజలు 'స్వరాజ్యము' అను పదమును ఎక్కువగ వాడుచున్నారు. ఈమాట క్రొత్తది కాకపోయినను ఏ భావమున కిది సంకేతమో ఆభావము జనుల కిప్పటిపరిస్థితులందు రమ్యముగ క్రొత్తదనియే చెప్పవచ్చును. భారతదేశాభ్యుదయమునకు స్వరాజ్య సాధన ముఖ్యస్థానమై యుండుటచేతను మహాత్ములు అమితవాదులు లనేక నాయకులందరు దీనిని సాధించుటకు దీక్షాబద్ధులయి యుండుటచేతను ఈ మహాకార్యము నందు వీరనేకు వారనేక ప్రజలందరు ఏకగ్రీవముగ తోడు పడవలయుట సన్నిహితకర్తవ్యమై యుండుటచేతను, రాజసభలందు ఈ ప్రజాకాంక్షలమును గూర్చి తీవ్రమయిన చర్చలు జరుగుచుండుటం బట్టియు 'స్వరాజ్యము' అను పదముయొక్క సరహద్దు 'ఇత్థమిత్థం' మని నిర్వచించి నిర్ణయించుట ప్రస్తుతకార్యక్రమము నందు ప్రథమ సోపాన మనకెల్ల.

'యద్భావం తద్భవతి' యను పూర్వ వేదాంతోక్తి యందు దాగియుండు తత్త్వము నవీన క్రొత్తదికాదు. ఒక మనుష్యుడు తాను కోరునది తానగుననుటయే దీని యర్థము. ఇది యథార్థమును సహ. అట్లుండ దేశమే సముదాయమున స్వరాజ్యమును కోరినప్పుడు తాము కోరు స్వరాజ్యమునకు లక్షణ మిదియని జనసామాన్య మొకటివిధముగ తెలియు కొలది ఆభావమునకు తీవ్రత హెచ్చును. అట్టి తీవ్రత ఈ మహాత్సంకల్పమునకు పోషకమంతయగుటకు ఈ సంగతియందు మనము చేయు యత్నములు విచ్ఛిన్నములై సఫలీకృతముకు చాలినంత శక్తిమంతములుకావు.

ఇప్పటి స్థితియందు స్వరాజ్యమన నెట్లోగా జనులకు నెట్లోగాని తోచుచుండుటచే, కొంత దీర్ఘముగ విమర్శించవలసివచ్చెను. శాస్త్రీయరీతి తెలుసుకొనుటయే స్వరాజ్యమని [illegible] నేను. దేశమునకు స్వరాజ్యము లభించిన తోడనే [illegible] కట్టుబట్టలు కొనుక్కోగలరనుట [illegible] గారి. స్వరాజ్య మహాత్మ్యమే [illegible] భారమునంతనే [illegible] ఏమియు కరుగని కృషీవలుల మనోరథము. [illegible] తోచుచుండును. స్వరాజ్యాగమనముతో [illegible] పంచబడుననుట గ్రామవాసుల భ్రాంతి. స్వరాజ్య సంస్థాపనతో [illegible] కలయగుననుట కొందరి గృహావాసుల ఆశయమై యుండునేమో. నిమ్నజాతుల [illegible] స్వాతంత్ర్య [illegible] ములను నిల్పుకొనగల్గుటకు స్వరాజ్యమే శరణ్యమని [illegible] లనుకొనుచున్నారు. దేశమునకు స్వరాజ్య [illegible] ఇప్పటి శిస్తు పెచ్చు ములులేనివే [illegible] విద్యార్థియొక్క [illegible]. వాణిజ్యమునో యధికారపదవినో జీవికగా [illegible] విస్తరించుచుండు శ్వేతముఖవర్గమునకు, దేశమున స్వరాజ్యము పొందుకొనునేని తమ పరువు క్రిందికి నీళ్ళుతెచ్చుకొన్నట్లగుననుట వారిభయము. కార్మిక పక్షనాయకుడై (Labor Party Leader) బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమున ప్రధానమంత్రిస్థానము నలంకరించియుండు 'రాంసే మెక్డోనాల్డ్' వంటి మహోదారులగు రాజ్యతంత్రవేత్తలు స్వరాజ్యము దేశమునకు భాగధేయమందురు. ఖద్దరుధరించుటయే స్వరాజ్యానుభవ

పెనుకొండవాస్తవ్యులు శ్రీయుత కే. యార్. వెంకటరావుగారి చిత్రమునుండి పునర్లిఖితము

మనుట సహాయనిరాకరణపాషండులమతము. విదేశీయులను తెల్లవారిని నెనరులేక భారతభూమినుండి వెడల గొట్టగల్గుటయే స్వరాజ్యానుభవమని కానవాలనుట తామసభక్తుల పరిజ్ఞానము. స్వరాజ్యము, కట్టులేని స్వేచ్ఛకు పేరనుట జాడ్యమనస్కుల యభిమతము. కైంకర్యము లేని యధికారమె స్వరాజ్యమనుట గ్రామసంత్రాసకుల (Village Tyrants) యభిప్రాయము. పాతకాలపు సనాతన ధర్మసర్వస్వములకు కంకంటి పాపరాజు

సీ. సుతులులేక కలంగు సుదతు లెక్కడ లేరు,
　　సుతవియోగము చెందు సతులు లేరు
పతులఁబాసిన కళావతు లెయ్యెడను లేరు,
　　పతులఁ బాసినసతులు లేరు,
దారిద్ర్యదుఃఖసంతప్తు లెందును లేరు,
　　కలిమి గర్వముఁ జెందుఖలులు లేరు,
వ్యాధుల బాధల వగనువారలు లేరు,
　　నిందలొందినవార లెందు లేరు,
గీ. లేరు జారులు చోరులు లేరు దుర్వి
చారు లన్ని బలాహీనశ్లాఘాది
వాతదుర్భిక్షభయములైనవారు లేరు
రఘుకులోత్తంస ! నీవేలు రాజ్యమునను.

అనుపద్యమున తనయుత్తరరామాయణమున వర్ణించినట్లు రామరాజ్యము స్వరాజ్యమని తోచునేమో ?

ప్రజలకష్టములు తగ్గుటయు సౌఖ్యములు హెచ్చుటయు ఇట్టి వివిధాశయములకు సామాన్యాంశములయి యుండబట్టి స్వరాజ్యానుభవమున కారెండేలక్షణములను యనువాదము ఈవ్యాసపు శీర్షికలోని సమస్యకు సిద్ధాంతమని యనేకులు భ్రమించవచ్చును. ఈనికషమయినను (test) స్వరాజ్యపరమార్థమును తూచుటకు చాలదు. ఆఫ్ఘనిస్థానము స్వతంత్రరాజ్యమే. అట్లున్నను అక్కడి ప్రజకు ఈదేశీయులకుండునన్ని సౌకర్యములున్నవని చెప్పరాదు. పారసీకమందును ఇపుడిపుడు స్వాతంత్ర్యము గడించిన తురుష్కమందును గల స్థితులను పరికించినపుడు, ఆరాజ్యక్రమములందు ప్రజాహితమునకై మనదేశమందుండునన్ని యుపకరణము లుండవనుట కనుగొనవచ్చును. అంతియేల, సంపూర్ణమయిన స్వరాజ్యపద్ధతికి పుట్టినిల్లను ఉత్తర అమెరికాయందు మూగజంతువుల బొచ్చు ధరించుట జనులు అలంకారముగ భావించి అందుకై సంవత్సరమున ఇరువదిలక్షల జంతువులు ఉక్కుపంజరముల యందు చిత్రవధకు పాలుపరచబడుచుండుట ఇప్పటి యాచారమైయున్నది. ఇంగ్లాండున నేడు లక్షలకొలది జనులకు పనులేక 'అన్నమో రామచంద్ర'యని యల్లాడుచున్నారు. వారయినను, కుంటి, గ్రుడ్డి కురూపులగు చేతకానివారుకారు. కడచిన ఘోరసంగ్రామమందు బ్రిటిషు సామ్రాజ్యమునకే జయ మాపాదించినహతశేషులను సిగవరులలోనివారు. దేశాభిమాన తత్పరులు. యుద్ధ కోట్లకొలది ఋణముపై వడ్డీ యయినను చెల్లించుటకు వరవుగానక నేడు అట్టి ఇంగ్లాండే తల్లడిల్లుచున్నది. ఇప్పటి కార్మిక ప్రభుత్వమువారు (Labour Govt) ఈభారమును ప్రజలనుండి తగ్గించుటకై యుపన్నులకునారి మూలధనముపైని కన్నువేయ నారంభించుచున్నారు. ఇట్టి విపరీతపు పోకడలకు రుష్యా మరియొక నిదర్శనము. ఈ సామ్రాజ్యము చిరకాలము నిరంకుశ ప్రభుత్వమునకు లోనైయుండి యోర్వజాలక, నిరంకుశాధికారమును ధిక్కరించి అంతకుముందున్న కట్లను త్రెంపుకొనుటయే విముక్తియని తలచి బంధముం బరిత్యజించుకొనిరికాని, పరిణామమందు తామెదురుచూడని యుచ్ఛృంఖలప్రవృత్తి ప్రజల నావరించి, యామూలమున దేశమే పసిరాని కడగండ్లపాలయి, చేయునది లేక త్రెంపుకొన్న నెనుకటి కట్టులను ఒక్కొక్కటిగ నెతికికొన నారంభించుచున్నది.

చిరకాలముగ స్వాతంత్ర్యము ననుభవించు సామ్రాజ్యము లగతియే యిట్లుండ మనకురాబోవు స్వరాజ్యమున మాత్రము చిక్కులుండవనుట యపభ్రాంతి. రాజ్యభారమంతయు నెత్తినపడి ప్రజలే నిర్వహించ బూనినపుడు, క్రొత్తసంసారమును సమకూర్చుకొనుట యందుపలె మనము సమర్థించుకొనవలసిన సమస్యలు సర్వతోముఖములయి మనల నావరించనున్నవి. భిన్నజాతుల యెడల చెలిమి, హిందూమహమ్మదీయసఖ్యము, కులభేదముల సవరణ, సంస్థానాధీశుల సమాచరణము, వాణిజ్య నావికా వాణిజ్యసరణి, భూవ్యోమకాశసముద్రములందు రాణువుల నెలకొల్ప నిర్వహించుట, ఆర్థిక సంపదుద్ధారమునకై యంత్రసాధన సంపత్తి మున్నగు వేనవేలు సమస్యలు ప్రజల నెదుర్కొననున్నవి. ఇట్టి సందిగ్ధసమయమున

స్వార్థపరతను నిగ్రహించు నవసరము తీవ్రముగ నన్ని దిశల వ్యాపించును. ఆతరువాత 'స్వారాజ్యము స్వారాజ్యమో'యని ఇపుడు పలవరించు మనలో ననేకులు 'ఇది యేటి పీడ'యని విసుగుకొనుకాలము వచ్చినను రావచ్చును. స్థానిక పరిపాలన శాఖయందు (Local Self Govt.) ఇపుడు ప్రజలకు సంఘటించియుండు స్వాతంత్ర్యాను భవము ఇట్టి వేసటకుమున్ను.

ఇట్టి ప్రమాదముల చేరకు త్రిమార్గ సంసర్పితా కడుదృశమునే స్వారాజ్యభాగ్యము నాశింపవలదని భయ పెట్టవలెననుట ఈవ్యాసకర్త యాశయముకాదు. ప్రజలు ఇట్టి వినక్షలను ముందుమున్నుగా తెలిసి కార్యము సాదు ర్కొనవలెననుటయే. హిందూ మహమ్మదీయ స్పర్ధలు నిమ్న జాతుల సంత్రాసము ఆ ధీరోదాత్తుడగు మహాత్మునే కలవర పెట్టుచుండునపుడు చిక్కిన యీరస సంగతి?

'నేతి నేతి' యను సిద్ధాంతసరణిని ఉపమగా గైకొని యియ్యదిస్వరాజ్యము కాదని సూచించుట సులభమయి యుండునేమో కాని దాని పరమార్థము అనుభవము చేతనే గ్రహింపనగునది. స్వారాజ్యామృతము దానిని చవిగొన్నవారికే వేద్యమనిన తప్పుకాదు.

ఐహిక స్వారాజ్యము ఆముష్మికమోక్షపదమునకే చరమ సోపాన మనజెల్లు. స్త్రీజన్మమునకు సాఫల్య మెట్లు భాగధేయమో వృక్షవర్గమునకు ఫలప్రసూనభర మెట్లునియతియో జాతీయతకు స్వారాజ్యానుభవ మట్లు. కనులకు రెప్పలెట్లో ప్రజ బ్రతుకునకు స్వారాజ్య మట్టి పన్నుగడ. ప్రయాణమునకు రైళ్లెట్లో ప్రజాభ్యుద యమునకు స్వారాజ్య మంతటి మహోపకరణము. బరువు నీడ్చు పొగబండికి అడుగునవేసి యుండు ఇనుపకమ్మ లెట్లు సౌలభ్యకారణమో జనుల జీవయాత్రకు స్వారాజ్య మట్టి సాధనోపాయము. ఈ పరమార్థము ప్రజలమనసు నావేశించునేని దాని సాధనకై సంతోషముగ సమ ర్పింపబడలేనంతటి త్యాగము మరియొకటి లోకమం దుండదు. ఏదేశచరిత్రయందుగాని స్వాతంత్ర్యమునకై తమయసువుల సమర్పించిన వీరవరుల స్మృతి ఆకసమున చుక్కలవలె వెలుగుచుండును. అట్లుకాదేని కడచిన ఐరోపా మహాసంగ్రామ మందు పాల్గొనిన యోధా గ్రేసరులు తమదేశస్వాతంత్ర్య రక్షణకై తమప్రాణ ములనే యొక్కుమ్మడిగ సమర్పించుట తటస్థించి యుండదు. స్వారాజ్యమునకు మూలము త్యాగమున కిదియే పరిమాణము.

స్వారాజ్యమన నిర్దిష్టమగు స్థలముకాదు. సము దాయముగ ప్రజల మనోవీథియందు ముదయించు స్వాతంత్ర్యదర్శనము (Scene of Freedom). తెలుపు లను కిటికీలను మూసియుంచు ఇంటి వెలుపల నుండు యెట్లు కనుగొనగలము! ఎట్లు లోపల ప్రవేశింతుమా! యని కామించుకొన్న తెమ్మెరల వ్యాపించి యుండునో అట్లే స్వాతంత్ర్యము జనులమనోన్మేషముల నాగరించుటకు సాన్నిహిత్యమందే వేచియున్నది. స్వారాజ్యభారము మల కినగాదు. సుకరమే దాని లక్షణము. దాని తత్త్వమెరి గినవారు ఆభారమును ధరించుట కువ్విళ్లూరగజూతురు. అట్టి భారవాహిత్వమునకు విశ్రాంతి బహువ్యగ్రింపుటయందు కాదు. దానిని మోయుశక్తి హెచ్చుటయే. తల్లికి బిడ్డల బరువెట్లో, నివేశించునట్టి ప్రజకు స్వారాజ్యభారమట్లు. తల్లియెప్పుడైనను తనబిడ్డల బరువుతగ్గవలెనని తలంచునా? తనతనము తనబిడ్డలు పుష్టిగలవారలగుకొలది తనయందు వారల బరువునిమోయుటకు శక్తి హెచ్చుచుండవలెనని కోరును.

ఇట్టి మహోత్తరభాగ్య విలాసమున దేశమునే యూరుకొన రాబోవుచున్నది. వివిధపక్షముల ప్రజా ప్రతినిధులు రాజసభలందు నిల్చి

గాఢపాశబంధములన్ని యూడ్చి, యనురాగారాగా సుపాత్రాళి
నంతో షోల్లసుటెంచి తోరణములన్ పుష్పించ సుధా
లేపన, ప్రాశస్త్యం జొంపాల్చి భక్తిమయదీపం
బుంచుమహానీంద్రపూర్తి, తోరణంబుల గల వాసయోగ్య
ములు నీకుల భక్షించితౌ వణీ!

వద్దాది సుబ్బారాయుడు.

అని కైవారములపాడి రానున్న స్వారాజ్యలక్ష్మికి స్వాగత మొసగుచున్నారు.

ఆమహాదేవి వచ్చినిల్చుటకు ప్రజాహృదయ సింహా సనమును నిర్మలముగ సిద్ధపరతురా? జాతివైషమ్యముల విడనాడుదురా? కులభేదముల బోకార్తురా? అస్పృశ్య తాపిశాచమునకు పుణ్యాహవాచనము చెప్పుదురా? స్వార్థ

మను యజ్ఞపశువునువధించి యాగమొనర్తురా? అల్లదిగో! గాంధీపురోహితుడు, మీతో సంకల్పము చెప్పించుటకు సంసిద్ధుడై యున్నవాడు.

‘ఉత్తిష్ఠత, జాగ్రతే, ప్రాపవ
రాన్నిబోధత’ (?)

యనుమహామంత్రము నుపదేశించ లేచియున్నాడు. ప్రజలేమిచెప్పెదరు.

క. కొందరు వెతలుచు నందురు
కొందరు వెతలుడుగు సిగ్గుగొను గోవిందుం
డందురు కొందరు మదిలో
కొందలమందుదురు కడకు గొని మనుజేంద్రా!
(గోపికా వస్త్రాపహరణము, భాగవతము)

ఇట్టిసంశయమునకిది తరుణముకాదు.? భవసమర్పణముయొక్క మహాఫలము మున్న మనమూహించలేము. స్వాంత నివేదన మొనర్చిన పిదపగాని దానిరసానుభవమున కర్హతనొసగదు. అది యొసగినపుడు గోపికలవలె

గీ. చీరలపహరించి, సిగ్గులు విడిపించి,
పరిహాసించి యయినఁ బరగ వసకు
సునుఁడు నోము కొఱఁతె కాపించె మ్రొక్కించె
సనును హరినుతించి రబలలెల్ల.

అని దేశభక్తులపనాం గుప్తతని సాధిస వ.

మ ర ణ భీ తి

దామరాజు పుండరీకాక్షుడు గారు, బి. ఏ.

మరణమా! నన్నేమిచేతువు - మాటిమాటికి బెదరగొట్టెదు
పరమపతితు డనంతమూర్తికి - దరినిచేరి సదాభజించెద;—మరణమా!

ఆలుబిడ్డల వీడజాలక - గోలగోలగ నేడ్చువారిని,
చాలవిభవము విడువలేక వి-చారవార్ధి మునుంగువారిని,
కఫ పరంపర లెగసి తట్టగ - కాళ్లు చేతులు చల్లబడగా
“గావుగావు” మటంచు వైద్యుల - కాళ్లుపట్టి తపించువారిని,
లోకసుఖములె నాకసుఖమని - లోలులై భ్రమసేటివారిని,
జేరుపో నీయాట లచ్చట - జెల్లిపోవును, చెల్లవిచ్చట;—మరణమా!

రామతారక మంత్రరసము ప-రాకునేయక గ్రోలువాడను,
నేమమున నీ జీర్ణకాయము - నిలిపి నూతనవస్త్రధారణ
చేసిచేసియు తుట్టతుదకా - శ్రీ రమేశు పదాబ్జములనె ని
వాసముగ నేర్పరుచుకొనియెద - భయము నాకేమిటికి ఛీ! ఛీ!
మరణమా! నన్నేమిసేతువు - హరికృపారసమున నశింతువు.

సూత్రకాల వ్యవసాయ చరిత్ర

పెండ్యాల వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు

క్రీ. పూ. 1000 మొదలు క్రీ. పూ. 500 వరకు సూత్రకాలచరిత్రమును వ్రాయుటకు కల్ప సూత్రములు, జైమిని పాణిని ఆపస్తంబ గౌతమాది మహర్షులచే రచింపబడిన పూర్వమీమాంసా వ్యాకరణ ధర్మశాస్త్రగ్రంథములు; మహాప్రఖ్యాతినొందిన మను స్మృతి, తోడ్పడినవి. ఈకాలపుజనులు, ఋగ్వేద సూత్ర కాలములజను లవలంబించిన వ్యవసాయవిధులకంటె హెచ్చుగువిధులచే వ్యవసాయము జేసి లాభమునొందిరి. భూమికి దగిన దోహదము జేసి, తగినబీజమును విత్తిన చో ఫలాభివృద్ధి కలుగునని నాటివారు తలంచుచుండిరి. చూడుడు:

(1) (వరి మొదలగు) ఓషధులకు, (మామిడి మొదలగు) వృక్షములకు, భూమికి దగిన దోహదవిశేషము నందు, బీజమునకు దగినఫలాభివృద్ధి కలుగును.

పైసూత్రార్థము నాటివారేభూమి కేదోహదము జేసి యేబీజములను నాటిన ఫలాభివృద్ధి కలుగునో దానిని బాగుగ నెఱిగిరని సమ్మతపలసి యున్నది.

శ్రౌతకర్మలలో "హైన" భూమున యజ్ఞస్థానమును దున్నెదరు. ఈ దున్నుటకు, యజుర్వేదములయందు విధులు కలవు. ఆవిధులే లౌకికకర్షణమునకును పనికివచ్చునని, సాయణాచార్యులవారు తమ కృష్ణయజుర్వేదసంహితాభాష్యమునం దిట్లు వ్రాసిరి.

(2) మూడునాగళ్లతో చివరనుండి మొదటికి దున్నగా మూడుచాళ్లేర్పడును. కాని మూడుచాళ్లయొక్క మధ్యభాగము పూర్తిగ పెల్లగింపబడదు. కాన యీయెద్దులను ప్రదక్షిణముగా ద్రిప్పి తూర్పుపశ్చిమములకు దున్ని పిమ్మటను దక్షిణమునుండి యుత్తరమునకు దున్నిన యెడల భూమి బాగుగ దున్నబడును.

ఇట్లనే యజుర్వేదసంహితయొక్క (3-17) మంత్రమునకు భాష్యమును వ్రాయుచు విద్యారణ్యులు, కౌశిక, వైతానిక, సూత్రములను క్రోడీకరించి, పై యజుర్వేదభాష్యమున వ్రాయబడినదానినే దృఢపఱచి యున్నారు. అందు స్వల్పభేదములే కాన్పించినందున గ్రంథము పెరుగునని వ్రాయలేదు. దానిసర్వసారమును నాలోచింపగా యజమాని కొంతదున్ని, భృత్యునకు పిమ్మటనిచ్చి దున్నించుటయే విశేషమని తోచుచున్నది. ఇందు యజమాని శ్రద్ధావిశేషము కాన్పించును. "కౌశిక సూత్రీకులు" తమ పొలము బాగుగ పండవలెనని "కృషిలాభకర్మ" యను నొకకర్మ జేయుచుండిరి. దాని నిట్లు వ్రాయుచున్నారు.

(3) కృషిలాభకర్మయందు బాగుగ వండిన యన్నమునందు సక్తు, గుగ్గిలము, పసుపు, ఉప్పు వేసి "సీతే ఇంద్రామహే త్వా" యనుమంత్రమును బఠించి, భుజింపవలెను. పైసూక్తముచే హాలికునిచే మూడుచాళ్లు దున్నించి పిమ్మట యజమాని "సీరా

---

(1) యథౌషధివనస్పతీనాం బీజస్య క్షేత్రకర్మవిశేషే ఫలపరివృద్ధిరేవం॥ ఆపస్తంబధర్మసూత్రం. 2-1-4. (2) కల్ప॥పుచ్ఛాచ్ఛిరోభికృషతి ...ప్రదక్షిణమావర్తయాం తిస్రస్తిస్రస్సీతాస్సంహితాః కృషతిమధ్యే సంభిన్నా భవంతి దక్షిణా త్వష్టా దుత్తరస్మాద్దక్షిణాయైశ్రోణే దుత్తర మంస ముత్తరాయై దక్షిణమ్॥ కృష్ణయజుర్వేద భాష్యం. 5-2-5. (3) కృషిలాభకర్మణి, సారూపవత్సే ఓదనే సకృత్పిండగుగ్గులులవణాని ప్రక్షిప్య అనేన సూక్తేన సంపాత్య అభిమంత్ర్య అశ్నాతి "సీతే ఇంద్రామహే త్వా" ఇత్యృచా హాలికేన కృష్యమాణా తిస్రస్సీతాః కర్త్రా ప్రత్యేక మనుమంత్రయతే. అత్ర "సీరాయుంజంతీతి" యుగలాంగలం ప్రతనోతి దక్షిణం ఉష్టారం. ప్రథమం యునక్తి—కౌశికశ్రౌతసూత్రం. 3-3-11.

యుంజంతి" అనుమంత్రముఁ బఠింపుచు, విశేషముగ దున్నుచున్నాఁడు. ముందు పశ్చిమమునుండి యుత్తరమునకు దున్నుచున్నాఁడు.

"వైఖానస"సూత్రీకులు ముందు తాము దున్ని, పిమ్మట భృత్యునిచే దున్నించుచున్నారు. ఆ భృత్యుని యుపదేశమాత్రమై యున్నది. కాని సూత్రీకులు ముందు భృత్యునిచే దున్నించి గృహస్థుఁడు పిమ్మట దాము దున్ని శ్రద్ధాయుతను జూపుచున్నారు. ఏమైనను, వ్యవసాయమునందలి శ్రద్ధనే సూచించుచు "కృషిలాంగలకర్మ" యనుటకుఁ దగియున్నవి. వైఖానససూత్రములో (5-1) "కృతేయోనౌ" అనుఋక్కును బఠింపుచు విత్తనములఁ జల్లవలెనని కలదు. ఋగ్వేదస్వాధ్యాయీయుల కంటె సామవేదీయులు 'దున్నుట, విత్తుట' యనుకర్మల నతిశ్రద్ధతోఁ జేసి విశేషలాభము నొందుచుండిరని తోఁచుచున్నది. కృషికర్మకుఁ గూడ నవ్వేలుసాంప్రదాయములు ప్రాచీనకాలమునుండి నేఁటివరకును గలవు. ... దున్నుట, విత్తుట, వేదకాలమునుండి నేఁటివరకు ... కర్మగా నాలోచించి ద్విజులు తమయిండ్లలో జరుగు వివాహోపనయనాదులలో "అంకురారోపణము" అను కర్మ చేయుచున్నారు. ఆకర్మయందు ... దీసికొని, పుట్టమట్టితో వానిని నింపి, తొమ్మిదిరకముల హెచ్చుగుణకములవిత్తనములఁ బాలతో ... వానియం దులలోఁ జల్లెదరు. విత్తనములఁ జల్లినవగానే యవి లయిం దింటికి, 'పాలికలని' పేరు. ఈపాలికలను, శుభకర్మ జరుగుదినములలోఁ బూజ సలుపుదురు. పాలికలలో మన్నును బోయునప్పుడు, "భూమ్యధిదేవతా"సూక్తమును విత్తనములఁ జల్లునప్పుడు "ఓషధీసూక్తమును" బఠింతురు. అందు మంత్రపఠనములో నొక్కొక్క వేదశాఖవారి కొక్కొక్కసాంప్రదాయ విశేషము కలదు. "అంకురారోపణకర్మ" యీ సూత్రకాలమునందే బయలు దేరెను. ఆపస్తంబాదులు, పుట్టమట్టి తెచ్చి పాలికా ప్రతిష్ఠాపనతోఁ బ్రవర్తింపరి కాని "పారస్కరగృహ్యసూత్రకారుఁడు" పంతులతోఁ బ్రవర్తింపక శుభకర్మ చేయుటకుఁ బూర్వమే, మంచిముహూర్తముఁ జూచికొని, పొలములో దున్ని విత్తనములఁ జల్లవలెనని విధించుచున్నాఁడు. ఆగృహ్యసూత్రమునందు కావలసినయంశముల నుదాహరించుచున్నాఁడను.

(1) పుణ్యాహవాచనము నాఁగలిని గూర్పవలెను.

(2) ఎద్దులను, తెలుగు, పెరుగు, పసుపు, పరిమళద్రవ్యములచే నర్చించి వానిచేఁ దేనెను నేతిని నాకింపవలెను.

(3) "సీరాయుంజంతి" యనుమంత్రముచే నాఁగలిని గట్టవలెను.

(4) "సునగ్ధసుఫాలా" యనెడుమంత్రముఁ బఠించుచు దున్నవలెను. లేక కలుకోలనైనఁ బట్టుకొనవలెను.

(5) ... నొకటివాని నర్చించి ... వాని ననుసరించి దున్నుట కారంభింపవలెను.

(6) స్థాలీపాకమునకంటె పూర్వదినమునందే ... పూజింపవలెను. వ్రీహులగాని యవలగాని జల్లవలెను. వ్యవసాయారంభమును, పైప్రకారమే చేయవలెను.

(7) పిమ్మట బ్రాహ్మణులకు భోజనమును బెట్టవలెను.

వ్యవసాయదారులు నేఁటికిని, శుభనక్షత్రాదులఁ జూచికొని "ఏరువాక" యనునొకకర్మ సమంత్రకముగాఁ జేయుచున్నారు. ఆకర్మను వృషభహలములఁ బూజించి తాము పూజించి అలంకరించుకొని, మాసప్రవేశముగా చేయుచున్నారు. మరికొందరు (గోదావరీమండలవాసులు) "కొంగరేలువాక" యను పేరుతో, ప్రతిష్ఠాల్గునబ 30 నాఁటిరాత్రి, శుభాశుభములను విచారింపక యే చేయుచున్నారు. దీనికినక్షత్రమే ప్రధానముగా నున్నది.

---

1. పుణ్యాహే లాంగలయోజనం; 2. దధ్నా తండులైర్గంధైరక్షతైర్మధునా మధుస్పృతైః ప్రాశయేత్; 3. సీరా యుంజంతీతి యోజయేత్; 4. సునగ్ధసుఫలా ఇతి కృషేత్ ఫాలం వా లభేత; 5. అగ్రే మభిషి చ్యాకృష్టం తథా కృషేయుః; 6. స్థాలీపాకస్య పూర్వవద్దేవతా యజే దుభయోః వ్రీహియవయోః ప్రవప నీస్తాయజ్ఞేషు; 7. తతో బ్రాహ్మణభోజనం—"పారస్కరగృహ్యసూత్రం" (13 కండికా).

హలారామ్యగ్రంథమునకు, "మహాహూర్తిక" గ్రంథములలోఁ గొన్ని నిబంధనలు కలవు. వాని ననుసరించియే సిద్ధాంతులు, తమపంచాంగములలోఁ గొన్ని మూహూర్తములను, "వసంతేగ్నీవునందు" వ్రాయుచున్నారు. "పారస్కరుఁడు" తనగృహ్యసూత్రములలో హలాగ్రాస్త్రంథమునకు విశేషవిధులను సూచింపక, జ్యేష్ఠా స్వాతీనక్షత్రములు మంచివని మాత్రము చెప్పియున్నాఁడు. "శివస్కంబా"ది సూత్రకారులమతము ననుసరించి, "స్మార్తహ్యామ్రిమణికా"ది గ్రంథములలోఁ జెప్పఁబడిన యందుగోసూచనలలను గ్రంథవిస్తరభీతిచే వ్రాయలేదు.

ధాన్యవిశేషములు

సూత్రకాలమునందుండిన ధాన్యవిశేషములకంటె సూత్రకాలమునందు నానావిధములగు బీజముల నార్యులు కనుపెట్టి వ్యవసాయముఁ జేయుచుండిరి. సూత్రకాలమునఁ జెప్పినవానిని విడిచి యీకాలమునందు వాడఁబడినవానిలోఁ గొన్నిటినిమాత్రమే వ్రాయుచున్నాఁడను.

పాణిన్యాచార్యులవారు, తమయష్టాధ్యాయియందు శబ్దనిష్పత్తిఁ జేయుపట్టులలోఁ గొన్నిబీజములను స్పష్టములను నుచ్చరించియున్నారు. అందిక్రింది ముఖ్యమైనవి. [1]కందులు, ఆవాలు, శనగలు, షష్టికములు (2) ఉలవలు, (3) చెఱకుఁదోఁటలు, (4) చెఱకుబెల్లము, (5) పసుపు, (6)జీర, ద్రాక్ష, పిప్పలి, చింత, (7) పత్తి, పెద్ద—చోఁటలను సొరకాయ, గుమ్మడికాయ, దోసకాయ మొదలగువాని నుచ్చరించియున్నారు. మఱియుఁ బాణిన్యాచార్యులవారు పెద్ద—చోఁటలను, బిల్వ, ఖర్జూర, తింత్రిణీ, చూత, శాల్మలీ, పిప్పలి, దాడిమ, కపిత్థ శబ్దములను, అట్టివనములను వచించియున్నారు. దేశమునందు, నానావిధధాన్యములు పండు పొలము లున్నవని యీ క్రిందిపేరులచే రూఢిపరచుచున్నాఁడు (8) పెసలు పండుపొలము "మౌద్గీనము," ఎఱ్ఱజిలమధాన్యము పండుపొలము "వ్రైహేయము," తెల్లధాన్యము పండుపొలము "శాలేయము," తెల్లగోధుములు పండుపొలము "యవ్యము" లేక, "యవక్యము," షష్టికలు (60 దినాలకు పండుధాన్యము) పండుపొలము "షష్టిక్యము," తిలలు పండుపొలము "తిల్యం" లేక, "తైలీనం," మినుములు పండుపొలము "మాష్యం" లేక, "మాషీణం," ఏగిసవిత్తు పండుపొలము "ఉమ్యము" లేక, "ఔమీనము," (పతంజలి ఉమాలుధాన్యముకాదనినాఁడు. ఉమయన యగిసెవిత్తు యర్థము) జనుము పండెడు పొలము "భంగ్యము," సల్లవిత్తు పండుపొలము "అణవ్యము" లేక, "ఆణవీనము" అనుశబ్దము లగుచున్నవనిరి. చెమ్మచేసి యూర్పునేలలు నాఁడు కలవు. అట్టిపొలములసమూహము, "కైదార్యం" లేక "కైదారకం" అనిరి. (చూడుఁడు అష్టాధ్యాయి; 4-2-40) కాని 4, 5 సంవత్సరములకు పూర్వమువఱకు, మనదేశమునందలి పాశ్చాత్య వ్యవసాయశాస్త్రజ్ఞులు చెమ్మచేసినయెడల భూమి పాడగుననియు, పంటపనియుండదని మనల బోధించుచుండిరి. 1907-వ సంవత్సరము ప్రారంభవ్యవసాయశాస్త్రపరీక్షకుఁ బోయినవిద్యార్థులను "చెమ్మచేసినయెడల కలుగు మేలుకేమి" యను నర్థమిచ్చుప్రశ్నను గూడ పరీక్షాధికారు లడిగిరని జ్ఞాపకము. నేఁడిప్పుడుకాక, చెమ్మనేలలుగా కొన్ని యుండు టవసరమని, ప్రభుత్వవ్యవసాయశాఖవారు తలంచుచున్నారు. నేఁటికి మూఁడువేలేండ్ల క్రితమే మనదేశీయులు, చెమ్మనేలలుగాఁ గొన్ని, మెట్టదుక్కిగాఁ గొన్ని పొలములుండు నావశ్యకతను గ్రహించియున్నారు. బాగుగదున్నుటను పాణిని చెప్పియున్నాఁడు (9)షష్టికలను ధాన్యము అఱువదిదినములకు బండునవి. ఇవి మూఁడువేలేండ్లనుండి మనదేశమునందు లాభదాయకధాన్యమై యున్నది. స్మృతికర్తలు షష్టికలను పవిత్రధాన్యమని శ్రాద్ధాదుల నుపయోగింపు మనిరి. ఇవి నేఁటి, "దాళువా, గరికసన్న" మనుధాన్యమునకు పితామహస్థానీయ మనవచ్చును. షష్టికలనుధాన్యము విశాఖపట్టణపుజిల్లాలోఁ గలవు; అవి షష్టికలేమో. "కలుపు"

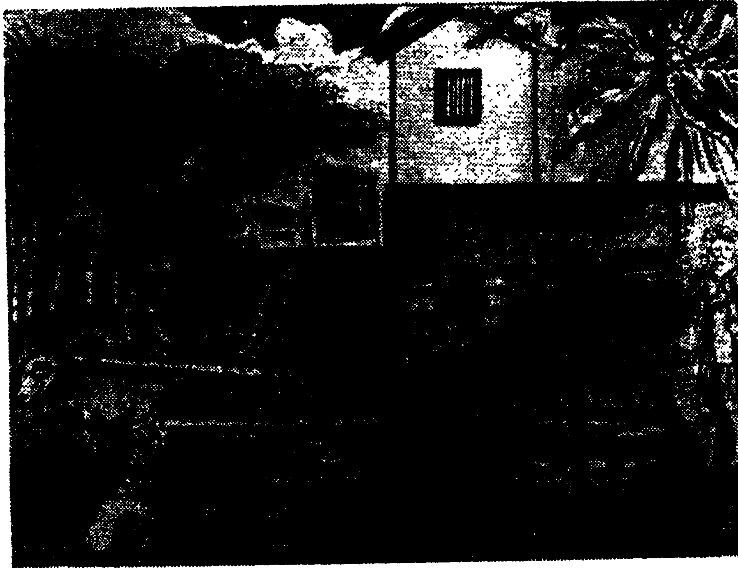
1. 2-4-3; 2. 4-4-4; 3. 8-45; 4. 4-4-103; 5. 4-4-58; 6. 4-3-167; 7. 4-3-136; 8. ధాన్యానాం భవనే క్షేత్రే ఖఞ్, (5-2-1) వ్రీహిశాల్యోర్ఢక్ (5-2-2) యవయవకషష్టికాద్యత్ (5-2-3) విభాషాతిలమాషోమాభఙ్గాణుభ్యః (5-2-4); 9. కృషేశ్ఛందసి. 7-4-64.—అష్టాధ్యాయి సూత్రములు.

సస్యమునకు నడుమ బయలుదేరిన యనవసరపు మొక్కలు తీయుపద్ధతిని నాఁటివా రెఱుఁగుదురు.

(1) పైరుఁ బెట్టువాఁడు, పైరునంపకీని లుపు నూఁ బెజీకి రెట్టింపు పైరును గాపాడునో.

పైని చెప్పిన సస్యములే కాక "నల్లుల్లి" కలవని గౌతమసూత్రమునందును, [illegible] "ఫాణిత" మను మధురద్రవ్యమును, [illegible]

నుండి పంచదార దిగుమతియగుచుండుటకుఁ గారణ మేమై యుండును ? (2) పట్టుబట్టలు, ఎఱ్ఱనిబట్టలు (3) లక్క, లత్తుక, రంగులువేయఁబడినబట్టలు కలవు. వస్త్రములకు, రంగుబట్టలకుఁ బ్రసిద్ధికెక్కినభరతఖండమున కేల పరదేశములనుండి బట్టలు రంగులు దిగుమతి యగుచున్నవి? పంట లెక్కువగాఁ బండుటకుఁగాను "ధాన్యసమృద్ధి" కర్మను "కౌశికసూత్రీకులు" చేయుచుండిరి. గ్రంథవిస్తరభీతిచే దానిని వ్రాయలేను. పాణిన్యాచార్యులు, ద్రాక్ష మొదలగువనములను, పెక్కుసారు లుచ్చరించుటచే నిగు కృషి విస్తారము కల దని తోఁచుచున్నది. వృక్షముల నుండి (4) గుగ్గిలమును, నిర్యాసమును దీయుచుండిరి. [illegible] ధాన్యసమృద్ధి కలుగు [illegible] సూత్రకాలమునందుండె [illegible] (తేనె) వృద్ధి సూత్రకాలమునందు లేదని శిల్ప [illegible]

చెఱకురసముతోఁ బంచదారను పండుట

ఆపస్తంబధర్మసూత్రమును చెప్పుచున్నది. "ఫాణితము" తేనె పానకమో, లేక, చెఱకురసమునుండి వండిన "మద్యమో" యైయున్నది. "శాహాటా"ది గ్రంథములలోని వర్ణనలచే, తేనెపానకమని తలఁచుచున్నాను. సూత్రకాలమునందే చెఱకుఁదోఁట లీభరతఖండమున వ్యాపించి, ఫాణితము, బెల్లము, పంచదార వండఁబడుచున్న దని, పాణినికృతాష్టాధ్యాయిలోని పదములచేఁ దెలిసికొనుచున్నాము. అనూచానముగ గుడ, శర్కరాదులకు స్థానమైన భరతఖండమునకు, "జావా, జమైకా"దిదీవుల

సూత్రకాలగణితశాస్త్రజ్ఞులకు భూమికొలత, వర్షపుఁగొలత తెలిసియుండుట లెక్కలోనిది కాదు. పాణిని అష్టాధ్యాయి యందు, భూమికొలతను, వర్షపుఁగొలతను జెప్పినాఁడు. (5) స్వల్పసంఖ్యాకులగు బ్రాహ్మణులు, విద్యాకృషిలో నిమగ్నులగుటచేతను, వైదికకర్మపరతంత్రులగుటచేతను, అట్టి బ్రాహ్మణులను ప్రభువులు పోషించుచుండుటచేతను, క్షత్రియులు రాజకీయపరతంత్రులగుటచేతను, పైరెండు జాతులవారికిని, వ్యవసాయముచేయుటకు సావకాశము లేక, వాణిజ్యవృత్తితోపాటు, కృషి పాశుపాల్యవృత్తులు

1. "యత్రోద్ధరతి నిర్ధాతా కక్షం ధాన్యంచరక్షతి." మనుస్మృతి (7-110); 2. గౌతమసూత్రం 7 ఖండః; 3. అష్టాధ్యాయి (4-2-1,2); 4. అష్టాధ్యాయి (4-4-53) (4-2-80); 5. కాండాంతాత్ క్షేత్రే (4-1-23) వర్ష ప్రమాణ ఊలోపశ్చాస్యాన్యతరస్యాం (3-4-32).

వైశ్యులవృత్తులైనవి. అందువలననే నాఁటిగ్రంథములలో వ్యవసాయవృత్తి, వైశ్యవృత్తియని వ్రాయఁబడినది. శూద్రుఁడు, త్రైవర్ణికసేవకుఁడుగా నాఁడుండెను. పంచముఁడు నేఁడును నాఁడును, ఇంచుమించు సమానస్థితిలోనే యుండి

గ్రామమును కొల్లచేయుట

నాఁడు. కొన్నిపనులు నాఁడే పంచముఁడు, కొంచె మంచిస్థితిలో నుండెనని తలంచుచున్నారు. కృషి, వాణిజ్యములు, వైశ్యకు ముఖ్యవృత్తులని గ్రంథకర్తలు లాభకరమైనది కాని వ్యవసాయముఁ జేయరాదనియు, ఎవ్వరైనను బ్రాహ్మణక్షత్రియులు స్వయముగదున్నక గున్నఁచి వ్యవసాయముఁ జేయుఁచుకొనవలెననియు బోధాయనాపస్తంబ, గౌతమ, మనుస్మృతులు చెప్పుచున్నవి. గ్రంథము పెఱుగునని యాచర్చ యిందు వదలఁబడెను. వ్యవసాయముక జాతివారి వృత్తిగ నుండుట సూత్రకాలపు భారతీయులకు లాభకరమై కాన్పించెను కాని ప్రస్తుత కాలమున నొకజాతివారివృత్తిగ నుండుట నష్టదాయకముగాఁ గాన్పించుచున్నది. సూత్రకాలపు వాఙ్మయముఁ బరిశీలింపగా, నాఁటి కాలమునందు వ్యవసాయము మహోన్నతస్థితిలో నున్నదని తోఁచగలదు. నాఁటికాలపు సర్వశాస్త్రవేత్తలు ప్రభువులు, ప్రజలు సుఖముగ జీవించుటకు ననువగు వసతులఁ గల్పించిరని నాఁటిగ్రంథములచే నూహింపఁ బడుచున్నది.

పశువర్ధనము

ఈ కాలమున ధర్మశాస్త్రములయందు పశువు లభివృద్ధి నొందినవి. గ్రామనివాసులు జీవనవృత్తి ముందుగ పశుపోషణమునే గమనించుచుండువారు. మానవుఁడు:

(1) పశువులు గ్రామసమీపమున స్వేచ్ఛగ సంచరించుటకు గ్రామమునకు చుట్టును, నాల్గువందలమూరల మేరము

గ్రామపరిసరము - పశువులు

1. ధనుశ్శతపరీహారో గ్రామస్య స్యాత్సమంతతః; శమ్యాపాతా స్త్రయోవాపి త్రిగుణో నగరస్యతు. తత్రా పరివృతం ధాన్యం విహింస్యుః పశవో యది; నతత్ర ప్రణయేద్దండం నృపతిః పశురక్షిణామ్. మనుస్మృతి 8—237,238.

వరకు మందబయలు నేర్పరుపవలెను. లేక బలముగల వానిచేత విసురబడినమూఁడు కోలలుపోవు దూరమువరకైనను మందబయలు నేర్పరుపవలెను. పట్టణమునకు మూఁడురెట్లధికముగ మందబయలు నేర్పరుపవలెను.

ఆమంద బయలులో కాపుల చేయని ధాన్యాదులను పశువులు తినినయెడల పశుపాలకుఁడు దోషి కాఁడు.

ప్రాచీనకాలమున నేర్పరుపఁబడిన మందబయళ్ల గుఱుతు లింకను నామమాత్రముగ నున్నవి. ఈమంద బయళ్లు గోదావరి, కృష్ణా డెల్టా గ్రామములలో క్షీణించి క్షీణించి నాలుగువందలమూరలబయలు, నాలుగుమూరలైన లేనిస్థితి కలిగియున్నవి. మందబయళ్లు లేనిగ్రామములలో మంద లెట్లులుండును? ఇందునుగుఱించి, యాంగ్లకాల చరిత్రలో వ్రాయగలను. మనువు చెప్పిన చొప్పున మంద బయళ్లు, హైదరాబాదు రాజ్యమునను పశ్చిమాంధ్ర రాష్ట్రమునను కొన్నిచోటులఁ గాన్పించుచున్నవి. మనుస్మృతిలోఁ జెప్పినదానిని, గౌతమధర్మశాస్త్ర మిట్లు బలపరచుచున్నది.

(1) గోగణము దేశమునఁ బీడింపఁబడిన నది ప్రభుదోషము, పశుపాలకుఁడు రక్షింపకపోయినచో నది పాలకునిదోషము. దారిసమీపమునందుండిన పొలముకాపుల చేయకపోయినచో నందుఁ బశువులు పడినయెడల, కొంత పొలమువానికిని కొంతఁ బశువులకాపరికిని దోషమగును.

గ్రామసమీపస్థక్షేత్రాధికారి తన పొలమునకు, ఒంటెయుఁ గనఁబడనంతయెత్తుగఁ గంచెను వేసికొనవలెనను విధిని మన్వాదిస్మృతులు చెప్పుచున్నవి. ఎద్దుల నాబోతులనుగా, నథర్వవేదకాలముననే విడుచుటయుఁ బ్రారంభించిరి. అది యీసూత్రకాలమున వృద్ధినొందెను. పశుసంబంధమగు నష్టయోగాదులకు మనుస్మృతియం దెట్టి నిబంధనలు కలవో దిఙ్మాత్రముగ నుదాహరించుచున్నాఁడను.

(2) ముక్కుత్రాడు తెగికాని కాడి విఱిగికాని ఎద్దువలనగాని బండివలనఁగాని, మఱియొకని కాపద సంభవించినయెడల బండియజమానిని దండింపరాదు. పశువులను మేపువాఁడు పగలు పశువులఁ దోలుకొనిపోయినది మొదలు రాత్రి యజమానికడ నప్పగించువఱకు నా పశువులను పశువులవలనఁ బైరులకునుఁ గలుగునష్టమును, పశుపాలకుఁడే భరింపవలెను. ఇంటికడ నొప్పఁజెప్పినపిమ్మట యజమానుని దగును. మందలోఁ జచ్చిపోయినను, క్రిములు మొదలగువానిచేఁ జంపఁబడినను, కుక్కలు మొదలగువానిచేఁ గఱువఁబడినను, మిట్టపల్లములఁబడినను, అశ్రద్ధగా మేపుటవలన నశించినను, కలిగెడినష్టమును మేపువాఁడు భరింపవలెను. పశువులు తమంతట నవియే యడవిలోఁ జచ్చినయెడల యాపశువుల చెవులు తోక సంద్రుకలు గోరోచనము కొమ్ములు మొదలగునవి పశుపాలకుఁడు యజమానికి నమ్మకమునకై చూపవలెను.

పశువులబీడులు విస్తారముగ నుండుచుండెను. "వ్రజ, గోష్ఠ" శబ్దములను "పాణిని" అష్టాధ్యాయియందుఁ బెక్కుసారు లుచ్చరించుటచే, దేశమున ననేకప్రదేశములలో, గోశాల లుండెనని తలంపవలసియున్నది. ఋగ్వేదకాలమున నారంభింపఁబడి, మంత్రకాలమున వృద్ధినొందిన పశువైద్యము సూత్రకాలమున విశేషాభివృద్ధి నొందెనని క్రింది నిదర్శనములచే నూహింపఁబడుచున్నది.

"అల్గండువు" అను క్రిమి గోశరీరమున వ్యాపించి రక్తమాంసములఁ బీల్చును, తోకచివర నంటుకొనును. ఈ క్రిమికిఁ దగిన చికిత్స:(3) గోశరీరగతమగు "నల్గండువు" లను నశింపఁజేయుటకు "ఇంద్రస్య యామహీ" యనెడి యథర్వసూక్తముచే నేతితో నల్ల శనగలను హోమముచేయవలెను.

1. పశుపీడితే స్వామిదోషః, పాలసంయుక్తే తు తస్మిన్, పథి క్షేత్రే అనావృతే పాలక్షేత్రికయోః॥ గౌతమధర్మసూత్రం. 12 ఖండ.; 2. శ్లో. ఛిన్ననాస్యే భగ్నయుగే న దండం మనురబ్రవీత్. 8-291,292, శ్లో. దివా వక్తవ్యతా పాలే రాత్రౌ స్వామిని తద్గృహే, యోగక్షేమే౽న్యథాచేత్తు పాలో వక్తవ్యతా మియాత్. 8-230, శ్లో. నష్టం వినష్టం క్రిమిభిః శ్వహతం విషమే మృతమ్, హీనం పురుషకారేణ ప్రదద్యాత్పాల ఏవతు. 8-232, కర్ణౌ చర్మచ వాలాంశ్చ బస్తిం స్నాయుంచ రోచనామ్, పశుషు స్వామినాం దద్యాత్ మృతేష్వంగాని దర్శయేత్. 8-234. మనుస్మృతిః; 3. "ఇంద్రస్య యామహీతి" ఖల్వాంగాన్ అల్గండూపాసనాన్ ఘృతమిశ్రాన్ జుహోతి. వాలాన్ అసితకాండే సవ్యం పరివేష్ట్య సంభినత్తి ప్రతపత్యాపదధాతి సవ్యేన దక్షిణాముఖః పాంసుం ఉపమథ్య కిరతి. సవృద్ధాన్నాత్యా దధాతి. (కౌశికసూత్రం-4-8).

గోవుయొక్క తోకకుచ్చును విడదీసి కాంచవలెను. మార్గమధ్యమునందుండిన బూడిద నెడమచేతితోఁ దీసికొని, కుడిచేతితో స్పృశించుచు, దక్షిణాభిముఖుఁడై పైసూక్తము జపించుచు రోగము వచ్చిన గోవుయొక్క శరీరమునఁ జల్లవలెను. పైసూక్తము జపించుచు మార్గమధ్యమునందలి బూడిదను రోగవంతమగు గోశరీరమునందంతటను రుద్దవలెను. నేఁడు పల్లెలలో "గోమారి" అను పురుగు గోశరీరమునందంతటను వ్యాపించినయెడల బాగుగ కడిగి శరీరమారినపిమ్మట "కిరసనాయిలు" (పొట్టాసియం యింగ్లీషులో పర్మాంగనేటు అను ద్రావకమును కూడ) బట్టింతురు. తోకకుచ్చునకు నూనెగింజలనంటించి వెలుపట్టి యుంచుకొనినపుడు తోకను విడదీసి పిడుకపెస్సతో కాఁచెదరు. పైవైద్యములకు వ్యయ మేమియును లేదు. కౌశికసూత్రమునఁ జెప్పఁబడిన వైద్యమునకును నాఁటికాలమున నల్ల నువ్వులు, నేయి హోమముఁజేయుటలో వ్యయ మేమియును లుగదు. కాని నేఁటి యాంగ్లేయ పాశ్చాత్యవైద్యప్రకారము గోమారి, పేలు, పసులకుకు అక్కరయగు మందులకు నయమగును. కిరసనాయిలు గాస నీళ్లతో 2, 3, సారులు కడుగుటలో వ్యయ మెక్కువకాదు.

పశువుల శరీరమునఁ బాసుపులు పురుగులు పట్టినపుడు చేయఁదగినకర్మ

(1) "ఉద్యన్నాదిత్య" అను సూక్తముచే సంధ్యాత్రయమునందును, గోవులకుఁ బుట్టినపుండ్లపై దర్భలతో రాయవలయును. నేతితో నల్ల నెనగలను పైసూక్తముతో హోమములఁజేసి, ఆపురుగులు, చంపఁబడినవి చంపబడినవి యని చెప్పవలయును.

(2) "బ్రహ్మజిజ్ఞానం, ఆగావః, ఏకాచమే" అను మంత్రములఁ బఠింపుచు, కాచి చల్లార్చిననీటిలో నుప్పును వేసి, గోవులచేఁ ద్రావింపవలెను. సంతానముఁ గోరువారు గోవులు నీరుఁ ద్రావుటకుఁ దొట్టెలఁ గట్టింపవలెను.

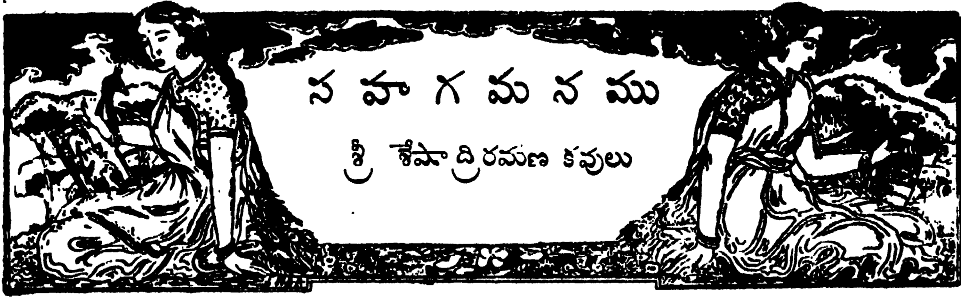
పశువులు నీరుఁ ద్రావుటకుఁ దొట్టెలను ఋగ్వేదకాలముననే యార్యులు కట్టుచుండిరి. ధర్మముకొరకు సూత్రకాలమునఁ దొట్టెల గట్టుటకు నారంభించిరి. పైని చెప్పఁబడిన చిన్నచిన్న వైద్యములను బల్లెలలో నేఁడును వ్యవసాయకులు చేసికొని, తమ పశుగణమును రక్షించుకొనుచున్నారు. పశువు లరణ్యమునకుఁ బోవునపుడును, తిరిగివచ్చునపుడు పాలు వృద్ధినొందుటకును, పెక్కులు పశువృద్ధికరమంత్రము లానాఁడుకలవని కౌశికసూత్రములు చెప్పుచున్నవి. గ్రంథము పెరుగునని వ్రాయలేదు.

రాజునకు వ్యవసాయదారున కుఁగల సంబంధము

ప్రభువునకు భూమిపై నుండు యాధికారము కలదో పూర్వమీమాంసాశాస్త్రకర్తలు నిర్ణయించియున్నారు. పూర్వమీమాంసలో యాగ దక్షిణావిధానమునందు భూమిని బ్రభువు దానమీయవచ్చునా యనుదా యను మీమాంస యాశాస్త్రజ్ఞులు గావించి, "విశ్వజిద్యాగ" దక్షిణావిధానములో విచారించియున్నారు. పూర్వమీమాంసాశాస్త్రకర్తయగు "జైమిని" యొక్కయు, ఆజైమిని సూత్రములకు భాష్యముఁజేసినశబరయొక్కయు చెప్పినది వ్రాయుచున్నాఁడను.

1. ఉద్యన్నాదిత్య ఇత్యుద్యతి గోనామేత్యాహ. అసావితి నూక్తాం తేతే హతాహతఇతి దర్భై రభ్యస్యతి మధ్యందినేచ ప్రతీచీం అపరాహ్ణే. చాలస్తుకాం అభిద్య ఖల్వాదిని ఇతి. (కౌ. సూ. 4-8): 2. "బ్రహ్మజిజ్ఞానం, ఆగావః, ఏకాచమే" ఇతి గా లవణం పాయయ త్యుపతాపినీః ప్రజననకామాః ప్రపాం అవరుంద్ధి. (కౌశికసూత్రం. 8-2).

సహగమనము

శ్రీ శేషాద్రిరమణ కవులు

రూఢవిక్రాంతి కాకతి రుద్రదేవ, చక్రవర్తి సమగ్రాంధ్ర శాసనుండు
హనుమకొండాభిధాన పురాంతరస్థ, రత్నసింహాసనస్థుఁడై రాజ్యమేలు.

సీ. ప్రాక్పయోరాశితరంగడోలికలపై, నామోదమొసఁగ నుయ్యాలలూఁగి
శ్రీశైలవిశ్వేశసేవాసమారబ్ధ, మహితసౌభాగ్యసంపదల నొంది
మాల్యవత్సహకారమంజరీమకరంద, కలితగంధానిలంబులను దనిసి
కల్యాణపురరాజ్యకల్యాణసమధికై, శ్వర్యసంపదలను సంగ్రహించి

తే. గీ. ఆంధ్రవీరకుమార కరాంతరస్థ, రమ్యహేతులపై నాంధ్రరాజ్యలక్ష్మి
యాటలాడుచు నుండెడి యవసరమునఁ, గలిగె దుస్తరమైన సంగ్రామ మొండు.

ఉ. మేళగి దేవభూవిభుఁ డమేయపరాక్రమశాలి; ధాటినే
పాలకు రుద్రదేవు గెలువన్ దలపోసి సమగ్రసైనిక
శ్రీలలితాత్ముఁడై రణము సేఁతకు వచ్చెను హన్మకొండకే
కీలకముం గ్రహించి యుఱికించిరి వాజుల నాంధ్రపుత్రకుల్.

ఉ. *బాలసముద్రతీరమున వైరులదండు వసించె, రుద్రభూ
పాలుఁడు శైలదుర్గపరిపాలకులం దిలకించి మార్తురన్
దోలుఁడటంచు వాకొని కుతూహలియై జవనాశ్వమెక్కి ని
ర్వేలపరాక్రమాప్తి నెదిరించె విరోధివరూధినీ తతిన్.

క. †పోలవాస రాజ్యలక్ష్మీ, తిలకుఁడు మేళగి విభుండు తీవ్రాత్ముండై
బలములను రుద్రవిభుబల,ములపైకిన్ ద్రిప్పి భటసమూహము పొలిసెన్.

చ. మిగుల భయంకరంబుగ సమిద్భువి రుద్రనృపాలు సైనికుల్
పగతుర ముట్టడించి యెటుఁ బాఱఁగనీక వధింపుచుండఁగా
దెగువ దలిర్ప మేళగిపతిన్ ధనుమాడఁగ రుద్రదేవుఁ డా
వగ గ్రహియించి వైచె బయిపై నిశిత ప్రదరప్రతానమున్.

ఉ. అమ్ములతాకిడిన్ నొగిలి యంగకసంధులు వీడిపోవ న
శ్వమ్ము మఱల్చి మేళగి నృపాలుఁడు యుద్ధభరంబువీడి ప్రా
ణమ్ముల కాసచేసిచనినన్ విడనాడక రుద్రభూవిభుం
డమ్మెయి వెంటనంటెఁ బ్రళయాంతకు కైవడి సాహసక్రియన్.

---

*బాలసముద్రము. ఇది హనుమకొండ చెంతగల యొకానొక తటాకము.

† మేళగి దేవుఁడు పోలవాసరాజ్యము పాలించుప్రభువు. పోలవాస నిజాంరాష్ట్రమున గోదావరీ తీరమునఁ గలదు.

తే. గీ. ప్రభుఁడు వెన్నిచ్చుటం గాంచి పౌజులెల్ల, మొగ్గరంబును విడి పాఱిపోవుచుండ
రుద్రధరణీశు భటులు వైరులనుబట్టి, బలియొనర్చిరి పద్మాక్షి* పార్శ్వమందు.

ఉ. మేళగి భూమినాయకుఁడు మృత్యు భయంకర శాతదంష్ట్రికా
జాలనిబద్ధశీర్షుఁడయి సంగరరంగ మతిక్రమించి వా
తూలరయాను సారియయి తుంగతురంగక మెక్కిపోవుచోఁ
గాలవశంబునన్ ధరణి గాంచు తురంగము పందగింపఁగన్.

తే. గీ. మేళగి నృపాలుఁ డత్తఱి మేదినీగ్ర, కాననాదికములు నెల్లఁ గడచిగడచి
కాకతి నృపాలు ధాటిని గన్నగ్రాము, తెలుపు విననాఁడె యెందో యదృశ్యమయ్యె.

చ. "అరినృపుఁ డెందుఁబోయె నిశితాసికి నుత్సవ కారణంబు రూ
పఱె" నని రుద్ర భూవిభుఁ డుదగ్రపరాక్రమ బాహుదర్ప వి
స్ఫురణము తాండవింప వనభూములు గ్రుమ్మఱసాగెఁ గాననాం
తరమున నెందునేనియుఁ గనంబడె నశ్వఖురాగ్ర చిహ్నముల్.

ఉ. ఎక్కడ వైరి చిక్కు, నటనే విజయాంకము లుల్లసిల్లగా
నక్కజమైన శాసనజయధ్వజముల్ నెలకొల్పవచ్చు నన్
మక్కువతోడఁ ద్రిమ్మరఁగ మైళగిభూవిభుఁ డేగుత్రోవ, నే
దిక్కునఁ దోఁచదయ్యె నెదఁ దీవ్రత హెచ్చను జక్రవర్తికిన్.

సీ. తలిరు తీవియలచే నలిగొన్న యెలమావి, తరుమూలములు నెల్ల నరసి యరసి
పరువంపుఁ జివురు జొంపములచే రాజిల్లు, పొదరిండ్లలోనికిఁ బోయిపోయి
జనదుర్గమములైన శైలభాగములెల్ల, విసువక నొంటిమై వెదకివెదకి
తరణికిరణములు చొరనాని ఘోరకాం, తారభాగములందుఁ జేరిచేరి

తే. గీ. ఆంధ్రసామ్రాజ్యశాసనుఁ డనుమకొండ, రుచిరసింహాసనారోహి రుద్రవిభుఁడు
వెదకె పొలవాస మేళగివిభునికొఱకు, పౌరుష సుమంబు లేకెత్తఁ బ్రతిపదంబు.

ఉ. కొంగలమధ్యభాగమునఁ గ్రుమ్మరుచుండఁగ, నొక్కచో లతా
మండప పార్శ్వభాగమున మైళిగదేవునివాజి కన్పడన్
నిండు ముదంబుతోడ ధరణీపతి రుద్రవిభుండు; వైరి యిం
దుండఁగ వచ్చునంచుఁ జనుచుండెఁ దదంతరమధ్యసీమకున్.

చ. జ్వలనుఁడు మండుచుండె నొకచాయ మహోన్నతకాష్ఠపంక్తిపైఁ,
చెలియ యొకర్తు పార్శ్వమునఁ జేరి సుమాంజలి దాల్చి ధ్యానని
శ్చలమగు దృక్పరంపరలు శాంతరసంబు సృజింపుచుండఁగాఁ
బలుమరు ప్రేమగీతికలు పాడఁగసాగె శ్రవఃప్రియంబుగన్.

తే. గీ. పావనతరుండు ప్రత్యక్ష దైవతంబు, వహ్నిభట్టారకునిచుట్టు వనిత తిరిగి
యంజలిస్థసుమంబుల నందు విడచి, సమధికోన్నతమైన ప్రస్తరము నెక్కి.

* హనుమకొండయందున్న జైన దేవత.

ఉ. "ప్రాణవిభుండు మైళిగి నృపాలుఁడు పోయిన త్రోవనాకు, ని
ర్వాణసుఖ ప్రదాయకము భౌతిక దేహము పొందుచాలు, ని
ర్వాణమునొంద భర్తృచితి యందు విలీనమ నౌదునంచు" పూఁ
బోణి వచించి కన్నుగవ మోడ్చెఁ బతిస్మరణానురక్తయై.

చ. "ఇఁక నిముసంబు సైపు జననీ! జననీ! జననీ!" యటంచు, రా
జకులుఁడు రుద్రభూవిభుఁడు సత్వరరీతి వచించుచుణ్, దురం
గకము నదల్చుచుండ, సల కంజనిభానన దూఁకె నగ్నిలో
వికచప యోజకర్ణికను వేగమ ప్రాలెడు తేఁటి పోలికన్.

తే. గీ. గాటపు కౌఁగిలింతలఁ గలసి మెలసి, దహను పేరిటియవనికాంతరమునందు
దంపతులు సుంత సేపు శాంతముగ నుండి, దృశ్యలోకంబు విడిచి యదృశ్యమైరి.

క. పావనతరసహగమన మ, హావ్రతమును నిర్వహించి యైహికసౌఖ్య
శ్రీ వదలె నేకవీరా, దేవికిఁ దులనిడఁగఁ దగిన తెఱవలు గలరే.

తే. గీ. స్నిగ్ధభావాదికోన్మాద చిత్తయగుచు, భర్తృచితిలోన శయనించి భస్మమైన
కాంతబూదినిగూర్చి, విగ్రహ మొనర్చి, సలిపెనట దేవళము రుద్రచక్రవర్తి.

క. మగువ సహగమన నియమము, మొగిలిచరలలోన సలిపె, భూవిభుఁ డచటన్
భగవతికి * ఏకవీరకు, నగణితవృత్తుల నొసంగె సర్వావిధికిన్.

తే. గీ. కాకతీయుల రాజ్యంబు గంగఁగలసె, మైళగిన్నృపాలు రాజ్యంబు మాయమయ్యె
ఇప్పటికి శాశ్వతంబుగా నేకవీర, యాదరించుచునున్నది యాంధ్రసతుల.

---

* మైళగిదేవునితో సహగమనవ్రతము సలిపి మృతజీవినిర్యైన ఏకవీరా దేవి యాలయము హనుమకొండకు నాలుగు మైళ్లదూరములో మొగిలిచర్ల యందుఁగలదు. ఏకవీరాదేవి యిప్పటికిఁ బ్రత్యక్ష దేవతగా భావింపఁబడుచున్నది.

మూఁడవ వజ్రహస్తుని చిక్కాలవలస శాసనము

మల్లంపల్లి సోమశేఖర శర్మ గారు

ఈ తామ్రశాసనము ఉర్లాము, కంబకాయ గ్రామములకు మధ్యగా నొకమైలు దూరముననున్న చిక్కాలవలస అను నొక గ్రామమునందలి రైతు తనపొలమును దున్నుకొనుచుండఁగా బయలుపడినది. ఈ సంగతి తెలిసికొని, చిక్కాలవలస నివాసులు, శ్రీ ఖైరి అప్పలస్వామి నాయుఁడుగారు ఆరైతునుగలిసికొని, ప్రకటింపఁబడిన పిదప నాశాసనముమరల నతని కిచ్చివేయఁబడునని యతనికి నచ్చఁజెప్పి దానిని దీసికొని ప్రకటనార్థము దేశోద్ధారక శ్రీయుత కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావు పంతులు గారికిఁ బంపిరి. పంతులుగారు 'భారతి' లో బ్రకటించునిమిత్తము దయతో దానిని నా కొసంగిరి.

ఆకారాదికములు

శాసనమునంగల రాగిరేకులుఅయిదు. ఒక్కొకరేకు పొడవు ౮. ౫ అంగుళములు; వెడల్పు 3.౫ అంగుళములు. రేకులు కుడి యెడమ వైపులఁ గొంచెము వెడల్పుగను, నడిమిభాగమునఁ గొంచెము సన్నముగను ఉన్నవి. రేకుల యెడమభాగమున అంచులకు 3/౮అంగుళము దూరమున రంధ్రములుకలవు. ఆరంధ్రములగుండ పోనిచ్చిన యొకరాగి కడియముమూలమున నీయైదు రేకులును బంధింపఁబడియున్నవి. కడియముయొక్క వ్యాసము. ౮. ౫ అంగుళములు. ఈ కడియ మొకరాజ ముద్రికలో నతికింపఁబడి యున్నది. రాజ ముద్రికమీఁద పరిస్ఫుటముగ నొకనంది చెక్కఁబడియున్నది. ఆనంది కిరుప్రక్కల చంద్రుఁడు, సూర్యుఁడు, శంఖము, నాగలి, మత్స్యము మొదలైనవి కలవు. మొగటిరేకు మొదటి పెడ నేమియు వ్రాయఁబడి యుండక, పుస్తకమును అట్టవలె, శాసనమును గాపాడుచున్నది. నాలుగవరేకు రెండవపెడఁగూడ వ్రాయఁబడియుండుటవలన క్రిందిభాగమున శాసనమును గాపాడుటకు ఒకరేకు చేర్పఁబడినది. శాసనపరిరక్షణమే ఆరేకును జేర్చుటలోఁగల యుద్దేశము. ఆ యైదవ రేకునకు రెండువైపులఁగూడ వ్రాఁత లేదు.

లిపి – భాష

శాసనమునందలిలిపి నాగరి; కాని యిప్పటినాగరి అక్షరములకు, శాసనములోని అక్షరములకుఁ జాల వ్యత్యాసము కలదు. అయినను ఇప్పటి నాగరి లిపి శాసనము నందలి లిపియొక్క పరిణామమే యనుట స్పష్టము. పూర్వమునకు ఇప్పటికి మిక్కిలి వ్యత్యాసముగల అక్షరములలో ఇ, ఏ, ఖ, ఘ, జ, చ, ఞ, ణ, ధలు పేర్కొనఁ దగినవి. నకారపుఁబొల్లు 'న్' అనుఅక్షరము

త్పన్న భూమి' అనఁగా నూఱుమురలధాన్యము పండుభూమి. మఱల మల్లపశ్రేష్ఠి అగ్రహారముచేసి యిచ్చిన కుద్దాము గ్రామమువలన ప్రతిగ్రహీతలైన బ్రాహ్మణులకువచ్చు ఆదాయము శతమురధాన్యము, అష్టమాడలును: అనఁగా నూఱుమురలధాన్యమును, ఎనిమిది మాడలును. మొత్తముమీఁద కుద్దాము గ్రామమునకునచ్చు ఆదాయము రెండువందల మురల ధాన్యమును, ఎనిమిదిమాడలును. మురయనఁనేమి ? ఈ మురయను పదము మొదట భూమికిని, పిదప ధాన్యమునకును గూడ నుపయోగింపఁబడుటచేత, నిది కేసరి పాటిపుట్టి, కేసరిపాటి తూముపలెనే భూమికొలతకును ధాన్యపు కొలతకునుగూడ నుపయోగించు నొకవిధమైన 'కొలమాన' మని మనము నిశ్చయింపవచ్చును. ఈ 'ముర' అనుపదము 'మురయ', 'మురక' అనురూపములను గానవచ్చుచున్నది. వైశ్యుల కగ్రహారముచేసి యొసంగిన మధుకామార్ణవుఁడు తన దానశాసనమును [1] వ్రాసిన లేఖకునికి ౪౦ మురల భూమి నిచ్చినట్లుకలదు ('లేఖకస్యభూమి మురయ ౪౦; సత్రస్యభూమి మురయ శతద్వయమ్ ౨౦౦). ఇట్లే దేవేంద్రవర్మసూనుఁడైన సత్యవర్మయొక్క శ్రీకాకుళము శాసనమునను[2] 'మురయ' పదము కానవచ్చుచున్నది. అచ్చటఁగూడ నిది 'కొలమానము'ను తెలియఁజేయు పదముగనే కాన్పించుచున్నది. 'మురక' రూపముతో నిది మనవజ్రహస్తుని మఱియొక శాసనమునఁ [3] గన్పట్టుచున్నది (ధాన్యము రకశతద్వయో త్పత్త్యా భూమిర్దత్తా). కాని యిన్ని శాసనములలో 'మురయ', 'ముర', 'మురక'పదములువచ్చినను అవియొక నిర్ణీతమైన 'కొలమానము'ను దెలియఁజేయునవని తెలిసినను అది యిప్పటి పుట్లకొలతలో నెంతకు సమానమో తెలియరాదు. ఈజల్మూరు, కుద్దాము గ్రామములున్న ప్రదేశమే కోలువర్తని విషయము. కోలమనఁగా వరాహమునకుఁ బేరుండుటవలన, శ్రీయుతులు రావుసాహెబు హెచ్. కృష్ణశాస్త్రిగారు చెప్పినట్లు [4], కోలువర్తనీ లేక కోలవర్తనీ విషయమనఁగా వరాహవర్తని విషయము కావచ్చును. వరాహవర్తని విషయము గాంగవంశజుల చాలశాసనములలోఁ బేర్కొనంబడినది [5]. ఈ మూఁడవవజ్రహస్తుని నడగాంశాసనమునఁ గూడ కోలువర్తనీ విషయము పేర్కొనంబడినది. కాని యావిషయమున నున్నట్లు చెప్పఁబడిన 'నుగిల గ్రామము' గుర్తింప నసాధ్యమైనది. అదియటుండ మన శాసనమునం జెప్పఁబడిన 'జలమ్బూరు' వజ్రహస్తునికిఁ బూర్వము కళింగమును బరిపాలించిన గాంగవంశజుల కాలమున నొక విషయము (అనఁగా నిప్పటి యొకమండలము—జిల్లా వంటిది) [6] నుండినట్లు తెలియుచున్నది. శ్వేతకము రాజధానిగా కళింగమును బాలిం

1. Ep. Coll. Cp. No 5 of 1918-19. 2. Ind. Ant. Vol XIV. p 10. 3. Ep. Ind. Vol. IX, p 94. 4. Ep. I-d. Vol IV, p 185, Note 5. 5. Ep. Ind. Vol III, p 127, Ind. Ant. Vol. XIII. p 275. Ind. Ant. Vol. XIII. p 120. Ep. Ind. Vol. XIII: p 212. Ep. Ind. Vol. IX. p 94. 6. Ep. Ind. Vol. IV. p 183.

చిన ఇంద్రవర్మ జలమ్బోరవిషయము[1] లోని అమెరసింగయను గ్రామమును దానము చేసెను. ఈ జలమ్బోర గ్రామమును, మన శాసనమునందలి జలమ్బూరు గ్రామమును ఒక్కటియే యనియు, ఈ జలమ్బూరు(ఇప్పటి జలుమ్మూరు)ను బట్టియే జలమ్బోరవిషయ మను పేరు వచ్చినదనియు నానమ్మకము. కాని యిప్పుడు అమెరసింగగ్రామమును గుర్తించుట కష్టసాధ్యము. ఆపేరుగల గ్రామ మిప్పుడు కానరాదు.

ఇక గాంగవంశజులకు రాజధానియైన కళింగనగర మేది? గాంగవంశజులకు ఈ వజ్రహస్తుని కాలమున రాజధానీనగర మొకప్పుడొకటియు, మఱియొకప్పు డొకటియు నుండినట్లు శాసనముల ననుసరించి తెలియుచున్నది. మూఁడవ వజ్రహస్తుని మొదటిరాజధాని దంతిపురము; రెండవరాజధాని కళింగనగరము. గాంగ వంశజులకుఁ జాల పూర్వకాలము నుండియు వచ్చురాజధానులలో కళింగనగర మొకటి: ఇదికడు ప్రసిద్ధమైనది. రఘువంశమున కాళిదాసమహాకవిచేతఁగూడ

శ్లో. య మాత్మన స్సద్మని సన్నికృష్టో
మన్ద్రధ్వనిత్యాజితయామతూర్యః;
ప్రాసాదవాతాయనదృశ్యవీచిః
ప్రబోధయ త్యర్ణవఏవ సుప్తమ్.

అనికీర్తింపఁబడినది. కళింగ నగరమును గాంగవంశజుల శాసనములుకూడ నీవిధముననే వర్ణించుచున్నవి. మహారాజయిన ఇంద్రవర్మయొక్క శ్రీకాకుళము శాసనమున[2] కళింగ నగరము ఈవిధమున వర్ణింపఁబడినది.

"స్వస్తిజలధిజలతరంగకరపల్లవాలింగిత సకలకలింగావనీతల తిలకాయమానాద్విజయకలింగనగరాత్..."

అందువలన నీనగరము సముద్రతీరస్థ మనుట స్పష్టము. శ్రీకాకుళముతాలూకాలో రేవుపట్టణమగు కళింగనగర మొకటి కలదు. గాంగవంశజుల రాజధానియైన కళింగనగరము ఇది యగునా కాదా యను విషయమున చర్చ చాలకాలమునుండి జరుగుచున్నది. పర్లాకిమిడి తాలూకాలోని ముఖలింగమే కళింగనగరమని శ్రీయుత రావుసాహేబు గిడుగు వేంకటరామమూర్తి పంతులుగారు వ్రాసియున్నారు.[3] శ్రీకాకుళము తాలూకాలోని కళింగనగరమే అసలు కళింగనగరమని శ్రీయుత గాదినరిసింగరావు పంతులు (బి. యే) గారు విజయనగరము మహారాజావారి కళాశాలపత్రిక కొకవ్యాసము వ్రాసియున్నారు[4]. శ్రీ నరసింగరావు పంతులుగారు రఘువంశము, దశకుమారచరిత్రము లందలి కళింగవర్ణనములనుబట్టి యిప్పటికళింగనగరమే అసలు కళింగనగరమని వ్రాయుచుఁ దమవాదమునకు బలము నిచ్చుచున్నదని వేములవాడ భీమకవి విరచిత మనఁబడు నొక నీసపద్యము (చాటువు) నుదాహరించి యున్నారు. కాని ఆపద్యము భీమకవిదాయని సంశయింపఁదగి

1. Epi. Coll. Cp. No. 9 of 1917-18.
2. Ind. Ant. Vol. XIII. p 122. దీనిని శ్రీయుత జి. రామదాసు పంతులుగారు రిదివఱకే చూచియున్నారు.
3. Ep. Ind. Vol IV. p 183.
4. Vol I. p 59.

యున్నది. ఏలయన ఆపద్యముతోఁ బాటు కళింగనగర వైభవము నభివర్ణించుచు మఱి కొన్ని పద్యములుకూడఁ గలవు: చక్కని శైలిఁ గలిగి చదువుట కింపుగ నుంటచేత వాని నిట పొందుపఱుచుచున్నాను.

సీ. యోజనద్వయవిశాలోన్నతిఁ జెలువొందె
పట్టణంబవురె శోభావిభూతి
హాటకరత్నకవాటానుమోదమై
నూటిమించెను కంచుకోటపుమహిమ
నూటతొక్కడుగుల్ల చెన్నుగళివాసంబమై
నిత్యోత్సవక్రీడ నెమ్మిఁదనరె
వంశధారానదీవారాశిసంయుతి
సాగరసంగవిస్రంభ మమరెఁ
గడిఁదిరాయకళింగ (గంగ) భూకాంతునకును
గంగమై నవలక్షకళింగ యనఁగ
శృంగళద్వీపమనఁగఁ బ్రసిద్ధిమించి
నానమయ్యె కళింగపట్నంబు ధాత్రి.

సీ. తారాపథోత్తుంగ తీరవిహారాభి
వారాశి గంభీర వారితంబు,
లీలారసానేక బాలాచమత్కార
ఖేలానిరంతరాలోలనంబు,
నానా విచిత్రితోద్యానఘనామోద
గానామృతోత్సవమానితంబు
స్వాంతపనోదనితాంతాభిరాజహృ
దంతానుమోద సభాంతరంబు,
ధీర (?) కీరమయూరకికోరసార
శారికారావకలకలోజ్జ్వలకదంబ
నింబజంబీరవననికురుంబములను
డంబమయ్యె కళింగపట్నంబుధాత్రి.

సీ. విలసితమత్తేభములబారు లొకచోట
సురుచిరతురగంబు లొక్కచోట
బంగారుజలతారుపల్లకు లొకచోటఁ
జక్కనియందలా లొక్కచోట
ఖేలనసత్కృపసంగారావ మొకచోట
నొప్పైనవర్తకు లొక్కచోట
కర్పూరకస్తూరికాగంధ మొకచోట
చొక్కంపుశ్రీగంధ మొక్కచోట
ఈక్కు (నిమలు?)గల రాజకామినులొక్కచోట
(పనగు?) విద్యలవారలు నొక్కచోటఁ
గలిగి తండోపతండమై ఘనతమించి
నయముతోడ కళింగపట్నంబు వెలసె.

సీ. రంగత్తురంగసారంగవాణిజ్యత
గంగమైపెలయు ఫరంగిగములు
సంపదంబులనొప్పి కోట్లకుపడగలు
పొందుగానిడిన వళందుజనులు
నాగణానేకసద్వర్తకస్ఫూర్తిచే
వాసిమించిన యింగిరీసుచయము
అమలముక్తాప్రవాళాది నానారత్న
రుచిరకాడీనుమరుంగు ఘనులు (?)
బహువిచిత్రాంబరానేకపంచలోహ
హారకస్తూరిగంధసారాభ్రమహిత
జాతిఫలములచేత హజార మమర
నానమయ్యె కళింగపట్నంబుధాత్రి. *

వీటిలోని కడపటిపద్యమున ఫరంగిగములు, వలందువారు, ఇంగిరీసులు మొదలగువారు పేర్కొనంబడుటచేత నీ పద్యములు వేములవాడ భీమకవి విరచితములా యని శంకింపవలసియున్నది. విదేశీయులైనబుడతకీచులును, వళందులును, ఇంగిరీసులును క్రీ. శ. పదునేడు, పదునెనిమిదవ శతాబ్దులలో విరివిగా వర్తకముచేసిననాఁటి కళింగనగర మీ పద్యములలో నభివర్ణితమైనది. కవి యిందు

* ఈపద్యములను కడచిన జ్యేష్ఠమాసపంచికకు కళింగము: కళింగపట్నము అను విషయమునుగుఱించి వ్రాసినవ్యాసమున శ్రీయుత బుట్టా శేషగిరిరావుపంతులుగారు ఉదాహరించియున్నారు. ఇవి అచ్చయిన పిదప నేను వారివ్యాసముచూచుట తటస్థించినది.

కళింగనగరముయొక్క ప్రాచీన చారిత్రమును గూడ వర్ణించియున్నాఁడు. పద్యములు వేములవాడ భీమకవివి కాకపోయినను అప్పటికి ప్రజలకు ఆ కళింగనగరమునుగుఱించి తెలిసిన చారిత్రమును మనకుఁ దెలుపుచున్నవి.

అది యటుండ క్రీ. శ. ౧౮౧౦ - ౧౨ ప్రాంతముల కళింగనగరమునుగూర్చి వ్రాయఁబడిన కైఫీయత్తులో నిట్లు కలదు.

"ఈ రాయకళింగగంగు అధికారం జరిగేని యెగుహాత కొన్ని దినములకు సముద్రమునుసాంగి కళింగపట్నం సముద్రగామి అయినందున కోటంహంకా సముద్రగామి అయినది. యిప్పుడు సముద్రములో ౨-౩ నిలువుల లోతున కోటముండరవున్న చదుగురాళ్లు ఘుడిలకు తెసులుతెనని వాడలునడిచే పల్లెవాండ్లు చెప్పినారు. సదగు రాయకళింగగంగుతరుణమందు కళింగపట్నం సముద్రగామి అయిపోయిన తరువాతను పట్నం బేచిరాకు అయి వాడికేవుమాత్రం సాగుతూవుండెను"[1]

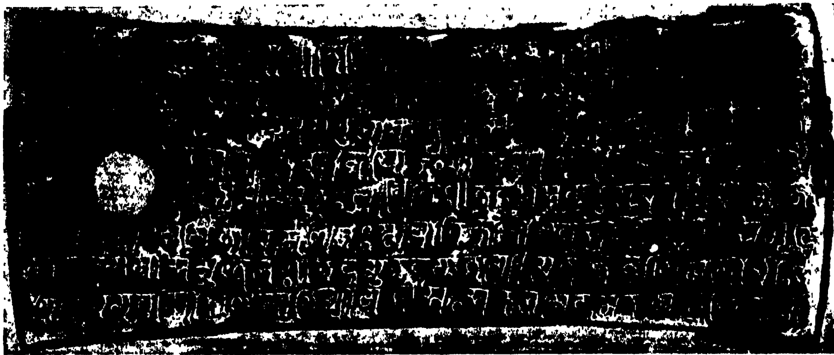
ఇఁక ముఖలింగమునకు కైఫీయతులలో నిట్టిగాధ లేవియు వ్రాయఁబడలేదు. అది యటుండ ముఖలింగమునకు కలింగావనీనగరము[2], కలింగదేశనగరము[3], (కలింగావని యందలి నగరము) అనుపేర్లేకాక త్రికలింగావనీనగరము[4], (త్రికలింగావనియందలి నగరము) అనియు, గోకర్ణ[5]మనియుఁగూడఁ బేళ్లు ఉన్నట్లు అచ్చటి శాసనములవలన స్పష్టమగుచున్నది. అందువలన ముఖలింగమునకు ఎప్పుడును కలింగనగరమనుపేరు రూఢముగ నుండలేదేమోయని నా సంశయము. ఈ కారణములవలన నిప్పటి కలింగనగరమే గాంగవంశజుల రాజధానియైన కలింగనగరమని నా యూహ. అయినను ముఖలింగము శాసనములు అచ్చుపడువఱకు నీవిషయమిదమిత్థమని నిర్ణయింపవలనుపడదు.

కాలనిర్ణయము

అనంతవర్మాభిధానుండగు వజ్రహస్తదేవుఁడు మల్లిసెట్టికి కుద్దమాఖ్య గ్రామమును శాలివాహనశకము కర (౨) వసు(౮) నిధి (౯) అనువానిచే సంకేతమగు ౯౮౨ వ సంవత్సరమున కార్తికమాస ప్రథమపక్ష తృతీయా సోమవారమున దాన మొసంగెను. కార్తికశుక్లపక్ష తృతీయనాఁడు ఆలోచన గౌరీవ్రతమను నొక శైవవ్రతము చెప్పఁబడియున్నది. వజ్రహస్తదేవుఁడు పరమమాహేశ్వరుఁడని వర్ణింపఁబడిన పరమశైవుఁడు. అది గాక కార్తికమాసము శైవుల కత్యంతప్రీతి. అందువలన కార్తికమాస శుక్లపక్ష తృతీయ నాఁడు ఆలోచనగౌరీవ్రతసందర్భమున మహారాజైన వజ్రహస్తుఁ డీదానమును జేసియుండును. ఈపైనిచెప్పిన శకవర్షము వర్తమానాబ్దమా, గతాబ్దమా? వర్తమానాబ్దమనుకొనిన తిథి, వారములు సరిపోవుటలేదు; గతాబ్దమనుకొనినచో సరిగా సరిపోవుచున్నవి. గతాబ్దమనుకొనినచో సోమవారమునాఁడు ద్వితీయ తిథి సూర్యోదయానంతరము 33 గడియలతో నంతమై తృతీయతిథి వచ్చుచున్నది అనఁగా సోమవారము పగలు ౧౦-౧ ని ౧౨కి లకు తృతీయవచ్చుచున్నది. అందువలన పై

1. Loc. Rec. Vol. IX p.366.
2. Ep. Coll. No. 169 of 1896 (శకము 1055)
3. Ep. Coll. No. 228 of 1896 (శకము 1053)
4. „ „ No. 230 of 1896 (శకము 1052)
5. „ „ No. 237 of 1896 (శకము 1013)

రెండవ రేకు : రెండవ పెడ

17. స్తిస్స[ః*]॥[20]తతః కామార్ణవాజ్జాతో జ[21]గతీకల్పభూరుహః। యో రాజద్రాజిత(ః)చ్ఛా

18. యో వజ్రహస్తోవనీపతిః॥ [౨*॥][22] ప్రత్యేదస్మదగన్ధలుబ్ధ[23]మధుపః వ్యాలీఢగణ్డాగ్ర

19. జా[1*]న(ఽ)ర్థిభ్యః[24] సమదాత్సహస్రమ[25]తులో యస్త్యాగినామగ్రణీ[ః।*] స (ః) శ్రీమాననియఙ్క

20. భీమనృపతిర్గఙ్గాన్వ[26]యోత్తంస[27]కః [।*] షట్త్రింశతమ[28]బ్దకాన్స

21. మభునక్పృథ్వీమ్ స్తుతః పార్థివైః॥ [3॥*][29] తదగ్రసూనుః సుగరాజసూ[30]నునా

22. [స*] మస్తమస్తాం స[31]మితారి మం[32]డలః [।*] స్మపాతి కామార్ణవ భూ[33]ప తిర్భ్యూర్ణవం సమృద్ధి

23. మానర్ధసమాం సము[34]జ్వలః॥ [4॥*][35] తదనుతదనుజన్మ[36] చిత్తజన్మప్రమానో [।*] గుణ

24. నిధిరనవద్యోగుణ్డ మాఖ్యో మహీంస[37]ః [।*] సకలమిద మరక్ష[38]త్రింశవర్షా

---

20. శ్లోకము 21. లేఖకుఁడు మొదట '°జిగతీ°' వ్రాసి పిదప '°జగతీ°' గ దిద్దినాఁడు 22. శార్దూల వృత్తము 23. '°లుబ్ధం' అని 24. లేఖకుఁడు మొదట '°న్నార్థిస్యః' అని వ్రాసి పిదప దానిని '°న్నార్థిభ్యః' గ దిద్దినాఁడు 25. లేఖకుఁడు ముందు '°మతులో°' లోని 'మ' అను నక్షరమును కొంచె మించుమించు 'స' గా వ్రాసి పిదప దానిని 'మ' గ దిద్దినాఁడు 26. లేఖకుఁడు ముందు '°గంగాన్వాయో°' అని వ్రాసి పిదప దానిని '°గంగాన్వయో°' గ దిద్దినాఁడు 27. '°యోత్తంసకః' అని 28. '°మబ్దకాన్' అని 29. వంశస్థము 30. లేఖకుఁడు ముందు 'సునునా' వ్రాసి పిదప దానిని 'సూనునా' గ దిద్దినాఁడు 31. '°శమితారి°' అని 32. లేఖకుఁడు ముందు '°మణ్మలః' వ్రాసి అవస్థపడి తుదకు దానిని '°మణ్డలః' చేసినాఁడు 33. లేఖకుఁడు ముందు 'భుపతి' వ్రాసి దానిని 'భూపతి' గా దిద్దెను 34. '°సముజ్జ్వలః' అని. 35. మాలిని. 36. '°తదనుజన్మా°' అని 37. 'మహీశః' అని 38. లేఖకుఁడు ముందు '°రక్షిత్రిణి°' అని వ్రాసి పిదప '°రక్షత్రిణి°' గా దిద్దినాఁడు. '°రక్షత్త్రింశ°' అని చదువవలెను

మూడవ రేకు: మొదటి పిడ

25. ద్ధాత్రి [।*] వలయమలఘుతేజో నిర్జితారాతిచక్రః ॥[౯॥*][39]తతో వైమా
తురస్తస్యమ

26. ధుకామార్ణవో నృపః। (1)అనతిస్మానమీమేతామవ్దానేకా[40]న్నవింశతిం॥౧౦॥[౧౧*]

27. [41] అథవజ్రహస్తనృపతిర్గ్రసుతాదఖిలగుణిజనాగ్ర [గ*]ణ్య [:*] కామార్ణ
వాత్కలివిస్ద్రి

28. ప్రగీయమానానదాతశుభకీర్తేః[42][॥౭॥*][43]శ్రియ ఇవ వైదుమ్బా[44]న్వయపయః పయ

29. యోనిధిసముద్భవాయాశ్చయః సమజనివినయమహాదేవ్యాః శ్రీవజ్రహస్త

30. ఇతితనయః॥ [౮*] [45]వియదృతునిధి సంఖ్యాం యాతిశాకాబ్ద[46] సఙ్ఘే[।*]ది

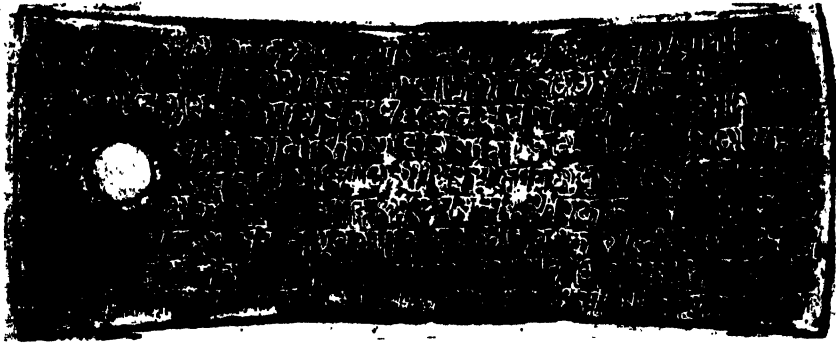
31. నకృతివృషభస్థే రోహిణీభసులగ్నే [।*] ధనుషిచసిత పక్షేసూర్యవారేతృ

32. తీయా(మ్) [।*] యజసకలధరిత్రీమ్ రక్షితుమ్ యోభిషిక్తః॥ [౯*][47]న్యాయేస
యత్ర సమమా

33. చరితుం త్రివర్గమార్గేణ రమతే మహీమ్ మహితప్రతాపే [।*]నిర్వ్యాధ

39. శ్లోకము
40. '°నేకాన్న వింశతి°' అని 41.' ఆర్యాగీతి
42. లేఖకుడు ముందు 'కీర్తిః' అని వ్రాసి పిదప దానిని '°కీర్తేః' అని దిద్దినాడు. 43.' ఆర్యాగీతి
44. '°వైదుమ్బాన్వయ°' అని
45. మాలిని
46. 'శాకాబ్ద°' అని
47. 'వసంత తిలకము.' 'న్యాయ్యేన' అని

మూఁడవ రేకు: రెండవ పక్క

34. యశ్చ నిరఘూశ్చ నిరాపదశ్చ శశ్వత్ప్రజా భువి భవన్తి విభూతి వ[48]త్త్యః॥
౧౦*] [49]వ్యాప్తేగఙ్గ

35. కులోత్తమస్య యశస[50] దిక్చక్రవాలేశ్వి [।*] ప్రద్యోతామలినేస యస్య
సవన ప్రహ్లాద[51]

36. సమ్పాదినా [।*] సి[52]న్దూరై రతిసాన్ద్రితజ్యాపటలై [ః*] కుమ్భస్థలీ పట్టకే
।*] శ్వా[53]లిమ్పన్తి పున[ః*]

37. పునశ్చహరితా మాద్యోరణావారణాః ॥[౧౧*॥][54]అనురాగేణ గుణినో యస్య వ

38. క్త్రేముఖా[55]బ్జయోః। ఆ[56]శీనే శ్రీసరస్వత్యా వనుకూలే విరాజత [ః*] ॥౦।
౧౨*]౪

39. లిఙ్గన [౫*]రా త్పరమమాహే[57]శ్వర పరమభట్టారక మహారాజాధిరాజ త్రి

40. కలిఙ్గాధిపతి శ్రీమదనన్తవర్మ్మా వజ్రహస్తదేవః కుశలీ సమస్తామాత్య

41. ప్రముఖజనపదా న్సమాహూయ సమాజ్ఞాపయతి విదితమస్తు భవతామ్॥

42. కోలువర్త్తనవిషయే॥ కుద్దమాఖ్యగ్రామః సీమావచ్ఛిన్నః సజ

48. '°మత్త్యః' అని

49. శార్దూలము

50. 'యశసా' అని

51. లేఖకుఁడు మొదట '°ప్రహ్లాదాం' అని వ్రాసి దానిని 'ప్రహ్లాద°' అని దిద్దినాడు

52. 'సిన్దూరై' అని

53. '°ష్వాలిమ్పన్తి' అని

54. శ్లోకము

55. '°ముఖాబ్జయోః' అని

56. 'ఆసీనే' అని

57. లేఖకుఁడు ముందు 'మాహిశ్వర' వ్రాసి పిదప దానిని 'మాహేశ్వర' గా దిద్దినాడు.

నాలుగవ రేకు: మొదటిపెడ

43. ట్థిలః సర్వ్వపీడా వివర్జ్జితమాచ[58]న్ద్రార్క్క క్షితి సమకాలం యావన్మా తాపిత్రో[6]

44. రాత్మనః పుణ్యయశోభివృద్ధయే। కరవసునిధి శాకాన్దే[59]। కార్త్తికమాస ప్రథ

45. మపక్ష తృతీయాం[60] సో[61]మవారే। దత్తగోత్రస్య వైశ్య[62] కులోద్భవః । మాధ వాఖ్యః

56. తస్యపుత్రః సోమనస్రే[63]ష్ఠః। తస్యభార్య్యార్ రయపా। తయోర్జ్జాతాయ

47. మల్లపస్రే[64]ష్ఠాయ ఉదకపూర్వ్వకం తామ్ర్ర[65] శాసనం కృత్వా ప్రదత్త[66] మస్మాభి

48. ర్భావిభి ర్భూమిపాలై ర్మ్మనునో[క్త*] ధర్మ్మ[67] గౌరవాత్పరిపాల[68] నీయమి[69]

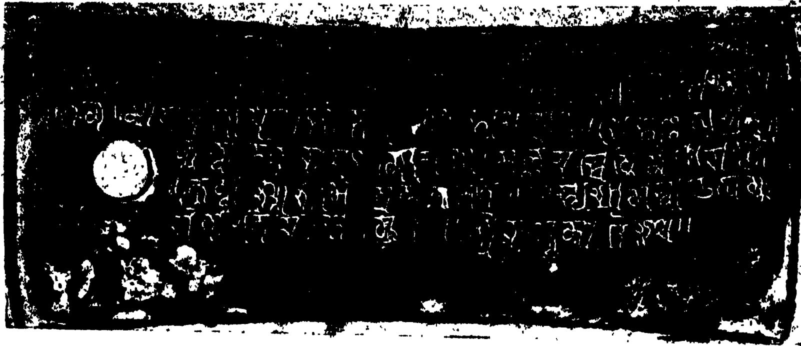
49. తి॥ రాజతః[70] శాసనం లబ్ధ్వా[71] పు[72]నరయుంగ్రామః। గృహస్థానముద్యాన

50. స్థానంచ। స[73]తమురాధాన్యో[74] త్పన్న భూమిశ్చ[75] స్వస్య శేషయిత్వా । జల

---

58. లేఖకుడు ముందు 'మా' వంటి యక్షరమేదో వ్రాసి పిదప దానిని 'వ' గా దిద్దినాడు 59. 'శాకాబ్దే' అని 60. '°తృతీయా°' అనిగాని లేక '°తృతీయాయాం°' అనిగాని చదువవలెను. 61. '°సోమవారే' అని 62. 'వైశ్య' అని 63. '°శ్రేష్ఠః' అని 64. '°శ్రేష్ఠాయ' అని 65. 'తామ్రశాసనం' అని 66. 'ప్రదత్తో స్మాభి°' అని 67. 'ధర్మగౌరవా°' అని 68. లేఖకుడు ముందు 'పాలా°' అని వ్రాసి పిదప '°పాల°'గ దిద్దినాడు. 69. '°పాలనీయ ఇతి' అని 70. 'రాజ్ఞః' అని 71. 'లబ్ధ్వా' అని 72. లేఖకుడు ముందు 'పూ' వ్రాసి పిదప దానిని 'పు'గ దిద్దినాడు. 73. 'శత' అని 74. లేఖకుడు ముందు 'ధాన్యో త్పన్న°' అని వ్రాసి దానిని మరల 'ధాన్యోత్పన్న°' అని దిద్దినాడు. 75. లేఖకుడు ముందు 'స్వస్య' అని వ్రాసి పిదప దానిని 'స్వస్య'గా దిద్దినాడు.

నాలుగవ రేకు: రెండవ పెద

51. ముగ్వారాఖ్య గ్రామనివాసీ। వభ్య[76]సాశ్చ ఉపమన్యగోత్రస్య। ద్విజో త్తమః। పి
52. ల్లి స[77]మ్మణః। తస్యపుత్రః కరంటమనాయకః। తస్యభార్య్యా కేసప। తయో
53. ర్జాతేన। మాపయనాయకేన సహ త్రిస[78]తిభ్యః। బ్రా[79]హ్మణేభ్యః అగ్రహా
54. రంకృత్వా ఉత్తరాయణ నిమిత్తే। మల్లయ స్రే[80]ష్ఠేన ధారా పూర్వ్వ
55. కం। కుద్దాఖ్యగ్రామం ప్రద[81]త్తమితి। అస్యగ్రామస్య ఉత్పన్న
56. కరైః రాజ్ఞ(ం) దే[82]యకు సతమురి[83] ధాన్య రష్టమాంశః॥

రాజముద్రిక

రాగికడియము

76. ఈపదమునకు అర్థము బోధపడుటలేదు. 77. 'శమ్మణః' అని. 78. 'త్రింశతి' అని 79. 'బ్రాహ్మణేభ్యః' అని 80. 'శ్రేష్ఠేన' అని. శాసకుడు ముందు 'స్రేష్ఠిన' అని వ్రాసి, పిదప దానిని 'స్రేష్ఠేన' అని దిద్దినాడు. 81. 'ప్రదత్తమితి' అని 82. శాసకుడు ముందు 'దియం' అనివ్రాసి దానిని పిదప 'దేయం' అని దిద్దెను. 83. 'శతమురి' అని

లలితకళలలో సర్వమానవహృదయములను రంజింపఁజేసి రసానుభవమును, తాదాత్మ్యభావమును గలిగించునది చిత్రకళయే. ప్రాచీనకాలమునుండియు దేశకాలజాత్యాచారభేదములచేఁ గొన్నిమార్పులు జెందుచు వచ్చినను చిత్రకళ స్వాతిశయమును గోల్పోవక నూతనమార్గముల వెలయుచుండుట నిర్వివాదాంశము. ప్రాచీనబౌద్ధకాల (అజంతా) చిత్రములకును, మధ్యకాలపు రాజపుత్ర మొగలు చిత్రములకును, ఈనాటి ప్రాచ్య పాశ్చాత్య చిత్రములకునుగల తారతమ్యమీవిషయమును దేటపఱుచుచున్నది. కాని క్రమముగ భారతీయ చిత్రములయందు భావప్రధానములై రసానందానుభవమును గలిగించునవి మృగ్యములయ్యెను. పాశ్చాత్య చిత్రలేఖన విధానసాంకర్యమే దీనికిఁ గారణము. ఇటీవల వంగదేశచిత్రకారులచే లిఖింపఁబడిన చిత్తరువులు కొన్ని యీకొఱఁతను దీర్పఁదగినవిగ నున్నవి. చిత్రకళాపరిజ్ఞానమంతగా నభివృద్ధిగాంచకుండిన యాంధ్రదేశమునఁగూడ భావప్రధానచిత్రములను జిత్రింపఁగల చిత్రకారులు కొందఱిప్పుడిప్పుడు ప్రసిద్ధికెక్కుచున్నారు. ఇది యాంధ్రమాత కభ్యుదయసూచకము. మఱియు నీచిత్రకళయొక్క యభివృద్ధికిఁ జిత్రకళాశాలలు, చిత్రకళాప్రదర్శనములు నేవిధములుగఁ దోడ్పడుచున్నవి. అట్టి వాంధ్రదేశమునఁ గొన్నిగలవు. వానిలో రాజమహేంద్రవరమునందలి చిత్రకళాశాలయు, బందరు జాతీయకళాశాలలోని చిత్రకళాశాఖయుఁ జెప్పఁదగినవి. ఈ రెండును యథాశక్తిని చిత్రకారుల నాంధ్రమాత కర్పించుచున్నవి. ఇంకను ఇట్టివెన్నియో యుండినఁగాని భారతీయ చిత్రకళ సత్వరాభివృద్ధిని గాంచనేరదు. ఆంధ్రచిత్రకళకుఁ బ్రత్యేకవ్యక్తిత్వమును గలుగఁజాలదు. కావున సంపన్నులును ఉదారాశయులును నగు నాంధ్రమహాజనులీవిషయమున నధికముగ శ్రద్ధను వహించి చిత్రకళాభివృద్ధికిఁ దోడ్పడవలసియున్నారు.

ప్రస్తుత మాంధ్రదేశమున నెన్నికగాంచిన చిత్రకారులలో (1) శ్రీయుత దామెర్ల రామారావుగారు సుప్రసిద్ధులు. వీరివయస్సు 27 సంవత్సరములు. వీరిచిత్రము లించుక పాశ్చాత్య లేఖన విధానసాంకర్యము గలిగియున్నను భావగర్భితములై భారతచిత్రకళను జక్కఁగాఁ బోషింపఁజాలినవై యున్నవి. వీరి చిత్రములలో నాకారచిత్రము లుత్తమస్థానము నలంకరించుచున్నవి. భావగర్భితములై జీవకళను వెలిపుచ్చుచున్నవి. హైందవసాంప్రదాయానుసారముగ నలంకార లక్షణ

3౯ వ అఖిల భారత జాతీయమహాసభా స్వచ్ఛంద సేవా యువతీబృందము - బెల్గాము

ఆంధ్ర చిత్రకారులు

శ్రీయుత దామెర్ల రామారావుగారు

రాజమహేంద్రవరము

చామకూర భాష్యకార్లు రావుగారు

రాజమహేంద్రవరము

వరదా వెంకటరత్నం గారు

రాజమహేంద్రవరము

ములను గ్రహించి తమచిత్రములయందుఁ బొందుపఱుచుటయందు వీరికి సామర్థ్యము మెండు. వీరిచిత్రములలో నధికముగ స్వకపోలకల్పితము లగు పోకడలే కాన్పించుచుండును. వీరిచిత్రములు భారతదేశమున జరిగిన వివిధ కళా ప్రదర్శనములయం దనేకబహుమాన ములఁబడసినవి. వెంబ్లీప్రదర్శనమునను బహూకరింపఁబడినవి. వెంబ్లీప్రదర్శనమునకుఁ బంపిన వానిలో నొకదానిని కనేడియన్ జాతీయప్రదర్శనమువారు గైకొనిరి. ఎల్లవిషయములను స్వాతిశయమును బ్రకటించుకొను పాశ్చాత్యులు వీరిచిత్రములయెడఁ జూపిన గౌరవ భావమే వీరి నేర్పును జాటుచున్నది.

(1) కృష్ణలీల, (2) రాణి యలంకరించుకొనుట, (3) కాతియవార్ గొల్లపడుచు, (4) సిద్ధార్థరాగోదయము, (5) కార్తికపూర్ణిమ (4,5 చిత్రములు వెంబ్లీయందుఁ బ్రదర్శింపఁబడినవి), (6) నందిపూజ, (7) పుష్పాలంకారము, (8) అజంతావిహారము, (9) అజంతాగుహలు, (10) ఎల్లోరా గుహలు, (11) భారతి (భారతిసంపుటము ౨ సంచిక ౧ అట్టపైచిత్రము) మొదలయినవి వీరియుత్తమ చిత్రములలోఁ గొన్ని.

(2) శ్రీయుత చేమకూర భాష్యకార్లు రావుగారు. వీరి వయస్సు 29 సంవత్సరములు వీరు రూపచిత్రరచనమునఁ గడునిపుణులు. వీరి చిత్రములు స్వదేశవిదేశములయందుఁ బేరెన్నిక గాంచినవి. వెంబ్లీప్రదర్శనమునకుఁ బంపిన రెండు చిత్రములలో నొకదానిని కనేడియను జాతీయవస్తుప్రదర్శన సంఘము వారు గైకొనిరి. వీరిచిత్రములలో (1) లోకమాన్య తిలకుగారిరూపచిత్రము, (2) మహాత్మా గాంధిగారి రూపచిత్రము, (3) భగవదన్వేషణము (గోపికలు - వెంబ్లీలోఁ బ్రదర్శింపఁబడినది), (4) నవారీశ్వరుఁడు, (5) శకుంతలా దుష్యంతుల పునస్సమావేశము, (6) అనంతునియందు లీనము మొదలయినవి ప్రశస్తము లయినవి.

3. శ్రీయుత వరదా వెంకటరత్నము గారు. వీరిచిత్రవిద్యానైపుణ్యము పరంపరాగత మైనది. ఏకరూపచిత్రరచనమునందు వీరు మిగుల సమర్థులు. చెన్నపురి చిత్రకళా ప్రదర్శనములలో వీరిచిత్రములు పెక్కులు బహుమతులఁగాంచినవి. ఒకచిత్రము వెంబ్లీప్రదర్శనమునకును బంపఁబడెను. (1) విష్ణువు, (2) నటరాజు (వెంబ్లీలో ప్రదర్శింపఁబడినది), (3) వారణాసిరాజు, (4) కైలాసనాథశివ మొదలయినవి వీరిచిత్రములలోఁ బేరుగాంచినవి.

ఈముగ్గురియొక్క రూపచిత్రము లీ సంచికయందుఁగలవు. ఈఛాయాచిత్రములను కాంగ్రెసు పత్రికానిర్వాహకులు శ్రీయుత మద్దూరి అన్నపూర్ణయ్యగారు భారతియందుఁ బ్రకటనార్థము దయతోఁబంపిరి.

బారిష్టరు పార్వతీశం

ప్రథమభాగము

గ్రంథకర్త: శ్రీ మొక్కపాటి నరసింహ శాస్త్రిగారు, సాహితీసమితి, తెనాలి. క్రౌను పే. 166, ఫదర్వెయిటు కాగితం. పుస్తకం క్రొత్తతోవతొక్కి అందంగా కనిపిస్తుంది.

వెల రు. 1-4-0.

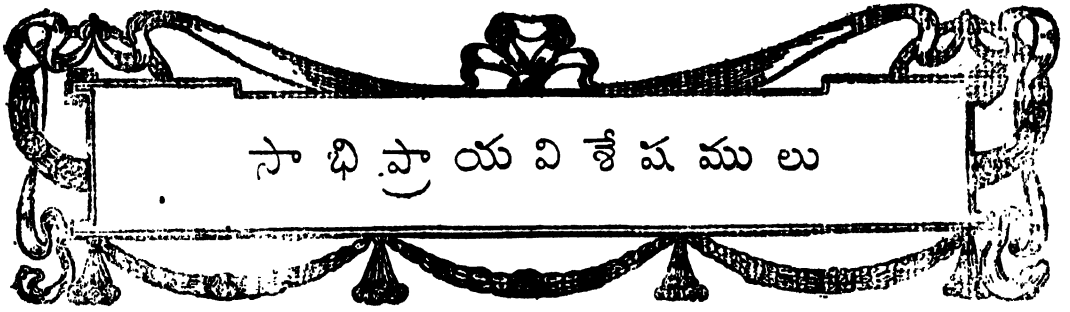
ఆంధ్రవాఙ్మయంలో సామాన్యంగా వాడుకమాటల్లో క్రొత్తభావాలను, క్రొత్తపోకడ్లను నింపుతూ, పాటలూ, పదాలూ, పద్యాలూ, కథలూ, గుంపులుగుంపులుగా పుట్టుతూ ఉండడమూ, వాటిని వ్రాసేవారు సాహితీసమితి సభ్యులే అయిఉండడమూ దాదాపు ఆంధ్రలోకమంతా యెరిగినవిషయమే. వాటిల్లో సరసాలు, విరసాలు, ఎన్నోరకాలు. అవి గ్రహించేవారి రుచినిబట్టి ఏర్పడుతూ ఉంటవి.

ఈ గ్రంథకర్తగారు సాహితీసమితి సభ్యులూ, సరసులూ. వారీ గ్రంథాన్ని చదివేవాళ్లకు నవ్వు పుట్టాలని హాస్యరసంతో గుచ్చెత్తి వ్రాసారు. కథానాయకుడు పార్వతీశం కుర్రవాడు అయిదోఫారందాకా చదివాడు. బారిస్టరు అయి దేశానికి యేదో యేదో చేయాలని యింగ్లాండు ప్రయాణం కట్టాడు. మొగల్తుర్రు పార్వతీశం మదరాసు, కొలంబో, మార్సెల్సులమీదుగా ఫోక్స్టన్ చేరాడు-అనగా ఇంగ్లాండులో అడుగు పెట్టాడన్నమాట. ఇక్కడితో యీభాగం అంతరిస్తుంది.

శ్రీ వీరేశలింగం పంతులుగారి ప్రహసనాల్లోకంటే, శ్రీ పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావుగారి హాస్యగ్రంథాల్లోకంటే యీగ్రంథంలో హాస్యరసం పొంగి పొరలి చదివేవాళ్లను ముంచేస్తూందా అన్నసందేహం బాధిస్తూంది. ఎందుచేతంటే, అయిదోఫారందాకా చదువుకొన్న పార్వతీశం నిజదశల్లో రైలెక్కేటప్పుడూ, రైళ్లలో, మదరాసు హోటల్లో, ట్రాము ఎక్కేటప్పుడూ, స్టీమరు ఎక్కేటప్పుడూ, స్టీమరులోపలా, ఇంకా ఎన్ని చోట్లనో, చేసిన వెఱ్ఱిచేష్టలూ, చెప్పిన వెఱ్ఱిమాటలూ స్వభావసహజంగా ఉంటవా అని. అయితే పైవారి గ్రంథాల్లోకంటే దీన్లో ఒక విశేషం. ఏంటంటారా - వాడుకమాటల్లో వ్రాయడం. అందుచేతనే విమర్శనకూడా వాడుకమాటల్లోనే చేయడం. మొదటనే చెప్పేను కాదూ రుచినిబట్టి తేలాలని యిదంతా. అందుచేత యీగ్రంథాన్ని అందరూ చదివి రసం చవి యిలాంటిదని నిశ్చయించాలి.

ఇంకా పార్వతీశంగారు బారిష్టరు అయి చేసే దేశసేవల్లో తెలివి తేటలు తెలిపి నవ్వించాలని గ్రంథకర్తగారిని కోర్తాం.

గ. సు.

శ్లో. భక్త్యా త్వనన్యయా శక్య అహ మేవం విధోర్జున!
జ్ఞాతుం ద్రష్టుం చ తత్త్వేన ప్రవేష్టుం చ పరంతప!

భారతదేశమున నపూర్వములై మహోన్నతములు మహాత్ములను సయితము సంభ్రమపరవశులను జేయుచున్నవి. పరదేశీయుల దురభిమాన దౌర్జన్యములు స్వదేశీయుల దైన్య దౌర్బల్యములు పరమానర్థములకు మూలము లైనవి. సర్వమును విలయావస్థ నాశ్రయించుచున్నవి. పునర్నిర్మాణమునకు విలయ మాధారమైనను వర్తమాన పరిస్థితులు విషాదమును గలుగజేయుచున్నవి. భావము లతివేగమున పరువిడుచున్నను కార్యములు మందగమనమును జేయుచున్నవి. తెల్లవారికిని భారతీయులకును, మహమ్మదీయులకును హిందువులకును, బ్రాహ్మణేతరులకును బ్రాహ్మణులకును, నిమ్నజాతులకును నున్నతజాతులకును ప్రతిఘటనము ప్రబలుచున్నది. రాజకీయ సాంఘికార్థిక రంగములందు సంరంభము ప్రబలుచున్నది. కార్యభార మహత్త్వము విషాదమును గలుగ జేయుచున్నది. విషాదదశయందు చేయవలసినది తోచక నిస్పృహయును నిరాశయును గలుగుచున్నవి. ధర్మనిర్వహణ మార్గము గనుపడకున్నది. వివిధ రంగములందును స్వార్థ ప్రయోజన మంత్రార్థానమై స్వార్థప్రయోజనము ప్రత్యక్షమగుచున్నది. పాలకజాతి నిరంకుశాధికారమునకు సహజమైన దురహంకారమును బూని దుశ్శాసనప్రయోగమునకు గడంగినది. వంగరాష్ట్రమునందు లిట్టను ప్రభువర్గము ప్రయోగించిన దుశ్శాసనమును వంగరాష్ట్ర శాసనసభ నిరాకరించినను నిరంకుశవర్గము దుశ్శాసనమును ధర్మశాసనమును జేసినది. నిర్బంధితులు విమోచనసాధనము లేకను నిర్బంధదుఃఖము ననుభవించుచున్నారు. వివిధసంఘముల వారును దుశ్శాసనము నేకగ్రీవముగ నుఖండించినను నిరంకుశవర్గము నిర్లక్ష్యము చేయుచున్నది. సామ్రాజ్యశాసనసభయందు దుశ్శాసనమునకు సంబంధించిన ప్రస్తావములను ప్రశ్నలను నిరంకుశాధికారవర్గమునకు శిఖరమైన రీడింగుప్రభువు నిరాకరించి నిరంకుశాభిమానమును విశదము చేసెను. గ్రేటుబ్రిటనునందు ప్రధాన న్యాయాధికారియైన రీడింగుప్రభువు భారతభూమియందు గవర్నరు జనరలు సింహాసనము నెక్కినతోడనే నూతనమైన రూపభావములను దాల్చుట విచిత్రముగ గనుపడుచున్న

ఉపనిషత్తినమునకు స్థానప్రభావము మూలముగ నున్నది. నిరంకుశావరణ ప్రవేశము భ్రమరకీటన్యాయమురీతిని నిరంకుశస్వరూపమును గలుగఁజేయుచున్నది. భారతీయులకు ప్రతిఘటనసామర్థ్యము లేనపుడు నిరంకుశాధికారిదుఃఖము ననుభవనీయమగుచున్నది. గవర్నరుజనరలు సింహాసనమునందు మింటో ప్రభువు కూర్చున్నను, రీడింగు ప్రభువు కూర్చున్నను, భారతమంత్రి పదవియందు పీలు ప్రభువున్నను, ఓలివియరు ప్రభువున్నను, బర్కెన్‌హెడు ప్రభువున్నను, బ్రిటీషు ప్రభువర్గము లేబరుపక్షమైనను, లిబరలుపక్షమైనను, కన్సర్వేటివుపక్షమైనను, స్థానబల మాలంబనీయమై భారతరాజ్యాంగస్వరూప మేకరూపభావములను దాల్చుచున్నవిధమును నిత్యానుభవము విశదము చేయుచున్నది. మాంటెగ్ఛెమ్సుఫర్డుయను సామోపాయమును బోధించినను, సర్ మైకేలు ఓడ్వయరు దండోపాయమును బోధించినను, దృక్కోణమునందు మాత్రము భేదము గనుపడదు. బ్రిటిషు రాజనీతిజ్ఞుల ప్రగల్భములైన ప్రకటనములు నేతిబీరకాయలనియు, నిరంకుశవర్గ నిరీక్షణము స్వాతంత్ర్యమందును స్వదేశమునందును స్వసామ్రాజ్యమునందును లగ్నమగుచుండుననియు చిరకాలానుభవము విశదము చేసినది. భారతభూమికి తరణోపాయము పరహస్తములనుండి గలుగదనియును స్వహస్తములనుండిగలుగవలయుననియును బాగుగ దెలిసినది. భారతీయుల విభేదములు దైన్య దౌర్బల్యములకు మూలములై తరణోపాయమునకు ప్రతిబంధకములుగనున్నవి. గాంధిమహాత్ముడు భారతీయుల అంతర్విభేదముల నంతరింపజేయుటకును సంయోగయోగాభ్యాసమును సాధ్యము చేయుటకును చేయుచున్న మహాప్రయత్నములు సఫలముగాకుండుట పురాకృతకర్మఫలముగ నున్నది. భారతీయుల సకల ప్రయత్నములందును పురాకృత కర్మఫలము ప్రత్యక్షమగుచు విజయసాధనము దురారాధ్యమగుచున్నది. గాంధిమహాత్ము డహర్నిశము సంయోగకార్యాచరణమునకు జేయుచున్న ప్రయత్నములు ప్రజావిశ్వాసమునకు పాత్రములయ్యును నిరాదరణమును బడయుట సంతాపమునుగలుగఁజేయుచున్నది. డిల్లియందు గూడిన వివిధపక్షసభకును నిగతియే కలిగినటులు తోచుచున్నది.

* * * *

వివిధపక్షసభ

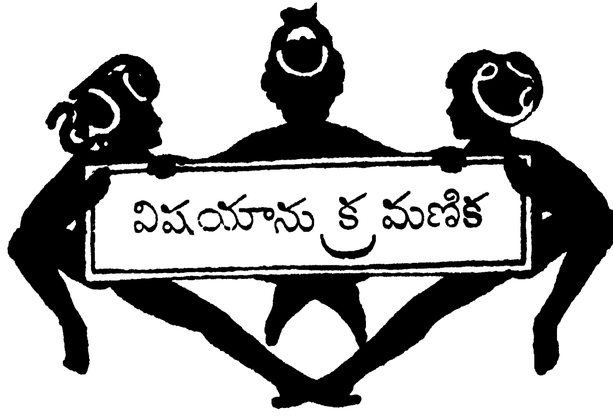
డిల్లియందు గూడిన వివిధపక్ష సభకు ప్రయోజనము గలుగదనువిషయ మారంభమునందే తెలిసియున్నను సభానిర్వాహకులు చూపిన హీనభావము విషాదమును గలుగజేయుచున్నది. గతమాసాంతమునందు వివిధపక్షనాయకుల సభ డిల్లియందు గూడినది. వివిధపక్షములవారును స్వపక్ష ప్రయోజనములను సువ్యక్తము చేసిరి. మహమ్మదీయులు వారిపక్షవాదమును బూనిరి. జిన్నాగారత్యద్భుతముగను మహమ్మదీయ పక్షవాదమును సమర్థించిరి. హిందువులు మహమ్మదీయుల కాంక్షలను సఫలము చేయనియెడలను ప్రభుత్వము సఫలముచేయుటకు సిద్ధముగనున్నదని జిన్నాగారు బెదరించిరి. ఇంగ్లాండునందు

విన్సెంటుగారును మహమ్మదీయులు ప్రభుత్వాదరణమును గోరుచున్నారని తెలియజేసిరి. మహమ్మదీయులు వివిధరాష్ట్రములందును చేయుచున్న ప్రయత్నము లీవాసనను విశదముచేయుచున్నవి. వంగ పాంచాలరాష్ట్రములందు సమావేశమైన మహమ్మదీయసభ లీధోరణినే విశదము చేయుచున్నవి. మహమ్మదీయులదృష్టి యుద్యోగములమీదను పదవులమీదను ప్రసరించుచున్న విధమును మహమ్మదీయులాభిప్రాయము విశదముచేయుచున్నది. మహమ్మదీయులాశా విజృంభణము హిందువుల హృదయములందు సందియములను గలుగజేసెను. మదనమోహన మాలవ్య, లజపతిరాయి, శ్రీనివాసయ్యంగారు మొదలగు నాయకులు హిందూహితవాదమును బలపరిచిరి. మహమ్మదీయు లధికస్థానములను ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్యముఖములను బడయగోరుచున్నారు. హిందువు లధికస్థానముల నంగీకరించినను, ప్రత్యేకనియోజకవర్గమును నిరాకరించుచు మిశ్రమనియోజకవర్గములను గోరుచున్నారు. లిబరలు పక్షమువారు కాంగ్రెసువిధానమును నూలనుమకుట లక్ష్యమున మార్పుగోరుచున్నారు. బెజంటమ్మగారు స్వరాజ్యవిధానమును నిర్ధారణచేయ గోరుచున్నారు. రామస్వామి మొదలియారుగారు బ్రాహ్మణేతర ప్రయోజనములను నిర్ణయింపగోరుచున్నారు. ఈ సంకీర్ణ ప్రయోజనముల నుండి పరమార్థ ప్రయోజనము బయల్పడుట దుస్తరమైనను గాంధిమహాత్ముడు యథావిధిగను ధర్మనిర్వహణమును జేయబూనుట మహాత్ముని విశాల హృదయమును వ్యక్తముచేయుచున్నది. గతవారపు యంగుఇండియాపత్రికయందు హిందూమహమ్మదీయ సమస్యావిషయమై మహాత్ము డాంగ్లేయునకు దెలిపిన భావమే దేశమోక్షమునకు పరమసాధనముగ నుండగలదని వివిధపక్షములవారును గ్రహింపవలయును. "లౌకిక ప్రయోజనములం దధిక సంఖ్యాకులైన హిందువులు మహమ్మదీయులకు త్యాగమును జూపవలయును. ముఖ్యముగను దేశసేవా పరాయణులు రాజకీయ పదవులకు నిరపేక్షా భావమును జూపవలసి యుందురు. దారిద్ర్యమును ప్రతిఘటించుటకుగల శక్తినలన స్వరాజ్యము సిద్ధించునుగాని కొందరధికార పదవులను బడయుటవలనను స్వరాజ్యము సిద్ధించదు. ప్రజాసామాన్యము నధికార నియంత్రణము నందును పరిపాలనమునందును గల శక్తిస్వభావమును వృద్ధిచేయుటయే స్వరాజ్యసిద్ధికి సాధనము." మహాత్మునిభావములను గ్రహించినవారలకు స్వరాజ్యసాధనము ప్రత్యక్షము గాకపోయినను మనోగతంబగుచున్నది. ఆత్మవిశ్వాసమును పరస్పర విశ్వాసమును స్వరాజ్యప్రాప్తికి సాధనంబులైనను వివిధపక్షములవారును నుద్యోగములకును పదవులకును పెనగులాడుచున్న విధమును వివిధపక్షముల సమావేశవ్యవహారములు విశదము చేసినవి. పరిపాలనమునం దధికారాశ్రయమున కవకాశములుగలవు గాని స్వతంత్ర రాజకీయవ్యవహారముల కవకాశములు లేవని నిత్యానుభవము విశదముచేయుచున్నను నధికారసమ్మోహము పరమానర్థములకు మూలమగుచున్నది. దేశసేవకులదృష్టి యధికార సమ్మోహమును

వదిలి యనన్యమైన దేశసేవయందు లగ్నమగుటకు భారతజాతి విశ్వప్రయత్నముచేయవలసియున్నది. ఈసాధన మెంతస్వల్పమైనను ప్రజాలక్ష్యమును బడయుటకు దేశాభిమానులు పాటుపడునపుడు స్వరాజ్యాగమనము సాధ్యముగా గలదు. పండిత మోతీలాలు నెహ్రూగారు. తెలిపినటులు బెజంటమ్మగారి యుపసంఘము ఫిబ్రవరి మాసాంతమునకు స్వరాజ్యవిధానమును సిద్ధముచేసినను ఢిల్లీ సమావేశమునకు ప్రధానాశయమైన వివిధపక్షముల సంయోగము కాంగ్రెసువేదికయందు సమకూడునని నమ్ముటకు సూచనలు గనుపింపవు. ఈ విషమదశయందు ఖద్దరు లక్ష్యము నయితము వెనుకకుబడుటయును కాంగ్రెసు పూర్వస్థితిని దాల్చుటయును సంభవముగ గనుపడుచున్నది. రెండుమూడు మాసములందు రాజకీయపరిస్థితులందేమి మార్పులు జరుగనున్నదియును దురూహ్యముగ నున్నది. దేశపరిస్థితులెట్టులున్నను ఖద్దరుప్రచారమునైనను జేసి స్వరాజ్యానుతాపమును స్వరాజ్యార్హతను వ్యక్తముచేయుట భారతీయులకు పరమధర్మముగనున్నది. లోకోత్తరపురుషుడైన గాంధిమహాత్మునినాయకత్వము ఖద్దరు విధానముమీద నాధారపడియున్న విషయమునైనను ప్రజలును నాయకులును గ్రహించి స్వధర్మనిర్వహణమును జేయుట భావ్యముగనున్నది. శ్రీకృష్ణభగవానుడు విషాదయోగపరవశుడైన విజయునకుపదేశించినకర్మయోగమార్గమునే గాంధిమహాత్ముడు విషాదపరవశులైన భారతీయులకుపదేశించుచున్నాడు. "అకర్మణులకు శరీరయాత్రసయితము సాగగజరుగదు" అని శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీతాశాస్త్రమునందు బోధించిన ధర్మము ప్రత్యక్షముగ గనుపడుచున్నది. శ్రీమతి బెజంటమ్మగారు భారతదేశము నిశ్చేష్టతను సహించిన విధమును వారి వ్యాసావళియందు విశదము చేసినది. నిశ్చేష్టతనుబోగొట్టి స్వరాజ్యనాదమును దిగంతరాళములనందును గృహాంతరాళములనందును నింపుటకు ఖద్దరుముఖ్యసాధనముగనున్నది. ముప్పదికోట్ల ప్రజలు త్రికరణశుద్ధిగను ఖద్దరు నారాధించునపుడు స్వరాజ్యము స్వయముగ రాగలదను మహాత్ముని విశ్వాసమును భారతీయులును నారాధించి మహాత్ముని సంకల్పమును సఫలముచేసి స్వరాజ్య సంపాదనమును జేయుదురుగాత!

Edited and Published by K. NAGESWARA RAO, at the Andhra Patrika Press, No. 7 Thambu Chetty Street, G. T. Madras

విషయానుక్రమణిక

చిత్రములు

త్రివర్ణ చిత్రములు:—బోధిసత్వ పుష్పసమర్పణము (అజంతాచిత్రము); పద్మాసన బుద్ధుడు, చిత్రకారుడు-శ్రీయుత డబ్ల్యూ. ఏ. ఆర్యదాసుగారు.

సాధారణ చిత్రములు:—కీ. శే. దామెర్ల రామారావుగారు; కీ. శే. సత్యవోలు గున్నేశ్వరరావుగారు; మృచ్ఛకటిక నాటకమందలి పాత్రధారులు, శ్రీసీతారామాంజనేయ నాటక సమాజము, ఏలూరు; శ్రీయుత స్థానం నరసింహారావుగారు-రోషనార; శ్రీయుత నెల్లూరు నాగరాజ రావుగారు-పాపారాయుడు; శిల్పచిత్రములు; మేనక-విశ్వామిత్రుడు, వేణుగాన కృష్ణుడు, సత్యభామ-కృష్ణుడు, సరస్వతి, గ్రీకు లోహశిలావిగ్రహముల చిత్రములు; ఇతర చిత్రములును.

బోధిసత్త్వ పుష్పసమర్పణము

(అజంతాచిత్రము)